

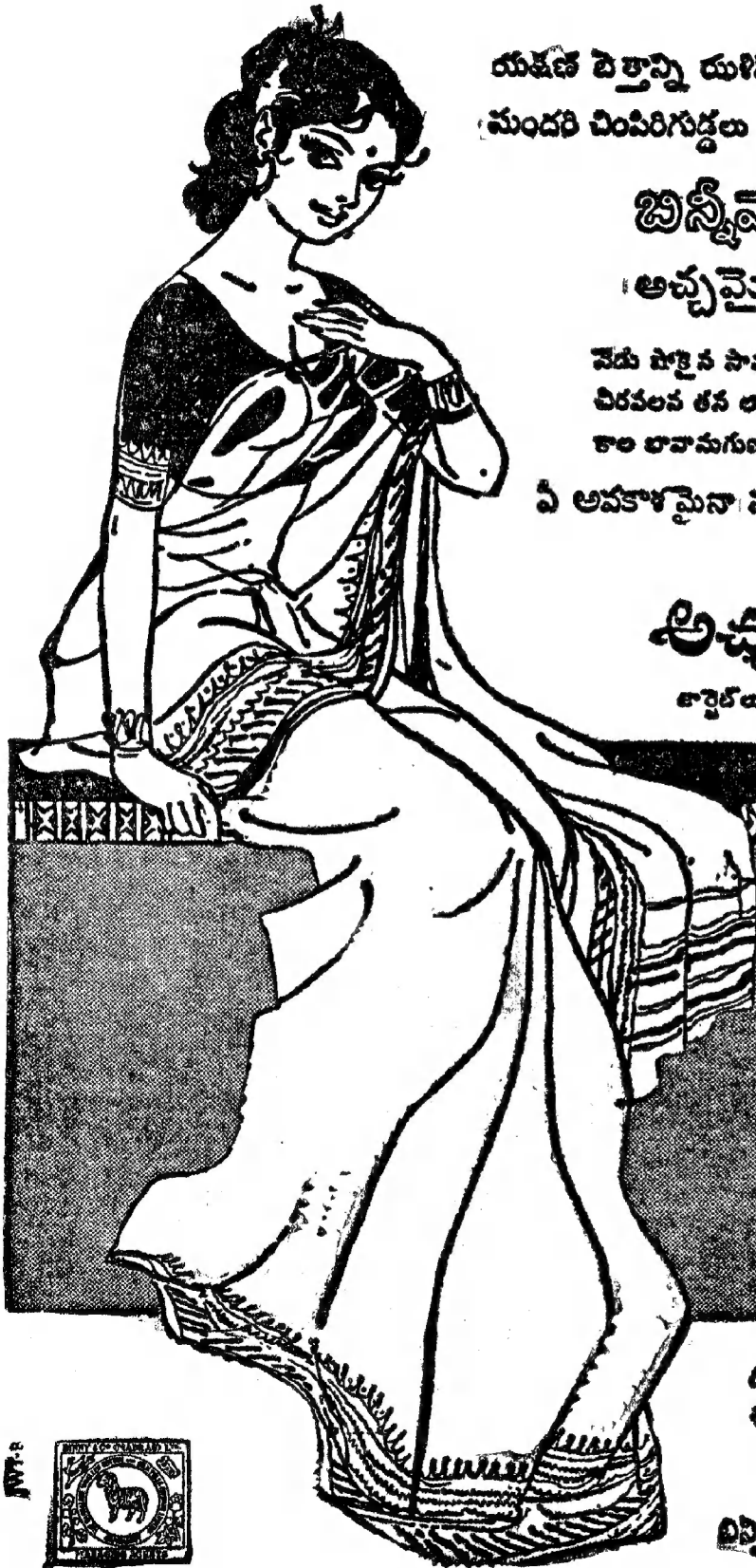
ఆంధ్రనాటకమండలి కుటుంబ

సింగరము

యక్షణ బెత్తాన్ని యుగిపించింది వంటనె
మందరి చింపిరిగుడ్డలు ముద్దొచ్చే

బిన్నీవారి

అచ్చమైన శిల్పు చీరగా మారాయి

వెను పోయిన సామాజిక మందరానికి తామ కట్టిన
చీరవలన తన తావణ్యం పొగడ్తను పొందునని తెలుసు -
కాల బావామగుణ్యంగా ఉండాలి కట్టే చీర.

ఏ అవకాశమైనా వరే కోదాయమానంగా ఉండండి

బిన్నీవారి

అచ్చమైన శిల్పు చీర

కార్టర్లు, క్రేపులు ఇంకా ఇల్లు రకాల లభిస్తాయి.

ది బెంగుళూర్ ఉలెస్, కాటన్ &
శిల్పు మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్
అగ్రహారం రోడ్డు, బెంగుళూరు-2

మేనేజింగ్ వీజింట్లు :

లిన్న్ కంపెనీ (మద్రాసు) లిమిటెడ్

Founder
K. Nageswara Rao

స్థాపితము
1908

చంపాదకుడు:
శివరెంక కంభుప్రసాద్

సంపుటము 55
సంచిక 24

24-2-60
బుధవారం

వికారి మాఘ బహుళ త్రయోదశి

విడివతి వెల 25 ప. పై.
సంవత్సర చందా 13-0-0

ఆంధ్రప్రతిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టిపేథి
మదరాసు-1.

హైదరాబాదు విశేషాలు	— 8
మ్యాథ్లీ లేఖ	— 5
తెలుగువెలుగులు	— 8
అంపమైవకథ	— 9
నెలగునీడలు	— 12
బాలల సంఘం పోటీ	— 16
వెళ్ళి ముచ్చట	17
హరినంకిము	— 24
అన్వేషణ	— 28
అసలు రహస్యం	— 32
బాలసాహితీ	— 39

తాచిన్ హుడి	— 40
రాశిఫలాలు	— 44
వనితాలోకం	— 48
ఉమ్మడి కటుంబాలు	— 50
మీనూ	— 56
మడికట్టు	— 64

గ మ ని క

గతవారం ముఖచిత్రం వాహినీవారి
“రాజమకుటం లో రాజసులోదన” అని
గుర్తింప వలసి.

క్రిడా రంగం

ఆర్యా,
క్రిడారంగము వ్రాయు
గుప్ప వారికి మన ఆట
గాండ్రుగించిగాని. క్రికెట్
గురించిగాని తెలియజేయు
న్నది. మన భారతదేశము
లోని క్రైస్తవలోకల్లా సమర్థు
డైన రామ్ బంద్ ని ఆట
గాడు కొడవలవల్ల వారికి
క్రికెట్ సంగతి తెలియదని
తెలియుచున్నది. మన దేశ
ములో క్రాకెసుగా వుండుట
వాహకవము. అందువల్ల నే
గులాం అచ్చూన్, ఉప్రి
గర్, మంకడి మొదలగు
వారు తప్పకొనిరి. అటునం
టిది జి. ఎస్. రామ్ బంద్
తన ఫారమ్ లో (Form)
లేకపోయినప్పటికి సమర్థు
లతో తన జట్టును నడిపించి
ఇండియా క్రికెట్ లో విశేష
మునకు తీసిపోదని నిరూ
పించుకొనిగాడు. ఇటువంటి
క్రాకెసుకు జోహారు లభించ
వలెను.

కెమస్, తెవారి.

ఎప్పుడూ ఇంతే

“ఎప్పుడూ ఇంతే” అను
కీరిక చాలా తాగుం
టోంది. అమాయకపు ధర్మ
లతో కౌపురంచేసే గయ్యాలి
భార్యలపట్ల ఈ కౌర్కూసు
మందులా పనిచేస్తాయి. ఈ
కౌర్కూసు చూచి ఇతనుంచి
గయ్యాలి భార్యలందరూ తమ
ధర్మపట్ల నిరీక్ష్యంగానూ,
కోపంగానూ ప్రవర్తించటం
మానగలరనుకోవచ్చునేమో.
వి. ఆర్. శేఖర్,
చేబోలు.

* *

“ఎప్పుడూ ఇంతే”
కౌర్కూసులు “వనితాలోకం”
క్రింద వేణువం లో ఉద్దేశ
శ్లోము మహిళలను బాగుగా
గమనించునియా! దుఃఖం
గా ఈ బొమ్మల గృహిణు
లను దుయ్యబట్టుచున్నా.
వీటిని ఈ పేక్షను క్రింద
వెయ్యకదని అని వారించిన
వనితా పాఠకులు లేనట్లు
న్నది. దీనినిబట్టి చూస్తే
కొన్నాళ్లు సంపారం చేసిన

తర్వాత గృహిణి నీ
పెచ్చెయ్యి అవుతుంది అనే
యాభారాన్ని నిరూపించు
తున్నట్లున్నది.

సబ్బువీసు ప్రభాకర
రావు, నెల్లూరు.

* * చనియం

తెలుగువారి యిండలో
జరిగే హాస్యరసభరితమైన,
ఆకర్షకతమైన చిత్రాలను
ముఖచిత్రంగా ప్రచురణకు
పంపవలసిందిగా చిత్రకా
రులకు ప్రతికొముఖంగా
వృత్తికాధిపతులు చేసిన విజ్ఞ
ప్తికి జవాబుగా వొక్క
చిత్రమూ ముఖపత్రం
మీద కనుపించకపోవడం
చాలా శోచనీయం!
హామేహానీతారాచిత్రాలే
ప్రతిక ముఖపత్రానికి అలం
కారాలా? లేక గొడుపా
యిందా ఆంధ్ర శం చిత్ర
కారులకు?

గుమ్మా ప్రసాదరావు,
కేవా.

(54-వేజీ చూడండి)

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రాజెక్టుల పరిస్థితి

“మంచికబుర్లు కాదు, మంచపనులు కావాలి”

ప్రపాలకులు చాలామంది ప్రత్యేకావస్థ (ప్రజ్ఞ లేనివాడు, అంగుల నిర్మాణ కార్యక్రమాలలో కూలంకషమైన పాండిత్యములు ఇంజనీర్లు, పరిపాలకులకు సక్రమ సలహాలు ఇవ్వడంలో వాళ్ళపై శుభచింత మైన భావంతో ఉన్నది. ఈ మాటలు అన్నది ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ దామోదరం సంజీవయ్య. ఆంధ్ర రాజధానిలో ఈ వారములో జరిగిన అభివృద్ధి ఇంజనీర్ల వార్షిక సమావేశాన్ని ప్రారంభిస్తూ వారు ఈ సలహానిచ్చారు. ముఖ్యమంత్రి యిచ్చిన ఈ సలహా యెంతో పసంకుగా పంపిణీ చేయబడుతున్నది. ఇది ఇంజనీర్లందరికీ శిశోధార్యం.

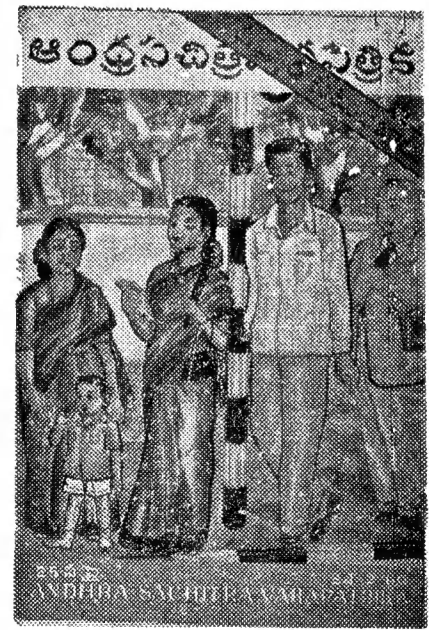
అనేక కారణాల వల్ల తార్కాణాల వల్ల ఇది మంచిగా అవలంబిస్తుంది. ఇంజనీర్ గానూ, ఇంజనీర్ గానూ, రాజకీయాల తిలస్తూన్నా మున్నది అనుభవక వేద్యము. గొడవరిపై. రామపాదసాగరము ప్రాజెక్టు అగ్నేయమైన నిర్మాణము అవుతుంది అని ఒక ఇంజనీరు అంటే ‘అది ఒక కలమాత్రమే’ అని మరొక ఇంజనీరు అన్నాడు. వ్యాసు వాగ్దేవులు వాదన కోసము మంచిని చెబుతారు. చెడును మంచిగాను యుక్తివాదం చేత చూపిస్తే ఒక పక్షానికి పాపించడమవుతేమా! కానీ, కేశవిర్యూగ దక్షులైన ఇంజనీర్లు సాధ్యాన్ని అసాధ్యంగాను, అసాధ్యాన్ని సాధ్యంగాను, మంచిని చెబుతూను, చెడును మంచిగాను గాండీ చేసి చిత్రించుతూను కంటే దేశానికి అవర్థము వస్తుంది. వాసియ్యిరు యింజనీర్లు వ్యక్తిగత భేదాలవల్ల రాజకీయాల మార్పులవల్ల రామపాదసాగరాన్ని సాధ్యముగాను అసాధ్యముగాను ప్రకృతిని మించు కృష్ణానదిపై యిప్పుడు నిర్మిస్తున్న శాకర్ నాగర్ డాం ఎత్తు 590 అడుగులు ఉండాలని ఇదివరకు చెప్పిన మహామహుడైన ఒక అభిలభారత ఇంజనీర్ 525 అడుగులకు తగ్గించాలని పట్టుపట్టడము రాజకీయాల ప్రభావముగాక మరేయవాలి? ఈ దమ ఆయనమాల తెల్లబోవడము లేదు కోరిక.

నిజంగానే కేభవివ్యక్తము తీర్చిదిద్దే మంత్రము ఇంజనీర్లైనని ఒప్పుకుంటాము. మన ఆంధ్రప్రదేశ్ కు ప్రధాన యింజనీర్లు వన గ్రహాలలాగా తోపకొనుటకు ఉన్నారు.

నీరిలో కొందరు పనిపాలకులకు రెండు స్థానములున్నవి, మంత్రులస్తోత్రపాఠాలకు (ప్రసంగాల) మంత్రుల యిల్ల వట్టూ తిరగడానికి ప్రధాన స్థానము ఇస్తున్నారనే సీర్యాగుడున్నది. అంతేగానూ, కొందరు సాంకేతిక మైన ఆభిప్రాయము చెప్పడానికి కూడా మంత్రుల ముఖాలకేసి ప్రార్థితులగుట వూపు సూర్యుడి దిక్కు చూసేటటు సదా ఎదురుమాటా ఉంటారు. సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని బట్టి కొక మంత్రుల కోసపాపాలకు అనుకూల ప్రతిపాద ఆభిప్రాయాలకు ప్రధాన యింజనీర్ల ఎదురు

మానే ఇక కింది సిద్ధాంతం దిగితే ఏమి చెప్పాలి? మనకు రాష్ట్రములో వచ్చే ఆదాయములో సగముకే గానీరి గేటుల మీదుగా ఖర్చు పెడుతున్నాము. ప్రమాదనలలో లేదా, ఉద్యోగాలకు గడువు పెంచడములో ప్రభుత్వము గూడా ప్రతిభ, పత్తి, రేణువులన్నీ దృష్టిలో ఉంచుకోకపోతే దేశానికి హెచ్చు ప్రమాదము ఉన్నది. భవనాలకాఖ, ప్రజారోగ్య కాఖ, ప్రగతి తృప్తికరముగా లేదని గోలగా ఉన్నది. ఇంజనీరింగ్ కాఖలో ఆంధ్ర తెలంగాణా విభేదాలు బాధగా ఉన్నాయని చెబు

అట్టమీదబొమ్మ

గవారం కథలో నుందని ముచ్చాచావు చెలి చేసుకున్నాడా? జీవితం అమెరికన్ బావలో మారుచేపం చేసుకుని అతినిపాలిల విలనుగా దాపురిందా? అన్న ప్రశ్నలకు సమాధానం తెలుసుకోవాలని అట్టమీద బొమ్మలో అత్యున్నత కోరికవారప్రతి కోసం తపాతహలాడి బొమ్మనుట నిజమే. అత్యున్నత అనే మనస్థితిలో ఉండి

బమ్మిస్తాండ్ లోనే ప్రతిక తేరచి మాడ బొమ్మనిగాని ఆపేజీలపై రెండు పీక్కుకాలా తరట్టాడుతున్నాయి. అవి అత్యున్నతంబు బడడంతో వాటిని అలవోకగా చూసి నవన బొమ్మందా చివ్వి. చివ్వి వాడు కూడా తనను చదువుతున్న మాపులను చదువుతున్నాడు. ఈలోకిం చుట్టూ పరిభ్రమించే మురెండుగోళాలు ఒక్కప్పుడు ఇటువంటివే కొన్నాళ్ళకి విడిపడి గతిమార్చాయి. రావుజీ ఈసన్నివేశం చూసి ముచ్చటపడినట్లున్నదిగా గత జీవితపువృత్తానను సెనురు చేస్తున్నారు. “అవగవగా ఒక రావు” అని ఆరంభమైనకథ తొలివాక్యాలను తిలుడుకుంటున్నాను. ఈవంతుకాన్ని పిన్ని గారుకూడా “అవగవ గవగా ఒక రావునురీ” అని మొనలె సతన చివ్వి వాటికథలో వాక్యాల ప్రతిబింబాలను తనపక్కనున్న పన్ని వేళ్ళు దర్పణంలో చూసుకుని స్వప్నానికి సత్యానికి, గతానికి ప్రస్తుతానికి మధ్య పరిమాడు రేఖమీదనిలబడి ఉంది. ఈ ప్రేమలోక ద్రుణుకాలతో ప్రమేయంలేకుండా ఉన్నవాడు ముంపు నిలబడి చివ్వి పిల్లలొక్కడే. అక్కయ్యకేసి అమ్మో, పిన్ని ఒక్కోసారి అదలా చూసినపుడు అందులో తాత్పర్యం, వాస్తవము అన్న య్యనీ నడిపని అలాచూస్తూ ఆలోచనలో పడిపోయిపోవుడు అందులో తీయవనం వాడికింకా బోధపడదు. తాను చచ్చిపోతున్న లాలిపావకన్న తీయనిది ఇంకోటి ఉంటుందని వాడికింకా తెలీగు. చిత్రకారుడు బాలముద్ర హృదయం, ఈవాక్యకారుడు సవిగల్గుకు బోధకుచివా వాడికి తెలీగు. ★

★ వైదరాబాదు విశేషాలు ★

తున్నారు. రోజుకు రాజధాని నగరములో నూడునాల్గు పార్కులను విద్యుత్తు తగ్గి పోవడము లేదా దీపాలు మినుకు మినుకు నుంటూ తగ్గిపోతూ ఉండటము జరుగు తోందని రాజధాని నగరవాసులు అంటు న్నారు. ఉత్సాహము, పట్టదల, దురైత కల పిన్ని ఇంజనీరు ఎందరో ఆయాశాఖలో శాంక్షించుచు, పేవారి ఆదర్శాలు సరిగా ఉండకపోలేను, పిన్నివారికి అవకాశాలు రాకపోలేను, ఫలితముజగదీక వేద్యము.

ఇక రస్తాలశాఖ: 'మాకు కేటాయించినది చాలడములేను. హెచ్చు కేటాయించం

డంటారు. ఉదాహరణకు ఒక్క గోదావరి పై ఆలమూరు దగ్గర కడుతున్న వంతెన సం గతి ఎత్తుకుందాము. కీర్తిశేఖరులు కళావంక ట్రావు దినికి పునాదిరాయి వేశారు. 125 లక్షలు ఖర్చు అవుతుందని వేసిన అంచనా యిప్పటికి 172 లక్షలకు పెరిగింది. మొదట పునాది వేసిన స్థలము భద్రాచలముకొని, వేరేస్థలము నిర్ణయించి మొదటి వేసిన ఆరాన్ని పెల్లగించారు.

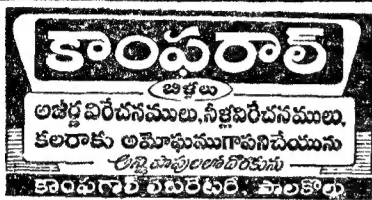
ఆంధ్ర రాష్ట్ర ఉపముఖ్యమంత్రి, పి. డబ్ల్యు. డి. మంత్రిగా వుండిన శ్రీ పంజీర రెడ్డిగారితో మళ్ళీ రెండో చోట పునా రాయిని పాలించారు. ఇందుకు 30 లక్షల మరో ఉత్సాహము. అసలు పని 1956 మార్చి లో మొదలు పెట్టారు. ఇప్పుడు ఎనిమిది నెలలుగా కొంటార్క్టర్లు పెంపెరితరూ లేక పని నిలిచిపోయింది. పని మొండి పడింది. ఉక్కు, విద్యుదీకరణకం కొరత, పెండ్ల పరిష్కారము త్వరగా తేలితే ఇంకో రెండేళ్ళకు పని ముగుసుందేమో అని రస్తాలశాఖ చెబుతున్నది సరే. ఇది పూర్తిగాకుండానే వెళ్ళిపోతున్న ముఖ్య మంత్రిచే సిద్ధాంతం దగ్గర వశిష్టపై మరో కోటి రూపాయల వంతెనకు పునాది రాయి వేయించారు. తుంగభద్రపై వంతెన ఎంత కాలముగా నో ఆలస్యమైంది. శ్రీశ్రీ. ఉత్సాహేరు, ఆయుగ శ్రీకృష్ణం ప్రాంతా కులీ పోయిన మరోవంతెన, మన్యములో ఆలనా పాలనలేని వంతెనల కథలు గాథలు ఆయా ప్రాంతాల ప్రజలు అడిగితే తెలుస్తుంది. ఇంజనీర్ల నుంచి మనకు కావలసింది మంచి పనులుగాని, మంచి కలుగుతాయి.

కొట్టడబ్బును వెచ్చించిన కడెం డాం

కగను గోదావరితీరిని అడిగితే చెబుతుంది. మానీ ప్రాజెక్టుకగ పుష్కరం దాటుతున్నా ఎంగుకు పూర్తి కాదో కృష్ణావేగీ తిరిగిజిసి అడుగులే చెబుతుంది. కృష్ణాబరాజ్ తిలుపు లకు, మగ్గుతరగతి 14 ప్రాజెక్టులకు ఉక్కు ఎంగుకు రావడములేదో ప్రజాశాసనం ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ వి. టి. కృష్ణమూచారి గారు చెప్పారు. గోదావరిపై ఎటూ వరదల ఉగ్రతము కర్ణపులాలను భయంతుంటే కట్టలు బలముచేయడానికి. వరదనిరోధక పథకాల క్రింద డబ్బు సహాయము చెయ్యడానికి కేంద్రానికి ఎంగుకు అధ్యంతకమో కేంద్ర విద్యుత్ జలమండలి అధికారుల చెప్పారు. వారు బుడమేరు రిజర్వాయరుకు డబ్బు యిస్తూన్నా అది ఎంగుకు అయిలు జగపబడలేదో కృష్ణాజిల్లా ప్రజలు చెప్పారు. ఇప్పుడు మనరాష్ట్రానికి మంత్రిగా ఉత్సాహం పట్టుదల, దక్షిణతల వ్యక్తి శ్రీ అల్లూరి సత్యనారాయణ రాజుగారు వచ్చాడు. పనిలో జరిగే అగ్ర మాను, లంచగొండితనాన్ని, కాలవార తాన్ని అరేకటడానికి ఆయన కంకణము కట్టుకున్నా మన్నాడు. ఆయన సరి ఆయిన కొత్తిదారి చూపిస్తారని ప్రజలు ఆశించడములో ఆశ్చర్యంలేదు.

ఒక *మండలంగజులుగా రాజధానినగర ములో ప్రజలకు ఒక వినివడుగా కాల్షే పము అయిన ఎగ్జిబిషన్ ముగిసిపోయింది. ఈ ఎగ్జిబిషన్ నిర్వాహకులలో కొందరు పాతకు పోయి, కొంతమగ్గులకు రానీకుండా పాత పద్ధతులే అవలంబిస్తున్నాడు. ఎగ్జిబిషన్ నిర్వాహకులలో ప్రతియేడు కాకపోయినా రెండేళ్ళ కొకసారి అయినా మార్పు వచ్చి కొంతమగ్గుకు చోటురావాలి. ఈ ఎగ్జి బిషన్ పోటీలో వ్యవసాయ, ఫలప్రదర్శన ములో అనేకమందికి ఒహూదతులువచ్చాయి. అందులో ముహూరం వస్తవ్వలు శ్రీ పేరి చర్ల భాస్కరరాజుకు ఆరు ఒహూదతులు వచ్చాయి. ఫిబ్రవరి ఆంధ్ర వ్యవసాయశాఖ పెట్టిన ప్రదర్శనరాల ఆంధ్రకు పూర్తిగా ప్రతిబింబముగాకపోయినా అందులోగూడా శ్రీ భాస్కరరాజువంటివారు చెప్పకొనగిన ఫలాలను దర్శించారు. తొమ్మిది అడుగుల పొడవు, 220 పకు 50 అరటిగల, ఎనభై కాయలుగల కొబ్బరిగలను వారు (శ్రీ రాజు) ప్రదర్శించగా ప్రధానమంత్రి ప్రభుత్వం నెబాస్ అని ఆయన జబ్బు చరిచారు. వీరు ఎటూ రాష్ట్రాల్లోను, అఖిలభారత పోటీ జరి గినచోట పోల్చాని, బహూదతులు తెచ్చి, గౌరవకొని, గెలిచి ఆంధ్రప్రదేశ్ రైతు లకు మంచి కీర్తిపతివను తెచ్చున్నారు. వ్యవసాయశాఖ ఇటునంటి సిద్ధహస్తులైన రైతు లందరికీ తగు ప్రోత్సాహము యిచ్చి, ఆంధ్రప్రదేశ్ కు సేద్యములో గల అగ్ర స్థానాన్ని జగత్తుకంతా చాటాలి. ★

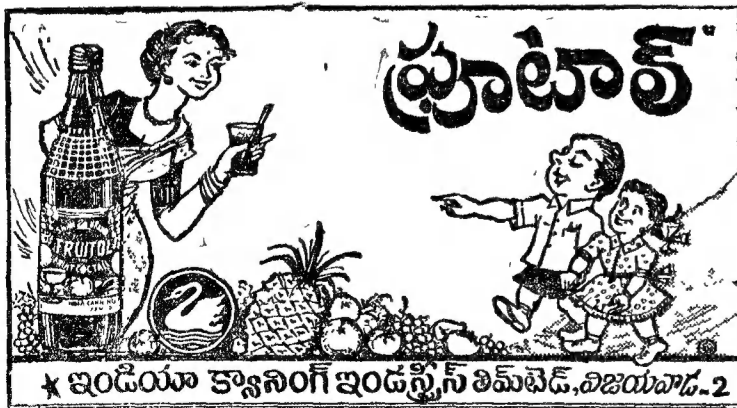
ఆంధ్ర - సచి తవారపతిక

అందమునకు
ఆరోగ్యమునకు
హసంత్
సబ్బులు

హసంత్ సోప్ వర్క్సు లిమిటెడ్,
హసంత్ నగర్ 2 మదరాసు.

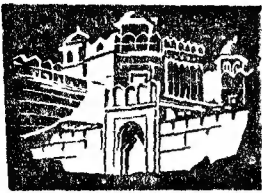

Sole Agents for Circars and Rayalaseema

M/S ఆక్కి ప్రెస్ ఏజన్సీస్
(పి. బి. నెం. 116—విజయవాడ-1.

NVKR's

న్యూఢిల్లీ లేఖ

శ్రీకృష్ణ

భారతప్రభుత్వము దేశరక్షణవిధానం

పార్లమెంటు బడ్జెట్ సమావేశం సాదాగా తాపిగా ప్రారంభమైంది. ఈ వివాదకల్లా ఇక్కడ సమావేశం ఆవుతుంది. ఈ సమావేశంలో మొత్తం 60 సభ్యులకు ఉండేట్లున్నాయి. గడిచిన ఏడాదిలో ఎరిపాలను సమీక్షించటం, రాష్ట్ర సతి ప్రసంగంపై చర్చ, బడ్జెట్ పై చర్చ ఈ సమావేశం చేసేపనులు.

రాష్ట్రపతి ప్రసంగాలో గడిచిన ఏడాది ప్రభుత్వం చేసినపనులు, పాధించిన విజయాలు సమీక్షించబడ్డాయి. ఈ సందర్భంగా ఒకవంతు గమనించాలి. ఇటు రాష్ట్రపతి పార్లమెంటులో ప్రసంగిస్తూ ఉండగా, అటు రిజర్వ్ బ్యాంక్ గవర్నర్ శ్రీ హెచ్. వి. ఆర్. అయ్యంగార్ కలకతాలో 'డిపార్ట్ మెంటు ఆఫ్ ఎకనామిక్స్'లో మాట్లాడుతూ. నానాటికే పెరిగిపోతున్న పరిస్థితుల్ని, వాటిని అదుపులో పెట్టవలసిన అవశ్యకతను, ఉద్ఘాటించారు. రిజర్వ్ బ్యాంక్ గవర్నరు కలకతా వెళ్లెముందు న్యూఢిల్లీ వచ్చేవెళ్లారు. అందుచేత దేశపు ఆర్థిక పరిస్థితిని గూర్చి, కేంద్ర ప్రభుత్వంలో, ముఖ్యంగా ఆర్థిక శాఖలో చర్చించే ఉంటారని అనుకోవచ్చు.

రాష్ట్రపతి ప్రసంగాన్ని తయారుచేసి పెట్టేది ప్రభుత్వమేనని, ఆ ప్రసంగాల్లో ప్రభుత్వ విధానాలు నూచించబడుతూ ఉంటాయని అందరికీ తెలిసినదే. అందుచేతనే రిజర్వ్ బ్యాంక్ గవర్నరు చేసిన హెచ్చరికను ప్రభుత్వం పట్టించుకోకుండా ఉరుకోవటం అందరికీ విచిత్రంగా ఉన్నది.

భారతి - చెనా వివాదానికి సంబంధించినంతవరకు, భారతి ప్రభుత్వం తాను ఎలా వ్యవహరించదలచిందో రాష్ట్రపతి ప్రసంగం ద్వారా వెల్లడించింది. చెనా ఆక్రమించిన ప్రాంతాలు ఎందుకూ శారగానీవని ప్రధానమంత్రి పదపక్ష అడిగనిగా ప్రజలచేతులు గట్టుకొని చెబుతున్నారు. గడిమొక్క అయినా మొలవని ప్రదేశాలనీ, మానవ వివాసముగ్యం కొనినీ ఆయన నొక్కొక కొక్కటిస్తున్నారు. అయితే అలాంటి నిర్లసభాములమీద చెనా కేందు

కంటే ముకురమో ఆయన వెప్పటం లేదు. సరిహద్దు తగాదాలో చెనా ప్రపంచ ప్రజాభిప్రాయపు ఒత్తిడికి లోనై, భారతి దేశంలో ఒప్పందానికి రాగలదని, ఉభయ దేశాల మైత్రీ సుస్థిరం కావటానికి ఇకాక్కటే చూపుతున్న రాష్ట్రపతి తన ప్రసంగంలో అన్నారు. ఆయన ఇంకా ఇలా అన్నారు:

"జాతి విశ్వమంతటా, శక్తి మంకిగా వ్యవహరిస్తేనే ఏ రక్షణదర్శన తిసుకున్నా అవి ఫలవంతం కాగలవు. ఆరికంగా, పారిశ్రామికంగా మనం వేస్తున్న మింది దుగు, విస్తృతమైన ఫలితాలు అతివ్యవస్థలో

పాధించటానికి పారిశ్రామికోత్పత్తిని, ప్రజాభివృద్ధిని మనం ఆయత్తిం చేసుకుంటున్న పద్ధతి - ఇవన్నీ ఈ ఆధునిక విజ్ఞాన యుగంలో దేశరక్షణకు అవసరమైన పరికరాలను, సంపదను సమకూర్చగలవు. అంతేకాకుండా దేశం బలీయమూ, క్రమశిక్షితమూ అయ్యేట్లుచేసి, ఆ విధంగా మనదేశనిద్రతను సుస్థిరం చేయగలవు."

ప్రభుత్వపు ఆలోచనలు వితిదన ఉన్నాయో దీనివలన బోధపడగలదు. మన దేశాన్ని భద్రంగా ఉంచుకోవటానికి ముఖ్యమైన అవసరాలేమిటో భారతి ప్రభుత్వం

సోవియట్ ప్రధాని శ్రీ కృష్ణేవ్ భారతప్రధాని శ్రీ నెహ్రూ ఈనెల 12 వ తేదీన సమావేశమై వివిధసమస్యలపై చర్చలుజరిపారు. భారతదేశానికి రష్యా ఆర్థికసహాయం చేసే ఒక ఒప్పందంవైనా, సాంస్కృతిక సంబంధాల అభివృద్ధికి సంబంధించిన మరొక ఒప్పందంవైనా అనాడే శ్రీ నెహ్రూ ఇంట్లో సంతకాలు జరిగాయి.

★ న్యూ డిస్కోరేఖ ★

ఒక బాబితాలాగా ఇచ్చింది. మనకు జరిగిన అన్యాయాలను సరిదిద్దటానికి ప్రపంచ ప్రజాభిప్రాయాన్ని సుముఖం చేసుకోవలసి ఉంటుందని కూడా సూచించింది. ఒక విషయం ఇక్కడ గుర్తించాలి: మాం & రి.

పక్షిత్వానికి కోడలాలు కూడా ప్రపంచవాడు కులను తమ వాదానికి సుముఖులుగా చేసుకోవాల్సి ప్రయత్నిస్తున్నాయి, కానీ ఇంతి వాకూ ప్రయోజనమే లేకపోయింది. ఏరాజకీయ కూటమిలోనూ చేరరాదనే

సిద్ధాంతంపై నమ్మకంగా కొందరు అవర్గ వర్గులు కొందరు ఇప్పుడు తమ ఆశలన్నీ రవ్యన్ నియంతి శ్రీకృష్ణవేలై పెట్టుకున్నారు. శ్రీకృష్ణవేలై ప్రధానమంత్రి అయిన పుట్టిక, ఆయనకు పాలించువాణ్ణియంతా భారత రాష్ట్రకలై వ్యయంగా స్వాగతమిచ్చారు. అయిన గౌరవార్థం రాష్ట్రపతి విందు కూడా

సాంప్రదాయపు నాంది

పికిదేండ్ల శ్రీకం, రోటానగపూరు అరణ్యములందు భారతదేశపు ప్రథమ ఉక్కు కర్మాగారము రూపొందుచున్న దినాల్లో, ప్రస్తుతం 87 ఏండ్ల వయస్సుగల వర్ధాల్ ప్రళావసింగ్ భూప్రూ అచ్చటి శ్రేష్ఠను, విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రాంశ వనిచేయబడిత కయారుగా ఉండేదిట్లు వసుకూరుస్తుండేవారు

విద్యాలు శార్యక్రమమందు కండ్రి వహాయముచేసిన ఉక్కు కర్మాగారములో అతని కుమారుడు శ్వారాసింగ్ చేరినాడు. అతడు తన అరితేరిన పాంకేతిక తెలివివేలం ఆధారముతో పోకింగ్ పిట్ శ్రేష్ఠ అరివ్యక్తికి వంహానిచ్చి, యజమానం వద్దనుండి విహమానము, మెషిన్ల ఉత్పత్తిదాతంగు అమెరికనులనుండి మన్ననలు లభిసినాడు.

శ్వారాసింగు కుమారుడగు హరిసింగ్ కుటుంబపు సాంప్రదాయాన్ని విన్నవయస్సులోనే జీర్ణించుకొన్నాడు. లాటా ప్టీలువారి స్పెల్స్ మిట్టలోని విద్యుచ్ఛక్తి వనివాడగు ఈతడు శ్రేష్ఠను వరియగు వరిస్థితిలో నుంచుటకు వేపులకు హెచ్చువిద్య వర్ధనించుటకై జపానుకు ఈమధ్యనే వంపబడ్డాడు.

“పరిశ్రమ జీవనోపాధి మాత్రమే గాక జీవన వధముగూడా” అని తెలియజేయు అంపెర్దురమువందు, ఈ విధముగా తెలివివేలం సాంప్రదాయమునకు పునాది వేయబడ్డది.

జంషెడ్పూరము

ఉక్కు నగరము

చేస్తున్నారు.

ఈ విషయంలో సహించరాని "ప్రభాకాశ" నిబంధన లేమి లేనది ప్రధాని నెహ్రూ పార్లమెంటులో ఒక ప్రశ్నకు సమాధానంగా అన్నారు. అమెరికా తన వల్లినప్పుడు, శ్రీ శ్రీ ప్రేమ వల్లినప్పుడు, విమానాశ్రయంగా అమెరికా అవ్వకుండా వ్యాపారమిచ్చానని చెప్పారు. కాని బ్రిటిష్ ప్రధాని అమెరికా వల్లినప్పుడు కూడా విమానాశ్రయంగా అవ్వకుండా వ్యాపారమిచ్చారు. మన ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రధాన న్యూక్లియస్ వచ్చినప్పుడు భారతి ప్రధాని ఒక్కరే వ్యాపారమిచ్చారు. అందుచేత అమెరికన్ ఉదాహరణను ఇక్కడ అడం పెట్టుకుని చూట్టాడటం సమంజసంగా లేదు. అసలు విషయం ఏమిటంటే శ్రీ శ్రీ ప్రేమ రహస్య నియంతి. అంగుచేత చేసా కుంసటిని మన గుండెమీదనుంచి తొలగించటంలో సహాయ పడతాడేమోనని ఆయనకు ఈవిధంగా ప్రత్యేక గౌరవం ఇవ్వటం జరుగుతోంది.

శ్రీ శ్రీ ప్రేమ తిలక మిత్రుడైన శ్రీ చావిన లక్ష్మణుడు శ్రీ శ్రీ వట్టాడిపామన్న, రంగూన్ లోనే సమావేశమవుదామని పట్టుబట్టి శ్రీ నెహ్రూను ఇబ్బంది పెట్టబద్దనీ సలహా ఇస్తారని ఇక్కడ అభీనర్థాలు భవిష్యత్తున్నాయి. చెవా-భారత సరిహద్దు తిగాదాను సంబంధించినంత వరకూ ప్రపంచ ప్రజాభిప్రాయాన్ని తిలక మిత్రులం చేసుకోవటం మీదనే భారతపక్షభుక్త్యం ఆధారపడతోంది. ప్రపంచ ప్రజలు చెవా ఐర్యలను ఖండిస్తున్నారు, సరిహద్దు విషయంలో ఒప్పుందానికి వచ్చేట్లు చెవాను నేడు కామోక్షే రక్షణ తాను ఒప్పించగలననీ భారతి ప్రభుత్వం భావిస్తోంది.

అయితే చెవాను ఖండిస్తున్న ప్రపంచ ప్రజలెవరు? భారతదేశాన్ని ఇంత తరకూ సమర్థించింది వచ్చి మ ప్రజాస్వామిక రాజ్యాలే. కమ్యూనిస్టు రాజ్యాలు ఎంతవరకూ ఈ విషయమే విమర్శించగలగా చెప్పలేను. లేక ఏమైనా చెప్పినా, భారతి వైదేశిక శాఖ దాన్ని ప్రచారం చేయటంలేదా? ఇంతే కాదు, భారతదేశానికి గాఢ స్నేహితులగుంటున్న ముస్లిం రాజ్యాలు, ఆఖరికి కర్మీర్ నాసర్ కూడా నోరు విప్పలేను. కాని యావత్ శ్రీ క్రితం ఈజిప్టుపై ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సులు మిలిటరీ దర్భకు దిగినప్పుడు శ్రీ నెహ్రూ దాన్ని ఖండించి, కామోక్షిల్లమంపై భారతి దేశం దాదాపు తిప్పుకునేంతి పనిచేశారు. ఏది ఏమైనా పెట్టాడిపాది రాజ్యాల్లో కూడిన ప్రపంచాభిప్రాయానికి కమ్యూనిస్టు దేశాలు తలవం ఎప్పుడూ నిరీక్షించాదాంకం.

పె రి రా వ రి

షీమూర్

కుటుంబానికంతా ఉపయోగపడు
దగు నివారిణి
అన్ని పోషకాహార దోహదను

వ్యాపార వివరములు ప్రామోటి
విల్ నెట్ పెరీస్ ప్రెస్ లెట్. రి.
మద్రాసు-7

G+T/3

RATNAM'S 'N' OIL.

అంగవరములు బలహీనత చెంది, చిన్న దినవో తిరిగి యధాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 పం|| ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా యా. 10 అ. వి. పి. 1-4-0 కొవలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇంగులో స్పెషల్ రకం అర్చింతుగుణమునకు రూ. 25-0-0 లు. డక్టర్. రత్నం నన్స్, (Estd 1904) మలక పేటబ్లింగ్స్, ఆజంపూరామా ర్థం నద్ది, హైదరాబాద్ (హక్కున్) 241

అమృతాంజనము

నొప్పిలతో కూడిన వ్యాధులు ముందరకముందే
కుదురుతాయి

<p>గుండె జలుబు</p>	<p>పళ్లనొట</p>
<p>తలనొప్పి</p>	<p>మెదపట్టుట</p>

అమృతాంజనము బాధను నివారించడమే గాక బాధ కారణాన్ని కూడా వివృతమిస్తుంది. ఇది రక్త సంధయాన్ని కమింపజేసి రక్త ప్రవాహాన్ని క్రమవరచుటకు ఉపకరించును. ప్రతిసారి దీనిని అతి కొంచెమే ఉపయోగించవలసి ఉండడంచేత ఒక బుడ్డి నెలలతరబడి వస్తుంది.

మంత్రిపదవి అశేషి శ్రీ తిజనాథ గోపాలరావు గారిని అంటి పెట్టుకుని ఉన్నట్లుగా మరణిని అంటి పెట్టుకుని ఉండటం లేదు.

1937 సంవత్సరంలో కౌంగ్రసు ప్రభుత్వంగా మంత్రిపదవులు స్వీకరించిన నాటినుండి, నేటివరకూ (ఒక్క ప్రకాశంగారి మంత్రిత్వంలో తప్ప) మంత్రిత్వము నేది ఆయన వెంటపడుతూ వచ్చింది. ఆంగ్లరాష్ట్రం ఆంగ్లప్రదేశ్ గా విస్తరించే సమయంలో ఆంగ్లకు ఆయన ముఖ్యమంత్రిగా కూడా ఉన్నాడు. ఆ స్థితిలో ఆంగ్లప్రదేశ్ కు పరాపరి ముఖ్యమంత్రి అవలసినది. కా లేదు. కావటానికి ఒక్కటే కారణం. మంత్రి పదవి అయినా, ముఖ్యమంత్రి పదవి అయినా, మరింతో పదవి అయినా, తనకు తెన్నే ఏదీ వాధించుకున్నది కాదు. వచ్చిన వన్నీ అప్రయత్నంగా సిద్ధించినవే. ఆయన అనాయాసయోగ శిఖామణి, కాని అనాపక్తయోగ శిఖామణి కాదు. ఆ పక్షికి తగ్గ వాగున లేకపోయినది. అనాయాసంగా పదవులు రావటమే ఆయనకు చెల్లినది. వైగా ఆగర్భ శ్రీహంతుడు. షేక్స్ పిర్ పాటు సరస్వతి కూడా కా పక్షిటా షీంచినది. పెద్దల ఆదరణ లభించింది. విట్టితోడు, చిన్న బయస్సులోనే ఆప్రయత్నంగా (రాజాజీ మంత్రిత్వంలో మంత్రిత్వం) పెదపదవి రావటంవల్ల, వైగా కృతహరింగటానికి ప్రయత్నిస్తూ వచ్చాడు. ఆ ప్రయత్నంలో సామాన్యులకు దూరమైనారు. అంతే తిప్ప అపామాన్యతై, సామాన్యుల గౌరవానురాగాను వింపాదించలేకపోయినారు. "నాకు జనానురాగం (popularity) అక్కరలేదు. నాకు ఎవరిమీద మమతి (attachment) లేదు" అన్నాడు ఒక సమయంలో. ఒకమాందూరు మంత్రిత్వంలో ఆరిక మంత్రిపదవిని కొరి తీసుకున్నాడు. అది ఆరిక కృతహారాలమీద, సమస్యల మీద ప్రత్యేక భీకచి అభిమానము ఉండికాదు. దినదినము వచ్చే సామాన్యుల డప్పు లేవనల గుంపునుండి తప్పించుకొనడాకే. నంద వార్యలం ఉంటే తిప్ప. నతి మంత్రణి అని మూల కూర్పుంటే నాయకత్వం రాదు. అందుకే కౌంగ్రసులో ఒకప్పుడు అతిరంజులుగా ఉన్న వారు నేడు విరంజులుగా ఉన్నాడు.

ఆయనకు రాజకీయంలో రాజాజీగనవు సాహిత్యంలో రవీంద్రుడు గురుజేవుడు. ఆ సుకర్షికి, సాహిత్యానికి రూపాలు ఆయన చెసిన అపకృష్టవాదాలు. రవీంద్రుని తెలుగులోకి నించటానికి వటి సాహిత్యలావ, అభివచించాలవు. దానికి కొవలసిన సామగ్రి ఇంక చాలా చాలా ఉన్నది. ఆ అయవాదరచన ప్రతిమ క్రి రెడ్డిగారి రాజకీయప్రతిపత్తో పెరుగుతూ, తరుగుతూ వచ్చిందో మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు మూత్రం మనీషి.

శ్రీ గోపాలరెడ్డిగారుకనుక స్వతంత్ర రచనా వ్యాసంగం సాగించి ఉన్నట్లయితే, రచయితగా ఇప్పటికంటే నన్నెక్కిరాణించేవారు. పాతక సంవత్సరాలక్రితము 'విజయరెడ్డి' అనే పేరతో (వాసివ Gandhi. the man of letters) అనే వ్యాసనూ, ఇతరపద్యాలు ఈ భావానికి ఆధారం.

రాజాజీ, రవీంద్రులను చూసి ముగ్ధుడై, వారిని ఉపాసించటం సాగించాడు. ఆ ఇద్దరినీ మేలేవించి, పల్లవించాలనుకున్నాడు. అది ప్రమాదించింది. ఫలితం—ఆయన కవికేనికవి; సాహిత్య మందరి వరణచారణ చక్రవర్తి. నాయకుడుకాని నాయకుడు; రాజకీయంలో ఒక మాదిరి ఒకరు ఖయ్యాం. బుచ్చిరెడ్డి కడల రెన్ను; పోయిన దాన్ని గురించి విచారించక, ఉన్నదాంతో ముఖించి, అనందించే కృత్తి; నేదాంతి.

అందమైన కథ

అవసరాల రామకృష్ణారావు

వినుగుమ్మల దేవులు

దొంగల పట్టణానికి వెళ్ళుచుండగా నాలుగుముక్కలూ చెప్పకొలేక చాలాభారతీలూ ఈ ఉత్తరం విమలని చిను కొన్నారు. వాటికి వాచాలికి వంద మెళ్ళమూర ముంది మరి. ఒక మీటింగుకు వెళ్ళానుమో యిద్దమున్నా లేక పోయినా శివస్వామి మంత్ర విసారి. అది ఒకపు సకం చదివా నునుకొనుకు కొవలసిన పేజీలే చిగువు కొని మిగిలినవి వదిలే గురువచ్చు అంగుక పె ఉపస్వామం ముగిసిన తిరువాతి శ్రోతల కొటివ నిపుట్టు ఉపస్వామం బాగుందని కొటివనో ఉపస్వామం యిప్పటికే నా అయి పోయిందని సంకోషంతో కొట్టివో పోల్చు కొడం కదం. చివరూలను దేసికది పద్ధ తిలో అమృత కొగితమీద చెప్పినట్లు కబు ర్లలో చెప్పలేం. సరి, ఇది ఓ ఉపస్వామం లా అనిపిస్తూండేమో యిక అసలుసంగతికి వస్తాలే.

కొండటి కిని వారం మధ్యాహ్నం మీ యింటికొచ్చాను, జ్ఞాపక ముండాకి మీ పెద్దాగు రవిగా తిమ్మడికి అమ్మమ్మ కొరి కెనుకున్న పప్పుడిచ్చిని గూపాయి బెలింబి లాకొని మార్చింగి పో మేటనిమాసి పానుంకాలం బితుకు బితుకుమని పెట్టి దారిని యింతాకి వస్తూంటే వాడినీపు అనే నేజిమీద చింత వార అమ్మాయి చేతి వాట్యం చేయించావు జ్ఞాపకముండాకి మీ అబ్బాయి నీమరు అచ్చివట్టు ఏకాంతం అని అనిపిస్తూ ఉన్నానుని ఎగిరి అక్కరా

జ్ఞా బుద్ధిగిని లో పలికి తిసుకెళ్ళి పా నుండా పందిదారా కలిపిపెట్టింది. నేనూ అనితో లోపలికివెళ్ళి కుడిచేయ్యి అగ చేయ్యి వాసి 'ఎవండీ, నాక్కూడా కొంచెం పెంతారా?' అని అడిగేను. ఆ విడ నిరుపకే అటు తిరిగిపోనే నవ్వుకొడికి వచ్చి 'అ! అలాగే పెంతుంది, పెనుతుంది. దానికిముండా నాచేత మానం చేయించు కోవాలిగా! అ బ్బాయిగారికి పాపం నాకును వేళ్ళూ నోట్లోకివెళ్ళేదనుపాయంలేక చిగుతిళ్ళ మీద మనసయింది కొబ్బోలు' అన్నావు. 'అది కాదుగా మనోహర మైన ఆ మాత్రు! నేను మాసి ముగ్ధులూను' అన్నాను నేను 'ఉంకో అంటిటితో' అని నీ సమాధానం.

అక్కడికది అలా వదిలేయ్యి మనోహర మనోహర. నువ్వు విశాపనుంకి బ్యాంకు రమ్మంటే మరెద్దరం బతుకుదేరాను. నన్ను రీడింగుండా మేమిమీద హాల్లో వారి నువ్వు బ్యాంకుకు వెళ్ళే, చాలా ఆలశ్యమయిందని విజయమీద చినుట్టుంటూ గంటన్నగకి వచ్చావ్. గొడుగేనా లేదని చినుకుల్లోకడిసి పోయానని చినుకున్నావ్. నేను కిటికీ ఎగ్గిర నిలబడి బతుకుకి మానున్నాను నన్ను రెండుమాడునాగు పిలిచినా హాల్ లేదని త్రా వాత చెప్పేవ్. 'గంటనుంచి యిక్కడే ఉన్నాను కదల బుద్ధికాశేగు' అన్నాను. ఎముంది అక్కడకే పచ్చని వెచ్చని మూర్య కిరణాలూ, చక్కని పన్నుని వాస చిలుకుటూ, కిందకున్న మోకాలులోతు నీటిలో ఒంటి మీద బట్టయినా లేని పసికల్లు 'ఎం చక్క

యూ యిక్క చినుకులారా! అని వాడుతూ అడుకుంటున్నాను. 'ఒరి నీ తనకూర్చుం తగలవ, విన్నో అవేళించివంటే... అంత అవందిందాని కేసుం'రా అంగులోకి పోని నువ్వుకూడా ఆ బురదలోకిగిరి శివ శేక పోయావా?' అన్నావ్ నువ్వు ఒప్పును డి. 'అంత అన్నప్పమా?' అని అతి సీరియస్ గా అన్న నన్ను నూసి ఆశ్చర్యపొయి 'పంతో పి' చాంలేనోయ్, యాపాటికి యింటికి తిగుతు' అన్నావు నువ్వు.

ఇలాంటి పంపునలల యీ సదిపాను గోజులే నీమధ్యా నానుధ్యా జగిసినీ నువ్వు ఆశ్చర్యంతో పగించిన యిలా రాసుకు పోనే నీపా వదలాలు ఎమ్మో యాగోజులో వి పోయాపాయిలో నువ్వు నీదగ్గరే అప్పున్న కొనాలి. మొన్న బీచిలో అలా నడిచినడిచి యినుకతిన్నెల మీద కూర్చొని నాతో అన్నావు. 'ఒరివి! జరిగిందో చెప్పకపోనే ఒదిలేదిలేగు' 'రెండు గోజుల్లో గానీ యిస్తాను' అన్నాను. ఈవేళ మా ఆఫీసుకి కిలపు పెట్టి జ్వరమొచ్చిందని కంక పెట్టి ఎది గోపకుకొని తిలుపు'న్నీ వేనుకొని లాంతిగు వెలుగులో నీకీగి గానున్నాను. నామనసు లాంచి యిదెప్పటికీ మరలిపోగు. కాని దేనిక యి వా ఒక రూపం ఉండాలి గదా. అదేయిది ఇదంతా ఉబోద్ధాతం ఇక వృతాంతం చిను:

ఉగ్ర్యగం మాసిపెటే మామగానూ, ఊరికే వండిపెటే మామగూగు యిలాంటివి కొపాలమకొడం దురాశికొవచ్చు. భార్యను

అందరికీ
ఒక్కటే....

COSMICA
TALCUM POWDER

కాస్మికా

టాల్ కమ్ పౌడరు

కుటుంబాని కంటకా మంచి దన కాస్మికా టాల్ కమ్ పౌడరునే యిక మీరు ఎల్లప్పుడూ వాడండి. అతి కొమలమైన చర్మానికీ కూడా ఎంతో ప్రయోజనమైన 'కాస్మికా' వస్త్రమును ప్రకాశవంతంగా చేస్తుంది. అంతేకాక ఉదయకాలపు స్వచ్ఛతను సాయం కాలంవరకు అలాగే ఉంచుతుంది.

కాస్మికా-చర్మసౌందర్యానికి ఒక కానుక

కాస్మికా కాస్మెటిక్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, బొంబాయి-1.

ఆంగ్ల రాష్ట్రమునకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: M/s. స్వతంత్ర ఏజెన్సీస్, విజయవాడ-2.

గి నెజలలో
లభించును.
పెద్దది,
చిన్నది
అనేక వాసలలో
డోమ్ పైట్ &
పింక్

అందమైన కథ

పురిటిక వా తీసికట్టే ఆ త్రినూమలు. నెలకొక పార్లె నా యింటిల్లి పాని ననిమాకట్టే ఆ గి పాసులూ...యిలాంటి కనీసమైన కోరికలు కోరడం అత్యాశ అనిపించుకోదుగా! నేనూ అందరిలాగా ఉప్పు పులునూ తింటున్న వాడినే. ఆయనమీదల ఆరంగుళాల ఎత్తు, నూటము పైపాన బగువూ వామా ఉన్నాయి. సహజమైన తెలివి నేటలలో వాటివారికి నే నెప్పుడూ, వెనకబడలేదు. విమోచి డిగ్రీ అనే అమ్మ యూనివర్సిటీ నాకు పోసింది. అందుకూ అగ్రులు చాచే అమ్మమ్మని ఆశించడంలో ప్రయోగించి నా ఒక్కడే తప్ప ఏమీలేదు. తెలిసిన నే నెవ్వరికీ ఎ అవకాశము చెబులేదు. మరి నాకెందు కీకీ? ఆరేళ్ల సుమాస్తాగిరి వెలిగిస్తున్న నాజీరం నూట యిరవై ఎండుకు చాటకపోవాలి? మంచం దిగని తల్లి, ఒపికలేని భార్య నన్నెందుకు వేధించాలి? ఇంటినిండా పిల్లలూ, పెళ్ళికొని చెల్లెలూ నన్నెందుకు బాధించాలి? దుర్భరమైన దారిద్ర్యమూ. గున్నకామైన దౌర్భాగ్యమూ నాకు ఆనందించే వారంటే అనూయూ, కలవారంటే పీ నేర్చియి. భరించలేని నా దుఃఖాలు బలహీనుల పాత బాటకే పొమ్మరి సలహా చెప్పేయి.

అవారే...అవారే సలు నా ఒంటో విం బాగులేదు, విమిటో చాలా చికాగ్గా ఉంది. దానివీడ మా అభీసరు వచ్చే చివాట్లు పెట్టేడు. దానిలో మా యింటిను నిపించి రెణ్ణెల అద్దె యిన్వలేషని నలుగురిని బాగుచేసి నా నా మాటలూ అని నా ప్రాణం ఏనాం తీసేశాడు. నువనూ కిరిం అతిగా అనిపిచోయి విశ్రాంతికొసం తనాకనూలాడుతూ ఆ మధ్యాహ్నం మూడింటి యిల్లుచేరుకున్నాను. దూరంనుంచే మా అమ్మా బానిక గొంతులు వినిపిస్తున్నాయి. మా పెద్దాడు గబ గబా తరిగెత్తు కొచ్చి నాన్న, నాన్న బామ్మ అమ్మ పొదుట్టుంచి దెబ్బలాడుకొంటు న్నారు. అమ్మేమో అతిని తిటింది. ఒక్క లేచి దువు. బామ్మ అత్త యింక మనింట్లో ఉండరుట. ఉండమని నువ్వే నా చెప్ప నాన్నా' అని చెయ్యి పట్ట లాగేడు. నాకు భగనమండింది. నా ఒళ్ళు నాకు తెలియలేదు. నలుగురూ నన్ను అడ్డె వరకూ వాణ్ణి బాగుతూనే ఉన్నాను.

'కట్టుకున్న దాన్ని కట్టు ఖాయదాలో పెట్టుకోలేక నోరెం గుంట వెనకి గొడుని బాదినను బాగుకుంటావట్రా? కేమైనా మొగసిరి మిగిలి ఉంటే దాని కింత గడ్డె పెట్టు' అంది మా అమ్మ.

'మాకారా, మాకారా, నేను పల్లెత్తు మాటయినా అన్నానా? ఇంకా ఉండకుంటా లేమిటండీ...నను, యిన్ని మాట లనా, క

మీరు తెలుసుకోవడం మంచిది

దాంపత్య సుఖాలు అనుభవించుచుకూడ, ఆపరేమను మందులులేకుండా పిల్లలు పుట్టకుండా చేసుకోవడానికి, ప్రపంచంలో పెద్ద డాక్టరు కనిపెట్టిన నవీనమైన మార్గాలు 'సంతానం' అనే తెలుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. అవసరం లేనపుడు గర్భంరాకుండా చేసే మార్గాలు, సుఖప్రసవానికి గర్భిణీ స్త్రీలు ముందుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, పసిపిల్లలను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా ఎక్కువ ఖర్చులేకుండా పెంచే మార్గాలు, అవసరమైన చొట్ట బొమ్మలతో సహా ఎ. ఎస్. మూర్తి, యం. వి. వారు 'సంతానం' అనే తెలుగు పుస్తకంలో వ్రాశారు. అనేక సంవార్ల సమస్యలను తీర్చగల అపూర్వగ్రంథం మీరు చదివి తీరవలసింది పుస్తకం. వెల రు. 8-50. పోస్టు ఖర్చులు ఉచితం. మూర్తి & వినాయకం, 88, పిట్టర్లు రోడ్డు, మైదాను-14కు ఉత్తరం వాస్తవీ మొకకూడ ఒక పుస్తకం వి. పి. ద్వారా పంపబడును

యంకా మీకు ఊరుకో బుద్ధి ఎలాగయిందండీ! ఆ పని వెళ్ళని నాక్కోడానికి చేసుకొన్నాయిగాని యా కౌట కుక్కని... అని బానికే అనబోతుంటే మా చెల్లాయి అడే చ్చింది.

...నోగమయ్యి వదిలా...మరీ చిన్నం తరం పెద్దంతరం లేకుండా బోతోంది. ఎంతా అన్నగూళ్ళి అన్నీ వింటూ అలా ఊగుకుంటూ వెంటాడే అమ్మని అలాంటాంటూ... అంటే నీకు చీమకుంటున్నాయివా లేదంటే? దిక్కు దివాణంలేక నీ పంపి చేరినంతి మాత్రాన మాలో సిగ్గు అట్టి మానయా చావలేదురా! నీ ప్రతాపం అంతా చూపించడానికి గుంట నాగమ్మ ఒక్కజేడా దొరికింది?...

ఇలా ఉన్నాయి...గదిలోకి వెళ్ళి రెండు తెలుపులా వేసేసుకున్నా వాళ్ళ గొవని వినబడుతూనే ఉంది. పక్కమీద పడుకుని రెండు తెలుపులా వెళుకున్నా. బుర్ర గిగుని తిగుకుతూనే ఉంది. చెవుల్లో రెండు వేళ్ళూ వెళుకున్నా మావాడే మూలుగు వినబడుతూనే ఉంది.

ఇంట్లో ఉండే బుద్ధి పుట్టలేదు. తెలుపు ధిడాలన తీసుకొని యింతటికి పరిగెత్తుకొచ్చాను. 'ఎక్కడికి?' అన్నాడు. 'ఎక్కడికి?' అన్నాను. 'ఎక్కడూ అడేలేదు. నే నేక్కడికి బోలేనని వాళ్ళకి తెలుసు. నేను నమ్మకున్న నీకులే నాకు పంకెట్ల వేళాయని వాళ్ళకి తెలుసు. తెలుసు తెలుసు నాకూ తెలుసు. దిద్దుకో లేనితప్పుకి తప్పుకోలేని కిక్కి ఎలావెళ్ళాలో నాకూ తెలుసు. బోతాను. మరీ రానిబోలుకే మళ్ళీ విచ్చివోలుకే బోతాను. ఏల్లాకి కాదు. ఎర్రన్న ఎక్కడ ఏకమాత్రాయా అక్కడికి బోతాను. పముదంలో పడతాను. చినాను. అంటే. ఈ నిప్పుమూనికి తిగుకులేదు, ఉండే మానెదు. ఎరియిన కాలేజీపిల్లలించి పముదంన పువలయింతి బాబు నడుస్తున్నాను.

ఆ నిధిలో యిందుమిందు ముగ్ధకి వచ్చే పనికి పసుపువ్వని మేడ కనిపించింది. అప్పుడు మున్నెం గా ముల్చు జ్ఞాపకం వచ్చావు. 'ఒరే, కాలేజీ పిల్లల రాముకోవల యింతల బాగు దొక్కున్న పసుపువ్వని మేడందే అందులో మేడమీద వాటాకే మేంకొత్తగా మారెం. ఒకరు రా అన్న నీమాలలు జ్ఞాపకానికి వచ్చేయి. నాకింక ప్రపంచంలో ఎవరయివా మగులులే అను మళ్ళీ. నిన్నొక బారా చూసి మరీ చిద్దామనిపించింది. మీ మేడమీదకు వచ్చాను, నువ్వు కేంపుకి వెళేవులు, లేవు. మీ ఆవిడ పిల్లల్ని తిగుకుని పొంపికి వెళ్ళిందిట, లేదు. ఆ డాబామీద కుర్చీఉంటే దానిమీద గురికిలపడి మంగుకి చూశాను. రిఘూ నేనేం చూశానో తగు వాత నామనమ్మక కలిగిన అనుభవం ఏమిటా

"ఎవరిది వనికి? కూర్చో!"

చిత్రం: వై. శ్రీనివాసరావు, ముద్రా: ముద్రా.

మాలలో వర్ణించాలని వాళ్ళే. నమ్మకం లేదు. అయినా ప్రయత్నిస్తాను. చూశాను. కళ్ళు ఒక్కసారి నలుపుకొని మళ్ళీ చూశాను. విప్పానీ కళ్ళతో మళ్ళీ మళ్ళీ చూశాను.

నేను చూసింది ఏమిటంటావో? ఎన్నో పాగు యధాలాపంగా బీచికి వచ్చివా అంత ఎత్తునంచి అంత వికృతగతితో అంతపేపు నమ్మదాన్ని చూడలేదు. ఎంతబాగుంది! వాళ్ళని లోతులు దొరికేమని!!

వికారమైన దృష్టితో ఆ పొరమైన కృత్రిమ గంభీరమైన క్రమతో విధాత నిర్మించిన హాసీయ కృత్రిమం. తెల్లంమల నలని పనికిదీ కట్టకొని ప్రకృతి కుందరి నిరంతరం చెప్పే రమణీయ నృత్యం. వ్యూహ మున్న ప్రతి వాళ్ళని ఉజ్జూరితలుగించే కమనీయ దృక్పథం. ఓహో! అన్యుతపాగం!! నిప్పు లేకపోతే కుంపటి అరిపోతుంది.

నీకు లేకపోతే చెగువు ఎండబోతుండీ, పక్షిని పంపుర్లలో నలిగిపోతే నశించిపోడానికి మధురమైన మానవత అంతి రసనిహీన మైనదో? కాగు, కామాడగు. నాలోని పొందగ్య సిపాసి లేచి కూచున్నాను. 'తిమ్ నీజీవిత పుస్తకంలో ననక 'వేజీలు తిమ్' అన్నాడు. నీజీలు తిమ్మంటే వాళ్ళ మళ్ళీ నీకు కొరెయి. నేను నెకంశుభానం చగువుకున్నప్పుడు ఒకవాడు మెంకతో తేలుబొమ్మనిచేసే గొడ మీద పెడితే నిజంలేలు అనుకొని మా మే మాన గొడుగుతో బాదేడు! మా అమ్మ మామిడిపళ్ళరసం తిసి తాండ్రకోసం గెట లక్షపూస ఎండలో పెడితే కాంతులు రాకుండా చేశాక మట్టికాకినిచేసే అక్కడ పెట్టే వాణ్ణి మా పిల్లలో ఎవరోట్లో పెళ్ళియినా రంకుకొగితాల తోడాలు నేనే చేసాణ్ణి. మొన్న మొన్నటిదిరసు మా కాలేజీలో చేసే

అందమైన కథ

డామల కన్నీటి మెఝ పేసే. ఉల్లో ఎగ్గి బివను జరిగినా ఉత్తినే గుండంగా తీరాలు రాసి పెట్టేది నేనే. ఏమంది ఆ పొందర్యారాధన? 'ఏమీ అవలేదు...' అనుభవించు... అనందించు' అంది కెరలాల జవరాలు. మళ్ళీ మరింత తన్మయ స్వంతో అటు చూశాను. ఎంత తేజస్వినీ! ముసుగులోని రాశుమారి వయసులోని కంపులూ, కన్నెపిల్ల నవసులోని కోర్కెలన్నీ రంగులూ, అమ్మ కోంగు చాటునున్న పావ కనుల కాంతులూ... తలి నే సాగరం లో ఎన్ని ఎన్ని దొరుకుతాయనీ! రఘూ!

పాల పొంగుల నా మనస్సు 00గు రంగుల ఇంద్ర ధనుస్సు అయింది. ఆకాశం వైపు నా రెండుచేతులూ ఎత్తి జోహారు చేశాను. 'ప్రభూ! నువ్వు సృష్టించిన ప్రతి జీవికీ ఆనందించే అధికారం ఉంది. సర్వగుణి కేంద్రమూ, సర్వోత్కృష్టమూ అయిన ఈ మానవజన్మ మహద్భాగ్యం కాద నే అధికారం ఎవరికుంది? భేరవాజపువ్వలూ చిరుపాప నవ్వులూ వెలి విరిసిపోయే మానవ జీవన జ్యోతిని ఆర్పే అధికారం ఎవరికుంది? ప్రభూ, నన్ను తీమించు. నీ పొందర్యం వదిలి నే

అతి త్వరగా

'స్టార్'

అగుటకు

ఎల్లప్పుడూ సిద్ధం

మీరు "సెల్ ఫోన్ స్టార్"ను యెన్ని మారు ఉపయోగించినా కూడా, మీరు వాడే సిల్వర్ ఎక్స్ డైడ్ యెల్ ప్లస్ బరువు లాగుతుంది. మీ సిల్వర్ ఎక్స్ డైడ్ బ్యాటరీ యెక్కువ కాం ఉపయోగించేట్లుగా అధిక కాలము మనగల ప్రత్యేక మైక్రో ఫోరన్ పాస్టిక్ పోర్టిక్ సెపరేటరు, త్వరగా అరగని సిబి 95 అలాయ్ స్టెట్టు కలిసి తయారైంది.

ఇంకా విశేషమేమంటే—

కొరుటుకు పిలుగాని, ఆఘాతాల తట్టుకోగల బలమైన రబ్బరు కంటేయినరుగలదు.

అడిగి తీసికోండి

సిల్వర్

ఎక్స్ డైడ్

మిగతవి ఆగినా ఇది సాగిపోతుంటుంది.

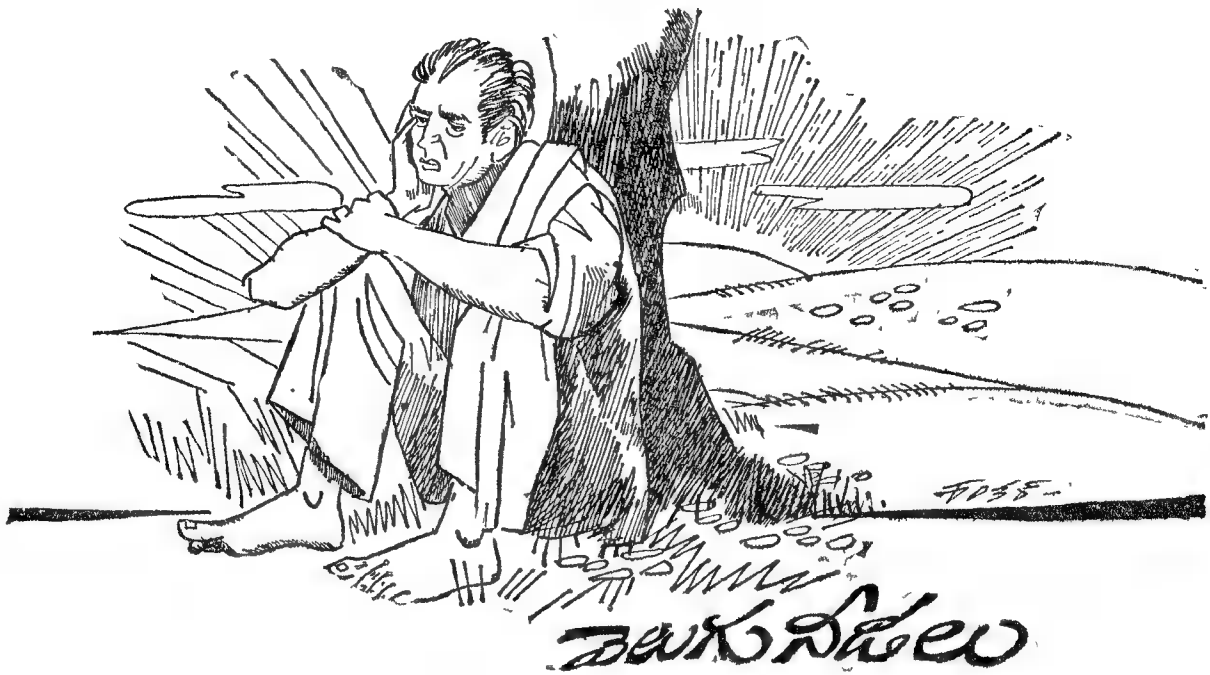
క్లౌడెడ్ & ఎక్స్ డైడ్ బ్యాటరీస్ (ఈస్టాన్) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్. EBS-35 మద్రాసు, ఆంధ్ర, కేరళ, మెసూరు రాష్ట్రములకు ప్రధాన ఏజెంట్లు: జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-2. (బాంబాయి: కోయంబత్తూరు, బెంగళూరు, సికిందరాబాదు.

నెక్కడికి వెళ్ళగలను? నీ కోసమే బతుకు తాను. అందరిలోనూ నీ చక్కదనమే వెను కుతాను.

అంతే. ఒకరిగురించి నా భావాలకి జీవ మూ నా అందనాకీ అందమూ అప్పుడే నిర్వ ధాయి. ఆకారంలో గాని అందంలో గాని ఈ ప్రపంచమే గురినింది గింజలా అందరికీ అనిపించవచ్చు. కాని నిలువెల్లా మెరసే పోయే అగణకాంతుల్ని కొదవి మూల నున్న చులి నాన్ని వెదకడం ఏం న్యాయం? సరిస్థితులకి బానిసలయి బ్రతుకుతూ బాధపడుతూ ఎదుటి వాళ్ళలో అనే లోపాల్ని సహించలేకపోవడం ఏం ధర్మం? మనుషుల తప్పల్ని తీమించడం కంటే మనోహరమేంది ఉందా? ఇలాంటి తియ్యని షోవాలతో ప్రతిది 'గుడ్ నెస్' లో తిసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో నేను నూ వాళ్ళతో ప్రయోగించేసి సరిమార్చా న్నె సాధించాను. కష్టానికి నష్టానికి ఒడ్డుకో లేనంత బాధే నన్నే యిక్కడికే అప్పడప్పుడు వచ్చి యీ నుండర దృశ్యం నిజమే నే ఒదాల్చి అందుకునే వాణ్ణి. జీవించడం ఎందుకో జీవనమాధురి అంటే ఏమిటో నాకిప్పుడప్పుడు తెలుస్తోంది రఘూ! ఎంకో రెన్ని కుఖిపెట్టడానికి చిన్న చిన్న కష్టాలు పడి నేను పెద్ద పెద్ద ఫలితాలే సాధించాను. గట్టిగా టిఫిన్ చేసే మనకి ఒకరూపాయి కూడా చాలదు. ఆరూపాయే నేనేం చేశానో తెలుసా? జానకికి యిష్టమని పాలికి సంపెంగ పువ్వులూ, ఛెల్లాయికి రెండు జతల రబ్బరు గాజులూ అమ్మకి అర సంపు ఉప్పు చేక్కలూ మిగిలిన డబ్బుతో పిల్లలకి నాలుగు స్ట్రాంగు బిళ్ళల పాకెట్లూ తీసుకోళ్ళను. వాళ్ళి ఆనందానికి డూల్యం ఎంతని!

రఘూ, అత్తి వాత్సలకి దారి తీసే ఆపన్నుల్ని ప్రశ్నించే నిండుతనం కూడా యిప్పుడు నాకోచ్చింది నుమా! పరితీ ఫలయి రైలు క్రింద బుట్టపెట్టే తమ్ముడూ! ఒక్కసారి తలెత్తి ఆకాశం వైపు చూడు. తాగు మబ్బులు ఒకటేనా? వాటి చుట్టూ జలతాగు అంచులు లేవా? మొగాడే మోసా నికీ వర్షవ్యం సమర్పించి ఉరి తీసుకుని ఊపిరి తీసుకుంటామని చెల్లుకింద చేరిన చెల్లాయి! ఒక్కమారుపక్కకి తిరిగిచూడు. ఏమిటమ్మా నువ్వు చూస్తున్నది? ఎండిపో యిన చెయ్యి తొట్ట ఒక శునాకీ అందులో ఆకుపచ్చని రామునిల? లేదా?

(అకాశవాణి, విజయవాడ సౌజన్యంతో)

పలుకునడలు

పాలమనిషి కేకతో సంజీవరావు ఉలిక్కి పడి లేచాడు. తల బద్దలు కొట్టి నట్టుంది. కళ్ళు ఎఱ్ఱగా అయినవి. నీర సంగా తూలుతూవెళ్ళి తలుపు తీశాడు. పాలమనిషి పాలుపోసి వెళ్ళింది. కాసేపు నిర్విప్రంగా కూర్చుంటూ చూశాడు. సజీవ రావు. కేటు తీసుకుని రాఫునయ్యతో దర తొందరగా రమ్మన్నాడు. “చిటికలో కాఫీ చేసుకోస్తా బాబూ” అని ఆ దర బాదరగా లోపలి వెళ్ళాడతను. తూలుతూ దొడ్లోకి నడిచాడు సంజీవరావు. గులాబి మొక్కని ఒక్కటే పువ్వు విచ్చుకుని, ఎఱ్ఱగా, అందంగా ఉంది. లేకలమిది మంచు బింగువులు జారి కింద గడి మీద పడు తున్నాయి. “పువ్వు పూసింది!” అని ఆచార్యపడ్డాడు సంజీవరావు. నిన్న మొగ్గ కూడా వెనకటై లేదు. ఎందుకు చేసుం డెదు? తను చూసి ఉండడు సరిగా.

వొళ్ళు కేలిగ్గా ఉంది: నీరసంగా, తూలుతూ నిమ్మచెట్టు మొదట్లో కూచున్నాడు. గడ్డిపరకలమీద మంచు చలగా తిరిగింది. కళ్ళు బారచాదుకుని చెట్టులో మొహం పెట్టుకున్నాడతను.

నిమ్మ చెట్టునించి వచ్చే వాసన అతనికి ప్రకాంతితో నిచ్చింది. అనుకోకుండా సంజీవ రావుకి “నిన్న” జ్ఞాపకం వచ్చింది. అతనికి భయం వేసింది. నిన్న లేవడంతోనే పిలి అరిచింది ఎక్కడిందో. అతనికి భయం వేసింది వార్డున్నే లేవటానికి. తీకునా లంటే సమస్య ఉన్నాను మని చతికు. అంగు కని అలాగే పడుకున్నాడు ఎనిమిది దాకా. గడియారం గంట కొట్టేటప్పటికి తప్పక లేవ

వలసి వచ్చింది. అఫీసు వదిలంటికి. భూమి తల కింగులయినా, ప్రళయం వచ్చినా, ఏది ఏమయినా పరే పదిగంటలకి అఫీసులో ఉండాలిందే. అఫీసున ఆనందరావు గారంటే మరి అంత నిక్కచ్చి మనిషి. ఇంకా నిన్నటివని మిగిలిఉంది. అందుచేత మరి సంజీవరావుకి లేవకతప్పలేదు. గబగబా మొహంకడిగి ఇంతకాఫీ తాగాడు. కాఫీ తాగుతూంటే కొల మారింది. గొంతు నుంట పెట్టింది. సరస్వతి తలుచుకుంటూ దేహ అనుకున్నాడు.

పాలమనిషి వెంటే వచ్చిరావు

అన్నట్టు సరస్వతి దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చి పది పాదు రోజులయింది. ప్రస వించే రోజులు. ఆరోగ్యం ఎలా ఉందో? పెద్దాడికి జలబుగా ఉందని రాసింది. ఎలా ఉందో చెప్పక? అందులో వాడు వొత్తి అర్పకుడు. బాధకి తిట్టుకోలేదు. చిన్నాడికి చెప్పింది ఎవో ముగుపులు. తనకికూడా వొంట్లో సరిగా లేదని, లిండి సహించటం లేదని రాసింది. వెళ్ళి చూడాలనిపించింది సంజీవరావుకి; కాని ఎదురుగా జలమిది పైళ్ళు వెక్కిరించాయి. అఫీసున ఆనంద రావుగారు గొంచినట్టు ఉలిక్కి పడ్డాడు హెడ్ గుమస్తా సంజీవరావు.

తనచేతికింది ఆరుగురు కిక్కులూ తనని తిట్టుకుంటూ ఉన్నాడు. తనదేముంది? తను మాత్రంనున్న కొద్దా? వాళ్ళు అఫీసు పని ఎక్కడచేస్తే తనకిం వారుకుంది?

అఫీసున గారి ఆర్డరు, వాళ్ళదేం పోయింది? తనమీద ఎగురుతారు. తీరా అఫీసున అనేది తనవేగా? అందరిలోకీ ఆ శింకరానికి తనంటే మంట. తనదో వాళ్ళపాలిటి యముడయ్యవట్టు చెబుతాడుట అందరికీ! ఇంకా పెళ్ళి కాలేదుగా! పైలా పచ్చిగు మిదుంది వ్యవహారం. బయట కనబడలే ఆ నక్క పనయూలు చూపించినా తనో పురుగు అన్నట్టు చూస్తాడు. ఇంకో ఇద్దరిని కూడగట్టుకుని వాళ్ళతో గువగులు తన మీద! మరి ఆ శింకరం చూసి చూపులు ముళ్ళు గుచ్చుకున్నట్టుంటుంది, తనకి.

తనుమాత్రం. ఏం చేస్తున్నాడు? వాళ్ళ కంటే ఎక్కువ వెట్టిచాకిరియే చేసున్నాడే! వాళ్ళ సమస్యల్ని సానుభూతితో అర్థం చేసుకుంటున్నాడే! మరి ఎందుకు వాళ్ళకి తనమీద ద్వేషం, వాళ్ళతో మంచిగా ఉం దామన్నా పుండతే బాతున్నాడే? వాళ్ళు గుమస్తాలు. తను హెడ్ గుమస్తా. ఇంతి మాత్రానికే మనషుల్లో అంత ఈర్ష్యా ద్వేషాలు ఎందుకూ? శింకరానికి తనమీద అస కారం చెయ్యలేదు. మరెండుకలామాస్తాడు? తనమీద ఎందుకంత ద్వేషం?

సంజీవరావుకి తల బద్దలు కొట్టినట్టుయింది. టంగ్ మరి గడియారం అరగంట కొట్టింది. ఉలిక్కి పడి పైలు ముంగిటి లాక్కున్నాడు సంజీవరావు.

“ఎనుక్కాగనుండి!” తలెత్తి చూశాడు సంజీవరావు ఎదురుగా శింకరం. “నువ్వు శింకరం. రా! కూర్చో” “సరవా లేదు లేడే.” అంతలో 2. గడియారు బుగ్గ ప్యలించింది. “నువ్వు హెడ్ క్లర్కు గా!”

వెలుగు నీడలు

అని వెక్కిరించినట్లుంది. తను శంకరాన్ని
నోటిమసిగా గొరవించాడు. దాన్ని
అతిగా క్లిగ్గ-చాడి కౌగ్లు తేదాలో

నిరాకరించాడు. "రాఘవయ్య! రెండు
కాఫీ = ఎని "పువాలేను కూర్చోకోయ్!"
అని కర్చిలాడు సంతోషరావు. 'కొంచెం

అందమునకు, వర్చస్సునకు,

MFERS: MANYAM & CO., BANGALORE-3

పడుకొని వొసానండి, రేపు గడివాడలో
మాస్ట్రీ గొతుని పెళ్లి తిప్పు వెళ్ళాలి..."

సంతోషరావు కం పాలుబోలేను. ఎలాంటి
'ఇన్స్పైక్టర్' కనుక పని పూరించేసి సిద్ధంగా
ఉండాలని తనకు ఆఫీసరు ఆదేశించాడు గా
వలసింది. ఈ పనిలోనే సెలవు ఇవ్వాలా
నద్దా అని నిర్ణయించడం కదం. ఆసలే
శింకరిం తేమిది కట్టు ఉన్నాడు.

రాఘవయ్య కాఫీ పలుగొచ్చాడు.
'ఇప్పుడే తాగవస్తున్నానండి.' నా సంగతి
యందుచెప్ప అప్పట్లోనే శింకరింభొంతు.
'సరే! మాద్రాం కాఫీ తాగు,' అనేప్పటికి
అయిదుంగా నే కాఫీ తాగేవాడు శింకరిం.
'సరే! నీ ఫైల్ నీ వాక్కువు. రెప్పటికి నీ పని
కూడా నేను చేస్తాను. కాని ఒక్క
విషయం. నువ్వెన్నింటి కళ్ళా? '
'పన్నెండు గంటలకి బండిఉంది' 'సరే.
నీ ఫైల్ నీ చదువుకువు. నేను తీసుకుం
టాను' సంతోషరావు శింకరిం వెళ్ళిపో
యాడు.

గడియారం పోయేదన్నర కొట్టింది,
సంతోషరావుకి మనసులో ధియంచేసింది.
కారణం అతనికి కూడా తెలియదు. బాగా
న్నానంచేసి భోంచేసి ఆఫీసుకి వెళ్ళేప్పటికి
అయిదు గంటలు తక్కువ పడుతుంది. తను
వెళ్ళేప్పటికి శింకరిం తన బ్రాడాయలోంచి
ఫైల్ తీసుకున్నాడు గుమ్మంలో టాక్ టాక్ అని
చిప్పుతూంది. లేచి నిబబడాడు సంతోష
రావు. ఆఫీసరు ఆదేశించాడు టాక్ టాక్ అంటూ
వచ్చేస్తున్నాడు. మిగతావాళ్ళంతా తల
లాంచి ఫైల్ లో మునిగిపోయారు. ఒక్క
శింకరిం మాత్రం నిబబడి ఫైల్ తీసుకున్నాడు.
ఆ తన దృష్టి తీగకాలం అటు ప్రవరిం
చింది. తనగదికేసిపోయారాయన. బంబాయి
కుఆఫీసువోచ్చి చెప్పాడు దొరగా గది పలు
స్తున్నారని. సంతోషరావు వెళ్ళేసరికి, ఆఫీ
సరీ మొహం, కంసగడలా చేసుకుని 'ఆ శిం
కరిం అలా నిబబడి ఉన్నాడే? అన్నాడు.
'ఇవ్వాలి సెలవు పెట్టాడండీ' 'సెలవు' 'నీ
రిచ్చాగ సెలవు అతిదీక్ష ఎలాంటి ఇన్స్పైక్టర్
నని తెలియా? చచ్చినంతదరి ఉంది. కిన్నె
మకుం దొడ్డుటయ్యా నీకయినా? ' తలవొం
దుకున్నాడు సంతోషరావు. 'చిత్రం. సెలవు
లేదు. గెలవులేదు. ఇవిగో ఇవిగోడా ఇవా
లికి పూర్తికావాలి'. బలమిది నొంతిర
మాపించాడు ఆఫీసరు ఎల్లండే ఇన్స్పైక్టర్.
ఫైల్ పలుకొని బయటికి వెళ్ళేసరికి శింక
రిం వెళ్ళుతూ ఎదురయి 'ఇహ నేనుచదువు
నండి' అన్నాడు. నవ్వాలో ఎవవాలో అర్థం
కాలేదు సంతోషరావుకి. 'మిస్టర్! శింకరిం!
అయామహారీ!' అని తలవొంతుకున్నాడు.
శింకరినికి అరింకా: తెలపోయాడు.
'అరెంటండి! తిప్పుకుండా వెళ్ళాలి.'
అన్నాడు. కాసేపటికి అర్థం చేసుకుని 'నీ
సంగతి తెలుసులే. నువ్వైతే నేనూసివేలివి.

చదవండి! ఆంధ్ర వాగ్గేయకార చరిత్రము.

రచన: బాలాంత్రపు రజనీకాంతరావు.

భారతదేశపు సంగీత ప్రపంచాను చరిత్రలో ఆంధ్రుల కృషి
అనన్యవాచనీయం. మన శాస్త్రీయ సంగీతానికి ఆధ్యాత్మాయములైన
గేయరచనలు మన భాషలో అనెకం వున్నాయి.

ఆంధ్ర వాగ్గేయకారుల చరిత్రను జంపామాన్య మందరిముంగు
వుంచి శాస్త్రీయ సంగీతకళయందు సుముఖులుగా చేసేందుకు యీ
గ్రంథం రచించారు.

భారతచార్యునిమొదలు బాలమురళివరకు గల కర్ణాటక వాగ్గేయ
కారుల పరామర్శ యీ గ్రంథము, ఎందరో ఆంధ్ర వాగ్గేయ కారుల
గురించి యంతివంత బైలుపడిని చిన్న, పెద్ద విషయములన్నో సంగ్ర
హించి చెప్పాడు.

ఇలాంటి గ్రంథం తెలుగులో రావడం యిది మొదలు!

1/8 Dy — 550 పేజీలు - పాదా ప్రతి రు. 6-00.

మేలు ప్రతి రు. 8-00,

(ప్రతులకు:

(ప్రొద్దేజ ఆదనం)

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం: విజయవాడ.

పీపుల్స్ బుక్ హౌస్: హైదరాబాదు.

మానూ విసుగుగా వెళ్ళి తనచైర్లో కూర్చున్నాడు.

సంజీవరావు నిర్లప్తంగా మాసి తనపైళ్ళిల్లా మునిగిపోయాడు. మనసు కల్లోలంగా ఉంది. టెలిగ్రామ్! సార్! బొమ్మమాన్ గుమ్మంలో ప్రత్యక్షం. "ఎవరికి" "అన్నట్లు అడగుతున్నారా" అని తిలకించాడు. "సంజీవరావు, హెడ్ క్లాక్" అని బొమ్మ మాన్ టెలిగ్రామిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. క్లాక్ గుమ్మం పైళ్ళిల్లా మునిగిపోయింది. కింకరం సుగ్రాహ మాన్ పక్కవాడి కేసి కన్ను కట్టాడు.

"సనగ బుట్టానికి టెలిగ్రామ్ తెప్పించుకున్నాడుకోయ్!" అన్నట్లు చూశాడు అంపరి కళ్ళిల్లాకి.

సంజీవరావు చేతులువోణికోయ్! మనస్సు బిగబట్టి టెలిగ్రామ్ చించాడు. "వరస్థి... నీరు... హాస్టల్... కమ్" తల తిరిగి బొమ్మంది. నూనిగారిచ్చాడు. "భగవాన్" అనుకోన్నాడు. మనస్సు బిగబట్టిపోతానికి ప్రయత్నించాడు దినికి తిట్టకోసే మనస్సు ప్రసాదించమని భగవంతుని ప్రార్థించాడు. గుండె చిక్కి బట్టమని పైళ్ళి ప్రపంచంలో మునిగిపోయాడు. సంజీవరావు "టెలిగ్రామల్! ఎవరికి?" అఫీసుగాడు కిబురంపించాడు. నాకే." బాలిపోయిన మొహంతో సమాధానిచ్చాడు సంజీవరావు.

నానుంత్రిం నాలుగున్నరియింది. అందరూ సదుకుంటున్నారని అఫీసుకు బయటికి వెళ్ళాడు. సంజీవరావు ఇంకా లేవలేదు. "సంజీవరావ్! టెలిగ్రామ్ తెచ్చిందల్!" అఫీసు అడిగాడు. "అవునండే" ఎదీ మానసి "వొణుకుతూ అందించాడు సంజీవరావు." చదివితెలియక కౌసీపు ఆశ్చర్యంగా అతన్ని చూసి వెళ్ళిపోయాడు అఫీసుకు. "అయిదయిందండే." మానా నలమయ్య చెప్పాడు. దగ్గరికి వెళ్ళి "పైళ్ళి పని చింతలో పెట్టమని అనుమించాడు సంజీవరావు." "పాపం! కింకరానికి నెలవివ్వకపోవడం అన్యాయమండే. ఏమనుకోకుంటే ఒకటి చెబుతానండే." "చెప్పు నలమయ్యా! ఎందుకుంటాను." "నేను నమ్మలేదుగాని ఇదింతామీరు చెయించిందే ననుకుంటున్నా నండే."

సంజీవరావు ఒకనిముషంపేపు అయోమయంలో పడాడు: ఏం చెప్పాలో వోచలేదు. అప్రయత్నంగా జేబులోంచి టెలిగ్రామ్ తీసి అది చదివి పెట్టాడు. విశ్చంద్రంగా తలవంచుకుని అతినివ్వక నడిచాడు.

"చలమయ్యా! ఎంతమంచిగా ఉండాలని ప్రయత్నించినా, ఎవీ చెప్పడాడుగానే పరిగణించబడటానికి కారణం... ఇదే... వధి రిస్తున్నదయ్యా. నన్ను... బయటగా బాధగా ధ్వనించిన ఈ మాటానికి నలమయ్య బాలి

పడ్డాడు. అంతకంటే ఏం చెయ్యాలో వోచలేదు అశిడికిమాడా. కొంతదూరం నడిచి వెళ్ళు తీసుకోని చలమయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

కోడ్డు పక్కగా నడుసున్నాడు సంజీవరావు అతనిమనస్సు అలకల్లోలంగా ఉంది. రయ్ నుంటూ దూసుకోచ్చిందో టాక్సి. ఎవరో పక్కకి లాగాడు వాతాత్మకంగా సంజీవరావుని. భేకే పక్కపోవటంవలన అది పక్కగా దూసుకెళ్ళి ఇంకాలో సదుకున్ను పక్కమీదుగా వెళ్ళింది "కుయ్యో" మని బాధగా అరిచి పక్క అప్పుడే పక్కనే ప్రాణాలు వోదిరింది. అప్పుటికి కొంగు మెరుదూరాన అప్పిళ్ళయివుంది, ఎవరికి పట్టనట్లు జనం ఎవరిదారిన వాడు పోయాడు. కొంచెంలో తిప్పిందిగాని లేచిపోలే తమ కూడా ఇల్లాగే... మా ఉహించుకోలేక పోయాడు సంజీవరావు తరువాత ఏమయితే ఎవరికి గానాలి?

బాధగా పైళ్ళి దించి తలపు తీశాడు సంజీవరావు. ఒక ఉత్తరంబారికిందిపడింది. తమ్ముడు సరికి పోయినట్లు. ఏం చెయ్యవన్నయ్యా? అని రాశాడు దీనంగా.

ఎనిమిదింటికి హాటలునించి కార్యదారు వచ్చింది. అన్నిం సమాచరేను. వీరసంగా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు పైళ్ళి ముంగ. పడుకోబోయేప్పటికి రాత్రి ఒంటిగంటకొట్టింది.

బద్ధంగా నడుం వాల్చాడు. నిద్ర పట్టలేదు. పాడు అలోచనలు. కలక నిద్ర. సరస్వతి పిల్లలు కింకరం అఫీసుపని!

ఇదీ "నిన్ను!" ఈ "నిన్ను" వోదనుకున్నా సంజీవరావుని వోదిరి పెట్టలేదు. నిమ్మ ఆకు

మీదినుంచి వో మంచుబిందువు రాలి కంటి మీద పడింది నల్లగా. అయోమయంగా కూర్చుండిపోయాడు సంజీవరావు కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చాడు రాఫునయ్య. దుచిగావుంది. మనస్సు ప్రకంఠంగా ఉంది. ఎందుకో తింకే లేలేదు. స్నానం చేసి పైళ్ళి పద్దుకు వెప్పటికి తొమ్మిదయింది. అఫీసుకి బయలుదేరబోతుండగా వీధి తిలపు తెరచుకొని చలమయ్యా, కింకరం వచ్చారు.

"మమ్మల్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నా నం... చలమయ్యగాని అంతా చెప్పాను." తల వంచుకుని అన్నాడు కింకరం. నవ్వుచ్చింది సంజీవరావుకి. "ఫగవాలేదు అబోమా పడటం మానగ నేజం. తెలుసుకున్నావు అది చాలు. నాకు స్పృహ ఉంది." అని కొఫీలు తెప్పించాడు సంజీవరావు. ముగ్గునూ తిప్పగా కాసే తాగాడు.

"నిన్న ఇతను బయలుదేరవలసిని నండి పట్టా తిప్పిందండే. చాలా ప్రమాదం జరిగింది. అప్పిదవంతుడు కింకరం" అన్నాడు చలమయ్య. "అంతా విధి విధానం" అన్నాడు సంజీవరావు

ముగ్గునూ కలిసి అఫీసుకు బయలుదేరాడు. "టెలిగ్రామ్ సార్! అన్నాడు బొమ్మ

నారసింహ లేవ్యాము
 ఊరకతో చేరినది. మేహము, విశ్క, వివృతవనగైరా హరించి అలము రక్తవృద్ధికల్గిందను. 20 తు శబ్దము. 8.8.0. హాస్టల్ ద.1-1-0 ఏ ఏ ఏ. అండ్ కంపెనీ ఆయర్వేద వమానం, పెండి (PU) నెల్లూరుజిల్లా.

ఆయుర్వేదోషధిములు.

శాస్త్రీయముగాను. నమ్మకముగాను తయారుచేయు సంస్థ.

వేంకటేశ్వర ఆయుర్వేదనిలయం.

చింతలూరు.

ఆలమూరు పోస్టు ★ చూర్మగోవాపరిజిల్లా.

ఆంధ్రదేశమంతటను ప్రాచీనము. విద్యార్థులు కలవు.

హైదరాబాదు బ్రాంచి 712, పెంట్రల్ బ్యారంకి నిల్లింగ్స్.
 సికింద్రాబాదు బ్రాంచి: 7-2-148 హిస్సామ్ గంజి పాత పోలిసు స్టేషను ఎదుట

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక : బాలలసంఘం ఉగాది ప్రత్యేక సంచికలో రచనలపోటీ

మార్చి 5 వ తేదీలోగా రచనలు మాకు చేరాలి.

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక “బాలలసంఘం” నిధులకు మూడవసారిగా రచనాపోటీ ఏర్పాటు చేస్తున్నాము. పోటీ ఫలితాలు కార్యకర్త ఉగాదికి వెలువడి (30-3-60) వారపత్రిక ప్రత్యేకసంచికలో ప్రకటిస్తాము. రచనలకు గడువు తేదీ 5-3-60.

ముఖ్య విషయాలు

- ఈ క్రింది విషయాలు జాగ్రత్తగా చదివి మీరదనలుపంపండి:
1. ఇప్పటివరకు సభ్యత్వపు కార్డులు అందినవారు మాత్రమే పోటీలో పాల్గొనాలి.
  2. గడంమీద సభ్యుని పూర్తి పేరు, చిరునామా, సభ్యత్వపు సంఖ్య, ప్రజ్ఞితేదీ, A వర్గం, B వర్గం వ్యవధిగా వ్రాయాలి.
  3. ఈ ప్రక్కన ఉన్న “కూపన్”లో సభ్యులు రచనాన్ని జాగ్రత్తగా నింపి, క్రింది, రచనకు జత చేసి పంపాలి. కూపన్ జతచేయని రచన పోటీకి స్వీకరించదు.
  4. రచన చక్కగా విడివిడి అక్షరాలతో, దూరపుపంపులలో కాగితానికి ఒకవైపు వ్రాయాలి. అరటావునించకూడదు.

పోటీ విషయాలు

A వర్గం సభ్యులకు

“నేను చేసిన మంచిపని”

(రచన ఒక అరటావును ఒకవైపు పంపకూడదు)

B వర్గం సభ్యులకు

“నాకు ఎక్కువ ఇష్టమైన వ్యక్తి”

(మీ బంధువులలో అంటే తండ్రి, ఇల్లి, అమ్మ, అక్క, మామయ్య, బాబయ్య మొదలైనవారిలో ఎవరంటే మీకు ఎక్కువ ఇష్టమో, ఎందుకనగా వ్రాయండి. ఒక అరటావును ఒకవైపు పంపకూడదు)

వెలుగు నిడలు

జనాను, చలనచిత్రం, కంఠం చెప్పి అంగుళాని చించారు. “సరస్వతి... డెలివర్ బాయ్... సీఫ్” అని చదివాడు చలనచిత్రం. “ఎగ్జామ్... మిస్సేక్... పాస్... హేహీ...” అని చదివాడు కంఠం. వొకటి మామగారి నుంచి, రెండోది తమ్ముడి నుంచి.

సంజీవరావు గారిలో తేలిక ట్టుపో

మాకు. ఇద్దరి బాలమీదా చేతులేన “నన్ను మోటోటి ముగ్గుగా అర్థం చేశాం. తేనె మీ స్నేహితుల్ని” అన్నాడు. “ఆ సంగతి మాకు తెలుసు. కాకపోతే తెలిక అలాహ పడతా అన్నవన్నాడు” అన్నాడు చలనచిత్రం. కంఠం పిన్నగా తలొందుకున్నాడు.

ఆ మధ్యాహ్నం ఆఫీసులో ఆఫీసునిలిచి

5. రచన పంపే కవచమీద ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక “బాలలసంఘం పోటీ రచన” అని వ్రాయాలి.

6. సభ్యత్వపు కార్డులలో ఏ వర్గానికి చెందినట్లు ఉన్నప్పటికీ వచ్చే ఉగాది (28-3-60) నాటికి సభ్యుడు లేక సభ్యురాలు పడేట్లు జాబితాబయ్యే A వర్గానికి చెందినట్లు, పడేట్లలో పే ఉన్నట్లు బయ్యే B వర్గానికి చెందినట్లు గ్రహించి ఆధారంగా కూపన్ పూర్తిచేసి, తమవర్గానికి చెట్టిన పోటీలోకి పాల్గొనాలి. 15 ఎళ్లు గాటినవారి సభ్యత్వం రద్దయిపోతుంది గమక, వారు పోటీలో పాల్గొనరు.

7. మార్చి 5 వ తేదీ తరువాత వచ్చే నాటిని పోటీకి స్వీకరించదు. పోటీలో స్వేచ్ఛ నిరదనలు తప్పింపటం సాధ్యంకాదు. నుక వ్రాంపులు పెట్టవద్దు.

8. A వర్గం పోటీకి ప్రథమ ద్వితీయ బహుమతులు. B వర్గం పోటీకి ప్రథమ ద్వితీయ బహుమతులు ఇస్తాము.

9. బహుమతుల విషయంలో అంతిమర్ణయం పోటీ నిర్వాహకులే. ఈ విషయమిం ఈ త్రితర్యక్తులలోని అనకొకంఉండదు

పోటీ కూపన్

నిధులు తమ రచనలకు దీన్ని జతపరచాలి.

వర్గము	...	A లేక B
సభ్యత్వపు సంఖ్య	...	
సభ్యుని లేక సభ్యురాలి పూర్తి పేరు		
ప్రజ్ఞితేదీ	...	సం॥
ఇరగతి లేక ఫారము	...	
పాతకాలపేరు	...	

పూర్తి చిరునామా

“ని స్నేహనాలో నాకు తెలిపలేను. ఇప్పుట్లో నిన్నర్థం చేసుకోలేకపోయాను. ప్రామామన్ లిస్టులో ని పేరు మొదలు వేస్తున్నాను. నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. ఎందుకంటే నేను చేస్తున్నది నా విద్యుక్త పర్యవేక్షణ” అన్నాడు.

పంజీవరావుకి ఏడునాలో తెలిశాను. చిట్టి వెలుగులో తికమకపడి “శివశివ మే ఇంత” అని గొణుక్కున్నాడు తనలో.

మూలాంటి పాపికోండలగర అపిం
చాన వాన్న గాదు; అమ్మ మాదా
అక్కడే ప్రాంతి ఆగి ఆ కోండల పొంద
ర్యాన్ని చూసి నరీ కల్యాణి పట్టపట్టింది.
అక్కడే దగ్గరలోవున్న పురాతన కిటికీలను
పరిశీలించి, అందులోంచి ఒకటి తెండు విగ్ర
హాలను సంప్రదించాలని వాన్న గారి కయ
ర్పించి! వాన్న గారి జిల్లాకలెక్టరు హోదాకి
విని స్వాగతంకొడు కనుక! ఇదివరకు అలా
నేకరించిన మూడు విగ్రహాలను బ్రిటిషు
మ్యూజియంకి అమ్మి, ఆయన రహస్యంగా
ఇరవై వేల సంపాదించాడు. ఇప్పుడు మాదా
వరో విగ్రహం మీద ఆయన కన్నుపడింది.
వాన్న గారు అది పొపంకొడు పొమ్మం
టాను.

రెండవరోజున కొంచెం మమ్మ మమ్మ గా
వుండి, చిన్న చిన్న వానకుంపరలు వడుతు
న్నాయి. వాన్న గారు తమ క్రయల్నింలా
కొంతమంది వడవవాళ్ళని తీసుకుని వెళ్ళారు.

వాదాపు మధ్యాహ్నమవుతోంది అమ్మ
యంకొ వంటవనిలోనే నిమగ్నమయివుంది.
ఎటొచ్చి నేనే భారీగా, చుట్టూ వరవళ్ళు
తోమ్మకున్న వది తరంగాల నృత్యాన్ని
చూస్తున్నాను. మమ్మలు కిట్టికే నెవళు
నృత్యం చేస్తాయి. చివరకు వడుతుంటే
వది తరంగాలు నృత్యం చేస్తాయి కొవును!

శి రీ షా రాం షా

అమ్మ మానెలో అప్పదాలు కవుతోంది.
మానె చిటవలలాడుతోంది. వాన్న గారింకొ
భోజనానికి రావంతుడు అమ్మ చిటవలలాడు
తోంది.

ఎవరిదో మరో లాంటి వసోంది; బహుశా
భద్రాచలయాత్రీకుల దెవరిదో ఆయివుం
టుంది. నిండుచూలాలిలా ఉన్న వదిమల్లి
గర్భంలో కేటకూ ఆలాంటి క్రమక్రమంగా

మూలాంటి వహిపానిక వచ్చింది. దాని యువ
మాని కొడుకు కొవోలు—మానెగే బెటకు
చూస్తున్నాడు. ఇరవైనిళ్ళుంటాయి చాలా
అందగాడే. చదువూ సగంస్కారం. పున్న ప్లే
కవినిస్తున్నాడు. అతనూ వా కల్లోకి చూసే
వరికి వాకు కొళ్ళు చచ్చిపోయింది. అలా
ఒంటరిగా పున్న పెళ్ళి కొని యువకుల కళ్ళ
లోకి చూడకుడదని అతనికి తెలియదు కొ
వోలు! నేను వరచరా లోపలికి వెళ్ళి
పోయాను.

ఆ తర్వాత తెలిసింది: అతని తండ్రిగారికి
భద్రాచలం పెచ్చలు ఆసీదరుగా బదిలీఅయిం
దని! తండ్రి, ఒక్కగాని ఒక్కోడుకు,
తనీ—మానెగే బయలుదేరాడు. వాళ్ళకి
ఒకే ఒక్కోడుకు వుండటం, వా తరిదిం
డలభు నేనూ ఒక్కోక్కో కూతుర్నయి వుం
డటం—మేమిదరం ఈ గొదావరి సాక్షిగా
తొలిపారి ఒకరి: కల్లోకి ఒకరిం చూసుకో
వటం ఆర్చర్యంగా లేదా?—సింగివాదం;

1. పోలియో, 2. ముఖము, మొదల, నడుము, అంగములు, అర్ధ శరీరము, లేక నిండు శరీరమునందు కుతాతం (లవాట 8). పాద్యులకు కుతాతం, 4. మూక, లేక నల్లి, 5. చెవుడు లేక పరిగాని పడకుండుట, 6. నుద్ది, లేక మెల్ల, 7. పులిభ్రమ, బాధపడువాడు మా దాళ్ళకు

(విరాజ్ కింత్రికా కో ఎం.వి.భిషగాచార్యు. నల్లంకెరి, రిజిస్టర్డ్ ప్రాక్టీషనరీ థిరీ వారిని క్రిందిపలములలో సంప్రదించండి. పాదరాబాద్ : కాజ్ మహర్ హోటల్. కింగ్ కోట్ రోడ్డు, 4-8-60 ఉ|| 9 టు 12 మ|| 1 టు 2. ఫోన్ : 5591.

(య్యూలు : శ్రీ వెంకటేశ్వర హోటల్. పోలుఅఫీస్ రోడ్డు, 5-8-60 ఉ|| 8 టు 12 సర్కారం : ఆంజనేయ నిలాస్, 6-8-60 ఉ|| 8 టు 11.

వెంకటాచార్య : ముద్రాన్ ఫుడ్ లాండ్స్ హోటల్, 5, నంబూరి లీన్స్ రోడ్డు. 7-8-60 ఉ|| 8-12, మ|| 1-2 ఫోన్ : 2161. మహర్ : ఇంద్రభిక్షన్, ధన్వంతరి రోడ్డు. 8-8-60 ఉ|| 8 టు 11 ఫోన్ : 590.

అంగమూల : ఆయా శక్తి, బస్ స్టాండ్ (ఎలక్ట్రా) 9-8-60 మ|| 1 టు 4 ఫోన్ : 82.

బ్రహ్మ : ఫుడ్ లాండ్స్ హోటల్, 1/28 ఎడెకర్ ఎరియల్స్ రోడ్, మైలాపూర్. 20-8-60 ఉ|| 1 టు 12, మ|| 1 టు 8.

రిచువలి : కొయంబూర్ లాడ్జ్, 21-8-60 ఉ|| 9 టు 12, మ|| 1 టు 2.

నెలూరు : నేమనర్ లాడ్జ్, బోర్లింగ్ & లాడ్జింగ్ 22-8-60 ఉ|| 9 టు 12, మ|| 1 టు 8. ఫోన్ : 3.

అంగమూల : కొచ్చిన్ శక్తి 23-8-60 ఉ|| 8 టు 12, మ|| 1 టు 2.

ఒరంగల్ : రిస్స్ హోటల్, 24-8-60 ఉ|| 8 టు 12, మ|| 1 టు 2.

నలవారుమును, చికిత్సాభివృద్ధి, ఇతర ముఖ్య అడ్డంకు వివరాలకు వ్రాయండి.

Aryavarta Polio Ashram

Aryavarta Bhavan

79-E, Kirti Nagar, New Delhi-15. ఫోన్ : 54844, 54564800 : "Poliocure" (భాంచి: 114-E, Kamala Nagar, Delhi) వైద్యులచికిత్సకూర్చి ఇంగ్లీషులో రచించిన సచిత్ర గ్రంథం "Poliomyelitis & Ayurveda" ధర రూ. 7-50; పోస్టేజీ 90 ప. చె. పరా : వైద్యులవారు ఇంగ్లీషు లేక హిందీ.

పెళ్ళి ముచ్చట

అక్కర్లం దివి? చూసినంత మాత్రాన అయిందా-వా పిచ్చిగాని!

లాంచి అగగానే అందులోంచి కళాసి ఒకడు వచ్చి తలాంచి ఎవరిదని వాళ్ళు చెబాడు. మావాన్న గారికి, మావా అన్నీ పూస గ్రుచ్చివట్టు చెప్పాడు. ఆ కళాసి మాదిరి పోయ్యడం. ఆ కళాసియే కాదు; ఆ తర్వాత వాళ్ళ యజమాని కూడా మాదిరి పోయి ఉంటాడు. ఇంకే ఆ కుర్రాడు మాదా... వాడి నా తాతాటి చదువుకున్న కుర్రాడికి పెద్ద భయభ్రమలు లేకుండా పోతున్నాయి.

పాపం క్రం వాన్న గారు రాగానే లాంచి సంగతి వాళ్ళు చెబారు. అమ్మ, ఆయన తలకి కొప్పరినూ నె వుద్దన చెప్తూ చెప్పింది.

“వాళ్ళు మనమూ ఎక్కడో దూరపు బంధువులమయివుంటాం. వాళ్ళ కొళ్ళా మన కొళ్ళా పోలే, అన్నాడు వాన్న గారు!

“మీకు చాడ వుంటుండీ, ఏ కొయిలే ఏమిటి? వాళ్ళ అబ్బాయికి నిలువెత్తు ధార పాపివా మనపిల్ల ని వ్వంక వా!” అంది అమ్మ.

“వాగుంటే అమ్మ! ను వ్యవ మ రి ను!” అన్నాడు. పై ఇష్టం లేనట్లు బడించాడు. నిజంగా అలాంటి పెళ్ళి అయితే ఎంత బావుంటే పోనీ అనుకున్నాడు.

“అవునువును. ఆ విషయం కూడా ఆలోచించవలసిందీ!” అన్నాడు వాన్న గారు.

“ఏ విషయం?”

“అమ్మకు పెళ్ళి రవయం!”

“ఇప్పుడేమిట మునిగి పోయిందని! దానికి తది పోడు ఏళ్ళన్నా నిండలేను. దానికేం తెలుసు?” అమ్మ వాన్న మాటని తోసి పారేసింది! వాకేం తెలియదట! చూడు పాపం! తనకి తెలుసా?

ఇంతలో మా కళాసి వచ్చి వాన్న గారి కోసం-ఆయన వరుస - ఆ పెప్పరల్ అఫీసరు గారు ఎదురుమాను వ్వా రని చెప్పాడు. వాన్న గారు ఎర్రపని భుజం మీద కండువా వేసుకుని ఆయన్ని కలుసుకు వ్వా రు. ఇద్దరూ కలిసి వాలుగడుగులు ముందుకు వేసి డిజైన్ మీద కుర్చీలు వేయించుకుని కూర్చు వ్వా రు. అమ్మ కొట్టి కొచ్చి యిద్దరికీ వంపించింది. ఆయన తన కొడుకును రప్పించి మా వాన్న గారికి నమస్కారం చేయించాడు. మా వాన్న గాడు కూడా అతన్ని దగ్గరికి తీసుకుని, చక్కగా మెరుగున్న అతని కళ్ళనీ, మువ్వల పైప అతని నుదురునీ, వికవికలాడే నల్లని క్రొవీంను చూచి మురిసిపోయాడు. ఆయనకు కొడుకులు లేని లోపం యిప్పుడు బాగా కనిపించిందిగావును!

అమ్మాయి! ఇలా రా! ఆ: పిలిచాడు. :మ్మ వారికి పరిచయం చేస్తూ ‘కొడుక్ల నా కూతురయినా నా కిదే అనుకుంటున్నాను. ఇది కూడా పెళ్ళి కెడిగింది. లేదా మా పో పెళ్ళియి అతివారింటికి పోతుంది. ఆ తరువాతి విక్కు విక్కు నుంటూ మేమిద్దరమూ మిగిలిపోతాం,’ అన్నాడు.

వాన్న గారికి దుఃఖం పెలువినవచ్చింది. ఆయన తన దుఃఖాన్ని వుల్పు కళ్ళల్లో నే అలుచుకోవటం నేను కనిపెట్టకపోలేదు. నేనున్నా ఏదో మహాపరాధం చేసినదానిలా తల వంచుకున్నాను. అమ్మ లోపలనుంచే అందుకుంది :

“దానికి యిప్పుట్లో పెళ్ళి చేయటం వారికి యిష్టం లేదండీ! అందుకే అది చదువుకున్నంతవరకూ వదిలివేయాలనుకుంటున్నాడు.”

వా కెక్కడ పెళ్ళి నిరసయి పోతుందో నని అమ్మ భయం. అందుకే వాన్న గారి మీద తోసేసి అమ్మ గన దిగ గా తప్పుకుంది. ఆ కుర్రాడు చాలా విచిత్రంగా మాను వ్వా గు నాకేసి. వాన్న గారు అది కనిపెట్టి నట్లు వ్వా రు. అతనిగ్నీ మళ్ళించాలని చెప్పి వాలుగడుగులు వేచారు.

భవభూతి కి తిరరాను చ రి తం నుంచి తెరవ్ దాని వావాన్ వరకూ ఎన్నో గ్రంథాల మీద వాన్న గారు అతన్ని సరికి చేశారు. అన్నిటికీ ఆతను చెప్పిన సమాధానాలకు విస్తృతపడి, కుర్రవాడని సందేహించకుండా అతన్ని పోగిడారు. ఆ సమయంలో వాన్న గారి ముఖం వికసిం చినదాన్ని బట్టి చూస్తే ఆయనకి ఇలాంటి అల్లుడు దొరికితే బావుంటు ననిపించివుంటుంది. ఆ సంగతే త ర్వాత అన్నుతో కూడా అన్నాడు.

“నీ మార్గదర్శనంగానీ, నిరసం వదలే మనుష్యులకి ప్రధానం కాదు. బుద్ధివున్నవాణ్ణి కారణంలో వజేసి వా వాన్ని సంసారం చేసుకుంటాడు. బుద్ధి వాణ్ణి సంసారంలో వజేసి వా దానిని కేరవి చేసుకుంటాడు. మన అమ్మాయి వుల్పులాంటిది. (వాకు సిగ్గే కింది, చెప్పాడూ) “వు వ్యవలు తలమీద వుండాలిగానీ. పాదాలకిందకాదు” వాన్న గారి మాటలు అమ్మకి రుచించలేదు.

“అమ్మమా!” అన్నాడు వాన్న గారు.

“ఏమింది వాన్న గారూ?”

“కులేక డెవరే?”

“నా వానికి అధిపతిండీ.”

“అతిడివాహనం ఏమిటే?”

“మనిషి.”

“పామాన్యం నామాన్యం చేత రికా లాగించుకుంటాడు. కొని కులేకుడు నామాన్యం.”

నాగ్నం భిక్షాన్ని దాని చేస్తాడు" అన్నాడు. నాన్నగారు. అమ్మ ముఖం చిటిమెతుకుంది.

"మీ తెలివి తేటలలా వున్నాయి. డబ్బున్న వాళ్ళింతే ఆలా చేస్తారనివుందా!" అంది అమ్మ. కాననమో, శిలాకాననమో చూపి నేగాని అమ్మ నమ్మదు. ఆ రాత్రి చాలా నేపటికాక అమ్మ చిరబురలాడుతూ నేవుంది. వాళ్ళిద్దరూ చాలా నేవుదాకా గోగోగ పంటూనే వున్నారు. ఆ తర్వాతి వాళ్ళే సర్దుకున్నారు.

ఆ కుర్రాడికిండి ఏమంతి తెలివైనవాడేలా కనిపించలేదు. చిన్న చిన్న పుస్తకాలు చేసేవారి కి తెలివితేటలు కావాలంటే ఎక్కడినుంచి వస్తాయి?

"మీ కంటినుండండి పిల్లలు?" అని అడిగాడు నాన్నగారిని.

"ఒక్క రై ఆడపిల్ల"

"అయ్యోపాపం, ముపిల్లలులేరా?"

"లేండి! అమ్మయి ది. ఏ. తగువుతోంది."

"నివంటంటిపిల్ల! ఏయింటి కోడలుకుందా?" అయిన కోడలవాడు. అయినంటికోడలి నేలే బావుండునని అయినకూవుంది. కానీ, అలా సామాన్యించి అడిగేందుకు అయినకుమార్తె కి లేజా ఏది?

నాన్నగారికి ఆ కుర్రాడి పిచ్చి మరి తోరయింది. దానికి తోడు అమ్మకు కుర్రాడిపై ద్వేషం పట్టవగాలు లేకుండా పెరిగిపోతోంది. కానీ, లోలోపల అమ్మకి కూడా ఆ కుర్రాడిమీద అభిమానంవున్నట్లే కనిపిస్తోంది. ఇంతికి వాళ్ళిద్దరి తిగాదాలో అన్నిటికన్నా చూడ ముచ్చటగా వున్నాయి.

చినికిచినికి ఆకాళం ఆమర్నాటికి గాలి వాన అయింది. నదితీరం గాలు ఎంతో ఉప్పురింగా పొంగిపోతున్నాయి. గాలికి తేరటూల ముప్పుయి అడుగుల ఎత్తుదాకా లేస్తున్నాయి. జల్లులు లాంచీలోకి వస్తున్నాయి. కళామంజుల ఒక పక్క నీచి నీళ్ళని ఎత్తి పోయటంతో పై నదిపోతోంది. బయట కుంభవృష్టగా వాన! మృత్యువును అంతి దగ్గరగా చూస్తుకూడా చాలా ఎవరూ చిన్నదించ రనుకుంటాను. ఈ లాంచీలకు ఏమీ గంలానైవా ప్రమాదంరావచ్చు. కనుక క్షేమం కోసం రెండింటినీ దగ్గరచేర్చి పక్కలతో కిగించి కట్టారు. మనిగితే రెండూ మన గాలి. తేలికే రెండూ తేలాలి. వాగ్ధ్యమే నంతి వరకూ మనకుండా ఉండటానికే ఈ ప్రయత్నమంత.

బాగుండికదూ! జీవిత మహాసముద్రంలో దింపకులనే జంక. నౌకల అనుబంధంకూడా యిలాంటిదే సేమా!

చిత్రం: చిల్లరిగ లక్ష్మణరావు, జందగ

నేను ఒక్కరినీ నా గదిలో నా మంచం మీద కూర్చుని చూడాలంటే తొందరగా లే ఉయ్యాల బూసుకున్నాను. నాలోకూడా ఆలోచనల తుఫానుపట్టింది. పక్కగదిలో నాన్నగారు, ఆ ఆబ్బాయి, అతివికిండి భోజనం చేస్తున్నారు. మృత్యుధ్వ తిలుపు కింతిలోంచి మానే కనిపిస్తూనే వుంది. నాన్నగారు వాళ్ళిని భోజనానికి పివటమే అమ్మకి యిమలెదు. ఆ కుర్రాడు భోజనం చేస్తుండనేతూ నవ్వుతూనే వున్నాడు. అప్పడవంతులు ఎప్పుడూ నవ్వుతూనే వుంటారు.

"అలాంటివాడు నాకుభర్త అయ్యడంటే నా జోమలు ఫలించినట్లే. నా జన్మ తరించి వచ్చే. ఈ రికే నెగ్గి గొడ్డులా మూగ చూపులు చూస్తూ కూచుంటే ఏం ప్రయోజనం? ఎలాగో నా అభిమతాన్ని అతనికి తెలియజేప్పలిగాని!" అనుకున్నాను. ఎలాగ తెలియ జెప్పటం? చదువుకోని అడవానికన్నా చదువుకున్న అడవానికే ఇది గడు సమస్య.

భోజనాంతర్యయి. నాన్నగారు, ఆ స్వేచ్ఛలభీనరూ కలసి తంబూలం వేసుకొంటూ పిచ్చాపాటీ చేప్పకొంటున్నారు. ఈమంత్రుల్ని. ఈ ప్రజాప్రభుత్వపు అవకతనికిల్ని స్వేచ్ఛగానిమర్చిస్తున్నారు. అతి నీ గొడవల్లో లేదు. చరచరావాయి, వాళ్ళి

లాంచీలో, తనగదిలో, తన మంచంమీదనే పడుకున్నాడు.

అతను కన్నెత్తి నన్ను చూస్తూ, తిరానేనూ ఆటేమాచేసరికి చిట్టకప్పుక చూపుల్ని మర్చించుకునేవాడు; అలాగే అతనూ సామాన్యించి నావపు చూచేసరికి చిట్టకప్పుక వాద్యపై మర్చించుకునేవాన్ని. ఒహో. విడియనంటే ఇదకావాలి! ఇదరమూ కోర్తి పెరికూతుళ్ళి మే అయినే ఎలాగే లేజా మాపో తుఫాను పెరిసిపోతుంది. జంట కలిసిన మా లాంచీలు గండువాడి, దేవిదారిక అది పోతుంది. నాటిపే దూరదృష్ట శీవులమూగ ఆశ్రయనకూర్తం నిట్టూర్పుకలే గాలిలో లీనమైపోతుంది.

ఈ ఆలోచనతో నాకు మనస్సు పూరిగా పొడయిపోయింది. అన్న తిబబుద్దికానేదు. అన్నం తినవన్నాను. అమ్మబతిచూలింది. ముండికెత్తి మునుకురిన్ని పడుకున్నాను. అమ్మ ఏడ్చింది. ఎప్పుడు నిద్రపోయానో ఏమా.

పక్కలాంచీలోంచి పాట వినిపిస్తోంది: "ఒస్తర్లొద్దీతీర సాందర్భవిలమునా! ఒహో తపస్వినీ! ఒస్తర్లొద్దీరాళ్ళి!

వలపుభారాన నుండెలు బరువుతోచ మాట తడవదు; నుండెనవిడదు పోవి; ఒడలు కింపించు; కాళ్ళాడరావు కదల

నూతనోత్సాహానికి,
మరులుగొలుపు
పరిమళానికి

అశోకా
రాయల్టాల్స్
హెడర్ డీలర్స్

శేరిలింగంపల్లి, హిందూనగరం యా
అభ్యుదయ రాయల్టాల్స్ హెడర్,
డీలర్స్ కు ఉపయోగించి, వారి హిందూనగరం
సెంటర్ను ఏర్పాటు చేశారు.

విజయవాడ కెమికల్స్, మద్రాసు-7.

సోవియట్ పత్రికలు!

గొప్ప తగ్గింపు ధరలు!!

సోవియట్ యూనియన్	మాసపత్రిక
(ఇంగ్లీషు, హిందీ, ఉర్దూ భాషలలో)	
సోవియట్ ఉమన్	
(ఇంగ్లీషు, హిందీ, ఉర్దూ భాషలలో)	"
సోవియట్ లిటరేచరు (ఇంగ్లీషు)	"
ఇంటర్నేషనల్ ఎఫైర్స్ (")	"
కల్చర్ అండ్ టైమ్స్ (")	"
న్యూస్ (")	వారపత్రిక
మాస్కో న్యూస్ (")	వారానికి రెండుసార్లు

ఈ పత్రికలచందా రేట్లు 12½% నుండి 35% వరకు తగ్గించాము

చందాదార్లకు పుస్తకాలు, కాలెండరు వుచితం.
వివరాలకు శేఖర్ బ్రాయ్ండ్ :—

ఈ తగ్గింపుధరలు 25-2-60 వరకే

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం

విజయవాడ.

పీపుల్స్ బుక్ హౌస్, హైదరాబాదు.

పెళ్లిమొచ్చట

ఎట్లు చెప్పుకొందు దుర్భర పదాలుగా?!"
■ స్వర్ణదీప సౌందర్య నిలయమా!
ఓహో! తపస్వినీ! ఓ స్వత్వ రాజ్!

అరమయింది? ■ పాటలోని బాధ నాకు
అర్థమయింది. అందులోని భావం నాకు అర్థ
మయింది. చటుక్కున లేచాను. బయటకు
వచ్చి 'నేవారం' మీద నిలబడ్డాను. పెట్టుబడి
ఎగిరేతరంగాలు నామీదకు విరుచుకు పడు
తున్నాయి. అంతులేని అగాధం నాముందర.
తూలిపోతున్నాను; తూలిపోతున్నాను;
సామగ్రి పడిపోతున్నాను.

ఇంతలో... అవంతలో

అకస్మాత్తుగా అతను నా లాంటివిదాకి
దూకి, నన్ను పట్టుకున్నాడు. తన మృద
యానికి అదిమిపెట్టుకున్నాడు. మెళుకువ,
మృతకౌన్ నా మనస్థితి గ్రహిస్తూ నేవుంది.
అశ్చర్యాన్ని, అసందాన్ని పొందుతూ నే
వుంది. అతను చేసిన ఏ ప్రయత్నాన్ని
నేను నిరోధించలేకపోయాను. ఆ వివశిర్వ
మలాంటిది. ఆ పరిస్థితి లలాంటిది. ఈ
ప్రపంచాన్ని తుణుకు, మరుతుణుకు విడిచి
పెడతా వనగా...

ఎవరినో కేలు! దొంగ! దొంగ! అమ్మా
కళానులు! తెలివి తెచ్చుకున్నాను. ఏం
చేసేది? దుప్పటి తీసి అతనికి కప్పాను.
అంతా కంగారు, నాడావిడి. నాన్నగారూ
అమ్మ పరిగట్టుకు వచ్చారు. అతని కళ్ళు
దుప్పటిలోంచి కనిపిస్తున్నాయి!

నాన్నగారు ఆ దుప్పటి లాగివేశారు.
కొపావేళింతో గజగజ విణుకుతున్నారు.
వంటనే అతను నేనూ నాన్నగారి కళ్ళ
మీద పడ్డాను. లాభం లేకపోయింది. "ఈ
వధవ నా వంశానికి కళింకం తెచ్చాడు.
గోదావరిలోపారేయండి" నాన్నగారి కోసన
మది. ■ కళానులు—యమకింగులా అతని
కొమ్మల చెతులూ గట్టిగా పట్టుకుని—ఈ
పాపిష్టిదాని కళ్ళ ముందు నడిలోకి విసిరి
వేశారు. ఎగురుతున్న గోదావరి తరంగాలు
ఒక్క గురుకులా అతణ్ణి మింగివేశాయి.
పావుగంట క్రితం నేను గోదావరిలో పడవల
నిండే! అప్పుడు నన్ను కొపాడాడు. ఇప్పు
డోకి ఆఖరి తుణుకులాగా నాకే చెతులు
చాచి, సీతా అని అర్థమడం చేశారు. ఏం
చెయ్యగలను. కిన్నెరపాని నాగు... నా
నీళ్ళు గోదావరిలో కురుస్తున్నాయి.
ముఖం తిరిగి తూలిపోయాను. తూలిపోయి
పడ్డానో, భ్రమపడ్డానో...

అకస్మాత్తుగా మెళుకువ అయింది. ఏమిటి
ఘోర స్వప్నం! నా భవిష్యత్తును తానెలా
రాసిపెట్టాడో ఈ స్వప్నరూపంలో భగవం
తుడు నాకు చూపించలేదు గదా!—నాకా
వేళంత ఇదేదంత!

రాత్రి అతినికూడా నిద్రపట్టినట్లు లేదు. గాలి సేపటదాకా అతిని గదిలోంచి కూనిరాగాలూ వినిపిస్తున్నే వున్నాయి. ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందో భగవంతుడా అని ఎదురు కూచున్నాను. ఎలాగో తెల్లవారింది ఆ రాత్రి...

ఆ రాత్రి నేను ఆడభవించిన బాధ నా జీవితంలో ఎరుగను. ఒళ్ళింతా వచానమయి పోయింది. ఏదో మంత్రబద్ధ మైనట్లుగా దిగు నకు పోయింది శరీరం. కౌకలు, మంటలు!

ఆ పాడుకలను స్మరించుకుంటూనే తలుపు తెరిచాను. అప్పటికే అతినిగది తలుపులు తెరుచుకుని నాకోసం నిరీక్షిస్తున్నాయి. తొలి మాపులోనే మా కళ్ళు కలుసుకుని గొప్ప లేజన్ను కనబరించాయి.

నేను ఆశ్చర్యపోయాను; అతను విన్న పోయాడు. నేను పారవశ్యం పొందాను. అతను తన స్వయం దయ్యడు—చివరికి ఇద్దరూ పిగ్గపడి పోయాను.

నిజంగా ఆరంభయావనం కనే కలలో ఎంత మాధుర్యం వుంటుందో, తొలిసారి ప్రేమబీజాలు అంకురించినప్పుడు కూడా హృదయంలో అంత మాధుర్యమూ వుంటుంది. మాధుర్యాన్ని నిర్వచించటం ఎంత గొప్ప కవులకైనా సాధ్యం కాదు.

అతను పలకరించా లనుకున్నాడు; ఎవరన్నా వింటారన్న భయమేమో! నేనే పలకరిద్దా మనుకున్నాను; నోటోంచి మాట రాక సలమతి మవుతున్నానో! ఏమిటి బాధ!

సాధారణంగా, యిలాంటి క్షణవారాలలో, మగవాళ్ళకి చొరవవుంటుందంటారు. అతనికలాంటి చొరవవున్నట్లులేదు. ఏమిటో ఈ చదువుకున్న మగవాళ్ళు ఆడవాళ్ళకన్నా కనిపించా తియారవుతున్నారు. అంత విడియపడు తున్నాడు.

చివరికి నేనే సాహసించాను. అక్కడే వుండమని సంజ్ఞ చేశాను. అతను కొయ్యతారి పోయాడు. ఇదేమి ఆడదిరా అనుకున్నా జేమో!—తన చిత్రమచ్చినట్లు అనుకోనీ— నాకెందుకు! ఏదన్నా పని తల పెట్ట నే కూడదుగాని, తిరా తల పెట్టక విడిచిపెట్ట కూడదు. చరచరా వెళ్ళి, నా మంచంమీద కూర్చుని కలమూ, కాయితీమూ తీసి ఏవో రెండుముక్కలు గొలికాను. ఆ తర్వాత దానికి తేబురుమాలుచుట్టి అతినికి అందలా విసిరాను. రెండుచేతులాచాచి అందిపుచ్చు కున్నాడు. వెంటనే అతను తలుపులు బిగించు కున్నాడు.

కళ్ళు ఝలుమంది. నీ గర్భం ప్రసంగి పోయాను. తలుపు చేసుకుని నా మంచంమీద పడాను. దుఃఖించుచిండి. ఇదేం పని? నా విజృంభ, నా చదువు, నా సంస్కారం ఏ గంగలో కలిశాయి? నా వంశప్రతిష్ఠ మంటలో కలిసింది?—

“మిశ్రాసం పరితిపిస్తున్నాను. మీ...”

ఇదీ నా ఉత్తరం. అవ్వ! అతను ఆనందంతో కబ్బితబ్బిబ్బయి ఉంటాడు. సురక్షితంలో ఒక చిన్న గుర్రరాయి వచ్చి నాతలుపును తట్టింది. దాన్ని చుట్టి ఒక తిరంవుంది. చట్టక్తువలసి దాచాను. ఎవరోవనున్న అతికిడి! ఎవరా అని చూచును గదా అమ్మ!

అమ్మ అతిన్ని చూసిందేమోనని నాడిలి పోయాను. చూడలేదునిచ్చిమనిషి! చూస్తే చిందులుతోక్కెనుంది.

నాన్నగారూ, మేమూ నాల్గింటికి భోజనానికి వెళ్ళాల్సింది! అమ్మకు వంటా కాగలేదు! నేనుకూడా రానని అమ్మచెప్పే న్నిందలు! నాన్నగారికి తప్పలేదు. అమ్మ నాగదిలోకూర్చుని నేనుచెప్పే అర్థంలేని మాటలన్నీ వింటోంది. ఆమె మనస్సు మనస్సులో లేక పోవటం కూడా నా అద్దపుమే. లేకపోతే కన్నంలో దొంగలా దొరికిపోదును.

అమ్మవెళ్ళిన తర్వాత చాలాసేపటిదాకా నాగుం దడవగలేదు.

ఆ పళ్ళెమీటి చాలాఆలస్యంగా పడింది. అతనూ బుద్ధిమంతుడిలా తలుపులుమానుకుని అర్థంకాని చదువేదో చదువుతున్నాడు. బుర్ర అందులోవుంటేగా! ఎప్పుడు నేను గట్టిగా దగ్గుతానాఅని చెవులు రిక్కించి వింటున్నాడు. వినబడి వినబడగానే చటుక్కునలేచి పిలిలా తలుపులు తెరుచుకుని, ఆలాంటిలాంచినాలాంటిలాకిదూకి తిన్నగా నాగదిలోకి ప్రవేశించాడు. నాగుండెలు మరీ జోరుగా కొట్టుకోసాగాయి. ఏమి అనూయిత్యం జరుగుతుందో!

చిత్రమేమిటోగాని ఇలాంటి ప్రమాదకర మైన సమయంలోనే మనస్సు మరీ ముడుచుకు పోతుంది. శరీర మాస్వాధీనతప్పి పరాధీనతకోసమే ప్రాకులాడుతుంది. మాయుద్ధికి మాటలుతోవలేదు. మాటాడు కోనేందుకుకూడా అది సమయం కాదు. అయితే ఇంత సాహసమూ ఎందుకు జరిగినట్లు?

అతిని చెతులు వణుకు తున్నాయి. నేను దూరంగా జరగానని ప్రయత్నించానుగాని, నావొళ్ళే నాకు స్వాధీనంకాలేదు. అశ్రుమీట చిత్రం - నాకు స్వాధీనం కాని శరీరం అతిని కిట్టే స్వాధీనమైపోయింది.

నాకు వచ్చిన స్వప్నం సంగతి చెప్పాను. ఆయన నవ్వారు.

“అనవసరంగా భయపడకు సీతా! నా వాళ్ళతో చెప్పి మం వెళ్ళి ఏర్పాటు చేయిస్తాను.”

ఏదో భయంతో కూడిన ధైర్యంతో, ఈ అపూర్వా సుభూతి వంటి మధులి వేదంతో సామ్యపిల్లిపొయ్యాయి. చల్లనిగర తిరుగలు తెల్లవారకట్ట ముమ్మల్ని మేల్కొ-

మికడు: నీకు ఒక యక్షుడు వాయలు బహుమతివస్తే మొదట నీవేం చేస్తావు?
న్నేహితుడు: డబ్బు చేతికి అందేదాకా ఒక డాక్టరుని దగ్గర ఉంచుకుంటా.
—ఎస్. ఎ. హబీబ్.

ల్పాయి. అంతవరకూ ఆదమరచి నిద్రపోయా మన్నమాట!

తెల్లవారకట్ట లాంటిని విడిచిపెట్టని నాన్నగారు అన్నారు. అందుకే తెల్లవారే లోగా ఎన్నో విషయాలను మాట్లాడుకోవా లని ఆకా ఈ కమాకేవాన్ని ఆహ్వానించాను. తనొకటి తిరిసే దెవమొకటి తరిచాడు. లేకంటే ఏమిటినిద్ర!

కళాను అప్పటికే ఎప్పుడో నిద్రలేచారు. లాంటిని విడిచిపెట్టారు నాన్నగారు కాదుకుకూర్చున్న నిగ్రహం దొరికింది. మరెవళ్ళకీ తెలియకుండానే అది ఒక రాత్రి వేళ మా లాంచీలోకి ప్రవేశించింది. ఆయన ఆ నిగ్రహంతోనూ, కేసీనిగ్రహంతోనూ మామగదులో తెల్లవారు ఉండిపోయామూ, లాంచీ గోదావరీగర్భాన్ని చిల్చుకుని వెగంతో వెళ్ళిపోతోంది. పోయిలెన గోదావరి, లాంచీ దెబ్బకు జలజలలాడు తోంది. ఆయన త్రుళ్ళికడారు.

“అమ్మయ్యా, లాంచీ వెళ్ళిపోతోంది!” ఉమ్, మాటాడకండి; ముందు సంగతి నేను చూసాగా!”

“సీతా! చివరికి నీకే నీజమానుండేమో” అన్నారాయన. కళ్ళ నీళ్ళ వర్షం త మయ్యారు కూడా. ఏమిటి మగతనం! ఛీ, ఈ చదువుకున్న మగాళ్ళ కన్నా పిరికి వాళ్ళుండరు. కాస్త పరీక్షివోనే స్వబుద్ధి ఉపయోగించుకోలేమి? వీళ్ళ చదువు కాల్చా!”

“నాకో ఆలోచన తిడుతోంది. వగలల్లా నా మంచంక్రింద దాక్కింటూ వుండండి. జబ్బు చేసిందేవే కంతో నేను మంచంమీద పడుకుంటాను. రాజమండ్రిగాగానే లాంచీ ఒడుకు చేరుతుంది. లేదా ఈలోగా ఎక్కడ ఒడుకు పట్టినా మీరు ఉడాయించేదురుగాని. మీ రైలు ఖర్చుకు సరిపోయేడల్లు నా దగ్గరవుంది. కేసీనాను. వెలిమినావళ్ళతో మాట్లాడి వెళ్ళి ఏర్పాటు చేసుకుగాని.”

నాన్న నామాట కాదనరనే ధైర్యం వాకుంది. అమ్మ వెంకితనం సమయంవ నే నాన్నగారి దగ్గర సాగదు. అమ్మమాట లేక్కే విడిచి?

పెళ్లిముచ్చట

“అయ్యోరిల్లీ! బయటగాలి బాగులేదు. దుప్పటి వస్త్రం కడుకోవచ్చు! అంత ఓంట్లో బాగులేకపోతే ఈ పూట నానూ అన్నమే తినివేళగానిలే.”

“నాకు ఆకలేస్తోంది య్యో, అన్నం తింటాను.”

ఈ దొంగజ్వరం పేరు చెప్పి అమ్మవన్ను చూశ్యేలావుంది. ఒక మనిషికి సరిపోయే

అలాగేనని నా ముందంకిందికి దూరం. బాగ్గరిగా నా ముందంకింది గుప్పటి ఈ కొత్త పెళ్ళికొడుకు కనపడకుండా తేర గట్టింది. చాలా పొడుపొయింది. శీనంతి రాకపోవటం చూసి అమ్మ కాఫీపట్టుకుని

తానే వచ్చింది. “అమ్మయ్! యూ ము పొద్దెక్కి నా నిద్రలేపలే!” “నాకు ఓంట్లో బాగులేదే. రొంత తలనొప్పిగానూ వుంది.”

దేవిక, టి.వి.వి. ప్రొడక్షన్స్ వారి “నాగ నందిని దిశాంశ్ కార్”

పీనులకు
విందైన మధుర
సంగీతమా!

మీరు
సొగసుగా
నున్నారని
వినగానే!

నినీమా తారంత సౌందర్యము నిచ్చే
ఉద్దమైన, సౌమ్యమగు నబ్బు
హిందుస్తాన్ లీవర్ టర్బిడ్

బిక్కో దూవే, బిక్కో-కే పెచ్చమాది ... ఇవి వ్యర్థ పదార్థాలే అయినా, అదంతవరకే మీ పకిర తవ్వయ్యవ్వం ... అందమే అందంగా రాలుచున్నవి. మీరు సొగసుగా నున్నారనే ఆత్మ విశ్వాసం హెచ్చుచున్న కొందరి మీ సౌందర్యం కుక్కవకే చంద్ర నింజమవోరే వృద్ధి బొందరా! చర్మము సొగసుగా లేకపోతే పంపూర్ణ సౌందర్యం కలుగదని నినీమా తార దేవిక ఎరుగును. అమె ఇలా చెప్పుచున్నది. “అందుకే నాకు నరమకమైన లెక్క టాటోలేట్ నబ్బుయొందు నమ్మకం, దాని సౌమ్యమైన మిగడవంటి సురగ నా చర్మమును మృదువుగాను సొగసుగాను వుండునట్లు చేయుచున్నది.” మీరు చూడ అత్యంత సౌందర్యంగా వుండండి ... లెక్క దాడుల వల్ల!

భోజనం కూడా యిప్పుడు చాలదు. రెండంతలా కోవాలి. చచ్చే చావొచ్చి పడింది.

అమ్మదగ్గర మరణం చేశాను. అమ్మ భయపడుతూనే చాలా అన్నం కలిపి తిచ్చింది. అమ్మ చక్కదాకా పిక్వట్టి. ఆ తర్వాత ఒక్క మెరుకున్నా వాసన చూపకుండా అలించాన్ని నుంచుంకింద కిక్కిరాను. కంచాన్ని కూడా పూర్తిగా వాకేశారాయన పాపం అయిపోయి ఒక ముగ్గుకూడా రాలేను. నుంచీ పరతుచేసిన కిక్కిరేమేమో, అలాగే తుంపటంవల ఆవురావురంటూ వున్నాయి. ఏం చేయను? చాలా పొరబాటుచేసింది. వా తెలివి చలారిపోనూ ఎక్కడైనా కోగ మని చెప్పకుంటావా? అనలే సేను పిడికకు మెరుకులు తింటాను. కనుక అమ్మ రెండు గోరుముద్దలు చేసుకు తిచ్చింది.

అయిన ఇంకా ఆ రేస్తాందన్నాడు. అయిన ఆకలి ఆకళ్ళల్లో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది వాకు జాలి వేసింది.

“ఇంకా ఆ రేస్తాందమ్మా!”

“వేసుందిమ్మా వేసుంది. వేసినా తిన కూడదు,” అంది అమ్మ. ఇంకేం చేయను? వాన్నా గారు కూడా తమాటు గదిలోకి పచ్చారు.

“పెళ్ళివే, ఘనవాలేదు. ఆకలివేస్తోంటే దోవం లేదన్నమాట!” అన్నాడు. అమ్మ గతరే అన్నం తిచ్చింది. ఆపూటకే గండం గడిచి బయటపడ్డాను. అయినా అయిన ఆకలి తీరలేదు.

“ఏం చేయమంటారు?”

“ఏమో, నువ్వే ఆలోచించు.”

ఆరాత్రినూ వాన్నా గారితో చెప్పాను. వేసి ఆకలికి తాళలేనన్నాడు. తివ్వకు తివ్వవు అన్నం కొనాలన్నాడు. వాన్నా గారు నవ్వాడు. వాకు ఉండి ఉండి మతి పోతోందేమో అనుకున్నాడు. అమ్మ కూడలి పోయింది. బహుశా ఏ భూరిమో, పికాద మో నన్ను పట్టుకుని వుంటుందని చెప్తూ ఏడ్వసాగింది. అసలు పికాదం వా మందం కిందే వుందన్న సంగతి ఆమెకు మాత్రం ఏం తెలుసు?

ఏం చేస్తుంది? సరేనని తీసుకొచ్చింది. వచ్చి వా పక్క నే కూర్చుంది. తన కళ్ళ ముందే తినాలని.

“నువ్వు ఎదురుకుండా వుంటే తినను వెళ్ళిపో” అన్నాడు. అమ్మయిది తివ్వకుండా గాలి లుక్కలమే అనకుని వెళ్ళి పోయింది.

గాడికింద పంకికొక్కటా అయినవనే బాగుంది. కడుపు నిండా తిని, పువ తేల్చారు. పోనీ రెండు ముద్దలు నీవుకూడా తినమని అయినా అనలేదు. నేను ఎంతలాలు చేసున్న సంగతి అయినను తెలియదా?

కోసేపటికీ అమ్మ వచ్చింది. కాళీ కంచాన్ని చూసింది. వా కడుపు తడిసింది.

తడతలాపుంది వా కడుపు. ఆమెకు మతి పోయింది. కంచెన్నమా ఏమయినట్లు?

వాన్నా గారు చెయ్యమన్నారు. నీరసంగా వుండన్నాడు. అంతే. మరో దోవం లేదన్నాడు. ఇంకొకటి కోగమో వాళ్ళకి అర్థం కాలేదు.

గతానా అమ్మ లోపలికి వెళ్ళి ఏడుమూ వచ్చి యిన్ని మిరపకాయలు దిగబడిన నదిలో పారేసింది.

“అమ్మ వా తల్లీ! నీ కంఠ కన్నం వచ్చిందమ్మా! అడ్డమేనో ప్రతి వెనకే నీన్నిచ్చి పెళ్ళి చేస్తానంటారు. అలాగే ఆ దిక్కు చూసేవాళ్ళు ఏ పాడుకోట్లాటో! బంగారం లాంటి వా తల్లీ బల్లిలా అయింది!” అని ఒకే చే విడుపు.

నేను వావుడమని విన్నాను. నా అమ్మ వా తలని తన నుండేలమీది అమ్మకుని నిమిరింది. వాన్నా గారు దొరికిపోయిన నేరసు డిలా తలవంచుకుని తెలుగు వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రికింక అన్నం పెట్టని వాన్నా గారు అజ్ఞాపించారు. అమ్మ అయిన అజ్ఞాపి తుడిచి పేల్చేసింది. వచ్చి చెడు అన్నం చూచుకున్నా నే తిను రయింది.

ఈ మంచంకింద మనిషి అమ్మ పెట్టిన అన్నమా తిన్నాడు. అత్తి పెట్టిన తిట్టా తిన్నాడు. కిక్కిన మనకుండా అవిడ ఉన్నంతసేపూ డాడకున్నాడు.

అయిన కేమిచూడరా! మర్యాద వా ప్రాణం కడింటి పోతోంది. వేగా అయిన గోలుగు డొకటి. వా సంగతి అయినకు పట్టనట్లుంది.

విదో ప్రయాణీకుల పడక ఎదురైతే అంగలో డాక్టరెవరన్నా వున్నారా అని వాన్నా గారు వాకేలు చేశారు. ఎవరో అయిన రేపు వెళ్ళుకు దొరికొడు. వాడి మానీ సుంధనగా పెదాలు విరిచి, బుర్ర బకా యింది, నోరు. మెప్పకుండా బయటకు చక్కా బోయాడు. ఈ డాక్టరకు మంచం కింద చూడాలన్న జ్ఞానం ఎందుకుండదో!

“కోగం ఏమిటో నెలచిచ్చాడుకాదు.” కలెక్టరంతటి వాన్నా గారు, వాడి పక్కకిళ్ళ బంట్రోతులా నిలబడి వున్నాడు. ఎంత ప్రారబం పచ్చింది!

వెన్నెడుగారు దిగారు; ఏమి చెప్పాలో తోచివుండదు; వాన్నా యింకా అలా అయిననుఖంలో చూస్తున్నాడు ఏమంటాడో అని.

చెప్పటానికేమింది?—మీ అమ్మాయికి సరైన ఆహారంలేదు.”

“అజీమిటండి డాక్టరుగారూ, యిండా కనేగా మీకు మనవి చేశాను; పూటకు తివ్వకు తివ్వవు అన్నం తింటాందని!” వాన్నా గారికి కళ్ళు మండింది.

వెన్నెడుగారు నవ్వాడు.

(62వ పేజీ చూడండి)

60
సంవత్సరాలుగా
స్త్రీ జనులతో
సన్నిహిత
బాంధవ్యము
కలది

లోహిత్

స్త్రీ ఆరోగ్య
సాధాగ్యములకు

కేసరి మధిరం
ప్రెస్ క రిమిటర్
కయపేట, మద్రాసు-11.

55743

FREE

అమూల్యమును మీ జీవితము సౌఖ్య వంతముగా నుండుటకుగాను, రాజ వైద్యుల సలహాలు వుచితముగా చెప్ప బడును. వయస్సు, రోగమూచనలు చెప్పకలయును.

Contact:
MADAN MANJARI PHARMACY,
JAMNAGAR (SAURASHTRA)
బొంబాయి ఏజెంట్లు:

Honesty, Tea Depot, opp. Plaza
cinema Dadar, Bombay.

చుందివంశము హాస్య కవిత

ప్రజనివాస పర్వం - 10

బృందావన తేలికినై
బృందారకవరద ! చాల నియమడియెడు నీ
దెందము తడవినేటికి
మంద గదిల్చికొని చను మమంద సీతినే.
—చుందివంశము.

బ్రందావనమున భార్య అంటి నెలివ నందుడు వేరు. ఇప్పుడు నర్త
లొక తిరిగివచ్చిన నందుడు వేరు. ఆ నందుని ముఖంలో
కాన, భయం, సంకోచం, దుఃఖం అన్నీ ఉన్నాయి. ఈ నందుని
ముఖంలో సంతోషం, ఆనందం, ధైర్యం, నీతికంటే మన మనస్సు
కన్నించాయి. ఆ నందుడు పరమ సంకీర్ణ కునిలాగా, కబుర
యోగంలో పడ్డవానిలాగా వున్నాడు; ఇప్పుడు పరమయోగిలాగా,
నీతి పడ్డవానిలాగా, వికల్పవసాయాల్ని మన ముద్దికావాడలాగా
మారిపోయినాడు. నందునిలో వచ్చినమాత్రపు ఇటివని చెప్పాలంటే,
అక్కడ వారిలో ఏ ఒక్కరూ చెప్పలేదు. కానీ వారు అందరూ
మనస్సులలోనూ (అంతే ప్రవృత్తిలోనూ) నందునిలో పెద్దమాత్రపు విదా
వచ్చిందనినూ (అంతే సుర్మిలలోనూ, నందుడు భార్యతోనూ) తోచుకుంటే
నేనొకటి, రిక్కంగల గోపస్త్రీలు కూర్చున్నవైతూ చూచాడు.
తోచుకుంటే, నందుడు దగ్గరగా పిలుచు కూర్చున్నాడు. వాళ్లు
ఏమో మాట్లాడుకుంటున్నాడు. తిలకం ఎందుకో పెద్దవున్నాడు.
వాళ్లు మాటలు వింటూ నోచుకుంటే ప్రాంతం. అంత
వచ్చుటో కృష్ణుణ్ణి కనగతుంది. కృష్ణుడు అవిధ తోడమీద
మోచేతులు అన్ని, సిడికిచ్చిన నడం ఎత్తిపట్టకొని, తల వైచితి,
అవిధ కేళిలోకి చూచు ఏమో మరొకరు చెప్పాడు. ఏమో
మాట్లాడుతున్నాడు. నోచుకుంటే, బలగామడు అతిమాటలు వింటు
న్నాడు, నవ్వుతున్నాడు. తిక్కన గోపికల మాట నవ్వుతున్నాడు.
ఇంతకనంలో అడవాళ్ళు ఈ నవ్వులు వింటూ అనిమగవాళ్ళు తెల్ల
బోతున్నాడు. అప్పుడు నందుడు అక్కడికి వచ్చాడు. అతనికి
కృష్ణుణ్ణి చూస్తే ముదయింది. ఆ మాత్రంవలననే అప్రయమైంది.
అతని చాలకడమే మనస్సులో భక్తి కుదిరింది. నందుడు సరావరి
స్త్రీలు కూర్చున్నచోటకి వచ్చాడు. ఒకసారి అంతాచూచాడు.
కృష్ణుణ్ణి చూచాడు. బలగామణి చూచాడు. నోచుకుంటే అమ్మవారిని
దెలిసి "అని కలకరించాడు. "ఏమిటి! తండ్రి అల్లరిచేస్తున్నా
లేమిట" అన్నాడు.

"ఇదుగో! నందా! సిడితో నేడం కన్యంగావుంది. పిలవాడు
ఇంతలేదా! ఆ గోపికలతో సరాగాలు! బృందావనం వుంటుగా,
అక్కడికి పోతా! అక్కడ మడుగు లాన్నయిటగా, వాటిలో
నీకు క్రిడలు చూపిస్తా! నేను చెబుతున్నాను చూడు! సిట్టి ఇట్టా
వదిలి లాభంలేదు" అన్నది నోచుకుంటే.

అప్పుడు అంతా నవ్వాడు. నందుడు ఒక్కడే నవ్వలేదు.
"తండ్రి! నీకు బృందావనం వెళ్లాలని వున్నదా? నవ్వు ఒక్కడి
వేనా వెళ్లి నీ మనస్సులో నూడ తీసుకువెళ్లు. ఎందుకా నా సమర
దేవి!" అన్నాడు నందుడు. ఆ మాటలు అక్కడ అందరికీ ఆరమై
వాయి; అరింకానేను. నోచుకుంటే ముఖం తలవైచి నందుగోపిణి
తీక్షణంగా చూచింది. ఆ కేళిలో అవిధ ఏమి ప్రశ్న చేసింది

అవును అన్నట్లు నందుడు తల వ్రాచాడు. అవిధ రెండుచేతులు ఎత్తి
నమస్కారం చేసింది. ఎందుకు చేసిందో, ఎవరికి చేసిందో అక్కడ
ఒక్కరికీ తెలియలేదు. అప్పుడు అవిధ బలగామణి దగ్గరకు తీసు
కుంది. కృష్ణుణ్ణి కలగొని తీసుకుంది. ఇద్దరినీ ముద్దుపెట్టుకుంది.
"నానా! నీకు బృందావనం వెళ్తున్నాను. మీరూ అన్న
కు చేశా! నడంలే ఇంటికి; అన్నీ సర్దుకొనివారి నా!" అంది.

నందుని నిశ్చయం ఏమిటో అందరికీ తెలిసింది. అయినా
నందుడు భయం సంకోచించి, ఇట్టా అన్నాడు: "ప్రజాసాసంలో
నాకు మీరూ ఇంతకాలం కొన్ని కొన్ని కష్టాలు వచ్చాయి.
ముఖ్యంగా ఈ వ్యకదర్శనంతో కల్గిన భాగ చెప్పరానిది. అంతా
బృందావనం పోవామన్నవ్వతో నేను ఒప్పుకొనలసింది. కానీ
ఒప్పుకోలేకపోయాను. అది నా లోపమే. ఇక్కడ ఈ భాగం
వడతూ ఎట వుండటం అన్న ఆలోచన నాకు సరిగ్గా రాలేదు.
ఈ తోతేళ్ళ నా నానం చంపగలనా? అది మనచేతికొదవి తేలి
పోయింది. ఈ తోతేళ్ళ ను ప్రజాసాసంలో ఇల్లు ఇల్లు గానీ
చెందింది. ఒక ఇంటా కొడుకపోతే, ఇంకొక ఇంటా పోదరుడు
నవ్వె వాడు. నీ ఇంటా పసిపిల్లను ఎత్తుకుపోతే, ఇంకొక ఇంటా
పోదనక పులక ఎత్తుకుపోయాయా ఈ తోతేళ్ళు. ఎన్ని పనులు
నవ్వె వాడో ఎవరూ చెప్పగలనా? జనం ఎంత భాగవదానో
ఎవరూ చెప్పగలనా? ప్రతిఇల్లు ఏదొవిధంగా వ్యక్తవాదాదితం
అయింది. ప్రతిఇంటిలోనూ ఏదొవిధమైన దుఃఖం కన్పిస్తోంది.
ఇంత గోభాగ్ని చూచు నూడ నేను ఒక నిర్మయానికి రాలేక
పోయాను. అది నా లోపమే. మీరూ చెప్పకపోచ్చారు. నేనే
వివరేను. ఇప్పుడు మీ నిర్మయామే సరియైన నిర్మయం అనిపిస్తున్నది.
ఇంతకుంది కృష్ణుణ్ణి, పెద్దల మీరూ చేసిన నిర్మయం ఎప్పుడూ నమ్ము
కొను, నానం ఇప్పుడే బృందావనం బయలుదేరుతున్నాను. బృందా
వనంవరకు నాన పనులును పోతనివాసం అయినచోటు."

నందుని వాక్యాలు విని గోపకులు, గోపికలు చాలా సంతో
షించారు. భావస్థితిలాగా ఆలోచించి చెప్పావు అన్నాడు.
వెంటనే ప్రయాణంవచ్చావంటే ఆరంభమైనాయి. ప్రేమలేలో
ఎక్కడెక్కడ యిడికి వచ్చాయి, ఎక్కడ తీసుకువచ్చి బండ్లకు కడు
తున్నాడు. బండ్లను కట్టండి; ఈవల ఎక్కించండి; లెక్కిం
చండి; కాళ్ళు అన్నీ వాగ్రతిగా పెట్టండి; కేలిపనలు
వాగ్రతి; విద్యం కొల్లసంచుల్లో పోసి ఎక్కించండి; నెమరినడు
వారిపోకండి; చాపలు మంచాలమీద వేసి పదిలంగా కట్టండి;
దామెనలు, నల్లతేళ్ళు, తిలుపులు, కవ్వలు, కొడవళ్ళు, కతులు,
నూడగడపులు, వాదాళ్ళు, మొదలైనవి చెడకుండా చూచు
కొనాలి. గంటలెక్కడ బళ్ళకు కట్టండి అంటూ ప్రేమలే అంతటా
కేళు వినిపిస్తున్నాయి. ముద్దునీ న. అడవారిని, గంపమాపుల
వారిని ముందుగా కడదీయవలసివుంటుందని పెద్దలు ముదిలలు
మొదిలుపెట్టారు. ఇట్టా కెక్కడిగూ యెలంగుతో ప్రేమలే
వచా కొల మాంకా వుంది. ఆ కొలమాంకా నే ప్రేమలే
ప్రేమలే ముందుకు కదిలింది.

లావుమాననలు వకుపుతో ముందుగా కదిలారు. వారినినక
కట్ట, బండ్లవెనుక తిక్కిన ప్రజలం. ఇట్టా ప్రయాణం ఆరంభమైంది.

వర్ణంబులు, జరక వసుఖులు దారిలో క్రస్సి పిలకు వడిపోకుండా వారికి కొనలిగావుండి నడిపించును కచ్చేయను మనుష్యుల్ని విర్రాటుచేతారు. తిరుణులు, తిరుకాస్త్రిలు దారిలో ఒకటే సరసాలు. ఒకటే మేలమాడుకొనడం. కృష్ణుడు బండిలో నిల్వడు. బలరాముణ్ణి నిల్వనిచుడు. నెలిలో కేలుపుపట్టుకొని ఎవో పంగితాలు ఊడి పోస్తాడు ఎటువంటి వృద్ధగోపిక అయినా, అటా నిలిచి, ఒకనవ్వు నవ్వి ఒక నాట్య పాటకు మోహించి చివరకి తిప్పిని ఆనందం ఎవో అపాట లోంచి పుట్టుకున్నాంది. ఎక్కడ కృష్ణుడు వుంటే అక్కడ పాటలు; అక్కడ నాట్యాలు; అక్కడ ఆనందాలు; ఆనంద తిరంగాలు పొంగులుపోతున్న విధంగా ప్రయాణం సాగుతోంది.

గోపికలు తిలవిదాన కుండలుపెట్టుకొని కడులుతూవుంటే, అక్కడ కింలా తొరకలు కడులుతున్నట్లు వుంది. కలుదకుచాలాన కొందరు నిలబట్టులాలచేతి, కొందరు పిత్తవస్త్రాలచేతి, కొందరు అగణాంబరాలచేతి, చీగించికట్టుకొని ముందుకు నాగుతూవుంటే, ముహూర్తచాపాలు భూమిమీద నడుస్తున్నట్లువుంటే. బట్టి వేగంగా కడులుతూవుంటే సముద్రంలో నౌకలు కడులుతున్నట్లు వుంది. ఊణంలో ప్రజాస్థానాన్ని కూర్చుంటే గోకులంఅంత బృందావన నివాసేచ్ఛామతియే అతి కుతూహలంతో ముందుకు నడుస్తోంది. మేటిగుజ్జలమోటిక పాటబండిలో యశోద, గోపాణి కూర్చున్నాడు. నందుకు బండి తోలుతున్నాడు. పిల్లలు చెప్పినమాట వినిపించేవని యశోద గాననలాడుతోంది. నందుడు నవ్వు తున్నాడు. గోపాణి నవ్వుతోంది. పిల్లలు పివండి అని మోద అంటే. నందుడు పిలవడు. ఆ పిల్లలు తోటిబాలరతో కలిసి, దారి అంత వడిచేస్తున్నాడు. అలగోలు తాలగోలు చెప్తున్నాడు. వర్ణవాద్యాలు నాయిస్తున్నాడు. తిలవిదా కొకపత్రాలతో మూడుతిలల కోడై తామలాగా మందఅంతటా మెరులుతున్నాడు. గోపాణి వారి పిల్లలకు సుయూరారంగదాలు పెట్టింది. తిలలో పూలు పెట్టింది. దారిలో ఆ పూలు, ఈ పూలు కోసి, నూలు కట్టి వేసింది. అని పరించి నాటే గుమరొత్తలాగా కన్ను మున్నాడు. గోప వేలుపులు ఊగుతున్నాడు. ఎక్కడబడితే అక్కడ సందరిస్తున్నాడు. అక్కడోత్తలాగా ఆడుకుంటు న్నాడు. వారి ఆటలు చూస్తే యశోదకు ధీమం; ఎవరిపిల్లలను ఏమిచేస్తారో అని ధీమం! “అమ్మా! గోపాణి అమ్మగొడు! నాకు పెద్దవాళ్ళమాట విన్నే పిల్లలు కొడు. మును వాళ్ళమాట విశాలి. మీరంటే నాకు కొంచెం వింటారు. వాళ్ళకు కాలేమేనా చెప్పి అయినా ఇక్కడ కూర్చుంటే మూడు. మీకు పుణ్యంవుంటుంది” అంది యశోద.

“నాకు నామాట వింటారే! విని ఇండులోకా న్నంటారే! నేను నీవని చేస్తాను వుండు! గోపయ్య! కొంచెం బండి ఆపు. చిక్క పంగలి నేను చూస్తాను” అంది గోపాణి. నందగోపున బండిఆపాడు. తక్కిన బట్టికూడా ఆగాయి. బట్టి ఎందుకు ఆగాయో అని అంతా అనుకున్నాడు. పిల్లలు బట్టి వద్దం పరులపెట్టుకు వచ్చారు. గోపాణి బండి దిగుతూవుంటే తామకృష్ణులు ఆవిడకు చేతులు అందిఇచ్చి క్రిందికు నెంపారు. “నాయనలారా! మీరు బండి ఎక్కరాదా? యశోద ప్రాణం నిల్వడంలేదు” అంది గోపాణి. పిల్లలు మేలు బండి ఎక్కం అన్నాడు. “యితేలేవరే! నేనుకూడా మీతో నడుస్తాను రండి అంది గోపాణి. “ఎమండోయ్! గోపాణిఅమ్మగారు! రండి రండి, ఆ పురుంపుడిక ఇప్పుడు చెప్పండి. అప్పుడు అన్నాడుగా! నేను మరిచిపోలేండా” అన్నాడు కృష్ణుడు. “నందా! బండి పోనియ్యి. నేను పిల్లలతో వస్తాను. చిక్కను కథలు చెప్పాలి!” అంది గోపాణి. నందునిబండి కదిలింది. తక్కినబట్టి కదిలాయి. గోకులం ముందుకు కదిలింది.

గోపాణి కథ చెబుతుండగానే చాలామంది అమెమట్టా చేరారు. ఆవిడ పిల్లలుకొరిసట్టు పురారపుడిక నే మొదలు పెట్టింది “ఇలకు నిలుకు పుట్టాడనిచెప్పాను. ఆమెనే పురారపునని గూడా చెప్పాను ఆ పురారపును అతిదానకిలడు. సత్యవాది. ఎవో, మహిమచెబాడు. మంచి తేజస్వి. అమితరూపస్వి. మనస్వి.

★ హరివంశం ✖

ఒకరోజున ఆయన మిత్రులగుట కాపంపల మానవలోకంలో పడిపోయిన కృతముతిని ఊర్వశిని చూచాడు. ఆ ఊర్వశి ఆయన్ను చూచింది. చూడగానే అది తన పూర్వపురస్కృతాంతాన్ని మరచి పోయింది. పురూరపునియందే మనస్సు నిల్చి వేసింది. పురూరపుడు గూడా దాని కిరీకొంటిని, సౌకుమర్యాన్ని, లావణ్యాన్ని, గతి విలాసాన్ని, మధురహాసాన్ని చూచి దానియందే తన చిరకృతి సంతా ఆయనచేసి వేశాడు. ఆ ఊర్వశి సకలలోక స్త్రీలోక సౌందర్యాన్ని తనలోదాచుకుంది. కొబ్బటే పురూరపుడికి దానియందు అంతటి ప్రేమ కుదిరింది. వాళ్ళిద్దరు ఒకళ్ళనుఒకళ్ళు చూచుకొని తమకృతపు సర్వాన్ని మరచిపోయారు. రాజా ప్రగల్భుడు గనుక ఆ ఊర్వశిని ఇట్లా తల్పిరించాడు. “ఒనీ! అందమేక కనబోమలకల కానా! నేను నిన్ను ప్రేమించాను. నీవు నన్ను పెండ్లిచేసుకుంటావా?” రాజా ఈమాటలు విని ఊర్వశి సిగ్గుపడ్డది. ఊర్వశి రాజాతో ఇట్లా అన్నది: “మహారాజా! నాకు మాడుకలతలు వున్నాయి. వాటిని మీరు పోలిస్తారా?” రాజా ఊర్వశిని “ఒనీ! నువ్వు గడుసుదానవే! ఏమో మూగతనమవున్నాను. సరే. ఆ కలతలు ఏమిటో చెప్పు” అన్నాడు. ఊర్వశి సరేనని ఆ మాడు కలతలు ఏమిటో చెప్పింది.

“రాజా! నాదగ్గర రెండుమేకలు వున్నాయి. అవి నాకు చిడ్డలతో సమానం. నేను వాటిని మందంకగరే అట్టి పెట్టుకుంటాను. ఇది వాతంతం. దిన్ని మీరు కొడవకూడదు.”

“ఇంతేనా! సరే! అట్లాగే కానియ్యి!” అన్నాడు రాజా. “రెండోవంతు ఏమిటో వివరించా” అన్నాడు.

“దానికేం! మహారాజా! మీరు దిప్పమొలతో నా కళ్ళను ఎప్పుడు తడరాచా. ఇది వాతంతం. మీరు పోలిస్తారా?”

“సరే! మాడోవంతం ఏమిటో చెప్పు”
“మాడోవంతం. నా ఆహారానికి సంబంధించింది నేను నేయి

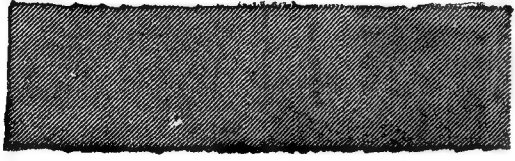
తప్ప ఇంకోటి ముట్టుకొను. ఇది వాతంతం. మీరు ఇవ్వమేనా?”
ఇవ్వమే నన్నాడు పురూరపుడు. అప్పటినుంచి వారిజీవితం నిత్యవసంతంగా పోయింది. ఊర్వశికి పురూరపునియందు అనురాగం అధికమైపోయింది. ఆ దేవవేళికి, అమరలోకాన్ని, అమరలోకవాసులను మరచిపోయింది. ఊర్వశి రేనిస్వర్గం జీవితాన్ని పురూరపుణ్ణి వదిలి వసుందో తెలియలేదు. ఆ తెలివినవాడు ఒక్కడే ఒక్కడు. వాడు గంధర్వుడు. పేరు విశ్వానసువు. అమరగణం ఈవిశ్వానసువును ఊర్వశిమీద, పురూరపునిమీద ప్రమోగించింది. వాడు మహామాయలమారి. ఒకరోజున పురూరపుడు, ఊర్వశి, మంచాలు వేసుకొని ఆరుబయట పడుకుని వుండగా ఊర్వశికి పుత్రభూతం అయిన మేకలో ఒకదాన్ని ఎత్తుకుపోయాడు. వాడు అట్లా దాన్ని ఎత్తుకుపోతూవుంటే ఆ మేక దీనంగా మేక మేక అని అరిచింది. ఊర్వశి ఆ అరుపుని అవరిపడే. “నా మేకను ఎవరో ఎత్తుకుపోతున్నార. మహారాజా! మీరు రక్షించాలి” అంటూ గోలగా విలపించింది.

రాజా దిప్పమొలతో నన్నాడు. అంత చీకటిగా వుంది. దిప్పమొలతో వుండగా అది, ఈ ఊర్వశి తన్ను చూస్తే సమయభంగం అయిపోతుంది. అందుచేత దాని యెడ్డు వినిచూడా పురూరపుడు మందంమీదనుంచి కదలలేదు. ఇంతలో తక్కిన గంధర్వులు వచ్చి మిగిలిన ఇంకో మేకనుచూడా ఎత్తుకుపోయారు. ఆ మేక గూడా మేక మేక అని దీనంగా పరికిరవనం చేసింది. ఊర్వశిచూడా “నేను అనాన. అభిర్భక్తను. వి పురుషుని ఆశ్రయిస్తాను” అని పరికిరవనం చేసింది.

రాజుకు ఇంకో గత్యంతరం లేదు. చుట్టూ చీకటిగా వుంది గనుక, తన నగ్నత్వం ఆ ఊర్వశి చూడలేదనుకొని రాజా క లిపట్టుకొని “ఎవడురా! వాడు! ఊర్వశికి అపచారం చేసినవాడు. వాడికి ప్రాణాలు ఇక లేవు” అంటూ బయలుదేరాడు. ఆ గంధర్వులు పరమధూర్తులు. అప్పుడు వాడు ఒక్క విశ్వమైన సృష్టించి చీకటిని

నొప్పిని వెంటనే పోగొట్టుకోండి

స్లాన్స్
బామ్
వాడండి

• క్రిళ్ల నొప్పులు • నడుము నొప్పి • బెణుకులకు

ఒక్క క్షణం లోలిపారవేళాదు. ఆ ఒక్కక్షణంలో ఊర్వశి దిన్న మొలతో పున్న పురూరపుణ్ణి చూసింది పురూరపుణ్ణి అడివమట తిప్పినవాడేనాడు దాని సమయాన్ని భింపం చేసినవాడేనాడు. గంగగర్వలు మేకలను వదిలి వదిలిపోయారు ఊర్వశి రాజాను వదిలి లేచిపోయింది.

ఊర్వశి కన్యింక రాజు పిచ్చివాడై పోయినాడు. పిచ్చి వాడై జెకాలన్నీ తిరిగాడు. ఒక్కనాడు ఊర్వశి రాజాకు కురు క్షేత్రంలో అంభోజ సరసిలో అప్పగలతో కలిసి స్నానం చేస్తూ కన్యించింది. ■ జాకు పిచ్చి ఎత్తించాయెను! ఆపిచ్చిరాజు దానిని చూడగానే “హే! హే! తిష్ట! చావే ఘోర! తిష్ట! చావే! కపటికే తిష్ట!” అంటూ ప్రలాపాలు మొదలుపెట్టాడు. నిజానికి అది ప్రలాపాలు కాదు. మంత్రాలు. వేదాలలో కూడా ఈ మంత్రాలు ఈ కథలు వున్నాయి. పురూరపుణ్ణి కథ వేదాలో కూడా వుంది. వేదనూక్తాలతోనే పురూరపుణ్ణి ఊర్వశిని కలుసుకున్నాడు.

ఊర్వశి రాజాను మంసరించింది. ప్రేమతో బలిమిలాడింది. “రాజా! ఈ పిచ్చి చాలు! నేను ఇప్పుడు అంతఃప్రసవము. ఒక్క సంతతినింట్లో నీకు వావలన ఒక పుత్రుడు ఉండునాడు. ఆ కన్యశి ప్రతి సంతతినిం ఒక్క ఒక్క కన్యశి నీతో గడుపుతాను.” అంది. రాజు సంతోషించాడు. అయినను పిచ్చి వదిలిపోయింది.

ఊర్వశి కూడా తిరిగి అప్పగలతో స్వర్గభూములకు వెళ్ళింది. అక్కడ అప్పగలలు దాన్ని హాస్యం చేశారు. “అనురాగవృద్ధి చూసినదయిన ఆ పురుషులైపుణ్ణి ఏమి విడిచిపెట్టావే” అన్నారు. ఊర్వశి వారిని ప్రార్థించింది. నిజంగా విడిచింది. నన్ను హాస్యం చేయబోండి అంది. అయినవంటి వానితో జీవితం ఆ తొలిపొయ్యివా తినివీరినా అంది.

తిరిగి ఏక జాన ఊర్వశి తమ కురుక్షేత్రంలో కన్యించినా, అజాన తిరిగివచ్చేవాటికి తిరిగి పురూరపుణ్ణి ఆ కురుక్షేత్రం చేరుకున్నాడు. ఆ జాన తిరిగి ఊర్వశి అయిన కన్యించింది. ఇప్పుడు ఊర్వశి ఒక్కరుకొరాలేను. పుత్రుణ్ణి వెంటబెటుకు వచ్చింది. ఆ పుత్రుడే ఆయువు. ఆయువును ఊర్వశి రాజాకు ఇచ్చింది. ఇట్లా ప్రతి సంతతినిం ఊర్వశి పురూరపుణ్ణి కలుసుకుంటూ వచ్చారు. కలుసుకున్నప్పుడల్లా ఊర్వశి గర్భం ధరించింది. గర్భం ధరించినప్పుడల్లా అప్పగలలు దాన్ని అవహేళనం చేస్తూ వచ్చారు. ఇట్లా ఊర్వశికి పురూరపుణ్ణి మరో విరుగుడు పుత్రులు కలారు.

ఒకసారి ఊర్వశి రాజాతో తిన్న అప్పగలలు అవహేళనం చేస్తూ పున్న సంతతి చేప్పింది. తిన్న వదిలిపెట్టబడిందిగా ప్రార్థించింది. రాజు అందుకు అంగీకరించలేదు. “నా రాజ్యాన్ని, బంధువులను. బలాన్ని. కొరకాన్ని, వదిలగలను గాని ఊర్వశి! నిన్ను వదిలేను” అన్నాడు. “ఊర్వశిపాలాకన్యం తప్ప నేను ఇంకా జెనిని వాంఛించను” అన్నాడు. “మహాంజా! నేను నిలా కలిసి పోతే బాగుండును” అంది ఊర్వశి.

ఊర్వశి పురూరపుణ్ణి ప్రణయం అతిలోక మైందని నీవతలకు గంగగర్వలకు అర్పిస్తుంది. అది ప్రహించి గంగగర్వరాజు పురూరపుణ్ణి ఒక అగ్నిస్థాలిని ఇచ్చాడు. అన్నయూసుపారం ఈ అగ్నిని మూడుభాగాలుచేసి యజంచగలికే నీకు ఊర్వశిపలాకతి లభ్యం అవుతుందని రాజాను గంగగర్వరాజు ఆశ్వాసించాడు. రాజు ఆ అగ్ని స్థాలిని పట్టుకొని అడవులో ఆలోచిస్తూ వ్రాత క్రమమర్చిల్లాడు. ఊర్వశికి బదులు ఈ అగ్నిస్థాలిని ఇచ్చారనికే అని వాపోయాడు. నేను మూడుభాగ్లు. ఇంతకంటే చేయగలిగింది ఏమిటి? అనుకున్నాడు. ఆ అగ్నిస్థాలిని అవనిలోకే వదిలి నిజపురానికి, ప్రతిష్ఠావానికి, తిరిగి వచ్చాడు.

ఆరాత్రి పురూరపుణ్ణి విద్రవట్టలేను. అయిన ఇట్లా చింతించాడు ఈ గంగగర్వరాజు ఊర్వశిపలాభికుడు. లేకపోతే అట్లా ఎందుకు చెబుతాడు. అగ్నిని మూడుభాగాలుచేసి, ఊర్వశి పలాకతిని వారి యజ్ఞం చేయమన్నాడేమిటి? నేను దాన్ని అడవిలో వదిలివేసివచ్చాను. ఇప్పుడు దాన్ని తిరిగి తిసుకువస్తాను. ఏమాతందో మాస్తాను—అనుకున్నాడు.

వెంటనే బయలుదేరి రాజు అరణ్యాలకు వెళ్ళాడు. అక్కడ అగ్నిస్థాలి కన్యించలేదు. దాన్ని తాను వదిలివేసానంతా కమిగర్వ మైన అశ్వత్థిం కన్యించింది. “నేను అగ్నిస్థాలిని ఇక్కడ పెట్టాను. ఇక్కడే అది పుట్టింది. దీన్ని తిసుకుపోయి అరణిని మధించి అగ్నిని పుట్టిస్తాను దాన్ని పాసిస్తాను” అనుకొని, కమిగర్వ మైన అశ్వత్థింతో పురూరపుణ్ణి ప్రతిష్ఠానం చెయకున్నాడు.

ప్రతిష్ఠానం చేయకున్న వెంటనే అరణిమృతం ప్రారంభమైంది. గాయతినీ పశిస్తూ, ఆ మంత్ర సామర్థ్యంతో, ఆ మంత్రంతో ఎన్ని అక్షరాలు వున్నాయో అన్ని అంశాల అరణులను రాజు మృతంచాడు. అందులోంచి అగ్ని పుట్టుకు వచ్చింది. అది మూడు రూపాలుగా పుటుకు వచ్చింది. గార్హపత్యం, ఆహవనియం, దక్షిణాయన రూపంలో పుటుకువచ్చింది. ఆ అగ్నులు తేతాన్ను యెనాయి అన్నయూసుపారం ఆ అగ్నులతో రాజు యజ్ఞం చేశాడు. ఊర్వశి పాలాకన్య ఫలం అందునల అయినను అభిసంధితి మైంది. ఆ యజ్ఞంవల్ల లభించిన ఫలంతో పురూరపుణ్ణి గంగగర్వ లోకాన్ని పొంది ఊర్వశితో వియోగంలేని సుఖాన్ని పొంది గల్గాడు.

ఈ కథను అంతా సాధనాల విన్నాను. ఇంతలో ఎదురుగా బృందావనం కన్యించింది. వంగునీ అజ్ఞతో బండ్లన్నీ అక్కడే ఆగాయి అంతా ఒక్కచోటచేరి ఏమి చెప్తున్నామా అని ఆలోచన చేశారు. మంగు కొందరు ఆ వనంలో ప్రవేశించి నివాసయోగ్య మైన సలాన్ని నిర్మించడం ముంచినని తేలింది. వంగుడు గరి కొందరు వృద్ధి వేతిలు వనంలో ప్రవేశించి ఆరుదపరపు కలిసి సము ప్రదేశాన్ని పరీశించి, ఇది నివాసయోగ్యం అని నిర్ణయించారు. తిరిగివచ్చి బండ్లను ముందుకు పోగనిచ్చారు. బండ్లు ముందుకుపోతడానికి పేలుగా ముందు కొందరు చెట్టునరికి దారులు చేశారు. ఘోషం ఘోషం ఆ ప్రదేశం చేరుకుంది. ఆ ఆమడ ప్రదేశంలో బండ్లన్నీ అరచంద్రాకారంగా నిలిపి, విడిదలు ఏర్పాటు చేసుకున్నాను. కొందరు గుడిపేలు వేసుకున్నాను. కొందరు ఘనవికంజాలే ఇళ్ళను కొన్నాను. కొందరు ఆకజంపాలలోనే కొత్తరాలు పెట్టారు. కొందరు చెట్లకందకి బసచేశారు. క్రొవలు నరికి పకుపుకు దోడు వేశారు. ఇట్లా ఒక్కరోజులో బృందావనం ప్రపల్లెగా మారి పోయింది. ఒక్కరోజులో గోపకుటుంబాలందరు అక్కడే ప్రాంతాపు రైపోయినారు.

నాలో కోర్కెలు గూళ్లు కట్టుకొని నాన్నా :

పార్వతీ నాథ : తా

మేలో వక్షలు ఆకటం వడిన వెం లే

తీవ్ర వర్షాహతిన్

లోలద్భావముగా మనస్వరసి

కల్లోలంబుగా వేర్పడితా

లిలా యాదపువేరి తూపులను

త్రోలించంగ లేవో కివా.

ఇది ప్రజనివాసపర్వము

(గతవారం తరువాయి)

‘రాశేవా అన్యాయ!’ నీరసంగా ప్రశ్నించింది లక్ష్మి.

దీక్షితులు మానంగా యింట్లోకి వచ్చేవాడు. బ్రహ్మయ్యగారు యింకొక నిద్రపోలేదు, దీక్షితులు పట్టుకుంటే శివరాంను తీసుకువస్తాడని, అతను ఒంటరిగావచ్చి ఎదురుగా నిలుచున్నాడు.

‘రాశేదన్నమాట!’ బ్రహ్మయ్యగారు నీరసంగా నిట్టూర్చారు.

‘ప్రజాసేవకు శిరం అంటితోచేసిన గొప్ప వాళ్ళు మాటాటి సామాన్య సంపాదకులను ముసురలు స్ఫురించుకోదానికి సావకాశముండోదూ!’ వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు బ్రహ్మయ్యగారు. ఆయన అటువన్న అతి అన్నీ త్రేంచుకుపోయాడు. మర్నాడు రెండుగంటలకే నా మనుమడువనే రావచ్చు వనే మరొకటి బ్రహ్మయ్యగారిలో పొడి నూపింది.

ఇంతలో వెంకటేశ్వర్లు చిన్నసంచి పుచ్చుకుని దిగాడు. తాతయ్య చెలులక్షేమం ప్రశ్నించాడు. స్వాగతంపలికిన అతని రాక బోకలు ఆ యింట్లో ఎవ్వరికీ నచ్చకపోయినా బంధువుగా వచ్చిన అతిథికి తప్పనిసరిగా వత్కారాలు చెయ్యకతప్పలేదు.

రాత్రి విశ్రమించి, మర్నాడు లేచి రాజకుండ్రే దగ్గరన్న తమ పొలాలపంటలగురించి ప్రస్తావించి, కుటుంబంలో పిల్లలకు అనారోగ్యం పెరిగిపోవడంవల్ల తప్పనిసరిగా పొలంశిస్తుల్లో రెండు వందల రూపాయలు యామధ్య పొడుకున్నానని చెప్పాడు వెంకటేశ్వర్లు. పూర్తిగా పొలాల వ్యవసాయం వెంకటేశ్వర్లుకు తప్పనిసరిగా అప్పగించిన బ్రహ్మయ్యగారుకోట్టి మానంవహించారు. పండుగనాడు ఎట్లాగైనా యింటికి చేరాలని లేకపోలే పిల్లలు వెంకటేశ్వర్లుకుంటారని తిమ్మకు శివరాం రావచ్చునీకోజని తెలిసినా, ఉండడానికి నిలుపడదనీ, వెంకటేశ్వర్లు

శ్వర్లు కర్మకంగా తిరుగు ప్రయాణమై పోయాడు, వేళిగిలి.

మధ్యాహ్నం రెండుగంటలు దాటింది. శివరాంరాలేదు. ఇంక మనుమడురాడని బ్రహ్మయ్యగారు పూర్తిగా నిరాశచేసుకున్నారు. లక్ష్మి చాలవరకు దిగాలపడిపోయింది. దీక్షితులకు నిద్రలేచానాం కలిగింది.

సాయంత్రం నుండర్, ఉష, గోంగూర కొమ్మలకు నుద్దమా నెవరులువెలిగించి, గుమ్మంలో నిలుచుని, ఆరిపోయే సమయానికి “దిబ్బు దిబ్బు దీపావళి! మళ్ళీ వచ్చేది. నాగుడవితీ!” అంటూ శేలమీద గోంగూర కట్టలు బాది వీధిలో విసిరేశారు.

వీధిలో ఆరుగులమీద మట్టిప్రవిడలనూ నెవరులు ఒయ్యారంగా గాలిలో కలుపుతూ వెలుగుతున్నాయి. అప్పుకో ప్రతి యిల్లు దీపాలతో రణాలతో అలంకరించారు. విశేషం ఆవరించుకున్న నింగిమాడా చుక్కలదీపాలు వెలిగించుకుని తొంగిచూస్తోంది భువిపై.

భోజనాలు ముగించుకుని దీక్షితులు పాత్రుడు బాణసంచా కొల్పాలని వీధిలో బయట విరుగుపట్లములు తొడుక్కుని

పెద్దమనిషి: ఒరేయ్! సిగరెట్లు త్రాగుతున్నావా? పెదవ. ఉండు మీ నాన్నతో చెప్తా.

అబ్బాయి: మరి మానాన్న త్రాగుతున్నాడుగా?

పెద్దమనిషి: పెద్ద వాళ్ళు త్రాగవచ్చు.

అబ్బాయి: పున్నకాల్లో పెద్ద వారి అడుగుజాడల్లో నడవాలని ఉందిగా. ఎన్. ఎ. హబిట్.

వీధిలోకి వచ్చాడు, మూర్యారావు నుండర్ వగైర చెరి కాకరపువ్వోతులు కొల్పించాడు. ఎక్కి రెల్లా వెలుగులు బయటికిరాగా. ఎక్కితులు తిర్వాతి యిద్దగు మాతుళ్ళు చచ్చిపోని సంతో మిగిలి ఏ క్కమాతురు ఉషను ఎంతో అభిమానంగా చూసి కొమాక్షిమ్మ ఆమెచేత మతాబాలు కొల్పించింది. వెన్నల ముద్దలా వెలుగులు మతాబాలలోంచి క్రిందకు జలజలరాలాయి.

బ్రహ్మయ్యగారు లేనికేకి తెచ్చుకొని వీధి ఆరుగులమీద బలవంతంగా నచ్చి తలగడా నడికి ఆన్సుకుని, బాణసంచా కొల్పుల సంబరం మామూలుగా వచ్చారు.

దీక్షితులు, పాత్రుడు పండం వేసుకుంటూ బాణసంచా కొల్పారు.

పిల్లలువెలిగించిన చిచ్చుబుడు నా సాగను చూడంటూ భూమిమీద నృత్యం చేసినట్లు కనిపించాయి. మృదయ కువారాలు బ్రద్దలు చేస్తూ ఔట్లు పేల్చాడు పాత్రుడు. మూర్యారావు వరదా ఆపుకోలేక పీను బహుకాయ కొల్పారు. కొమాక్షిమ్మ గోపబహుకాయలు కులుకుతూ కొట్టి పేల్చింది.

బ్రహ్మయ్యగారు మానంగా భూమిమీద వెలుగులు, ఆకాశంలోని వెలుగులు పరికిరిస్తూ వచ్చారు. ప్రకాంతంగా కళ్ళుబలహీన మైపోయి పూర్తిగా తోక్కితులు చాత్రమేకని పిస్తున్నాయి. తోక్ మక్కలు రాలినట్లు ఆకాశంలోకి పోయిన తారాజ్వలం వెలుగు చుక్కలు రాలుస్తున్నాయి. ఆకాశంలో ఎవో నక్షత్రం ప్రకాశంతోగా ఎర్రగా మెరిసింది.

బాణా సంచా కొల్పుల పాగలు బ్రహ్మయ్యగారి ముఖం మీదకు వ్యాపించాయి. నాసికారంధ్రాలలో దూరిన ఆ పాగలు బ్రహ్మయ్యగారికి దగ్గు తెప్పించాయి. ఖుస్ ఖుస్ గట్టిగా వగ్గారు. దగ్గు ఆపుకోలేక ఆయాసంగా ఒరిగారు. మూర్యారావు కంగారుపడి బ్రహ్మయ్యగారిని పట్టుకున్నాడు. బ్రహ్మయ్యగారు నీరసంగా బయట పుగా దగ్గుతూ కఫం కాండించారు. తను వాత కళ్ళుకున్నాడు. రక్తం ముద్దలు ముద్దలుగా శిరీరాంతర్భాగమంతా కొళి అయినట్లు గోంతులోంచి బయటికి వచ్చేసింది. కళ్ళు తేలవేసి, కాళ్ళు కట్టెల్లా పాచారు బ్రహ్మయ్యగారు.

పరిసీతి ప్రమాదం గుర్తించి తాగమవ్వల కొల్పాలలో నిమగ్నమయిన దీక్షితులను పిల్చి బ్రహ్మయ్యగారిని ఇంట్లో నుంచమీద చేరి వేశారు మూర్యారావుగారు. లక్ష్మి కంగారుగా అటు ఇటు బ్రహ్మయ్యగారి నుంచం చుట్టు తిరుగుతోంది.

దీక్షితులను పిలిచారు బ్రహ్మయ్యగారు. “అయిపోయింది... ఇంకోకే ఊణము... మనుమడు రాలేదు... చెప్ప... వెళ్లి చెబుకోని

గృహస్థుడు కమ్మని... అది నాకు కాంతి... ఇతర పులంబాని పిల్లనైనా ఫర్వాలేదు... మతం చెబుతున్నావని... వస్తాడనుకున్నా. రాలేదు..." బ్రహ్మయ్యగారి నిడుగుడు లోంచి కన్నీడు కారి వెంట్రుకల దవడల మీద చారలు కట్టింది. లక్ష్మీని దగ్గరకు తీసుకు వస్తామని చెప్పింది. ఆమె చేతులు గట్టిగా పట్టు కొని ఆఖరి క్షణం వదిలారు బ్రహ్మయ్య గారు.

లక్ష్మీ గొల్లన ఎచ్చింది. ఇల్లంతా దుఃఖ సాగరంలో మునిగిపోయింది. ఆకాశంలోకి ఎగిరిన తారాజావ్వల కాంతులు తచ్చాకు తున్నాయి. పరంలోని దేవతల వెలుగుల్లా చిన్న వానజలు మరిసింది.

బ్రహ్మయ్యగారి కివాన్ని బయట విధి అరుపుమీదకు చేర్చిచారు నూర్వారావు గారు. రాత్రి అంతా లక్ష్మీ, దీక్షితులు నిద్ర మని రొద్దనూ కూర్చున్నారు.

బ్రహ్మయ్యగారి దహన క్రియలు తప్పని సరిగా దీక్షితులు జరిపారు. వెంకటేశ్వరుకు, శివరాంకు ప్రార్థన చేసి గోబ్రాంలు ఇచ్చాడు పాత్రుడు.

మర్నాడే తన అయిదుగురు పిల్లలను, భార్యను వెంటబట్టుకొని వెంకటేశ్వరు కచ్చాకు. మరొక రోజు దాటాక శివరాం కూడా చేరుకున్నాడు. జట్కా దిగగానే విదు నిమిషాలు వాస్తో కొయ్యబారిపోయి వలవల అడదానిలా ఎక్కడాడు శివరాం. చిరికిన తన జీవితంలో గతిమాపి పెద్ద చేసి, చేతనయ్య కలిగించిన తాతయ్య వచ్చి పోయాడు. దీక్షితులు ఓదార్చాడు. "అవు రూప అభిమానాలు మాసి పార్వతిమ్మ మూతి నిరుచుకుంది."

గోదావరి లోయలోంచి ప్రవహించిన నీరే పిల్లకాల్యలోకి చేరిందని, ఆ పవిత్ర గంగతోనే బ్రహ్మయ్యగారికి తిలదకాలు యివ్వవచ్చునని తీర్మానించాడు పుణహి తుడు. బ్రహ్మయ్యగారిని భస్మం చేసిన దుబ్బుగడ్డ, నేమిదా నుండి ఎంకా ప్రస్తు టంగా కనిపించింది శివరాంకు. చితి పెర్చగా మంటలు కలిగి, బ్రహ్మయ్యగారి శివం కే లిన వై నం కళ్ళిముందు తిరిగింది శివరాంకు. తన కుటుంబంలో భారతీయ విజ్ఞానసంప్ర దాయాలు నిర్దుష్టముగా అవలంబించే పురా తన తిరము గతించి, పాశ్చాత్య శాగరిక ప్రభావములో పురాతన సంప్ర దాయాలతో ఘర్షణ పడుతూ బ్రతుకు తున్న ఆధునికతంతో మిగిలి ని:ద్రాక్షు కుందని తట్టింది శివరాంకు. ఈ భావాలతో కూడిన చిత్రం సృష్టించాలని బుద్ధి పుట్టింది శివరాంకు.

తాతయ్య చనిపోయేదాకా బాతప్ప, ఆ వలెటూరులో శివరాంకు ఎంతో ఆనందం కనిపించింది. నిత్యం తీరుబడి లేకుండా,

ఒంటరి జీవితంలో ఆత్మీయతతో వలకరించే ఒక్కమనిషీ దగ్గరలేకుండా, శ్రమతో చికా కుతో బ్రతుకుతున్న తనకు ఆపాగతుల అద రణ ఎదురుగా కనిపించడంతో ఉప్పొంగి పోయాడు శివరాం. నుండరి ఉపలతో ఆడుకునేవాడు కుర్రాడిలా. దీక్షితులతో చాలాల వెంటపిక్కాద్ద చేసేవాడు. పాత్రు డుతో విజ్ఞాన విషయాలు చర్చించేవాడు. మరొక ఆనందమైన బ్రతుకుమాసి పార్వతిమ్మ లోలోపల కుత్సితంగా ఎక్కేది. వెంకటేశ్వరు కూడా అదో ము క్తసరిగా కోపంగానే వుంటున్నాడు. బ్రహ్మయ్యగారు వ్రాసిన పిలువనామాలో తనకంటే శివరాంకే ఎక్కువ ఆస్తి ముట్టచెప్పాడని వెంకటేశ్వరుకు దుగ్ధ కలిగింది. ఉన్న అయిదు ఎకరాలభూమిలో పంపకాల విషయం ఎక్కువ వట్టిండుకో లేదు శివరాం. అంత్యక్రియలు కొనానే వెంకటేశ్వరు వేళికిగి బయలుదేరాడు కుటుంబ సభ్యులతో. మరో రెండురోజులు ఉండమని ఎవరూ ఆతనిని బలవంత పెట్ట లేదు. అన్నగారి అయిదుగురు పిల్లలకు చెల్లెల రూపాయి యిద్దామని ఆపాగయంగా శివరాం దగ్గరకు వెడితే అదో భయం గా, హేయం గా, పిల్లలు రూపాయి నాణాలు విసి రేకాదు తీసుకోకుండా. శివరాం చిన్న బుచ్చుకున్నాడు. తలి తండ్రుల సుజాతే పిల్ల లకు వస్తాయనుకుంది లక్ష్మీ కోపంగా.

అన్నగారి మనస్తత్వం గురించిన శివరాం తనకు తాతయ్య యిచ్చిన ఆస్తిమీద ఏమీ ముకుకాం లేదని, దూరంగానే తానంటూండడంవల తనేమీ ఉపయో గించుకోలేననీ, ఆస్తి అంతా తనే వివర్స

హించుకుంటూ, కుటుంబానికి ఉపయోగం చూపమని నివ్వార్థంగా చెప్పాడు శివరాం. పిల్లలుగల అన్నగారికి, ఒంటరి తమ్ముడుగా అమాత్రం సహాయం చెయ్యడం తన విధ్యుక్త గర్భమునుకున్నాడు శివరాం. తమ్ముడి చూట లకు తాత్కాలికంగా ఆనందంగా నవ్వి వెంకటేశ్వరు కుటుంబంతో కదిలిపోయాడు. కుత్సిత మనుష్యుల బ్రతుకులు ఎంత ఆస్తి ఉన్నా కుములుతూనే బ్రతుకుతాయని కేపించింది లక్ష్మీ పెద్దన్న ప్రవర్తన చూశాం శివరాం లేలిగ్గా నవ్వేవాడు.

దీక్షితులు బలవంతమీద శివరాం మరో రెండురోజులు ఆగాడు. చెల్లెలకు బాతగా తోచిన శ్రాద్ధబట్టలు బహుమతులుగా త్పయిచ్చాడు. నూర్వారావు కో మామమ్మ శివరాంతో సగౌరవంగా మాట్లాడుతూ బ్రహ్మయ్యగారి మనుమడొచ్చాడని పుకా రుతో సుపసలూడుకుంటున్న పొడుగంటి వారిని పిలిచి, ఆతనిని పరిచయంచేసి ఆనం దించేవాడు.

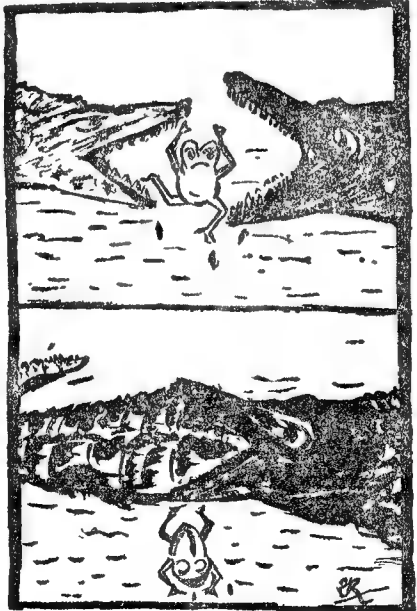
రాత్రి భోజనాలు చేశాక తీరుబడి సమ యాలో శివరాం తాను గీసిన చిత్రాలు బానకు చెల్లెలకు చూపిస్తూ పిల్లలతో నవ్వుతూ ఆనందిస్తోంటే, అదొకప్పుడే పంచా యితోబోర్డు గుమాస్తాగారి భార్య లక్ష్మీ వదిలి కిటికీలోంచి తన వైపు చూచున్న గుమాస్తా భార్య పిలికళ్ళు మిలుగురు పుకగుల్లా మెరు కున్నట్లు కనిపించేవి శివరాంకు. గుమాస్తా భార్య తన భర్తను పిలిచి శివరాం బొమ్మలు చూపించి, తాను పొగిడి, నూటలు కట్టించు కొని శివరాంను పలకరించి సంత్సృప్తజేడి. నుండరి ఉపలు బలవంతంగాలాక్కున్నార శివరాంనుంచి.

చెల్లెలను, బాతను, నీ కిం ద్రా బాడు రమ్మని ఆహ్వానించాడు శివరాం. వలె టూల్లోకంటే నగరంలో సర్వసాఖ్యాలతో పురుడు పోసుకోవద్దని తొమ్మిది వలె ల రాగానే భర్తతో సింధుదాబాడు వస్తానంది లక్ష్మీ. భార్యనుమాసి వప్సుతూ అంగీక రించాడు దీక్షితులు.

బ్రహ్మయ్య గారు నిరణసమయంలో అన్నమాటలు నివేదించింది లక్ష్మీ. శివరాం మానంగా నవ్వి తలదాచుకున్నాడు.

‘కులంలో ఏమంది కి కులం? న్న గుణం ప్రధానం!’ అంది లక్ష్మీ.

పురాతన కట్టుబాట్లలో, సంప్రదా యాలలో శ్రమశీలమిందని బ్రహ్మయ్య గారి మనస్సు తిక్కించి తిక్కించి చివరకు సర్దుకుని, కుల విభేదాలు విస్మరించి సంబంధ బాంధవ్యాలు ఏర్పరుచుకోవచ్చునే నమ్మకం కలిగి, ఆధునిక దృక్పథానికి ఒక అడుగు దగ్గర చేశాడు. మానవులంతా ఒకటే అయి నప్పుడు, కులంలాంటి మతాలనుకూడా విస్మ

చిత్రం: సి. రాధ, హైదరాబాద్.

సుఖాంత చలన చిత్రము

దగ్గు
నివారించ
బడును

నా దగ్గు తరించ లేనంత
విక్కువైంది నేను పరిమైన
పనిచేశాను. గొంతు
మరియు గుండె బిళ్లలైన
పెప్ప సీసా కోపం పరాసరి
నా ముందుం వ్యాపారి
వద్దకు వెళ్ళింది. ఈ రుచి
మైన పెప్ప బిళ్లలను వప్ప
రించుచుండగా, నా బాద
మాయమైంది.
అందరి శమనకర అవి
'దులు క్రిములను విద్యూరించి
నవి. ఇప్పుడు నేను
గొంతు మరియు గుండె బిళ్ల
లైన పెప్పను ఎల్లప్పుడూ
దగ్గురుంచుకొంటున్నాను.

పెప్ప

గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలు, దగ్గులు, రొమ్ము పడికెములు,
గొంతు వొప్పలు, జలుబులకు, ముందుం వ్యాపారులందరి
వద్దను దొరకును.

FPY-52A TEL

పోత ఎడిటర్లు: దాదా డి కంపెనీ, 86, శైవప్రసాద్ రోడ్, మద్రాసు - 4.

అ న్యే ప ల

నీ వచ్చిన నవ మేరూలేదని శివరాం విశ్వ
సించాడు. బ్రహ్మ క్యూగాగు మరొక విధం గా
మరి మతి పట్టేవాలు విస్మరించవచ్చునన్నట్లే
భావించాడు శివరాం. చెల్లెలన్న కూటలు
కూడా తన భావాల కనుగుణ్యమే అనిపిం
చింది శివరాంకు.

శివరాం జక్కానక్కటూం ట్రేనూ ర్యా
రావుగారి కుటుంబమంతా విధిలో నిలు
మని, అప్యాయంగా విజ్ఞోలిచ్చాడు.
హుగింటి అమ్మలక్కలు పెళ్ళికొడుకు
హోదాలొడన్న శివరాంను పరికిరించి
తొంగిచూశారు. దీక్షితులు బావమరిదిని
శివకు స్నేహనదాకా తీసుకువెళ్ళి రైలు
ఎక్కించి హత్తుకున్న స్వయంగా చీలి
నట్లు బాపవసుతూ గృహోన్ముఖుడైనాడు.

17

రాణి, కామేశ్వరమ్మ యింటిముంగురికా
లోదిగాదు. ఏరండలో చంద్రప్రభ
నగోయిస్సరి కాలేజీ అమ్మాయిలతో
కూర్చుని కొగితలు చిగువుతోంది బిగ్గరగా
అభివయిస్తూ. తల్లిని రాణిని చూసి అల్లరిగా
గంతుతూ ఆగినరక్తం ఎగుబకునచ్చింది.

'లతా! నీగదిలోకి ను...చిన్న
పనునీ! చంద్రప్రభ స్నేహితులను పిలిచింది.
'ఈమే పద్మ. ఈమే రాజ్యం!' తనస్నేహి
తులకు పరిచయంచేసింది చంద్రప్రభ. పర
స్పర అభినందనలు చెనుకొని నవ్వుకుంటూ
రాణిగదిలోకి నడిచారు అంతా.

"లతా!...ఈ వేళ నవ్వునాకు ప్రేమిం
దమం నేర్పారీ!"

చంద్రప్రభ నవ్వింది.

రాణి ఆశ్చర్యపోయింది.

రాజ్యం, పద్మ నవ్వుపెదాల్లో ఆపుకుం
టున్నారు.

"నాకు ప్రేమ అంటే తెలియదు... నీ
నెవ్వరిని ప్రేమించలేదు!" కోపం గాముఖం
పెట్టింది రాణి.

"పంతులమ్మకు పాతాలు చెప్పడం నులు
వేగా!..."

చంద్రప్రభ పక పక నవ్వింది. ఆమె
శ్లోకశోరణి అంతం చెనుకులనుకొంగ
రాజ్యం.

"ఎమీలేదండి!...నా కాలేజీలో ఆడి
నాళ్ళిం నాటకం నేనున్నాం... చంద్ర
ప్రభ రాజకుమార్తె హాత్ర నేనుంది...
నేను రాజకుమారుడిగా వటిస్తాను. ఆమె
యన్న ప్రేమిస్తుంది... రిరహంస్ తిసి
స్తుంది. ఇవిరం కలుసుకుంటాం ఒక ఉద్యాన
వనములో... ఆ ఘట్టం ఎలా అనాలో
కొంచెం చెప్పారీ!"

రాజకుమారుడి స్నేహితుడిగా వాని
ప్రేమ ఘట్టంలో నేను రాయబారిగా ప

చేస్తాను...వారి ప్రేమమాని నేను ఒంటరిగా ఏదీ ఉపాసించునని తెలుస్తూ తప్పిస్తాను... నాకు కూడా తెప్పిలి. ఎలా నటించాలి!" వద్ది రాణిదగ్గర చెరింది.

'రాజకుమారా...నీ అందం మాన్డూంటే ఒక్క పులకరిస్తోంది...అనందానుభూతిలో మెనుంచిపోతున్నా...నా మృదనురాజ్యం నశించేనుకోని ఎలుకో!" చంద్రప్రభ రాజకుమారిగా తన మాటలు చదివి రాణిని నటించమంది.

భుజంగరెడ్డికి వచ్చిన ఆకాశరామన్న ఉత్తరాల సంగతి తెలిసి ద్వారా తెలుసుకొని చంద్రప్రభ తిన్న ఎటవ నేర్పును పరీక్షిగా నిర్బంధిస్తోందేమో అనుకుంది రాణి. ప్రేమ నటించడం కష్టం, అనుభూతి పొంది ఆనందించాలి. అంతే!" నవ్వుతూ ఉరుగొంది రాణి.

'అమ్మతో సభలకు వెళ్లి ఉపన్యాసాలు నేర్చుకుంటున్న సంగతి నాకు తెలుసు... ప్రత్యేకం చెప్పనక్కర్లేదు...యీ మాటలు నటిస్తూ ఎలా అనాలో చెబుతానా లేదా? చంద్రప్రభ కోపంగా మూతి ముడుచుకు కూర్చుంది.

'రాజకుమారికి కోపం తెప్పించకండి!' వద్ది నివ్వండి.

'అవును...నా రాజకుమారికి కోపం వస్తే, నాకేభావం రావాలండీ!' రాజ్యం ప్రశ్నించింది చిర్రపిగా.

అందరూ నవ్వారు.

ముఖంతుడుచుకుంటున్న ఈ వ్యాలు మంచంమీద గిరవాటేసింది. రంభలం లో, రాజ్యం, చంద్రప్రభ నిలువోవలసిన విధం బోధించింది మొదట రాణి. తర్వాత నారిపాత్రల సంభాషణలు చదువుతూ అభినయిస్తూ చూపింది.

ఇద్దరు స్త్రీలు భార్యార్థరల భోరణిలో ప్రేమించుకుంటున్న ఘట్టం వాస్తవంగా చూస్తున్న వద్ద అల్లరిగా యీలవేసి కేరిం తలా కోట్టింది.

పాత్రల సంభాషణలు సరిగా తాను నటించలేక పోయినట్లు మనస్సులో అసంతృప్తిపడింది రాణి. జీవితంలో నిజమైన అనురాగం, దయమాదని తనకు ప్రేమానుభూతి ఉవ్వెత్తుగా వివిధంగా వస్తుంది... కాలం గడచినకొలది సంవత్సరాలు మోడ్రన్ టెక్నిక్స్ను బోడిగా జరుగుతున్నాయేగానీ, చిగురటాకుల ప్రేమకే జీవనం ఏర్పడి అనందం కలగటం లేదు. జీవితంలో తెలివితక్కువ వల్ల చేసిన ఒక్క భారపాటు జీవితాన్నే నాశనం చేసింది. సంఘర్షణ కలిగించే మనోభావాలతో వ్యాధియమే ధిద్రమే పోతోంది. ఉనికికచ్చే గుఱం ఆపుకోలేక మంచినీళ్ళు త్రాగలేనంతవరకు వంటింట్లో

చొరబడి మనస్సు రిగా విడ్డి, ముఖం కడుక్కొని ముంగుడిలోకి వచ్చింది రాణి. చంద్రప్రభ, రాజ్యం, పద్మ తమరంగం లో నీనుయ సంభాషణలు నడిచేస్తున్నారీ తీవంగా. నవ్వుతూ ముంగుకువచ్చి చంద్రప్రభ వెళ్ళు సొగసుగా చూసింది రాణి.

'రాజకుమారిలో పెళ్ళి కల ఏర్పడిందే అప్పుడే!' నివ్వండి రాణి.

తను నాటకానికి తప్పక రమ్మని, రాజ్యం, వద్ది, కామేశ్వరమ్మను, రాణికి ఆహ్వానమిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

చంద్రప్రభ కాగితం దొంతరలో ఒక కాగితాన్ని ఫైలు తెచ్చింది.

'నేనో? తమాషా చూపించనా?' చంద్రప్రభ నవ్వుతూ ఫైలు చేతులతో కనక చాచింది.

'ఎమిటిది...కాబోయే రృథాలోగదూ!' నివ్వండి రాణి.

'అ!...నీ కష్టమూ ఆ భోరణే!' మూతి ముడుచుకొని ఫైలు తెరిచింది చంద్రప్రభ.

వివిధ ప్రతికలలో ప్రచురించబడిన శివరాం గీచిన చిత్రాలు, కత్తిరించి వున్నాయి అందులో. అభిలభిత చిత్రాలైన ప్రదర్శనలో ప్రభువభూమతి లభించినపుడు ప్రతికలు ప్రకటించిన అతని ఫోటో, జీవిత సంగ్రహం 'వేదవ్యర్థం' చిత్రం కూడా కత్తిరించబడి అందులో చేర్చబడాయి.

ఆ ప్రతికలన్నీ రాణి చంద్రప్రభ దనువుకున్నా చంద్రప్రభ వాటి నన్నటిని కత్తిరించి ప్రత్యేక ఆపాదిస్తూ ఒక ఫైలు తయారుచేయడంలోని వింత రాణికి అర్థం కాలేదు.

'ఇవన్నీ ఎందుకు వేకరించానో తెలుసా... నేను చిత్రాలు గీస్తున్నాను... ప్రఖ్యాతి చిత్రకారుల బొమ్మలు అందుకే కత్తిరించాను' అంటూ చంద్రప్రభ తెలకాగితం మీద పెన్సిలుతో ఏదో బొమ్మ గీయడం మొదలుపెట్టింది.

'చిత్రకళలో వున్న గొప్పతనం వర్ణవారీతం!' అంటూ గీసిన బొమ్మ చూపింది.

ఆ గీసిన బొమ్మలో పండికీ, కుక్కకూ ఉన్న బొలికలన్నీ మిళిలి మెపోయాయి.

'దీని పేరు!' అడిగింది రాణి.

'జంతువు.'

ఇద్దరూ పకపక నవ్వుకున్నారు.

'ఎలా ఉన్నాడీ చిత్రకారుడు.....!' అంటూ శివరాం ఫోటోలోని వికారవదనం మీద పంకనామం పెట్టింది చంద్రప్రభ.

'తప్ప! ఫోటోలను అకమానపరచ కూడదు!' నివ్వండిరాణి స్వీయ ఉత్తరకాలు అణచుకుంటూ 'చాలా సుంచినాట... ఎన్ని అకమానాలైనా భరించగలడు!'

(46 వ పేజీ చూడండి)

మీరు కావలసినది
జీవితరహస్యాలు :- ఈ పుస్తకంలో మీ దాంపత్యజీవితాన్ని పరిపూర్ణ ఆనందింపును చేసుకోడానికి మీరు నెంటుకే తెలుసుకోవలసిన అనేక కొత్తరహస్యాలున్నాయి. వెల రు. 3-50.

యువతి :- యువకులను సరించి మీ రప్పకు కని విని ఎరుగని అనేక కుతూహల విషయాలనుయం. వెల రు. 3-50.

సంతానం :- దాంపత్యజీవితాన్ని గడుపుతూ కూడా సంతాననికోధానికి 22 సమీప మార్గాలు. వెల రు. 3-50.

చేతిపనులు :- మీకుపయోగించే ఆనే ఆయుర్వేదమందులు, అనేక యాత్రసదుపయోగ వస్తువులు చేసుకోనే మార్గాలు రు. 3-50

ఆత్మజ్ఞానము :- శరీరానంతరం ఆత్మను సరించి, ఇదివరకెవరికీ తెలియనివి, పరిశోధకులు కొత్తగా కనుగొన్న అద్భుత విషయాలు. వెల రు. 2-50.

ఉద్యోగదర్శిని :- సునక్షేపంలో గల అన్ని కాల ఉద్యోగాలు, వాటికి కావలసిన అర్హతలు, బాండ్ మార్గాలు. వెల రు. 1

విద్యోగదర్శిని :- సునక్షేపంలో చెప్పే 200 రకాల చదువులు, వాటివల వచ్చే ఉద్యోగాలు, లాభాలు అవి చెప్పే బోల్డు మొదలయిన సర్వవిద్యార్థినివరాలు వెల రు. 5
వెనాటి రచన ఎ ఎస్. మూర్తి M. A.
జెబ్బు ముంగుగా పంపనవసరం లేదు పోస్టు ఖర్చులు ఉచితం. జేశిసేవ ప్రచురణలు, ఎలూరు (ఆంధ్రకు) ఉత్తరం వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టుద్వారా మీయింటికీ పంపబడును.

SWASTIK

LEUCODERMA
(శ్వేత కుష్టు)
వలన యెంతమాత్రం భయపడనక్కరలేదు. మావద్ద గల ప్రఖ్యాతి ఆయుర్వేద ఔషధములు నులభింపుగా, నమ్మకంగా తెలి, ఎంత మరేరక మైనవూడలైన, శరీరంలో యేభాగమునందున్నా పోగొట్టును. వేనకు వేలు చూమందుల విజయమునుగూర్చి ప్రశంసిస్తున్నాడు. వైశ్రాత, లోనికి నుండు వీవాటికి
రు. 7/- మాత్రమే.
Vaidyaraaj Ramsharam Lalgupa
(AP.)PO. Rajdhanwar (H.Bagh)

“చంద్రా!

నీవు ప్రాణిన పుత్రుల అందినది. నీవు మీ ప్రాణి అసంపదంగా పున్నందుకు చాలా సంతోషము. నీవు సంక్రాంతికి తప్పక అమ్మగారింటికి వస్తావనీ, నన్ను కూడా అక్కడే కలుసుకొని మన చిన్నవాటి స్నేహితుల రాగడందరితోనూ పరదాగా కలతేటం చేద్దామని వుందనీ ఎంతో వుత్సాహంగా ప్రాణివు. కాని చంద్రా! సంతుగతజ్వాలలో నెలవడికప్పటినుండి ఎంతో హుమారుగా వుండే వాడు, ఈ సంవత్సరం వండుగకు వుట్టింటికి వెళ్లకుండా వుంటే నీ మంచిని తీర్చావుంది. కాని తప్పదు. నా వివాహ మైన రెండువారే ఇదే మొదటి సంక్రాంతి. కనుక వెళ్లక తప్పదు. కాని నావారికి వండుకోజ్జాల్లోనే ఏదో ఆసీనులూ ఇవే స్వేచ్ఛ ను అంటున్నారు. ఏమీ ఆసీనులూ, ఇవి స్వేచ్ఛ నుకా! నాకు జీవితమే ఒక వరమిగా వుంది. మా వాంఛలకుగురించి నేనెవరి లలుగన్నానో అనన్నీ కల్లులుగానే అనిపిస్తున్నవి. ఆరుమాసాల ఈవాదాంతర్వేదితరం లో నేను తెలుసుకున్న వానిని నీకు వుత్తరాల ద్వారా ప్రాయశాలను. కాని ఒక్కటి మాత్రం నిజం. నేనే నున్నా వున్నదని దిగి వూచిలో దిండుకొన్నాను. దిగినం కాకాక గింపంగా, మనసులో రంపపుకాకగా బ్రతుకుతున్నాను. చంద్రా! నీకు చెప్పకలసిన సంగతులు ఎన్నో వున్నవి. నీ సలహా ఇప్పుడు నా కేంతో అవసరం. నీవు మీ ప్రాణికి ఈ విషయాలేమీ చెప్పకుండా ఒక్కసారి నన్ను చూడాలని వుందనీ చెప్పి రావాలి. చూడ మీ చిన్న మరదిని తోడు తెచ్చుకో. ఒకటి రెండు కోజ్జాల్లో వెళ్లి పోవచ్చు, తప్పక వస్తావుకదా! ఇటు, నీకొంత.

ఈ రీతిం పడువుకున్న చంద్రావతి భారం గా నిట్టూర్పు విడిచి వుత్తరాన్ని ముడచి ప్రాణులలో పెట్టింది. ఆమెకు తన చిన్నవాటి స్నేహితులూ కాంతిను గూర్చిని కొన్ని మధుర సంఘటనలు మనసులో మెలకొచ్చాయి.

“చెప్పకే కాంతా! రాత్రి ఏం జరిగిందో మొదటినుంచీ వివరంగా చెప్పకే.”

“పోతే! వివరంగా చెప్పాలి. తొందర పడకు. నీ పెళ్లి పదికోజ్జాల్లోగా వుంది.”

“అదే నేనూ చెబుతుంటు. నీ అనుభవాలు చెప్పలే...”

“అ! చెప్పిలే...?”

“నేనూ నేర్చుకుందామని”

కాంతి కలకల నవ్వింది.

“చెప్పవుటే” దిసంగా ముఖంపెట్టి, గొంతుగా కళ్ళలో కలు కలుపుకూ అడిగింది తాను.

“ఏమని చెప్పమంటావు? నాకు సిగ్గుగా వుంది” గతరాత్రి మధురస్మృతులు మనసులో మెలకొనివున్నాయి. మొదటినుంచీ మేము ఒక

సారి విడలింతుకుని ఈ కైక్కిన పోగళ్ళు లను క్రిందికి దిండుకుంది కాంత.

“అంతేనా మరి! నీ అనుభవాలు నాకు, నా అనుభవాలు నీకు చెప్పాలని ఒకరికొకరు చేసుకున్న వాగ్దానం మంచిదేమోనా? మన స్నేహానికి ఈ రుగా, ఎప్పుడూ విడివడిన జంటగా వుండేమనం విడిపోవలసిన కోజ్జా తప్పక, ఆకోజ్జాన జరిగిన సంఘటనలు ఒకరి కొకరు చెప్పకోవాలని చేసుకున్న వాగ్దానం జ్ఞాపకం తెచ్చుకో! నాకే ముందుగా వివాహం అయివుంటే నా అనుభవాలు నీకు చెప్పి వుండేదానీ నా!” నిష్కారంగా అన్నది తాను.

“కోజ్జానిమోకు చంద్రా! మన ఇద్దరి మధ్య రహస్యాలు లేవు. కాని అన్నీ చెప్పి కుంటే ఎలా?”

“పోతే! నీవు మరిచి, బాని నే నే మొదలు పెడతావే. ఘుమ ఘుమలాడే మే నూరు అగరువత్తులు నువాసనలను వాలున వైపులా వదజలుతున్నాయి. మందం వందరికి బడిన మరదండలు ముసముసీ నవ్వులు చిలక రిస్తున్నాయి. గదిలో చలబడిన వన్నీటి కావన, పేబులుపాన ఇచ్చేగారిలో కలసి కానకొరంబాలతో దోబామలాడుతున్నాయి. మదరలు లేకుండా వట్టి మందంపై పరచబడిన తెలవి దుప్పటి మీద ఈ న్ని తెలవి మరెలు మనసులో మధుర మే న కొర్కెలు రేపుతున్నాయి. మీ ఇద్దరికూ ఆఖరి సారిగా ఒకరితో మరొకరికి పెంటలు ప్రాయించి పేరంటాళ్ళ మంతా కలకల నవ్వులతో గలగల గాజుల చప్పడుతో రైటి క చచ్చి తన గదితలుపు తెలు గొళ్ళం పెట్టేను. తరువాత ఏమైంది?”

“మీరంతా వర్షిపోగానే నా కాకు ధయంతో గజగజ తడితేయి. నీ తన్ను మరెలు, అర్చిరులు మనసులో తీయని కోర్కెలు రేపుతున్నాయి, ధయంతో గుండెలు గంతులు వేసేయి. పేబులుపై నన్ను అడ్డు మికాయలు నన్ను చూచి ఎగతాళి చేస్తున్నట్లు అనిపించేయి. తెలవ నద్దు అనిగి బాగానే చూడారు తలుపుదగ్గరగా నిలచిన నా వదకు వచ్చేను. ముఖంవైపు చూడాలని కోరికగా వున్నా ధయంవల నాకలపైకి లేవలేదు. అలాగే రెండు మూడు సార్లు వారు కిటికీవద్దకు, ద్వారం వద్దకు వచ్చి ఏమేమో చేసారు.

“అదేలే! ఏమేమో కన్నాలు వున్న చేమా, వాటివద్ద ఎవరైనా వున్నారేమోనని చూచి ఉంటారు; తరువాత?”

“తరువాత నా చేత ఘటాడించాలని వారుచేసిన ప్రయత్నాలన్నీ వృథా అయ్యాయి. ఇంతో చేమాలో తోడక కాళ్ళలో “మీ ప్రాణిలో అడవాళ్ళకు కూడా మీ నాలుక వస్తాయా?” అన్నారు. నా గుండెలు నవ్వేలు మన్నాయి. ఎండకంటే నా ఎర్రని ముఖం మీద పెంటలు వాసినంతో మన నాని

కా
నరసిం

తూ సీతమోసని పురిక్కిపడి వంచిన తెల ఎత్తి వారి ముఖం లోనికి చూచేను. ఆ ఎర్రని గుండెని అద్దం లాంటి వారి ముఖంలో, మనసులోని కోరికలు ప్రతిబింబిస్తున్నట్లు తోచింది. నేను చూడగానే వారికే మిలమిల మెరసే ఆనందంతో చిందులు ప్రొక్కుతున్నట్లు తోచింది. నేను క్రిందికి చూస్తే కళ్ళలోని ఆనందం రిగిపోతుండేమో అన్నట్లుగా, నా మాత్రుల్ని మర్చించుకోలేకపోయేను. అదే

అనన్త

మారి
హా కెటి
లు

అదనుగా చూచి కోటలోని వారు నానెరుక గా చేరులు వేసి వెళ్ళుచు దిగ్గరకు తినుకుంటూ భయపడుతున్న వాడై, తియ్యని చిరు నవ్వును విసిరెరు.

కాంత అంకితమూ చెప్పి వూరుకుంది. అయితే తాను వూరుకోలేదు.

“తరువాత ?”

“ఆ! తరువాత ?” చిలిపిగా వక్కిరించి తన నెత్తిపై నుగువుగా మెట్టింది. అయినా తాను విడిచిపెట్టలేదు.

“తెప్పవే! తరువాత ఎంతరిగినా ‘ఎలా చెప్పకుంటావే! కారీంక గాని మానసికంగాన కలిగిన అనుభూతిల్లూ, మాటల్లోనికి మార్పాలంటే మాటలా? అంది కాంత. అప్పుడు తాను కిక్కిలా నవ్వింది. ఆపుకోలేక పకవకొనరించి. ఆనుగురులుటం జ్ఞప్తిరావడంతో ఇప్పుడుకూడ మనోహరి నవ్వలేకుండా వుండి లేక పోయింది చంద్రావతి.

“ఏమిటి కదివా! ఒక్కరైతూ అలా

నవ్వుకుంటున్నావు” అంటూనచ్చేడు అలా మరది బొద్దుపూరం చదువుతున్న శేఖరం.

“ఏం లేనా లేనోయ్” అంది చంద్రావతి ఇంకా నవ్వుతూనే.

“ఏమీలేకుండా నవ్వుతారా ఎవరెవర ? చెప్పి కదివా అదేమిటాను. నేనుకూడ కొంచెం నవ్వుపెడతారే” అంటూ హిహిహి అవ్వాడు శేఖరం.

“ఏంలేడుగాని, భోజనంపెడతా! తా! మళ్ళీ నూక్కులుకు పైము అయిపోతుంది.”

“అయితే అవుతుంది. నీవెందుకు నవ్వనో చెప్పారీ...” అవ్వాడు.

“వూరికేనే నోయ్”

“కదివా! వూరికే నవ్వనాల్సి ఎవరో తెలుసా!”

“ఎవ్వర ?”

“నీదొడ్డివాళ్ళు” హిహిహి అని మళ్ళీ నవ్వెడు.

“అబ్బబ్బ! చాల్లేనోయ్! అన్నగారి బుద్ధులు తిమ్ముడి! లేకుండావుంటాయా. తిమ్ముడివేగా నీవు” అంది చంద్రావతి నవ్వుతూ.

“మా అన్నలంటే మంచివాళ్ళేమనా లేదు కదివా.”

“కాదని ఎవరన్నార ?”

“అయితే నేనూ మంచివాడివేగా”

“చాలా లేనోయ్. లామర లా ప్రశ్ని లపై ప్రశ్నిలువేస నీకు కొనసాగిన నవాబు రాబట్టుకోవాలని చూస్తావు.”

“లామర లా అంటావేమిటి కదివా! నేను కొనోయే లామరనీ.”

“కౌను. మీ అన్న దాకరయ్యేరు. నీవు లామరవ్వు. ఇంట్లో ఒక్కొక్క కోనలు, ముక్కొక్క క్లయింట్లూ నవ్వుతుంటారు.

“ఏమిటోయ్ క్లయింట్లు అంటున్నావే ?” అంటూ నవ్వేడు దాకర కింకరం.

అన్నగారిని చూడగానే నీలి లా కంట గదిలోనికి నాయకున్నాడు శేఖరం. “నాయకు గాయా! కంటగదిలో మీ కింకరి” అని చంద్రావతి నవ్వుతూ.

“ఎవరూ” అవ్వాడు కింకరం.

“మీ తిమ్ముడు లామరవుతాట్ట”

“ఎందుకు కొనోనమా! వాడికి పుళ్ళ కింపుంటే తప్పక ఆలాగే అవుతాడు” అవ్వాడు నవ్వుతూ కింకరం.

“కదివా!” అని శేఖరం నిలవడంతో కంటగదిలోనికి వెళ్ళి అన్నంవడంచీ మళ్ళీ వచ్చింది చంద్రావతి. ఈ లామర కింకరం బట్టలు చూపుకుని ఈతచెయ్యిలో వెళ్ళు నాళ్ళేడు.

“ఏమిటి?”

“ఎందుకంటే?”

“అదిగో మొదట్లోనే చేకొనోకం”

“బాబీ చివర అడతారే”

“తెన్నేది విందునా”

అర రహస్యం

అ స లు ర హ స్యం

“చెబుదురా”

“నేనునల్లి కాంతను చూచిరావడానికి మీ పర్యవచనం కావాలి”

“ఏకాంతా?”

“మీకు ఇంత మతిమరపు అయితే పేదంటుకు ముందు రెలా ఇనున్నాలో తేలీను. కాంత నా చిన్న నాటి స్నేహితురాలని, దానిసంగతులు ప్రతిరోజూ మీకు చెబుతూనేవున్నా. కాంత ఎవరూ అని నన్నుడి గిలే ఏం చెప్పవంటారు?”

“ఓహో! మీ కాంత! అప్రమానం మాకాంత, మాకాంత” అనేదానిని ఇప్పుడు తట్టి కాంత అంటే ఎవరో అనుకున్నారే. అసలు అనివశేయ ‘మాకాంత’ అనే నీ నిన్నాళ్ళు అనుకున్నాను.”

“బాదురూ! బానీ- మా కాంతను చూడడానికి వెళ్ళాలనివుండండి.”

“వెళ్ళండి”

“తేరాకోళం కాదు. సిరియస్ గానే నుమా అడుగుతాంట?”

“ఏం! అంత అర్థంబుగా ఎందుకు?”

“ఏమనండి! అది చాలా బాధాభరితమైనదిగా తోన్నావుంది. నివరా లేమీ వ్రాయలేదు. కాని మీ పర్యవచనం తీసుకుని చచ్చి ఒక్కసారి రమ్మనికోరింది. అక్క చిల్లీలా ఫుట్టి వచ్చితిమంచి ఒక్కచోట పెరిగింది. ఎందుకో అది ఈనాడు కమలావుండంటే నామనసు బాధగావుంది” అని మునులోని బాధను ముఖంలో వ్యక్తం చేసింది.

“అను! అను! ఇంకా ఈ సంభాషణ పాగిస్తే నా ఎదురుగానే జ్వేటట్లుగా వున్నావు” అన్నాడు కింకరం.

“మనండి ఏమి చేయవంటారు? మా వృద్ధులు అంత దయావారికాలు. ఇతరుల బాధనుమానే సహించలేవు. మీకు అది తేరాకోళం కావుంది.”

“తేరాకోళం కాదుదండ్రా! నీలాంటి మనసే నా మా వుంటే ఏమియ్యోధా భగవంతుడా! అనుకుంటున్నాను. అంతే”

“అదేమిటండీ. జాలినను నీకు, ఇతరుల బాధలను చూచి సహించలేని మంచినను వుంటే చెరుపా?”

“నాలాంటివాడికి చెరుపే”

“ఏం?”

“ఈ దాక్టరు వుద్యోగంలో అలాంటి దయావృద్ధులనుంటే ఏమీ జరుగదు. ఆపరేషన్లు చేసేటప్పుడు అరే వీడి బాట్లకోసి తీసుకుంటే, వాడి కొలు తీసి తీసుకుంటే, అనుకుంటే మేము ఏమిపనులు చేయగలం?”

“అబ్బబ్బ! అలాంటిమాటలు చెప్పకండి” ఇంతమా మీది చాలా కఠిన వృద్ధులమని మీరు చెబుతున్నారే”

“అది బైటరిషయంలే! ఇంటిలో వున్నప్పుడు నన్ను నీవు కూర్చునేస్తున్నావుగా”

“నేను మార్పుచేయబంటోయ్?”

“ఇప్పుడు చూడు. నీ ముఖంలో విచార రేఖల అలముకోవడంతోనే నా మనసు కరిగిపోయింది”

“అంటే నేను రాకముందు మీరు చాలా కఠినలన్నమాట”

“కాదులే”

“కాదులే ఏమిట? నిజమేదనినా. నీవు రాకముందు నన్ను చావోలేనాడుమా అన్నాయ్. నీవు వచ్చేక మనసుమారింది కాబోలును. ఇప్పుడు కొట్టడంలేదులే. బాటూ!” అంటూ నెక్కుమీద కూర్చుని మెట్టుపె కాలు ఆని నిలచిన కేళరం, కాలతో నెక్కును ఒక్కత్రోపుతోనీ ముందుకు పాగిపాదేడు. కింకరం, చంద్రావతి నవ్వుకున్నారు.

అనుకున్న ప్రకారం కేళరాన్ని తీసుకుని మిత్రురాలు కాంత ఇంటికొచ్చింది చంద్రావతి. చంద్రావతి వెళ్లెనికి కాంత ఈజీ చెయిలో కూర్చుని ఏదో 1500ంగా ఆలోచిస్తున్నట్లు కూర్చునివుంది. రేడియో తిన్న సాయిలో ఏదో హిందీపాటను వినిపిస్తూ

ఒక మేష్టారికి ఒకసారి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. తెరచి చూస్తే అందులో పూల్ అని వాసిఉంది. మరేమీలేదు. మరునాడు క్లాసులో మేష్టారు ఇలా అన్నారు. “మామూలుగా నాకు తెలిసినంతవఱకు కొన్ని ఉత్తరాలలో విషయాలు వ్రాసి నంతకంటే మర్చిపోయాడంటారు. కాని నాకు నిన్న ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. ఎవరో కుర్రాడు పాపం! విషయాలు వాయటం మర్చిపోయి నంతకంటేమాత్రం చేసివంపాడు.”

ఎన్. ఎ. హబీబ్.

వుంది. చంద్రావతిని చూడగానే కాంతకన్నులయం ఆనందంతో పరకళ్ళు తొక్కు తొక్కులుగా ముఖంలో స్వపంగా తెలుస్తూవుంది. ఎదురుగావచ్చి గట్టిగా కాగలించుకుని

“వచ్చేవా చంద్రా! రావేమో అనుకున్నాను.”

“రావని ఎందు? నుకున్నావు?”

“మన ఇష్టంకాదుగా. ఇప్పుడు మనం వరదినం.”

“అయినా మీ బావగారు నాయుస్సానికి వ్యతిరేకంగా నడవరులే.”

“అదృష్టవంతురాలవు చంద్రా! మతిలేని దాన్ని. నిలబెట్టే మాట్లాడుతున్నాను. రా! కూర్చో. ఈ అబ్బాయి మీ మరది కాదు.”

“జేసు”

“రా నాయనా! కూర్చో. కూర్చోడింకు కావాలి?”

“అక్కరలేదండీ”

రేడియోబ్యాన్ చెప్పిచేసి, షేన్ ఆన్ చేసి లోపలకు వెళ్లింది కాంత. ఇంటిలో ఎక్కడచూచినా ఖరీదైనవస్తువులు కొదరిస్తున్నాయి. లక్ష్మీ తాంబెనీస్తోందా ఇంటిలో. అయినా కాంతకు సునక్యాంతి ఎందుకులేదో చంద్రావతికి అర్థంకాలేదు. కాంత చాలా చిక్కిపోయింది. ముఖం పాలిపోయినట్లు వుంది. అయినా దానికి కారణం మరొకటి కూడా కావచ్చు. కాని ఆమె ఎందుకో బాధ పడుతున్నట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తూనేవుంది. వాచాంపర్యంలో ఏదో లోపం వుండవచ్చు. లోపాన్ని ఎలా పరిచేయాలి? కాంత జీవితంలో ఆనందిం ఎలా కలిగించాలి? అనే ఆలోచనలో మునిగింది చంద్రావతి.

ఒకటేలో రెండుకప్పులకాఫీ. రెండు పెండిక్లెట్లలో బ్రెడ్, జామ్, బటర్ తీసుకు వచ్చి ముందు పెట్టింది కాంత. ‘ఇంతిష్టంగా కాఫీ ఎలా తయారయింది? మేం నామని కలగని ముందుగానే ఏ ప్లాస్కులోనోపాసి వుంచేవా?

“మీరుదస్తారని నాకునమ్మకంలేదు. ఎందుకంటే మీ దాక్టరుగారు పర్యవచన ఇవ్వరని నాభయం. ఏదో మనసులో బాధకొలది రమ్మని వ్రాసేనేగాని, తీరా వ్రాసేక ఎందుకు వ్రాసేనా అని బాధపడ్డాను. ఇంతమా కాఫీ ప్లాస్కులో పోసింది, వారు వచ్చేవేళ కావసోంది. వారికిని ప్లాస్కులో పోసి వుంచేను.”

“మరి రెండుకప్పులు వుండీ?”

కాంత నవ్వుగా వ్యంది.

“రెండవకప్పు వాకోరకు. వారి ఎదురుగా నేనుకూడ త్రోగిలేగాని వారు త్రోగరు.” సిగ్గుతో కలవంచుకుంది. ఆ ముఖంలో ఏదో మధురభావాలు మెరిసి తీగంలోనాయుమై పోయాయి.

“అన్నీ బాగానేవున్నాయికాని...”

కాంతను వద్దని వాదించింది చంద్రదావతి. మరదిని చూపించి. తగువాత నూట్లాడుకోని మృత్యువుని సంజయించింది. టిఫిన్ చేతులంబోని నీళ్ళు పైకి తీసుకువచ్చింది. ఇదిమీ అనునిందితెను. కాఫీ ఫలహారాల అనంతరం శిఖరం మోహాలలోనికి వెళ్ళేడు. ఇంతలో మోటార్ సైకిలు ఇంటిముందు ఆగినదవ్యవయింది.

“ఎవరు?” అంది చంద్రదావతి.

“మీ మరదిగానా?”

“దానికీ ఎప్పుడు కొన్నాడు?”

“ఈ మధ్యనే”

“వ్యాపారంలో మంచిలాభాలు వస్తున్నట్లున్నాయి.”

“ఓహం! మా కాంతి వచ్చినప్పుడేమంది మాకు మంచిలాభాలు వస్తున్నాయి. మీరు ఎప్పుడు వచ్చేరు?”

ఎవ్వరూ ప్రవేశించాడు సత్యదేవ. చంద్రదావతి రిచినుంది కాంతి బాటు.

“కూర్చోండి. కూర్చోండి. సెనుకూడా కూర్చోండి న్నాను” అంటూ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

“కూర్చో కాంతా! మీరు కూర్చోండి” అన్నాడు చంద్రదావతి సుద్దేశించి. కాని చంద్రదావతి కొంచెం దిడిన పడింది.

“మీరు కూర్చోవాలి. లేకపోతే నేనాగంలోనికి వెళ్ళిపోతాను. చదువుకున్న మీరుకూడా సిగ్గుపడలేకపోతా?” చిరునవ్వు నవ్వేడు. చంద్రదావతి అతని ముఖంలోనికి ఒక సారి చూచి నవ్వుతూ మోకరించి పోయింది.

“ఎప్పుడు చెప్పండి. మా డాక్టరు అన్నగానా వచ్చేరా?”

“లేదండీ. వారికి పేషెంట్లతోనే పరిపాతుంది.”

“ఓహం! ఎవో వ్యాధిలో ప్రవేశించే కాళ్ళింటూ వుండను. కాంతి కూడా మిగిల్చి మా డాక్టరును దిక్కు సారి తినుకున్నానని అడుగుతూ చెప్తుంది. కాని నాకు కొళ్ళిలేకపోతోంది. వాని తనకి వెళ్ళిమంటే వెళ్ళును. గెండుకోజులు లక్ష్య చేత క్యూరేషన్లు తెప్పించుకుంటానంటే వినను.”

కాంతి ఎందుకో నావైపు బాగా చూచి నవ్వలేక నవ్వంది.

“ఎర మీరు ఇప్పుడే వచ్చినట్లున్నాను. నికాంతి తినుకొండి. కాంతా! నేను స్నానంచేసి క్లిబ్బుకు వెళ్ళిపోతాను. మీ ఫ్రంట్టు ఇద్దరూ సీని మాకు వెళ్ళి వే వెళ్ళండి” అంటూ కుర్చీలో నుంచి లేచి “లక్ష్య! స్నానానికి నీళ్ళు పెట్టు” అంటూ గట్టిగా కోరే పేసేడు.

“లక్ష్య ఇంకొకరాలేదండీ! వేరేవెవరూ?”

రెమి హాస్య నాటకం - ప్రతి శుక్రవారం రెడీమో సిలోన్ - 41.72 మీటర్ల మీద సా|| 8-80 నుండి 8-45 గంటలవరకు వినండి.

సుఖజీవిత సేవ

భారత “సిద్ధ వైద్య మహిమ” మన శరీర సిద్ధుల పాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము.

“మేల్ మాయల్ మందు”

ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేహ, కుష్ఠరొగనివారికి

భయంకరమైన మేహ వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునరున్మయి అద్భుత సంతతి మేహరొగ నివారణ మూసె, శేహ్యము.

డా. కె. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య డి సన్యు

5/22, మేల్ మాయల్. (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.

తిరిగి ఆశ్చర్యముగాపూర్తి స్వస్థత చేకూరుతుంది !

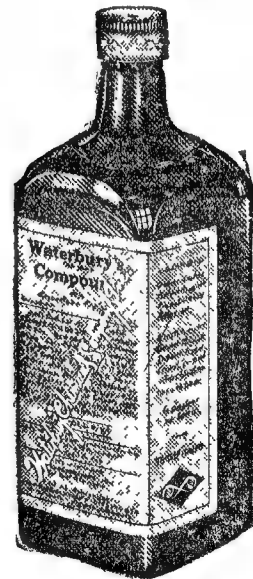

వాటర్ బరీస్ కాంపౌండ్ టానిక్కును ప్రసంగములో ఆరోగ్యమును వాంఛించు పిన్నులు పెద్దలు అందరూకూడా ఆరోగ్యము నిచ్చుటలో పాటిలేవిదమి పోరొందుటచే విడువక వాడుచున్నారు.

వాటర్ బరీస్ కాంపౌండ్ తో ముఖ్యమైన పోషక పదార్థములు కలపియుండుటచే పౌఖ్యప్రదమగు శీవితమును ప్రసాదించి మీ కుటుంబమునకు ఆవుష్యతమైన అదవపు శక్తిని చేకూర్చును.

వాటర్ బరీస్ కాంపౌండ్ ఎడతెగని దగ్గు, పడిళ్ళములు, క్యావకోశపు దుగ్గురలను నివారించును వ్యాధిమండి త్వరితముగా కోలుకొనుటకు దాక్షిణ్య దీనిని విపాదము వేయుచున్నాడు.

పిల్ ఫర్ - పూఫ్ మూతతోను. (కొల్ల ఎల్ల లే విల్ తో ను యిప్పుడు సరఫరా చేయబడు చున్నది.

ఇప్పుడు వాడుకలో లేని ఎలెకాపర్

వాటర్ బరీస్ కాంపౌండ్

ఆరోగ్యమునకు హితవైన

వాడుడు,

ఆనలు రహస్యం

అంటూ కాంతి లేచివెళ్ళి స్నానాలగదిలో నిద్రించేసింది.

“ఇదివరకే చంద్రా!” అంది తిరిగివచ్చిన కాంతి.

చంద్రావతికి అర్థం కాలేదు.

“లక్ష్మీ ఎవరూ?”

“పనిపిల్ల! పదనిమిది సంవత్సరాలంటాయి. ఎర్రగా బొడ్డుగా వుంటుంది. దాని బట్టలు మంచి నీలపిల్ల అనుకోవాలిగాని లేక పోలే గొప్పవాళ్ళ పిల్లలావుంటుంది. యివ్వకు ప్రతిదీ అడచేయాలి. ఇప్పుడు మాచేవా! ఎదురుగావున్న పన్నునిడిచి

“లక్ష్మీ! లక్ష్మీ!” అంటూ కేక లేస్తున్నాడు.

“ఒక వేళ నిన్ను కష్టపెట్టకూడదనే వుద్దేశంతో అలాచెప్పన్నారేమో!”

“నిన్ను పెట్టడంకూడా ఒక కష్టమేమోనా చంద్రా! తన భర్తను సేవచేయడంకంటే స్త్రీకి కొవలసినదేమిటి తెలుసు. ఇదంతా పెట్టగాన. నిరుత్సాహుకు వెళ్ళిపోయిన తరువాతి చిలుకా.”

ఇంతలో లక్ష్మీవచ్చింది. అంతకుముందు కాంతి చెప్పినట్లుగానే నిజంగా ఎవరో పెద్ద పంటుంటిపిల్ల అనుకునివుండేది చంద్రావతి. గుండ్రపిల్లనిముఖం. నున్నగా దువ్విన నిగనిగలాడే నలనిజాట్లు. అన్నింటికంటే ముఖ్యంగా చంద్రావతికి ఆకర్షించినది ఆమెనిగలమైన ఆంధ్రమైన కళ్ళు.

వస్తూనే తడబడుతూ “అమ్మగారూ! ఆలస్యమై పోయిందండీ!” అంటు భయంతో.

“ధరవాలేదులే! అయినా ఈరోజు మాత్రం ఆలస్యంగా వచ్చేవేం. కొర్రా అమ్మగారు వచ్చేసరికల్లా తయారయ్యేవానివి?”

“అమ్మకు బాగుండలేదండీ వంట్లా!”

ఇంతలో సత్యదేవ్ స్నానాలగదిలో నుంచి బైటికివస్తూ “ఎవరికీ లక్ష్మీ?” అన్నాడు.

“మా అమ్మకు బాబూ! నాలుగురోజుల నుంచి జ్వరం!”

“మరి నాతో ఎందుకు చెప్పలేదు?”

లక్ష్మీ మాట్లాడటంకూ తలదాచుకుని నిలబడింది.

“సరే నేను క్షయ్యకు వెళ్ళేటప్పుడు అలా వెళ్ళి మంచి అవసరమైతే డాక్టరును తీసుకు వెళ్ళి మందు ఇప్పిస్తానులే. నీవేమో భయపడకు. ఇక్కడ పని త్వరగా ముగించుకుని వెళ్ళు!” అంటూ గదిలోకి వెళ్ళిపోయేడు.

ఈసంభాషణ జరుగుతున్నంతసేపూ కాంతి ముఖంలో రకరకాల భావనలు గ్రహించగలిగింది చంద్రావతి. లక్ష్మీతో అంత ఆవ్యాధంగా మాట్లాడుతున్నారనే ఊహ, చంద్రావతి ఏమవుతుంటుందోననే సేస్తూ,

అంత సిగ్గులకుండా ఆమెతో తన భర్త మాట్లాడుతున్నాడని ఆమెను అనుకుంటే ఇంకా రకరకాల భావనలు చంద్రావతి ఆమె ముఖంలో చిగురువేసింది.

ఇంతలో గదిలోనుంచి సత్యదేవ్ కేక “లక్ష్మీ!”

“బాబూ!”

“ఈ గదిలో ఇంత ధూళివుండేం. ఇంకా పూజనలేదూ?”

“లేదండీ. వస్తున్నా!”

మాడావిడిగా వెళ్ళిపోయింది చివుగు తీసుకుని లక్ష్మీ. ఈ సరికింకా మానున్న చంద్రావతికి సునామిలో ఏమో కలికిపట్టయింది.

“కాంతా ఒక్కసారి ఇలా వచ్చి వెళ్ళతావా?”

విదో ప్రాధేయపడుతున్నట్లు పిలిచేడు సత్యదేవ్. కాంతి లేచివెళ్ళింది.

“వీరువారి నా నిల్వలూల్చి కనపడడం లేదే.

“ఎందుకు కనబడదు. సరిగా చూడండి. మీరు ఎదురుగావున్న వస్తువే కనిపించదు.”

“ఒక్క నవ్వు తిప్పు.

“నేనుమాత్రం కనిపిస్తున్నావా?” వెలుకొరంగా అంది కాంతి.

“మానుమంతుడు నిజంగా నేనంటే అంత భక్తిగావుంటున్నాడా లేక అంతా నటనా? అని ఆశ్చర్యపడంబులవారికి ఒకసారి అనుమానం వచ్చి.....”

“అదిగో చెప్పడం మొదిలు పెట్టేరు చదుతార్లపు కథలు.”

“అదికాదు నినుమరి! వచ్చి...మానుమంతుడు నిద్రపోతున్న సమయంలో దగ్గరగా వచ్చేటట్ల శ్రీరాముడు. అప్పటికే ఆయనకు రామా...రామా అని వినిపిస్తూందిట. అరే ఆంజనేయుడు నిద్రిస్తున్నాడనిగదా ఈజిబ్బం ఎక్కడినుంచి చెప్పా అని శ్రీరాముడు శ్రద్ధగా నింటే ఆంజనేయులవారి కిరీరంపె వుండే గోమాల పెరిం. ‘రామా, రామా’ అంటున్నాయట. అప్పుడుగాని శ్రీరామునికీ నమ్మకం కలుగలేదట.”

“అంచేత ఇప్పుడు మీరు చెప్పేదిమిటి?”

“నేనుకూడా ఆంజనేయులనంటేవాడినని”

“ఇక చాలించండి. మీరు నిద్రపోయేటప్పుడు సరే సరే అన్న సుకతప్ప మరెమి

వుండదు” నవ్వుతూ జవాబిచ్చింది కాంతి.

“అంగులో నేవుంది తమాషా. పగటి వేళ ‘కాంతి అచే గండు అక్షిరాలు. రాత్రి పూట మూగభావంలో ‘గుర్ర’ అచే రెండు అక్షిరాలుగా మారిపోతాయి.”

“ఇక చాలా బాబూ మీతో వాదించి నేను నేగింది ఎప్పుడు? చంద్రావతి ఒక్క రై కూచునివుంది, ఇదిగో మీలాల్చి - ఇక వెళ్ళండి.”

“మరి మీరు ఏ పిచ్చుకు వెళ్ళతారు?”

“ఎంకి తమకు ఆలస్యంగా ఇంటికి దయ చేద్దామనా? మాకు నిష్క్రమణ అక్కరలేదు. మాస్యంతి కలు చెప్పడంకంటే అచే మాకు పిచ్చుకన్న బాగుంటాయి.”

“సరే నియంత్తం”

“అయినా మీరు లేకుండా నే నెప్పుడై నా పిచ్చుకు వెళ్ళేనా చెప్పండి?”

“అంటే నివు లేకుండా నేను వెళ్ళినట్లు”

“అలా అంటే నేననలేదుగా! కానీ ఇద్దరమూ కలిసివెళ్ళి తేనే సినిమా బాగుంటుంది.”

“అంటే సినిమాలో నాయికా నాయికులు ఒకరి ముఖాలు మరొకరు ఆకిగామూ చుకుంటున్నప్పుడు మనంకూడా...”

“ఇక తిరు బాబూ, మీతో మాట్లాడితే ఎప్పుడూ రిపీటీ తార్తారే తిస్తారు” అంది నిష్కారంగా.

“నాతో మాట్లాడడం నిజంగా బాధగా వుందా కాంతా?” ఎంతో వాలిగా అడిగేడు సత్యదేవ్.

“అట్లే తమామకు అన్నానండీ. మీతో పరదాగా ఇలా మాట్లాడడం అంటే నాకు ఎంతో ఇష్టం” అంటూ కుర్చీలో నుంచి లేచింది కాంతి!

“అను ఆను నిల్వలూల్చి నలిగిపోతుంది”

“నే నేను మీదగ్గరికి రావడంలేదు. నా స్నేహితురాలివద్దకు వెళ్ళిపోతున్నాను” అంటూ బైటికివచ్చి మన మనీ నవ్వులు నవ్వుతూ ననక్కి వెళ్ళిపోతున్న చంద్రావతి దగ్గరకు త్వరగా నడిచివెళ్ళి “కొంటేదానా ఇంకా నీకు ఈమధులు పోలేదే...” అంటూ పిచ్చువాడ ఒక్కటి చరిచింది. చంద్రావతి పకపక నవ్వింది.

“అదికాదు కాంత! నివు పూరిగా చెప్పకపోయినా, వచ్చిన ఇంత సేపట్లో నా మీ ఇద్దరి మధ్య కొంచెం అభిప్రాయ భేదాలువున్నాయని తెలుసుకుని ఆనలు మీ సంభాషణ ఎలా వాగుతుందోనని చాటు నుంచి విన్నానండీ”

ఇంతలో సత్యదేవ్ బైటికి వెళుతూ, “కాంతా! నేను వెళుతున్నాను” అని కేక వేసి వెనక్కి తిరిగి ఒక చిగుంపువ్వు రిసెర్టు ముందుకు నాగిపోయేడు. అంత మధురమూర్తి లాక నిపిస్తున్న అతినిలో ఏమి లోపం కాంతి కుగోచరమైనా తెలుసుకోవడానికిచంద్రావతి ఆత్రుత పడింది.

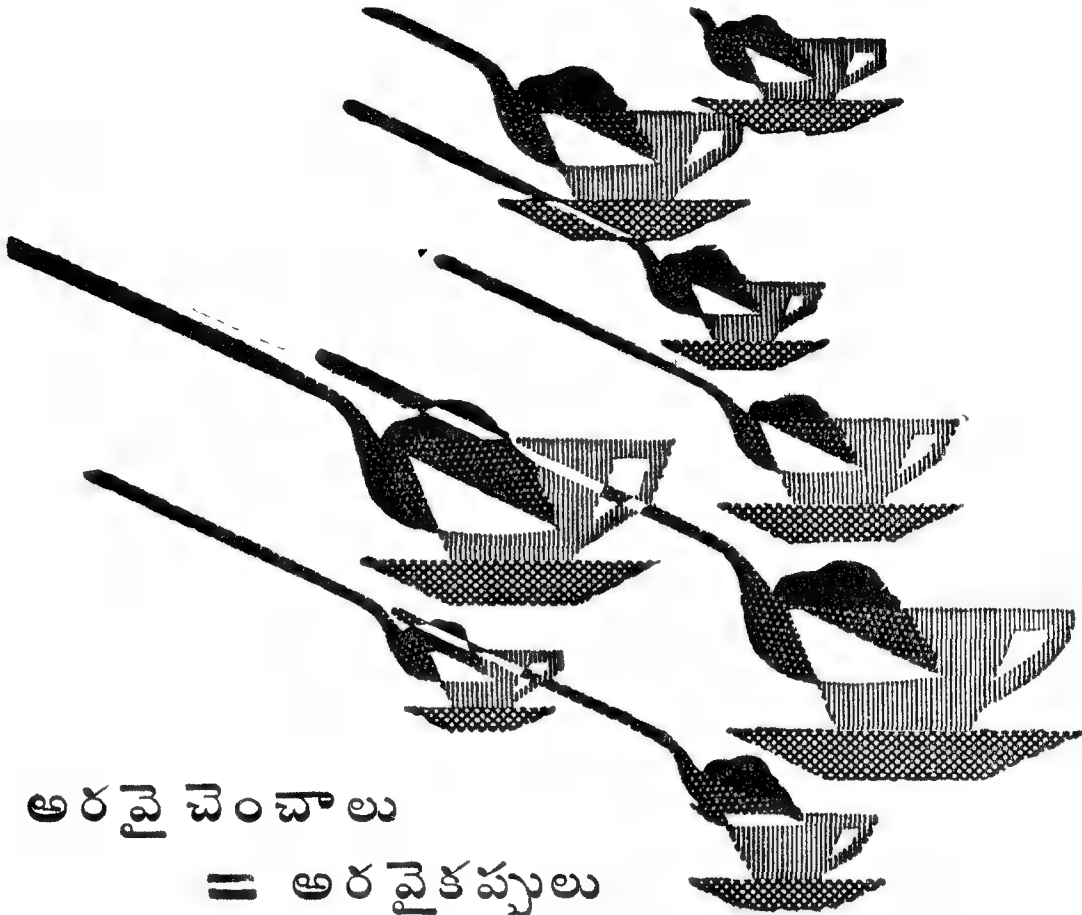
★

(మిగతా వచ్చేవారం)

టీచరు: ఒ రే య్! ఒ క
మామిడికాయలో నివు 2/3 వ
వంతు యిచ్చావనుకో. ఇంక
ఎంతభాగము మిగుల్తుంది?

ఒకపిల్లాడు (గ బు క్కు న
లేచి): మామిడి పెంక మిగు
ల్తుంది సార్. ఎస్. ఎ. హబీబ్.

అరవై చెంచాలు = అరవైకప్పులు

బహు విలుగా ఒక్కొక్క చెంచా చొప్పున
నిజమైన కాఫీ, ఒక కప్పు వేడినీళ్లలో కలిపి
వంచదార, పాలుపోస్తే సరి; చాలాచౌకమాత్రమే
గాక, రుచికరమైన 60 కప్పులు తయారగును.

Stanes

స్వచ్ఛమైన కాఫీ. ప్రతిచోట అమ్మబడును
ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లయ కం., లి., కో-నుంబరూగు

★ త మా షా లు - వి శే షా లు ★

హుల
సంహిత

గొరిల్లాల కోపం

అల్లరిచేసే అయిదారేళ్ల పిల్లల్ని
'కోతులుపోగయినారని' తిట్టుకుం
టారు ఇంట్లోవాళ్ళు. గొరిల్లాలని
పిలువబడే ఒక రకం కోతులు
ఆ అయిదారేళ్ల పిల్లలకన్నా న్వరూ
పంలో అయిదారు రెట్లు పెద్దవి!
ఇవి ఆఫ్రికాలో చాలా ఎక్కువ.
ఈ కోతులకు కోపం మహాఎక్కువ.

వీటికి కోపం వచ్చినపుడు కొన్ని
అచ్చం మానుష్యల్లాగానే కొన్ని
పనులు చేస్తాయి. నిట్టనిలువుగా నిల
బడి నల్లు పట పట మని పిస్తూ,
మొహం మట మట లాడిస్తూ
'గుండెలా బాదుకుంటాయి. బిగ్గరగా
ఉక్రోశంతో అరుస్తాయి. నరులకీ,
వానరులకీ అంతే తేడా!

నక్కబావ ఫక్కి

నాగరికత ఎంత వృద్ధిచెందినా

నక్కబావ సంఘటించి కాలేదు!
నక్కకు సంఘంలో నమ్మకం లేదు.
తుంటరివాడు. అందులో పంటరి
గాడు. గుంపుల్లో చేరిపోడు. చేరిం
తర్వాత పారిపోడు.

అడవిమృగాలు సామాన్యంగా
తోడునీడగా ఉంటాయి. ఆహారం
కనిపిస్తే కలిసి ముందుకు దూకు
తాయి. కాని నక్కబావ ఒక్కడే
పంటరిగా ఈపనిచేస్తాడు. పనిలో,
ఫలంలో భాగం పెట్టడు!

లోట్టిపిట్ట పొట్ట

నవ్వొస్తేనే పొట్ట చెక్కలాతుం
దని మనభయం. పట్టుమని మర
చెంబునీళ్లు త్రాగలేం. నీళ్లులేకుండా
గట్టిగా గడియిండ్లేం.

కాని లోట్టిపిట్ట అట్టా కాదు.
లోట్టిపిట్ట నీళ్లు త్రాగకుండా వారం
రోజులు కూడా ఉంటుంది. దాని
పొట్టలో కొన్నాళ్ళకు నరివడేనీళ్లు
నిలవ వుంచుకునే ఏర్పాటువుంది.
కడుపులోగల తిత్తిలో దాదాపు 50
గాలనల నీరు పడుతుంది! ఏదారిని
పోయినా, ఎడారినిపోయినా మంచి
నీళ్లకు కించపడనక్కర్లేదు లోట్టి
పిట్ట పట్టునుంటే

ప్రహేళికావ్రాతి యిదె

వచ్చె నిరోజు!
ఆహా! యీ తిరణాల
అంటేనే మోజు!!

ప్రథ యొకటి గట్టి చిన
బండిపై బెట్టాను!
రెండు పొట్టేళ్ళనా
బండికి కట్టాను!!

'చేదుకో కోటయ్య
చేదుకో' అని అంటు
ఉరుకు పరుగులతోడ
తిరణాల కెల్లాను!!

గుల్లో దేవుని జూసి
చిల్లి కాని వేసి
కోరికలు తిర్చమని
మరి మరీ మ్రొక్కాను!!

చెంగుచెంగున వెళ్ళి
రంగులూ రాట్నంబు
ఎక్కి తిరిగాను నే
నెంతో ఉల్లాసముగ!!

తానయ్యకని తిడి
తానుమ్మ కొన్నాను!
శివపార్వతుల బామ్మ
చెల్లెలికి కొన్నాను!!

గిర్రు గిర్రన ద్రిప్ప;
బుర్రుమరు 'బురిపిట్ట',
డనుడిమాలా బండి
తమ్మునికి కొన్నాను!!

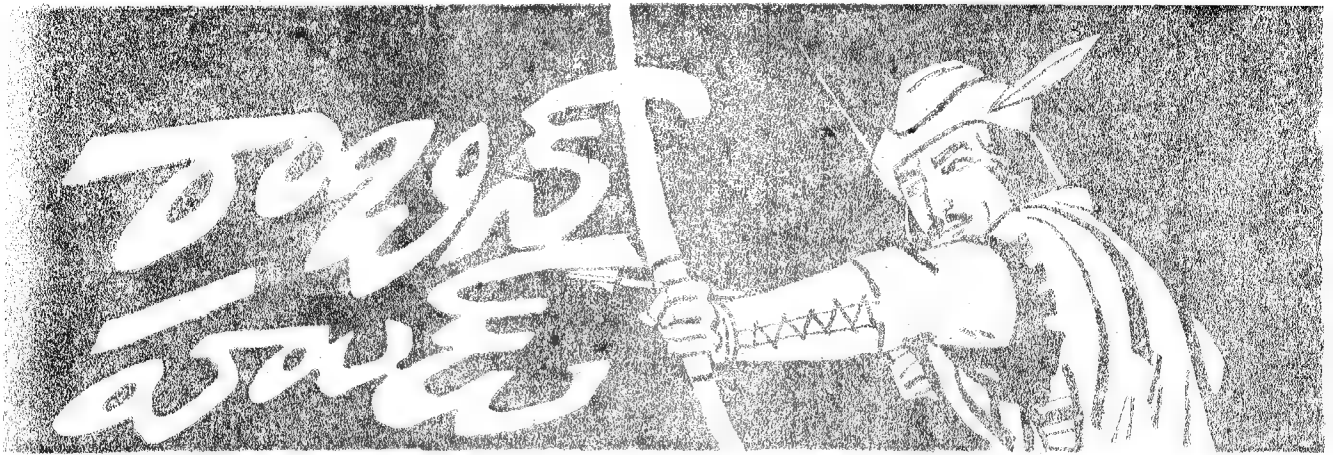
చూశాను చుక్కాని
వేశాను లాటరీ!
చిలక జోన్యము వింటి
చెఱకు ముక్కలు తింటి!!

స్వామివారల రథము
సాగబోయేనేళ,
తాడూని నే శూడ
దబడబా లాగాను!!

రథమెల్లి పోయాక
ప్రథబండి కట్టుకొని
చీకటి నడునేళ
చేరాను యింటికి!!

★

—ఆలపర్తి వెంకటసుబ్బారావు.

(గతసంచిక తరువాయి)

3

చిత్రమున కొక కొత్త ఊహ; వి
యత్రమున కొత్త వెలుగులు;
తుషారపు పరదాలు తొంగి
బహుషారపు పరదాలు వెలగి
చురుకు పెండలు సోకినట్లే
కరకు వేసఁగి కదలివచ్చెను.

తలిరుటాకుల మిలమిలంతో
అలరు నవ్వుల కలకలంతో
అడవులే మాడుపులుగా నం
దడులతో నిండిపోయెను.

ప్రొగ్గమంచు మబ్బులు తొలగిపోయి
నట్లు హేమంతం గడచిపోయింది.
ఎండలు కరుగగా చురుగ్గా కాస్త
న్నాయి. రానున్న నేనవికి రంగు
మార్చి షేర్ వుడే కొత్త అందాలు
పొందుకుంది. రాబిన్ హుడ్ కూ అతని
మిత్రులకూ అది కొత్త ఇల్లులా
వరికొత్తగా వుంది.

ఇప్పుడు రాబిన్ జట్టులో చెట్టు
లాంటి లిటిల్ జాన్ కూడా వున్నాడు.
నలహాకి, నంద్రదింపుకీ పెద్దవాడు
విల్ స్ట్రెట్లీ ఉన్నాడు విగు
లందరికీ రోజులు క్షణాలుగా గడచి
పోతున్నాయి.

ఓరోజున రాబిన్ జట్టు అడవిలో
ఉత్తరంవైపున ఒకపొట బాణాల
పోటీ ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. నర
దాగా పంత్లెట్లీ బండెంపెట్టి

మారాన చెట్టుకొ పుట్టుక గురిపట్టి
బాణాలు వదులున్నారు.

లిటిల్ జాన్ వంతు వచ్చింది.
“మాస్టర్! నేనూ వదుల్తున్నాను
చూశుమరి బాణం. ఆ ఎండిపోయిన
ఓకు చెట్టు ఎడంవక్క అదృశ్యగో
భలే లేడి. కాహ్లా మరి. ఒకటే
మాట. ఒకటే బాణం. ఫట్”
మంటూ ఇక్కడ అతను బాణం
వదలటం, అక్కడ లేడి ప్రాణం
వదలటం ఒక్కసారి జరిగింది.

=====

శుభ శ్రీ

=====

రాబిన్ నిగ్గుకా నవ్వి లిటిల్
జాన్ జుజువైతట్టి ‘భలేవాడివోయ్
ఉండెక్కవాడివి. జట్టు పేరు నిల
బెట్టవ్. నన్ను నంతోపచెట్టాన్.
ఈ చుట్టుపట్ల వంద మైళ్ల లోపల
నిన్ను కొట్టి విరుచు లేచు. నీసాటి
వాడు రావు.’ అని గట్టిగా హుషార్
చేశాడు.

ఇది చూసి ‘ఓ ముగ్ధో’ అంటూ
ఎద్దేవాగా నవ్వాడు విల్ స్టార్ లెట్.
ఇతరూ తక్కువ తిన్న చాడెంకాదు.
అయితే లిటిల్ జాన్ అంతటి మేటి
కాదు.

‘ఏమిటోయ్ ■ కనుపుబ్బరం ?
■ పరిహాసం ఏమిటో నరిగా చెప్పి

నవ్వు... లదా ఒక్కసారి నవ్వి
అయినా చెప్పేయ్’ అన్నాడు
రాబిన్.

‘నవ్వేందుకూ చెప్పేందుకూ
మరేం లేదు మాస్టర్ ని పొగడ్త
ఎంతవరకు నిజమా అని’ అన్నాడు
విల్ స్టార్ లెట్.

‘అయితే పోటీకి రెడీ’ అన్నాడు
లిటిల్ జాన్ ఏడడుగుల పొడుగునా
పొరువంతో.

‘కానీ నీ ను కాదు గా’
అన్నాడు విల్ స్టార్ లెట్.

‘మరి ఏం చూసుకుని ■ పగల
బాటు’ రాబిన్ హుడ్ కోపంగా అడి
గాడు.

“నేను కాకపోవచ్చు. కానీ ఈ
మొనగాణ్ణి బడించడానికి వంద మైళ్లు
ఎందుకు మాస్టర్ ? ఇలాగే పడి
నూటిగా అయిదుమైళ్లు పోతే
‘ఫౌంటెన్స్ ఆబే’ అనేమతం వస్తుంది.
అందులో ఒక సాధువు ఉన్నాడు.
అందరు సాధువుల్లాగా బద్ధకంగా,
అనోలా వుండడు. నరదాగా నవ్వు
తూ, నవ్విస్తూ ఉంటాడు. విలు
విద్యలో అతను అతనే! అతను
చాలు మన లిటిల్ జాన్ ని చిత్తుగా
ఓడించడానికి’ అని జవాబిచ్చాడు
విల్ స్టార్ లెట్.

అతనలా అనీ అనటంతోనే

రాచిన హుడ్ నటాలు నటోపి, కత్తి తినుకుని సిద్ధమయ్యాడు. 'అయినే ఆ సాధువును చూసే వరకు నేను వచ్చి మండిస్తా ముట్టుకోను—' అంటూ తన ఉక్కుటోపి పెట్టుకు: బయలుదేరాడు.

'ఫౌంటెన్స్ ఆఫ్' అనేది ఒక పెద్ద క్రైస్తవ మతం. 'ఫౌంటెన్స్ డల్' అనే లోయలో ఉంది. అది చాలా ప్రాచీనమైందట. అక్కడ ఉంటాడు ఆ క్రైస్తవ సాధువు. ఇప్పుడ సాధువును చూడాలనుకున్నాడు రాచిన్. ఏ మతబోధకో నమోకాదు. అతని నిలువిద్యాప్రవీణ్యం చూడాలని—అతనితో పోటీ పడాలని!

ఈ ఉపాలతో రెక్కలు వచ్చి నట్లు చాలాదూరం వచ్చేవాడు రాచిన్.

ఇక కాలు ముంగుళ సాగలేదు. దారికడ్డంగా ఒక ఏరు వచ్చింది. దారి తొచలేదు. ఏరు దిగాలి.

లోతు తెలివైన. తెలిసినా తెలిక పోయినా దిగాలి. దిగాలంటే నేట ఉక్కులు తడిసిపోతాయి. దిగకుండా కాలు సాగే దారి లేదు. ఎటూ తొచక అటూ ఇటూ చూశాడు.

కాని ఏటి అవతలి ఒడ్డున అల నాడు నిటోలజన్ ఎలా అయినే ఎంత దూరంలో ఎదుగుక కనిపించాడో అలాగే అంతదూరంలో ఒక మనిషి కనిపించాడు. పరకాయించి చూస్తే పరాయివాడిలా లేకు. విల్ స్కార్లెట్ చెప్పిన మాట విని తానింత దూరమూ వచ్చిన ఆ సాధునేనేమో అనిపించింది. క్రైస్తవ మతాన్నే కట్టించి తొడిగేసుకున్నాడ అనిపించే దున్నులు వేసుకున్నాడు ఆ సాధువు. పోట్లా బొద్దుగా ఉన్నాడు.

అతనుకూడా రాచిన్ హుడ్ ను చూశాడు. తను పెట్టుకున్న టోపి వంటిదే మాంచి ఉక్కు టోపి

బోర్లించుకున్నాడు. పంటిమీద అవ వరమైన కత్తి, కటార్లు అతనికి ఉన్నాయి. అతను పెంటేటికి అద్దరిని పంటరిగా అటూ ఇటూ తిరుగుతూ అలోచిస్తున్నాడు. ఆ పక్కనే 'ఫౌంటెన్స్ ఆఫ్' మతం ఉంది.

'ఓహో-హ్' అని రాచిన్ ఎలుగత్తి అద్దరినున్న అతన్ని పిలిచాడు.

"నిన్నే ఇట్ రా దబ్బున, ఈ ఏరు దాటించు కాస్త..." అన్నాడు రాచిన్.

"పావడా వీడు" అనిపించింది అతనికి.

'దాటించకపోతే...' గట్టిగా అడిగాడు.

'ప్రాణాలమీద ఆశ వదలుకో వచ్చు' తాపీగా రాచిన్ హుడ్ జవాబిచ్చాడు!

■ మాటకు కనరాకుండా ఆశ్చర్యపోయి, క్షణం ఆలోచించి సరాసరి రాచిన్ దగ్గరకు వచ్చాడు ■ ముగ్గి. రాచిన్ హుడ్ ను విఫమీద

ఉప్పుప్పుగోన ఎక్కించుకొని కమ్మన కుండా వరు దాటించాడు. అవతల ఒడ్డుకి క్షేమంగా చేర్చాడు.

వీపు దిగి విలాసంగా కరుమీనం కూనం కానంత దువ్వీ ఓర చూపు రువ్వీ నవ్వాడు రాబిన్. మెల్లిగా రెండడుగులు వేశాడు.

‘ఓహోయ్’ వెనకనుంచి పిలిచాడు మోసుకొచ్చిన మనిషి — ‘మెల్లిగా బాగుంటున్నావ్ భలే వాడివే ... రారా ... నన్ను మళ్ళీ అవతల ఒడ్డుకు మోసుకుపో—నీ ఫోటో నవ్వు చక్కా పోజే నేనేమై పోతా ననుకున్నావ్?’ గద్దించి అడిగాడు.

రాబిన్ హుడ్ కు అతని వాలకం అదోరకంగా ఉంది. ‘తగ్గవాడల్లేనే వుంది’ అనుకున్నాడు.

‘అవతల ఒడ్డుకు చేర్చకపోతే నువ్వు చేసేదేమిటో’ ధీమాగా అడిగాడు రాబిన్.

‘నీ వంచ ప్రాణాలు పట్టలై రివ్వు నెగిరి మన దగ్గరికి వస్తాయ్ అంటే’ అని ఒక్క కులుకు కులికాడు ఆ వింతమనిషి!

‘నరే అయితే’ అంటూ రాబిన్ వెనక్కి తిరిగివచ్చాడు. గుమ్మటం లావున్న ఆ చిత్రవ్యక్తిని వీపు నెక్కించుకుని వరు దాటించాడు. మారుమాట్లాడ లేదు. ఒడ్డున అతనిని దించగానే పెద్ద బరువు దించినట్లు యింది.

దించి దించడంతోనే ఒక్క ఎగురు ఎగిరి మళ్ళీ అతని వీపు నెక్కాడు రాబిన్. ‘పద మళ్ళీ నన్నవతలకు చేర్చు. అప్పుడుగాని

వి బాగరు దిగదు. కదలకపోయి నావా నీ అంతు కేలుస్తా’ అంటూ దున్నపోతును అదిలించినట్లు అది లించాడు.

నణక్కుండా గొణక్కుండా తొణక్కుండా నిండుకుండల్లే కొండ కదిలినట్లు కదిలాడు మళ్ళీ అతను. అతని బుర్రలో నేడిగా ఆలోచనలు మూత్రం కదుల్తున్నాయి. పెదవులు విగబట్టిపట్టుగా నడియెటిలోకవచ్చాడు. ఒక్కసారి ఎగిరికుదిలించి రాబిన్ నునీళ్లల్లో విసిరిపారేశాడు. రాబిన్ బలం అతనిముందు ఆగ లేదు. పట్టుబారి పడిపోయాడు.

అలా పారేసి పారేయగానే బొబ్బరింతపెట్టి బొజ్జనిండా పేదగా పగలబడి నవ్వి రాబిన్ వైపు చెయ్యి చూపిస్తూ

“ఉక్కిరిబిక్కిరి పిల్లోడా నీ దిక్కెక్కడరా పిచ్చోడా బుద్ధివచ్చినా లేదా వంటికి శుద్ధి జరిగినా ఇకనైనా”

అంటూ గేలి చేస్తూ పాడడం మొదలుపెట్టాడు.

టీచరు: ఒరేయ్ రాము! నీవు యెందుకు తెలుగుపద్యం చదువలేదురా?

రాము: మా అమ్మ నన్ను బజారుకి పంపిందిసార్.

టీచరు: నేను కొడతానని మీ అమ్మతో ఎందుకు చెప్పలేదు?

రాము: చెప్పానండీ. మరే నాకు ప్రయివేటుగా మిమ్మల్ని పెడతానని చెప్పింది.

ఇల్లలో మునిగి తేలి తెప్పరిల్లు కుని మెల్లిగా ఒడ్డుచేరాడు రాబిన్. ఇది అతనికి రెండోసారి.

నరానరి విల్లు ఎక్కు పెట్టి నొక్కిపట్టి ఫలాల్ మని బాణం వదిలాడు రాబిన్ హుడ్.

కాని ఆ బాణం తనకే తగిలినంత పని అయింది! ఆశ్చర్యపోయాడు.

మళ్ళీ మళ్ళీ గురిచూసి నదిలాడు బాణాలు. ఆ వింతమనిషి ప్రాణాలు వదలేదు. చెక్క చెదర లేదు. వ్రేగా విరగబడి నవ్వడం సాగించాడు.

ఏదో లోపల బలమైన కవచం ఉండి ఉండాలనిపించింది. దీనికి ముందు ఇది కాదని ఒరలోంచి చుర్రున కత్తిమూసి పైకి దుమికాడు రాబిన్ - ఆ వింత మనిషి అదే చేశాడు.

తీవ్రంగా కత్తియుద్ధం సాగింది. కత్తుల ఒరిపిడికి నిష్పరగిలింది. కత్తుల కలయికకు నంగీతం వుట్టింది. ఆ నంగీతం కమ్మగా లేదు. కఠోరంగా ఉంది.

ఆ వెనగులాటలో రాబిన్ క్రింది చేయి అయినాడు. క్రింద పడి పోయాడు.

‘నీజే పైచేయి. క్షణం ఆగు’ బిగ్గరగా అరచాడు.

‘అలారా దారికి’ అంటూ ఆగాడు వింతమనిషి.

‘ఒక్కవరతు. నేనీ కొమ్ము బూర మూడుసార్లు ఊదాలి. అందాకా ఆగు’ అన్నాడు రాబిన్.

ఆలోచించి అదేదో తెలిసినట్లు నరే కానిమ్మన్నాడు వింతమనిషి.

అలా ఊదినపైటనే కమ్మకు వచ్చారు రాబిన్ హుడ్ జట్టు. వాళ్ళో యాభైమంది ఉన్నారు.

అంధ్ర - సచిత్రవారపత్రిక

‘ఇంకా ఎవరు ఏళ్ళంతా’ అని గాడు విశేషమనిపి.

‘మావాళ్లే—ఇమా కానీ చెప్తా’ అన్నాడు రాబిన్ దర్పంగా.

‘అయితే నా కుక్క ఒక పరితు’ అన్నాడు విశేషమనిపి.

‘నేన కూడా మూడుసార్లు వేలు తో ఈలవేస్తాను. అందాకా ఆగు.’

వరతుకు ‘నరే’ అన్నాడు రాబిన్

అలానే చేశాడు విశేషమనిపి. ఈలలు గాలిలో అడవంతా వినిపించాయి. చూస్తూండగా నే యాళ్లై వేటకుక్కలు వగర్చుకుంటూవచ్చి పడ్డాయి.

‘ఏళ్ళంతా మావాళ్ళు. మీవా డొక్కక్కడీ మావాడొక్కక్కడు డొక్క చింపిడొలుకల్లే సేధోగ్ధినేలా మజాగా బజాయ్తా’ వెటకారంగా అన్నాడు విశేషమనిపి. కూరంగా చూశాడు.

‘ఏడి అసాధ్యం కూలా’ అనుకున్నాడు రాబిన్ హుడ్.

‘ఎడ్డెముషిలా దారి కడ్డంగా గడ్డనమన్యలా ఉన్నాడే తగ్గి పే పొగపానికిలోనం. తగ్గకపోతే పరువుకు లోనం. అయినా నిలబడలి-తలపడలి’ అనుకుని తనవాళ్ళకు కనుపైగచేశాడు రాబిన్ హుడ్.

వేటకుక్కలు బాగాలు వేశారు. వేటకుక్కలూ కలబడ్డాయి. కానీ ఈ కుక్కలు మరీ చిత్రమైనవి. వేసే బాగాల్ని వేసినట్లే ఒడుపుగా నోటితో పట్టుకుంటున్నాయి. అరకుడుపులుగా కుక్కలకీ ఒడుపులందించిన విశేషమనిపి చేర్చుకు రాబిన్ ఆశ్చర్యపోయాడు. మేటివిరులు ఈ బలు వదిలినా ఘోషనదెబ్బటూ తగలకుండా తప్పించుకుంటున్నాయి

వేటకుక్కలు! ఇంకా వాటిని కొట్టడం కష్టమనిపించింది. గలపడం అసాధ్యమనిపించింది. అవి రాబిన్ ముతాలో అందరినీ చెడకరచి వదిలిపెట్టాయి.

‘ఆగు—ఆపుకో—వెనక్కిపిలువీ వేటకుక్కల్ని. నువ్వెవరో ఇప్పుటికీ తెలిసింది. ముందు నీకుక్కల్ని పట్టకో’ అన్నాడు రాబిన్.

విశేషమనిపివేసిన ఈలకు ఆగి పోయాయి వేటకుక్కలు. ఆగి పోయాయి వీగులబాగాలు.

రాబిన్ హుడ్ రెండడుగులు ముందుకువడిచి విశేషమనిపి చేతులు రెండుపట్టుకుని “నువ్వు తప్పకుండా నేననుకున్న ఏరుడినే అయివుండలి. ‘ఫౌంటెన్స్’ ముతానికి చెందిన సాధువు నువ్వేకదా” అన్నాడు.

“అవును. నం చే వా మే మిటి? నేనే. నాపేరు ‘ప్రయర్ టక్’ అంటారు” అన్నాడు సాధువు ప్రాణం లేదవచ్చినట్లు.

“భలేవాడివి...నీ కోనవే నేను ఇంకాదూరం వచ్చింది. మొత్తానికి మన-రిచయం మరలరానిది. చూడు...నువ్వు నా మనసొచ్చిన ఏరుడివి. నచ్చినవాడివి. నీతో నేస్తంకట్టాలని నీ దాగా ఉంది” అన్నాడు రాబిన్.

“బలే బలే...అలా చెప్పు అయితే ఆ షెర్వుడ్ లో ఉంటూ ఈ పరిగజానంతా ఒకడొపు డొపు తున్న మొనగాడివి ను స్వే నన్న మాట! దొరల్లో దొంగల్ని కొట్టి దొంగల్లోదొరా-జోహార్’ అంటూ తలవంచి మెచ్చాడు తలవంచని ప్రయర్ టక్!

‘ఇమనో నబ్బయ్ నా వంగతి విను. ఇవాల్సించి రాబిన్ హుడ్, ప్రయర్ టక్ -విడివిడిగా కనిపించినా

ఒక్కటిగా ఉంటారు. శశిరాలు వేరైనా మనస్సులోకలీ!’ అంటూ రాబిన్ హుడ్ ను గట్టిగా ఆలింగనం చేసుకున్నాడు ప్రయర్ టక్.

దాంఛో ఆ వింశి మనిషి రాబిన్ ను సంతమనిపి అయి పోయాడు. న్యాయశాసనానికి అంగకుండా, అందికుండకుండా తానూ షెర్వుడ్ లోకి వచ్చేశాడు.

హాన్యగాడు, ఏగడూ, వండితుడు అయిన ప్రయర్ టక్ రాబిన్ ను ముఖ్య నవాచగడయినాడు. రాబిన్ ముతాకు అతడు మతిగురువుకూడా అయినాడు.

ఆరోజునించీ బైబిల్ పాఠాలు చదివివినిపించీ, భక్తిగీతాలు పాడివినిపించీ, ప్రయర్ టక్ అందరికీ ఆనందం కలిగించేవాడు. కొవ్వెక్కినజంకల్ని కొట్టి, మజాగా మాంసం వండిపెట్టేవాడు. రాబిన్ కు వాళ్లందరూ ఒక యెత్తూ ప్రయర్ టక్ ఒక్కడూ ఒక యెత్తు.

షెర్వుడ్ లో వేనవిగో పాటు అశనిరాకతో నేడి, వాడి ఎక్కువైనాయి కులాసాధిలాపాకలిగింది. రెండుసార్లు పరాజయం పొంది రెండు విజయాలు సాధించాడు రాబిన్ హుడ్! లిటిల్ జాన్, ప్రయర్ టక్ అనే నిరులను సంపాదించుకున్నాడు. ఆ యిద్దరి రాకతో అశనికి నేయిననుగుల బలం వచ్చింది.

★

డాక్టర్ డిగ్రీ పొందండి !

ఇంటిలో తీరికగా హోమ్స్ వుంటే ప్రితు, పానీత బ్యూషన్ పొంది, ప్రభుత్వ రిజిస్ట్రేషన్ పొందిన కాలేజి ధ్వారా మీగ డిప్లొమా పొందవచ్చును. తీరిక ప్రాప్త పెక నకు వాడుండి.

Indian Homeoopathic College (AWM) Jullundur City.

రాశి ఫలాలు

★ దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి ★

24-2-1960 బుధవారం మొదలు

1-3-1960 మంగళవారం వరకు.

మేవం:

(ఆశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ప్రస్తుతం పేరు ప్రతిష్ఠలకు లోపం లేక పోయినా, ఇతరుల సలహావల్ల ధనసంబంధమైన బాధలు అధికంకొగల నూచన లున్నవి. నానమ్మలో ఆంధ్ర శన పేరుకు తూ ఉంటుంది. కార్యభారం కూడా మితిమీరుతుంటుంది. కొన్ని సమయాలలో అనారోగ్యం చేయవచ్చు. బంధుమిత్రుల కుభ కార్యాలలో పాల్గొంటారు. మిత్రుల కార్యక్రమాల మీద బాధ్యత వహించి జరుపవలసిన అవసరం కలుగుతుంది. అధికారులకంటే వారితో ఇంతకుముందున్నటువంటి అభిప్రాయభేదాలు తోలినవియి. మీ ముఖ్య కార్యక్రమాలకు మార్గం లభిస్తుంది. తీర్థయాత్రలు మొదలయిన పుణ్యకార్యాల మీద అనుకున్న ప్రకారం సక్రమంగా జరుగగలవు. వారం రెండవభాగంలో వ్యవహార రంగంలో అనుకూల వార్తలు తెలుస్తవి. 24, 25 లలో అసౌఖ్యం, క్రమస్థల కార్యనీధి, కలహాలు.

వృషభం:

(కృత్తిక 2, 3, 4, పా, రోహిణి, మృగశిర 1, 2 పా.)

మీ మనస్సులో బాధను అణచుకుంటు వెళుతూ ఆపరాని ప్రదర్శించుకొనవలసిన సమయం. ఇతరులు మిమ్మనుసు గురించి చాలా గొప్పగానూ, గౌరవభావంతోను మెచ్చుతూ ఉండటంవల్ల ప్రేమపడి మీ హోదాను నిలుపుకొనవలసిన అవసరం కలుగుతుంది. కుటుంబంలోనివారి అనారోగ్యంవల్ల ఖర్చులు పెరుగుతవి. ప్రయాణాలు చేయవలయునని అనుకుని నిలుపుకోవలసినవస్తుంది. దైవానుగ్రహంవల్ల అత్యంత సరమైన సమయంలో అకస్మాత్తుగా ధన సహాయం లభించటంవల్ల మాట దక్కించుకోగలుగుతారు. వృత్తి ఉద్యోగాలలో మంచి పేరు సంపాదించుకోగలుగుతారు. కాని పాటివారపాటి అధికం అవుతుంది. అధికంగా ఖర్చు పెట్టబడే పెట్టి జరుపవలసిన గొప్ప గొప్ప పనులు ప్రారంభించవలయు

ననే కోరికలు, ప్రయత్నాలు ఆరంభంకాగల నూచన లున్నవి. కుటుంబంలో కుభ కార్యాలు జరుగుతవి. 26, 27 తేదీలలో కార్యనీధి, అధికారుల పరిచయం, కారణం లేని భయం.

మిథునం:

(మృగశిర 3, 4 పా. ఆర్ద్ర, పుష్యము 1, 2, 3 పా.)

మీరు ఎవరి సహాయమోరుదామని అనుకుంటూ వారే మిమ్మలను సహాయం అడగటంవల్ల వివిధంగానూ తప్పుకోలేని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఈ సమయంలో దైవికంగా మీ కార్యక్రమాలు నెరవేరుతవి.

గ్రహస్థితి

శనిలో రాహువు; ధనుస్సులో గురుశనిలు, మకరంలో కుజకుప్రలు, కుంభంలో మార్కటాధులు; మీనంలో శని, మకర కుంభ మీన మేషాలలో చంద్రుడు.

మిత్రుల సహాయం పెక్కి అనుకూలంగా యున్న తే కనిపించినా, కార్యరంగంలో దీనిని తిరువాత ప్రతిఘటన విషయంలోను ముందుకు పోగల శక్తిగాని వెనుకకు రావడానికి తగిన అవకాశాలు లేకుండా చిక్కుకునే పరిస్థితి కలుగుతుంది. సాధ్యమైనంతవరకు జాగ్రత్తగా ఉండటం వలన, బంధుమిత్రులతో సహసంబంధమైన లావాదేవీలు పెట్టకోవలసి వస్తుంది. అందువల్ల ముందు ముందు విపరీతాలు రాకుండా చూచుకొనటం అవసరం. ఆదాయంతోనూ బాగుంటుంది. వస్త్రాభరణాలు మొదలయిన విలువైన వస్తువులు కొంటారు. నాకగులు మొదలయినవారితో కలహాలు వస్తవి. కోర్టు కేసులలో ఆలస్యం, ఖర్చుల మాత్రం అధికంగా కనపిస్తవి. 25, 26 లలో మానసిక ఆందోళన త్రిప్పట, అధికారులతో కలహ ప్రసంగాలు.

కర్కాటకం:

(పుష్యము 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష)

అంతా భగవంతుని అనుగ్రహం. ఈ సమయంలో ముందు జరుగవలసిన కార్యక్రమాలు ఆలస్యంగానూ, విధానంగా జరుగవలసిన పనులు శ్రమంగానూ జరుగుతూ ఉండటంవల్ల ముమ్మలలో కంగారుతోనుంది. కాని చివరకు అలాచి సే అంతా మనమేలుకే అనే విషయం తెలుసుకుంటారు. ఆదాయం బాగుంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాలలో అసాధ్యమనుకున్న పనులకూడా కుఖంగా నెరవేరుతవి. కుటుంబ సంబంధమైన పనులలో మాత్రం ఆసంతృప్తి కనపించి నితర అవుతుంది. సంతానంయొక్క ఆరోగ్యం పరిగా ఉండదు. దూరమందున్న స్నేహితులవద్ద నుంచి రావలసిన ధనం సకాలంలో చేతికి వస్తుంది. కుభవత్తమానాలు తెలుస్తవి. ఇతరుల ప్రోత్సాహంతో ధర్మకార్యాలు నెరవేరుగలుగుతారు. 28, 29 లో ఇతరులతో పోటీ, వ్యూహంలో అభివృద్ధి సనలాభం.

సింహం:

(మఘ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 వ పాదం)

మీ శక్తి సామర్థ్యాలు చక్కగా వినియోగించుకుని సంఘంలో ఉన్న తనీతిని పొందగలుగుతారు. మనోధైర్యంతో ఆటంకాలను ఎదుర్కొలుగుతారు. మృత్యు వశమవులకల్ల మిత్రులతో అభిప్రాయ భేదాలు వచ్చినా విధానంగా యధార్థం తెలుసుంది. అయితే ఇతరుల కార్యబాధ్యత ఎంతమాత్రం పైన పెట్టుకోవటం మంచిది కాదు. మిత్రులవద్ద నుంచి కుభవార్తలు వస్తవి. వ్యవహార ప్రతిమలు మొదలయినవి ప్రాయశః సిన సమయాల్లో పొరపాటు రాకుండా చూచుకొనటం అవసరం. కుటుంబంలో కుఖసౌఖ్యాలు లభిస్తవి. మీ మాటను అందరు గౌరవభావంతో పాటిస్తారు. వారం మృత్యులో మీ ఆరోగ్యం కొంత భంగం అయ్యే అవకాశాలున్నవి. కాని, అందువల్ల మీ కార్యక్రమాలకు వచ్చే చిక్కు ఏమీ వుండదు. యంత్రాలు, ఆయుధాలు మొదలయినవారిని పుషయోగించే సమయంలో జాగ్రత్త అవసరం. 24, 25 తేదీలలో ఉపయోగం లేని కార్యక్రమాలు, ధనవ్యయం, పొరపాట్లు చేసి సవరించుకొనటం.

కన్య:

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, మాఘ, చిత్త 1, 2 పా.)

ప్రతిపని ముఖ్యంగానే తోనూవుంటుంది. ప్రస్తుతం మీకుగల అవకాశాలు కొంతవరకు మాత్రమే కావటంవల్ల ఏ పని ముందు జరపటం, ఏ పని మానటం అనే సమస్య ఎదు

కుగా కనుపిస్తుంది. అయితే చివరకు మీ ప్రయత్నంతో నిమిత్తం లేకుండా అవతలి వారు పని సాగించుకుని ముందుకు పోవటం వల్ల మీ ఆందోళన తీరిపోతుంది. ధనాచార్యుల మాత్రం సంతృప్తికరంగానే వుంటుంది. పుణ్యకార్యాలు నిరాటంకంగా పెరవడమిది. ఈ తీర దిక్కునుంచి కుభవారూ తెలుస్తవి. ప్రయాణాలు చేయవలసి వస్తుంది. కాని సుఖంగా మాత్రం ఉండకపోవచ్చు. కొన్ని సమయాల్లో మీ కిక్కిరాడుతూవున్న గురించి ఇతరులు జ్ఞాపకం చేసివరకూ మీరు తెలుసుకోలేక పోతారు. అందువల్ల మీ కార్యక్రమాలలో నిదానం కనుపిస్తుంది. పండితులు మొదలయినవారి పరిచయం లభిస్తుంది. 26, 29 లలో నిలాస విశేషాలు, ధనప్రాప్తి, అకస్మాత్తుగా ఉండటం.

తుల :

(చిత్ర 8, 4 పాదాలు, స్వస్తి, విశాఖ 1, 2, 3 పాదాలు)

వీవని అయినా ఆరంభించటం మాత్రం కులభంగానే కనిపిస్తుంది. తీరా అందులో దీగిన తీరవాత సమర్థించుకొనటానికి అవకాశాలు సక్రమంగా లేకపోవటంవల్లను, విరమించుకొనటానికి వీలుకాకపోవటంతో మానసికంగాను కారీరకంగానూడా ఎంతో బాధ పడతారు. అన్నిటికంటే ముందు మీరు చెప్పినమాటను నిలబెట్టుకొనటం చిక్క సమస్యగా తీయారవుతుంది. మీవల్ల పని గడుపుకొనటానికి మాత్రం మీ ముల్లను స్పృహించేస్తున్న దగ్గర చేరతారు. గాని మీకు సహాయం చేయవలసి వచ్చిన సమయంలో చల్లగా మాటలు చెప్పి జాగ్రత్తగా ఉంటారు. వృత్తి వ్యాపారాలలో విఘ్నాలు అధికంగా కనపిస్తూ ఉంటవి. కుటుంబంలోనివారి ఆరోగ్యంగురించి జాగ్రత్తగా ఉండవలసిన సమయం. వారం రెండవభాగంలో కొంచెం అనుకూల వాతావరణం కనపించగల అవకాశాలున్నవి. ధనాదాయం పెరుగుతుంది. వ్యవహారంగాలలో అనుకూల వార్తలు తెలుస్తవి. 26, 27 పెద్దమనుష్యుల స్నేహం, అకస్మాత్తపలాభం, వృత్తిలో శ్రమ.

వృత్తికం :

(విశాఖ 4 పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ).

ఏ సందర్భంలోనైనా ధైర్యము, పట్టుదల అవసరం. తాత్కాలికంగా కొంచెం శ్రమ కనపిస్తుంది. కాని ఈ సమయంలో జరిగే ప్రతిపని ముందు ముందు అన్ని విధాలా బాధదాయకంగా ఉంటుంది. మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. ఇంతకు ముందు జరిగిన పొరపాట్లు క్రమంగా సర్దుబాటు అవుతవి. అయితే ఇతరులు మీ ముల్లను గౌరవించినట్లు చూటాడే సరికి మాత్రం వారి మాటలను సన్నికార్య

భారంపై పెట్టుకోవద్దు. మీ ఆరోగ్యం కుటుంబంలోనివారి ఆరోగ్యంనూడా బాగుంటుంది. కుటుంబంలో సుఖసౌఖ్యాలు లభిస్తవి. క్రమక్రమంగా ఆదాయం కూడా పెరగగల అవకాశాలున్నవి. కాని, ఖర్చులు వివరీతంగా పెరగటంవల్ల ధన విషయంలో అసంతృప్తి తప్పకపోవచ్చు. ఇతరుల వ్యవహారాలలో మధ్యత రీత్యం చేస్తారు. 28, 29 లలో బంధువిరోధం. పుణ్యకార్యాలకు ఆటంకాలు.

ధనుస్సు :

(యాల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.)

మీ ఆలోచనలు కంటకంబుగానే కార్యరూపం పొందుతూఉండటంవల్ల ఎంతో భారంగా ఉన్నా ఉత్సాహంతో సమర్థించుకోగలుగుతారు. సహాయం చేస్తామన్న మనుష్యులు తిప్పుకుంటారు. కాని అంగుల చిక్కమీ ఉండదు. వీలవకు అనారోగ్యం చేయగల అవకాశాలున్నాయి. కుభకార్య ప్రయత్నాలు ఫలీస్తవి. అన్ని విషయాలలోను బంధుమిత్రులు మీ ముల్లను సమర్థించి గౌరవిస్తారు. మీవల్ల లోగడ ఉపకారం పొందినవ్యక్తులు ఒకరిద్దరు మీ మీద అవకాశాలు ప్రచారంచేయటానికి పూనుకుంటారు. కాని అందువల్ల ఆందోళన చెందవలసిన అవసరంలేదు. చివరకు వారే అందరి చేత అవమానపడటం జరుగుతుంది. వారంతలా మీ ఆరోగ్యంగురించి జాగ్రత్తగా ఉండటం అవసరం. పుణ్యకార్యాలలో పాల్గొంటారు. వృత్తి ఉద్యోగాలలో సంతృప్తి, పెనావీల అదరాభిమానాలు లభిస్తవి. 27, 28 లలో కష్ట వార్తలు దుబారావుతవి, వ్యవహారవిషయాలలో శ్రమ.

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, కేవలం, ధనిష్ఠ 1, 2 పా)

మీరు ఎంత కిక్కివచ్చుతేనా వినియోగించుకునే సమయంలో పరిస్థితులు తారుమారు అవుతూ ఉండటంవల్ల వివసిచేయలేక పోతారు. అందుకుతోడు డబ్బుకు కూడా ఇబ్బందిపడవలసి వస్తుంది. విశేషంగా ధనం వినియోగించి చేయలేని వ్యాపారాదులవంటి వాటికై ప్రయత్నాలుచేస్తారు. అందుకు ఇతరుల మాట సహాయం బాగా ఉపయోగిస్తుంది. కాని సమయంలో ధనసహాయం లభించకపోవటంవల్ల శ్రమమాత్రమే మిగులుతుంది. ప్రతిదీ అయేటట్లు కనిపించినా సమస్య అక్రమంగా ఉండవలసిన సమయం కాదు. తిప్పట అధికంకావటంవల్ల ఆరోగ్యం కొంతవరకు లోపించగల అవకాశాలున్నవి. బంధుమిత్రులపై మంచి అనుకూల వార్తలు తెలుస్తవి. వృత్తివ్యాపారాలలో ప్రతి

కూతంటు ఉండనుకొని ప్రయోజనం మాత్రం సాధారణంగా ఉంటుంది. 26. 11 లలో కుటుంబ ఖర్చులు అధికం, ప్రారంభం, చివరనులు జరుగ వేమన నే ఆందోళన.

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా కేవలం, పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా)

ఈ వారం లో మీరు మనస్సులో ఉపాసించుకునేదానికి ప్రత్యక్షంలో జరిగేదానికి సంబంధం ఉండదు. ముఖ్యంగా వృత్తిలో పెనావీల మాటరాకుండా కేవలంకొనటం అవసరం. ముందుగా ఒక నిరయంతంటూ లేకుండా అప్పటికప్పుడు కోచిన ప్రకారం పనులు జరుపుకొంటు ఉంటారు. అందువల్ల అకస్మాత్తుగా ఖర్చులు వచ్చినట్లే అవకాశాలున్నవి. ప్రతికర్మ ఫలమను అనుసరించవలసి వస్తుఉంటుంది. అంగుల మనలో చిక్క సమస్యలు ప్రారంభమై బాధపడవలసి వస్తుంది. ప్రయాణ నూచనలున్నవి ఆదాయం బాగానే ఉంటుంది. కాని ఖర్చులకు తగినంతగా లభించక పోవచ్చు. బంధుమిత్రులకు వ్రాసే ఉత్తరాల్లో అవతలి వారి మనస్సును నొప్పించేమాటలు లేకుండా మామకొనటం అవసరం. వారంతలా నీయంతో కలహాలు రాకుండా చూచుకోవండి. వామానాలు ఎక్కడ. యంత్రకార్యాలు మొదలయిన సందర్భాలలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. 24, 25 లో దండకఖర్చులు, దేవదానాలు, కార్యధంగం.

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి)

ప్రయతనం కొంత అనుకూల వాతావరణం కనపించగల సమయం. సంఘంలో గౌరవం పెరుగుతుంది. ఇతరులకు సహాయం చేయగలుగుతారు. ఆదాయం కూడా బాగానే ఉంటుంది. ఆత్మీయుల వద్దనుంచి కష్ట వార్తలు తెలుస్తవి. ఖర్చుచేయు సమయంలో వెనుకముందు చూచుకుని క్రవరీందటం అవసరం. కుభకార్యాలలో పాల్గొంటారు. కుటుంబంలో సుఖసౌఖ్యాలు లభిస్తవి. విలువగల వస్తువులకు ప్రయత్నాలలో కొద్దిగా ఆలస్యం కనపించినా పనులు సుఖంగా జరుగుతవి. ఒక సమయంలో ఎంతో ఉత్సాహంగా ఉంటుంది. అన్ని పనులు జరుగుతున్నట్లు, ఫలీతిం అంగుతున్నట్లే తోస్తుంది. కాని వెంటనే నిగత్యమం భయపెట్టేను ఉంటవి. మనస్సుకు ఈ ఆందోళనతో కొలం జరిగిపోతుంది. కాని ప్రత్యక్షంగా జరిగే అవకాశం గాని, ఉపకారంగాని ఏమీ ఉండదు. వీలవమాలంగా సుఖసంతోషాలు లభిస్తవి. 26, 27 లలో కారణంలేనిభయం ప్రయాణమాచనలు పెద్దమనుష్యుల పరిచయం.

అన్వేషణ

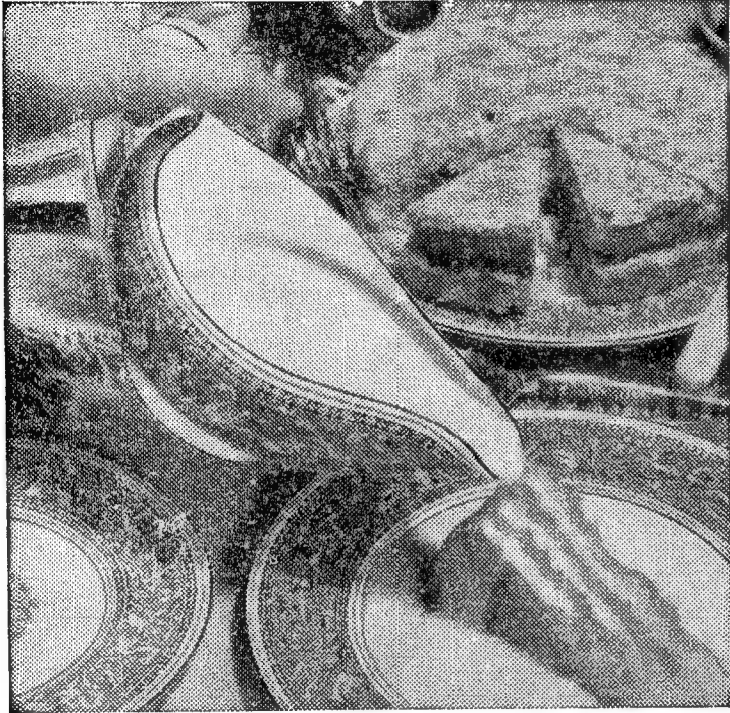

(31-వ పేజీ తరువాయి)

చంద్రపతి పకపక నవ్వించి.

రాణి ఒకటి గం తీవంగా ఆలోచించింది.

చింత. అతని ఫోటో తెచ్చి చూపించడంతో, ఏమైనా అంతరార్థముందేమో అని భయపడింది. శివరాం తో మరెవరినా గానె వాటివకు

కొత్త... అహోదకరమైన... రుచికరమైన...

వెరెటీ కస్టార్డ్ పొడల్లు

బ్రౌన్ అండ్ పాలసన్ వారిది

ఆరు రుచులు మరియు రంగులు — అన్నీ ఒక్క ప్యాకెట్లోనే! నిమిషంలో తయారగును. పుట్టింగులు, మిఠాయిలతో మీగడవంటి—మెత్తని బ్రౌన్ అండ్ పాలసన్ వెరెటీ కస్టార్డ్ను మీరు నడించవచ్చును. అన్ని విధములైన, తాజావగు డబ్బిలోగల వండ్లు, అహోదకరం కూడాను.

ఉచితంగా లింకే ఉత్సాహకరమైన కొత్త సంహారములపై కమికోసం, ఈ కూపన్ పూరించవలసింది. ఇది ఇంగ్లీషు, హిందీ, గుజరాతీ, మలయాళం, తమిళం, తెలుగు లేక బెంగాలీ భాషలలో నున్నది (ఆక్కర్లేని భాషను కొట్టివేయండి).

ఆరెంజ్ . బనాన
స్ట్రాబెర్రీ . లెమన్
రాస్ బెర్రీ . నవల్స్

తపాలా బయ్యం విమితం 15 న. ప్ర. తపాలా బిళ్ల ఇండుకో వలసియున్నాను.
శ్రీ./శ్రీమతి./కుమారి.....
చిరునామా.....
డిపార్టుమెంట్ A.P.W. 2L
కార్న్ ప్రోడక్స్ కో.
(ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.,
పోస్ట్ బాక్స్ నం. 994, బొంబాయి-1

కార్న్ ప్రోడక్స్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.,
రాజధాని నగర నికేతన్, పూర్తి అండ్ కంపెనీ, లిమిటెడ్,

మనువు పరిచయ మన్నుల్లు చంద్రపతిని తెలిసిందేమో అని అనుమానపడింది.

ప్రసాద్ పునకం చదవుకుంటున్నాడు దిక్షగా.

కామేశ్వరమ్మ ఒక్కో ఉపుకంటూ రాణి గదిలోకి వచ్చింది.

“త...మనం కేవలమగరంలో నిలబడ్డతలు తిరగాలి. కంఠసూర నుంచి మహిళా సంఘ కార్యదర్శి కచ్చిందిగా... ఆమె యిక్కడ స్త్రీలకు చికిత్స పోకర్వాలు ఏవిధంగా ఉన్నాయో పరిశీలించాలనుకుంటోంది...” కామేశ్వరమ్మ పెద్దనాయకురాలిలా ఉపన్యసించింది.

“చంద్రపతి త్వరలో ఏమైనా చికిత్స చేయించండి... చదవు మాన్పించి!” రాణి హేళనచేసింది.

“ఎందుకు?” కామేశ్వరమ్మ ఆశ్చర్యంగా ముఖం పెట్టింది.

“ఎందుకూ... పిచ్చెక్కింది... చంపేస్తా... నేనెవరనుకున్నారా... నవ్వనిరవు... మనిషేవా, జంతువా...! ఏమిటిదంత!” పిచ్చి వానిలా నటించింది చంద్రపతి.

“ఇదింతా నటనలేండి... నాలుకలు వేస్తున్నారా కేలేజలా!” నవ్వించి రాణి.

“నయం నిజంగా... పిచ్చెక్కిందేమో అని భయపడా! తీరిగా త్యాగపిల్చింది కామేశ్వరమ్మ. “పెళ్ళి కావలసిన దానవు... ఏమిటే ఆగతులు!” ఉరిమించి కూతురు వైపు చూసి ఆమె.

“అందుకే త్వరగా పెళ్ళిచికిత్స చేయించమంటున్నా!”

రాణి కామేశ్వరమ్మతో రహస్యం చెప్పి నట్లు దగ్గరగా వెళ్ళింది.

“చేయిస్తా... ఈ యేడు ఎం.వి... పూర్తి కాగానే ఏ పక్కటూరి వ్యవసాయదారులతో పట్టిక టైప్... అవుతు దిన్ని హాగలికికట్టి పొలం దున్నిస్తాను అల్లుడు!” నవ్వించి కామేశ్వరమ్మ.

“పొలంనున్నదం ఎంత సరదాగా ఉంటుందో నీకేం తెల్సు... సభిల్లో ఊరికే కబురు చెప్పి ఉపన్యాసాలివ్వడమనుకున్నావా?” తల్లిని హేళన చేసింది చంద్రపతి.

“నమస్కారం అమ్మగారూ!” ప్రసాద్ వచ్చి భిక్షుడలా నమస్కరించాడు తల్లికి హాస్యంగా.

“ఎవరం కావాలి?” కామేశ్వరమ్మ కామేశ్వరి దేవిలా అభిరుచిగా నం చూపింది.

“నా కవల వద్దు తల్లీ... నాన్నగారు వచ్చాను...”

కామేశ్వరమ్మ మాడుపుడిగా లోపలికి నడిచింది భిక్షుడగరకు. ప్రసాద్ తల్లిని అనుసరించాడు.

కురంగేశ్వరరావుగారి చెవిలో భుజంగ రెడ్డి తత్వంనుంచి ఒక వాక్యం పడెయ్యాలని రాణి ప్రయత్నిస్తోంది. అమాట బారడం తన భావిజీవితానికి కొంతరక్షణ కలిగిస్తుందని ఆశపడింది రాణి.

‘వధూ!...అడవి ఒంటరిగా అవ్వకా
బ్రతికడం సంఘంలో ముప్పుకదూ, దీపంగా
విచారంగా ముఖం పెట్టింది రాణి.

తమయింటో ఏదైనా కష్టం కలిగిందేమో
అని చంద్రప్రభ కంగారు పడింది.

‘అమాటఎండుకంటున్నావు...నిక్కేమోనా
కష్టం కలిగిందా!’ ముఖమీద అడిగేసింది
చంద్రప్రభ.

‘ఎంతమాట!...మీ యింటోనాకు జగనకు
కున్న సౌకర్యాలు మునుపు ఎక్కడా జరుగ
లేదు....కాని ఇది లో...మన పాకకాల
కార్యదర్శిగలం మంచిగా కనిపించడం
లేదు!’ రాణి దుఃఖంతో ముఖం చిటిచిటి.

‘ఏంజరిగింది?’ చంద్రప్రభ అతడుగా
అడిగింది.

భుజంగరెడ్డి తన్ను కమాడు నిజాం సాగర్
అవ్వనిచడం తాను తిప్పివేసినదం చెప్పే
సింది రాణి.

‘అతడు నన్ను ఏదైనా ప్రమాదంలో
డించుతాడేమో అని భయంగా ఉంది!’
నవ్వింది.

‘నాన్నగారిలో చెప్పడాం!’ అంది
చంద్రప్రభ.

‘తప్ప! ఇటువంటి విషయాలు అయినపు
తెలియకూడదు!’ ముఖం దించుకుంది రాణి
బాగా.

ఈ విషయం చంద్రప్రభ ద్వారా ఆమె
తండ్రికి తెలియాలనే రాణి అంతర్గతభావం.

చంద్రప్రభ కొద్దిసేపు మాటగా ఆలో
చనలో మునిగింది.

కురంగేళ్ళరాయగారు వాంఛల్లి పాకకాల
కార్యదర్శి సహజానికి మధ్యాహ్నం మాజ
రయ్యారు. భుజంగరెడ్డి తనకు రాణి గురించి
తప్పిన ఆకాశరామున్న ఉత్తరాలు కార్య
దర్శి ముందుకెట్టి, యిటువంటి కుట్రను
అడవిలో బడిలో పంతులమ్మగా ఉంచడం
శ్రేయస్కరం కాదన్నాడు. కురంగేళ్ళ
రాయగారు దిగ్భాగిని చెందాడు. ఉత్తరాలు
చదివి నిర్భాంతిపోయాడు. రాణి కులబ అనే
విషయం ఆయన నమ్మలేక పోయాడు.
రాణిని ఉద్యోగంలో చేర్పించిన ఆయన
తరువుప్రతిష్టలే భగ్గుమయినట్లు కనిపిం
చింది. తన గౌరవం కోపాడుకోడానికి నా
మొదట ఆకాశరామున్న ఉత్తరాలు త్రోసి
పుచ్చాలని ప్రయత్నించాడు. ముజాఫురేజ్
ఎవో ఉత్తరాలు ఆధారంగా ఒక స్త్రీ కీలం
కొనించలేకపోయాడు. తనగౌరవం ప్రతిపది
కగా రాణి అటువంటి మనిషి కావని వాదించాడు.
చర్చ చెలరేగింది.

విషయం మరొక కార్యదర్శిసహజేంద్రంలో
చర్చించడానికి వాయిదా పడింది.

కురంగేళ్ళరాయగారి మనస్సులో ని
చికాకు పెరిగిపోయింది. పరిస్థితి అకాంతి
కరంగా పరిణమించిందనుకున్నారు. రాణి

తన దృశ్యంలో వివిధంగా మారుచున్న
జాతుల ఉన్నట్లు కురంగేళ్ళరాయగారికి కని
పించలేదు. రాణి ముఖంలో అమాంతకత్తిం,
సంపారలక్షణాలు గల అడవినిలా మాత్రమే
తెలియజేస్తూన్నదని నమ్ముత కురంగే
ళ్ళరాయగారు. అయినా విషయం పరిశో
ధించిని ఒక నిర్ణయానికి రాకూడదనుకుని,
రాణి విషయంలో మునుపటిలాగే కొంత
కాలం ప్రవర్తించాలనుకున్నారు. మనస్సు
లోని చికాకు దామోదానికి రాత్రి భోజన
సంచేసి ఒంటరిగా పోయి అరిసిపోయినట్లు
మంచమీద ఒరిగారు ముఖావంగా కురంగే
ళ్ళరాయగారు.

చంద్రప్రభ భోజనం సమయంలో కామే
ళ్ళరమ్మ రాణి అన్నపంకి చెప్పేసింది.
కామేళ్ళరమ్మ రెడమీద కొంత తెచ్చు
కుంది. కామేళ్ళరమ్మ వడకగదిలో
భర్త సామ్యంగా ఉన్నప్పుడు రెడ్డితన ద్రవ
గురించి కామేళ్ళరమ్మ చెప్పేసింది.
కురంగేళ్ళరాయగారు సమస్యపునా, పరి
శీలన చేశారు. ఆకాశరామున్న ఉత్తరాలు
రెడ్డి వచ్చిన వచ్చాకమే ఉండవచ్చునని
కొనించారు. తా తెలిగిన పెంపొలింతు ఉద్యోగి
నితో యీ ఆకాశరామున్న ఉత్తరాలు పోల్చి
గులకు దర్యాప్తుకుపంపమన్నారు కురంగేళ్ళ
రాయగారు. తనకేమి ఉత్తరాలతో జోక్యం
లేనందున పోలీసుల పరిశోధనతో కురంగే
ళ్ళరాయ, రాణిమాదా అప్రతిపక్షాలవ్వ

గలరని ఆశించి రెడ్డి ఆకాశరామున్న ఉత్త
రాలు పోలీసులకు అందిచ్చాడు.

కామేళ్ళరమ్మ నున్నాడు రాణిని తీసు
కుని పాయంతోనే వెనుకూరు మహిళా
కార్యదర్శిలో మరికొందరు కార్యదర్శి వర్తక
లో ఆస్పత్రులు పరిశీలించడానికి బయలు
దేరింది తమ స్వంతకార్యాలలో. కార్యదర్శినిగా
కామేళ్ళరమ్మ నిర్ణయ ఆస్పత్రి అధికారులకు
ఉత్తరాలు వ్రాయడం చే అధికారులు యీ
మహిళాబృందానికి స్వాగతమిచ్చి, ఆస్పత్రి
లోని లోగిస్తులైన మహిళలకు మాపించారు.
జ్వరాతో, అంగవైకల్యాలతో, కడుపు
బాధలతో, ప్రసవాతో ఆస్పత్రిలో ఉన్న
స్త్రీ జనాన్ని వెనుకూరు మహిళా కార్య
దర్శిని కలగించి ఆస్పత్రిలోని చికాకు
సౌకర్యాలు ప్రశ్నించింది. స్త్రీల బాధల
పురాణం సగం విని, సగం వివర,
కాలయాచన చెయ్యకుండా తన వర్తక
టన ముగించుకోవాలనుకుంటూ గజగజ స్త్రీ
కోగుల మంచాల చుట్టు తిరిగేసింది వెనుక
కూరు కార్యదర్శి. బయటికివచ్చి స్త్రీ
జన సంతేమించుకుంటున్నారని వాదం
కట్టి ముందుకు రావాలంటూ ఉద్యోగించింది.
అనాథ బాలికల కరణాలయం, క్షయకోగుల
ఆస్పత్రి, పిచ్చికాళ్ళ వైద్యాలయం కూడ
సందర్శించి, స్త్రీల స్థితిగతులు పరిశీలించిం
చామె. కుమారాగుల ఆస్పత్రిలో! కాయనడి
సిందింది.
(ఇంకావుంది)★

“My Coffee
is my
CHOICE”

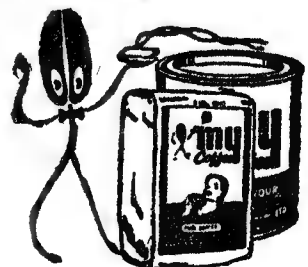
వివరములకు:

మై కాఫీ కంపెనీ,

నెం. 84, వైకెహచ్కోర్డ్, వేపేరి, చుర్రాప-7

1. 1/2, 1 పాకు ప్యాకెట్లలో
లభించును. మరియు పా.20. పా.7.
పా. 3 & పా. 1 గాలివారని
డబ్బా లలో లభ్యమగుచున్నది.
ప్రాచీనిత్యము లేని ప్రదేశములలో
విజన్వీలు కావలెను.

my
Coffee

మాటలో - మనుగడలో ఆడవారి ఆడంబరం

ప్రకృతి! ఎక్కడుంటున్నావో తెలియక
చాలాకాలానికి చూశాం. మరి ఆలా
చిక్కిపోయావేం? పిల్లలెందరు?

అంటూ ఎడతెరిసికెట్లా ప్రశ్నించడం
కురిపించింది మహాత్మ్యమృ పిన్ని. పట్టిక
గార్లెన్నులో నిలవేసి.

అవిడను మానేసికి వాగుండెల్లో రాయి
వడింది. ఒకపట్టాన ఈ విడ వదిలిపెట్టాను.
ఇక సంభాషణలో దిగిందంటే గంజులొడ్డి.

అ! ఏడాదినుండి ఇక్కడే ఉంటు
న్నాము. ఇవారే ఈ పట్టిక గార్లెన్ను
చూడమని ఇలా వచ్చాము.

అలాగా! అయితే ఇక్కడ మొదటిసారి
చూడటం! మరి ఈ ఊరువచ్చి ఎడాది
అయిందంటున్నావు. ఈ పట్టిక ఊరంతా
చూసేయడం! మేం వచ్చిన వారం
రోజులలో ఊరంతా చూసేశాము. ఇంకా
చాలా ఉన్నాయన్న మాట చూపింది.
ఏమైనా నీనిమాలికే వెళ్ళారా? ఈ ఊరు
వచ్చాక మేమెన్ని చూశామో తెక్క
లేదు. అసలు మీరు ఏమేం నీనిమాలి
చూశారు.

పిన్నిగారి చాటు సరి కలుగు వాకు
తెలుసుగా. అ! ఏమిటో పిన్నిగారూ!
ఇలు కదలాలంటే ఈ పిల్లలతో ఎంతకష్టమో
చూడండి. ఎన్ని సమస్యలతో అవుతుంది.
తీరా కదిలామా ఈ ఊర్లో కాస్త మాన
దూరాలా! బస్సుకోసం నిలబడేసరికి భగ
వంతుడు జ్ఞాపకానికి వస్తాడు. చూడండి!
ప్రాద్దుటినుండి చక్క చక్కా పనిచేసుకుని
తియారయ్యే వరకే కూడుగుట్టలయింది.
ఇక ఈ పిల్లల్ని పెట్టుకుని బస్సుకోసం
నిలబడి చేతుకునే వరకే విడుగుంటలు. ఇక
పిల్లలవిడుపు మొదలు. మళ్ళీ ఆ దగ్గిలో
ఉంటే ఏ హోటలుకోవల్సి కాస్త కాఫీ

భైరవభట్ట లీలాసీతారామ్

తాగి అలసట తిక్కుకుని ఇలా తిరిగి మళ్ళీ
ఇల్లు చేరుకునే వరకే అంటే ఈ లోగా
నుభ్యే మధ్యే పానీయం అన్నట్లుగా
విస్తూ ఇంటిదగ్గరనుండి చేపి తీసికెళ్ళిన
ఫలహారమో పెట్టిపాసలే! ఇంటికళ్ళే వేళి
మళ్ళీ ఏడుపు మొదలు. ఇక ఆపుడు మనకే
విసుగే తిరిగి తిరిగి కాబునాప్పి. ఆయనగారి
విసుగంతా వామిదకే తిగుతుంది. అందు
కని ఈ భాధంతా పడలేక ఇంట్లో కూర్చుం
డటమేనంటే అనిపిస్తుంది. ఇల్లు కదలాలంటే

సరళ సలహా...

ప్రకృతి! అంటే చిరత్రకాళం
మాపుల కందనివాడు మాడా
ఇంట్లో ఉమ్మడి, దొడ్లో ఉమ్మడి మన
వాళ్ళకు ఉంటూనే ఉన్నాయి. కరెన్సి
కటుగా ఉండటంకన్న కలిసి, కలుపు
గోలుతనంకన్న కష్టమనవాళ్ళకు ఏవాడు
లేక. ఏయింట్లో పిల్లల్ని చూసినా
'దాసతోట వోలే దోగాడుమందురా
నిండుగన్న కనుల కండువన్న' అని
పులు పొడకున్నాడు.

ఈవాడు మనకే ఇంతప్పటినించీ
స్వకీయాభిప్రాయాలున్నాయి! వాటి
అమలుకు వ్యర్థమే కావాలి. అటువంటి
ఉమ్మడికుటుంబాలలో సమష్టి శ్రమస్సే
గాని వ్యష్టి చింత లేదు.

సమష్టికోసం వ్యష్టిగా మనం
త్యాగాలు చేయడం వ్యర్థమంటే
ఉమ్మడి నిండు ఇప్పుడూ ఉంటుంది.

పెద్ద గండం. అన్నా వత్సరూ!

ఇంకా అవిడ విదా మాటాడకోయింది.
పిల్లలకోసం వండు కోనుక్కురాకటానికి
వెళ్ళిన మావాడు తిరిగిరాకటంతో మహా
తృప్త్యు పిన్ని సంభాషణకి చేకూరింది.
ఇక తప్పనిసరిగా వెళ్ళు తీసుకోవాలన్న
వచ్చింది. భగవాన్! ఇప్పటితో వానైదయ
తల్పాకనుకున్నాను.

అసలు మాతృమృ పిన్నిగారు "మింగ
టాన్ని మెతుకులేకపోయినా మిసాలకు
సంపెంగినానె" అనేవార్షలో ధన్య. వాళ్ళు
మేము మేదానులో ఉన్నప్పుడు ప్రక్క
యింట్లో ఉండేవాళ్ళు ఇక ఈవిడగారి
కోరికనిమాలికే ఇంట్లో కాలానిచ్చేది
గాను. మొగుణ్ణిసాధించి ఏడ్చి రాగాలు పెట్టి
నీనిమా కల్పితీరాల్సిందే. ఆయనచేత చివాట్లు
చెప్పుడెప్పులు తినేవాసరి తన పంకిం నెర
వేస్తున్నది. లేకపోతే ఇల్లంతా వానానోల
ఇక ఆమానపుడు అసలే మెత్తనివాడు.
కొరిలో అడు పెట్టివా తురిండ్ గో. ఇకను
పొగుసులకే తెలిసే తన మర్యాదా మాడా,
పొతుందన్న భయంతో ఏమీ చేసేవాడు
కాదు. సరే! ఇంక ఈవిడ ఇవం. పిల్లల్ని
ఇంట్లోవేసి తాళంచేసి టింగురంగామని
తిప్పుకుంటూ నీనిమా! వెళ్ళిపోయేది. ఇక
ఆ పిల్లలు ఏడ్చి ఏడ్చి నిద్రపోవాలిసినే!
ఇలా మొగుణ్ణి పిల్లల్ని భాధించి నీనిమాకల్పి
తనేం భావుకుంటుందో. మళ్ళీ ఈవిడ చెప్పు
కునే గొప్పలు ఇంతా అంతా కాదు.
డబ్బంతా నీనిమాలికే. ఇంట్లో ఏమూట
వియ్యం ఆమూట ఏమూట వత్స ఆమూట
తెచ్చుకోవాలి. ఆయనకి రెండు వందల
రూపాయలవేసే వస్తుందిగాని ఏంలాభం.
బీదవార్షకంటే బీదగావుంటుంది ఇంట్లో
సంసారం చూడటోలే! ఈవిడభక్త్య ఇలా!
ఈవిడ స్నేహం లన్నీ డబ్బున్న వాళ్ళతోనే
బీదవాళ్ళు తిగతా. వాళ్ళందరినీ పిల్లి అప్పు
చేసి వత్సవాడు పెట్టేరకం. పాపం! ఆయన
వడే కష్టం అంతా ఇంతా కాదు.

మగ్గరకం సంసారాల్లో ఇలాటిదన్నీ పె
భయంలే! అంగులో ఇలాటి పెద్దపట్నాలలో
నీనిమాలికే వెళ్ళాలంటే ఒక చిన్న సంసారా

ముఖ్యంగా విద్యార్థుల్లో కూడా ఈ
(53వ పేజీ చూడుము)

ఉమ్మడి కుటుంబాలు

సాగ్యమైనంత దీర్ఘకాలం బోయాబాక్కు లేకుండా మన కుటుంబాలు ఉమ్మడిగా జీవించాలని మన పెద్దల ఆశయం. కొంతవరకు అట్లాగే జీవించే ఆచారం కూడా మనలో అనాదిగా వస్తోంది. దంపతుల పరస్పరానురాగం వారికి తమ కన్న బిడ్డలమీదిగా ధృమైన ప్రేమకని పెంచిన తిలవండులమీద బిడ్డలకు సహజంగా కలిగే విశ్వాసం మానవజాతిలో వీరిని ఒక కుటుంబముగా బంధించి కొంతకాలం ఉంచుతే, పశుపక్ష్యదులలో కూడా ఈ కుటుంబ బంధం కొంతవరకు గొలిచిస్తున్నా ఉంటుంది. మానవులకు ఇలాంటి స్వతంత్రంగా జీవించే తాపతు వచ్చేవరకు మాత్రమే వాటిలో ఈ కుటుంబ సంబంధం కనబడుతుంది. తరువాతి జనిత్రోవ దానిది. కాని మనుష్య కుటుంబములో మాత్రం ఈ అనుబంధం అంత తేలికగా సజలగు.

మనుష్యుడు ఉత్తమ పృథ్వికాండంచేరి అతనిలో ఈ బాంధవ్యం సాగ్యమైనంత దీర్ఘకాలం కొనవచ్చుతుంది. ఈ ప్రేమబంధమే సంతోషాన్ని తీసి దాని అభివృద్ధికి కారణమవుతుంది. ఇదిమనలో ఇప్పటికంటే పూర్వం అకగా కొంతకాలం క్రింద ఎక్కువగా వుండేదేమో! కుమారులు, మనుమలు, మునిమనుమలు కూడా కలిసి మెలిసి ఏక కుటుంబంగా కాపురం చేస్తూ వుండడము అక్కడక్కడ ఇప్పటికీ మనం చూడవచ్చు.

గృహ సీతి

మనుష్యులలో కుటుంబం సాగ్యమైనంత దీర్ఘకాలం ఉమ్మడిగా వుండడానికి వారి కన్న బిడ్డన, దూర్బిష్టికారణం. కుటుంబ జేమానికి వారు కొన్ని కట్టుబాట్లు చేసుకున్నాడు. ఈ కట్టుబాట్లు సాంప్రదాయముగా వారు పాటిస్తూవచ్చాడు. రాజకటుంబాలలో జ్యేష్ఠ కుమారుడు రాజ్యాధిపతిగా వచ్చాడు. సామాన్య సంసారంలో తండ్రి తరువాతి తండ్రికి వాడుగా పెద్దకుమారుడు కుటుంబ యజమాన్యం వహిస్తూ వచ్చాడు. కుటుంబంలో ఇతరసభ్యులంతా ఈ సూర్యదమ పాటిస్తూ పెద్దవారియే ఉనికి గౌరవం చూపుతూ కుటుంబంలో మెళుకుతూ వచ్చారు. ఈ ఉమ్మడి కుటుంబాలలో కూతులూ కొడుకులూ మనుసులు మనుమరాళ్లూ మునిమనుమలూ కూడా వారి వారి స్థానాలను బట్టి వారి అర్హతను గుర్తించి సామరస్య

ముతో మెలుకుతూ వచ్చేవారు. కుటుంబం గూఢనగా సాఫీగా సాగిపోతూ ఉండేది. ఈ సామరస్యానికి ఎవ్వరూ వ్యామతం కలిగితే అవ్వకు అకుటుంబం విచ్ఛిన్నమయ్యేది. ఒక పెద్దకుటుంబం ఎక్కువకాలం ఉమ్మడిగా ఉండడం ఆ కుటుంబ యోగ్యతకు తార్కాణంగా భావించబడుతూ వుండేది.

మన భారత రామానుజాది పురాణ గ్రంథాలు మనదేశములో పూర్వం జీవించిన ఉమ్మడి కుటుంబాల ఉపాతాలే! మన సర్వకాస్యాలు ఉమ్మడికుటుంబ సాంప్రదాయం మీద ఆధారపడ్డవే. ఉమ్మడి కుటుంబంలో కొంత వాండవులు ఎలా పుట్టి పెరిగానో, వారిగో రామరామ స్వర్ణలక్ష్మి ఎప్పుడూ

అందులో కొందరికి స్నేహమెట్లా పెంపొందిన భారతం చక్కగా వివరించింది. శ్రీరాముడు ఉమ్మడి కుటుంబంలో సగతి తిరి కొక్క తీర్చి తండ్రిమాటను దక్కించు దానికి ఎంత త్యాగం చేశాడో అతడు అతడి సగతి తమకలయిన లక్ష్మణాదులు పరస్పరం ఎంత అనుకూలంగా ప్రవర్తించారో, రామా యుగం క్రిందే గంగా వస్తోంది. మొత్తం మీద మన పురాణలిపోసాలు ధర్మకాస్యాలు పూర్వం మన ఉమ్మడి కుటుంబాలలోవుండే వ్యవస్థను వారి మనస్తత్వాల వైవిధ్యాన్ని వాటి సంఘర్షణల ఉత్పన్నమయ్యే సమస్యలను వాటి పరిష్కార ప్రయత్నాలను వర్ణించేవే అని ఒక విధంగా చెప్పవచ్చునేమో!

ఉమ్మడి-గుమ్మడి

ఉమ్మడి కుటుంబం గుమ్మడితీగ వంటిది. స్రవించి పెరిగినప్పుడే నిపున పెరిగి కలుగొక్కున్న గుమ్మడి తీగవలె ఉంటుంది. గుమ్మడి మొక్క పాగుకొని తీగలు వారి వ్యాపించి రెమ్మరెమ్మకు భూమిలో వాటుకొని వేళ్లను నించి ఎక్కడికక్కడే ఆహారాన్ని కూర్చుకొని విలపడి పచ్చని పూలతోను పిండలతోను కాయలతోను కొంతకాలం ఎంతో చూడముచ్చటగా ఉంటుంది. అట్లాగే ఉమ్మడి కుటుంబం కూడాను. పూసిన పూలు కొనకాయలు అన్నీ ఒక్కతీరుగా ఉండవు.

ఉమ్మడి కుటుంబ సభ్యులలో కూడా అనేక తీగల రెమ్మలుంటాయి. ఉమ్మడితీగ పెంపు ముఖ్యంగా తిరి మొలకమీద ఆధారపడగా వుండు అనలు ఎక్కడక్కడ భూమిలో కళ్లను నిండుకొని కొంతవరకు స్వయం బోవక మొనల్చే ఒక పెద్ద ఉమ్మడి కుటుంబంలోనూ కలిసి కాపురం చేసే చిన్న చిన్ని సంసారాలు తమ చిల్లర అవసరాలన్నీటికి కుటుంబ యజమానిమీదనే ఆధారపడక అతడి సమ్మతితోనే కొంతవరకు స్వయం బోవకంగా ఉంటాయి. కాని అంపరూ కేంద్రాధిపత్యానికి లొంగి దాని వల్లనే పుషిని పొంగుతూ కుటుంబానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలలోను దానిమీదనే ఆధారపడి దానికనుగుణంగానే ప్రవర్తించుకుంటాడు.

గుమ్మడి పూతలోను కాపురంలోను విధ్యమున్నట్లు ఉమ్మడి కుటుంబ సభ్యులలోకూడా వేర్వేరు తీగలుంటాయి. కొందరివి ద్యాధికులుంటారు. కొందరుకొను కమంఎక్కువగా చెయ్యగలవాలుంటారు. కొందరు ఎక్కువప్రయోజనాలై అర్హసదులుగా ఉంటారు మరికొందరువృద్ధాప్యం చేతపుట్ట చేతఅతిక్రులుగా ఉంటారు. అంపరూ ఒక్క తిరుగా ఉండక. వేరు వేరు కుటుంబాలలో పుట్టి పెరిగి వేరు వేరు వ్యభావాలు గల కొద్దిళ్లు ఉమ్మడి కుటుంబంలో సభ్యులుగా వస్తారు. ఉమ్మడి కుటుంబసభ్యులంతా ఎదిటి వారి మనస్సును కనిపెట్టి వారి వారి వ్యవర్థాలను యధాశక్తిని నిర్వహిస్తూ తమ తమ అవసరాన్నిబట్టి ప్రయోజనం పొంగుతూ కలిసికట్టుగా ఏ పొడుపూలేకుండా మెలకువతో మెలకాలి. ప్రతివ్యక్తి ఇట్లా నిడుచుకున్నంత కాలమే సమిష్టి కుటుంబం సభ్యంగా సాఫీగా సాగుతుంది. లేకపోతే కలతలపాలై పోతుంది.

గృహం-రాష్ట్రం

ఉమ్మడి కుటుంబాన్ని ఒక ఫెడరల్ ప్రజాస్వామ్య ర్యవస్థకు బోల్చుకొని ఫెడరల్ ప్రజాస్వామ్యంలో రాష్ట్రాలు కేంద్రాధిపత్యానికి లొంగి పరిమితమైన స్వతంత్రాన్ని అనుభవించినట్లు ఉమ్మడి కుటుంబంలోని చిన్ని చిన్న సంసారాలన్నీ కేంద్ర యజమాన్యానికి లొంగి కొన్ని వార్డులలో తమ తమ భార్య బిడ్డల బాగోగులను కేంద్రాధికారానికిగాని సాటి సంసారాలలోకూడా వేర్వేరు తీగలుంటాయి.

ఉమ్మడి కుటుంబాలు కొత్తకోడల్ల కుటుంబాల 'పాఠశాల'లు

రాల డ్రేసునికీ గాని భంగంలేకుండా చూచుకుంటూ ఉంటాయి. ఈ చిన్న సంసారాల ఉమ్మడి కుటుంబానికి పెద్ద అయిన తండ్రి పెద్దకుమారుడో క్షేమం దాదాపు ఉంది. అతడు తండ్రి అయితే తన కుమార్తె తోను జ్యేష్ఠకుమారుడైతే తన తమ్ము తోను ముఖ్యంగా సంప్రదించు ఉమ్మడి కుటుంబ కర్మకారాలు నడుపుతూ ఉంటాడు. యాజమాన్యం పెట్టకొడుకుమీద వడ్డెత్తడం అతిని భార్య అయిన పెద్దకోడలు కూడ అతినితోపాటు కొన్ని బాధ్యతలు నిర్వహిస్తుంది. ఆ నిర్వాహంలో ఎలాంటి వివాదాలూ ఆందోళనలూ దూరమవుతాయి. అందుకే 'ఆచేయి ఆచేయి అద్దగోడలకి, అమాటయినా బు పెట్టకొడలకి' అనేవా మెత పుట్టింది బాధ్యత నిర్వహించే వాళ్ళకేగా వివాదాల కొద్దీ! ఇది ఉమ్మడి కుటుంబపు సాక్షి డ్రేసునికీగాని అందులో భాగలయిన చిన్న సంసారాల వ్యయమైన వ్యక్తిగత అవసరాలకీగాని భంగం లేకుండా ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహిస్తాడు. కుటుంబపు ఉమ్మడిసొంత పెంపొందినూ దాన్ని ఉమ్మడి అవసరాలకు తగినట్లు తన సలహాదార్, సంప్రదింపుతో నడుచుకుంటూ ఉంటాడు. ఉమ్మడిసొంతమీద వచ్చే ఆదాయం, కుటుంబసభ్యుల ఉమ్మడి సంపాదన, నిల్వ

చేసి కుటుంబానికి అవసరమైన అన్న వస్త్రాల కయ్యె ఉమ్మడి ఖర్చులకు వినియోగించి మిగిలినదానిని ఉమ్మడి ఆస్తి పెంపొందించడానికి కార్యకామతలు మొదలైన ఉమ్మడి అవసరాలకు వినియోగిస్తాడు. చిన్న సంసారాలవాడు ప్రత్యేకంగా సంపాదించుకొన్న సొమ్ములో వారి వారి సంపాదనలపట్టి ఏ కొద్దిభాగమో యజమాని సమ్మతి మీద తన చిల్లరి అవసరాలకు ఉంచుకొని మిగిలిన మొత్తాన్ని కుటుంబయజమాని కిస్తాడు. ఖజానా రాజ్యాంగంగా రాజ్యాలకు కేంద్రానికి వేగ వేగ ఆదాయాలు అధికారాలు ఉన్నట్లే ఉమ్మడి సంసారంలో కూడా వున్నవి. ఉమ్మడి ఆస్తిమీద ఉమ్మడి ఆర్జనమీద వచ్చే రాబడి కేంద్రానికి చెందుతుంది. చిన్న సంసారసభ్యులు కార్యకామతలలోను వారి ప్రత్యేక ప్రజ్ఞ చేత గెలుచుకొన్న కట్టుకొనుకలు కర్మకర్తమైన పెట్టుకలు మొదలైనవి చిన్న సంసారాలే ఉంచుకొనవచ్చు. అవసరాన్ని బట్టికా ఆదాయాలను సమ్మతిమీద పంపిండ్తూ వుంటారు. అధికారాలకూడ ప్రత్యేకంగా ఎవరిని వారి కున్నాయి. ఉమ్మడి గా కూడా కొన్ని ఉంటాయి. వాసురస్యంతో సర్దుకుపోతూ ఉంటారు.

గుణపాఠశాల

సమస్త కుటుంబం సభ్యులూ సాగితే ఆ కుటుంబానికి అందులో సభ్యులకు మాత్రమే గా మొదలైన సంఘానికికూడా కొన్ని ప్రయోజనాలు దానినల్ల ఉన్నాయి. పదిమందిలో పుటి పెరిగిన వాళ్ళకు ఒంటికిట్టు రామలింగానుమతం ఉండదు. 'చిన్ని వా పాట్లకు శ్రీరామరక్షి' అనే స్వార్థపరత అంతగా వాళ్ళలో ఉండదు. సహనం, సహకారం, సామర్థ్యం నేనాధర్మం, పొదుపు, నాటివాళ్ళలో మెలిగే నేర్పు, అనుకుంటున్న మొదలైన అనేక సదుణాలు పదిమందికల కుటుంబంలో సామాన్యంగా ఉండే శ్రమ శిక్షణల అలవాడ దానికి ఎక్కువ అవకాశం ఉంటుంది. కొత్తిగా పుట్టినంటి నుండి అల్లవారింటికి కాపురానికి వచ్చే కొడళ్ళు మొదట్లో కొంతకాలమైనా సమస్త కుటుంబంలో మెలగడం ఎంతో అవసరం. ఉమ్మడి కుటుంబంలో కొత్తకోడలు ఎంతో అనుభవం సంపాదించవచ్చు. అల్లవారింటి కొత్తకోడలి బ్రతుకు మొదటికొర్రలలో అనిధారావ్రతంగా ఉంటుంది. కొన్ని ఉమ్మడికుటుంబాలలో, సందర్భంలో ఎలా ప్రవర్తించాలో తెలియదు. వనపారం ఇరవై ఏళ్ళయినా ఉండేవికావడం! ఏ

మాట అవాలా, అనకూడదో, విమంశే తప్ప, విమనకపోతే నిష్పా—అంతా ఒక అయోమయం—అవధానం—అసిధారా ప్రశం! అంతో ఇంతో కోడంటికానికి పెద్ద కొని అత్తగారిచేతికింద మెలిగిన కోడలు గృహకృత్యంలో రాటుతేలుతుంది. కొత్త కోడలికి అంటికాపురం కొన్నాళ్ళయినా చాలా అవసరం. ఈ అవసరం కాపురానికి రాగా సేపారుగూలో వేరింటికాపురం పెట్టిన ఒంటరిదంపతులకు బాగా తెలిసినప్పుంది. కాపురానికి వచ్చేరావంతోనే వేరింటికాపురం పెట్టిన పడుచుల మాట్లాడుతూ పేగు. 'పడుచుల కాపురం చితుకులనుంటా అంటారుగదా! నుకొత్తకోడళ్ళకు ఉమ్మడి సంసారంలో అత్తగారి చేతికింద హీనపడింది కొన్ని నెలలైనా తిరిగి అవసరం.

ఉమ్మడి సంస్థానం

నేను కొంతకాలం క్రిందట ఒక ఊళ్లో ఒక పెద్దకుటుంబం ఉమ్మడిగా కాపురం చెస్తూవుండడం చూశాను. ఆ కుటుంబాన్ని చూచినప్పుడు నాకు సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగినాయి. ఇద్దరు స్వదేహదంపతులు. వారికి ఆరుగురు కుమార్తెలు. నలుగురు కుమార్తెలు. అంతా పెద్దవారై కాపురాలు చెప్పన్నారు. ఒక కుమార్తె బీదసంసారం కావడంచే ఆమె భర్తను బిడ్డతోను పుట్టింటనేఉంటోంది. ఆమె భర్త బావమరణంతో కలిసి వ్యాపారం చేసికొంటూ ఆకుటుంబంలోనేఉంటున్నాడు. స్వదేహదంపతుల ఆరుగురు కుమార్తెలు సంతానవంతులే. వారి పిల్లలంతా కూడా సంతానవంతులైనాగు. అంతా లిసి ఉమ్మడిగా ఒక ఇంటిలోనేఉంటున్నారు. అవగా స్వదేహదంపతుల కుమార్తె. మనుమలు మునిమనుమలు కూడా ఇంటిలో కాపురం చెప్తున్నారన్నమాట! అది ఒక పెద్దభిమాతి. ముందోక పెద్దవిసారా. అందులో పెద్ద అగుగు. భవంతిలో ప్రవేశించగానే మగ్గగా ఒక పొడవైన దీర్ఘచతురస్రాకారపుపడవ. దాని కేంద్రస్థలా పెద్ద పెద్ద గదులు. ఒక్కొక్క కుటుంబానికి ఒక్కొక్క గది ప్రత్యేకంగా. ఇంటివెనుక విశాలమొదొడ్డి. దొడ్డిలో ఒక పెద్దబావి. స్త్రీలకు పుకాపులకు పన్నవపావాదులకు ప్రత్యేక మైన వసతులు. అందరికీ ఉమ్మడి వంట ఇల్లు, భోజనశాల. మొత్తంమీద కొందరు అప్పు డప్పుడు గ్రామాంతరాలకు పోయినా ఎప్పుడు మోచినా ఆ ఇంటిలో తీయకుండా పది మే ను మంది దంపతులైనా ఉంటారేమో అనిపిం

చింది. ఇక పిల్లలకు లెక్కలేదు! స్వత రాష్ట్ర సంతానం! ఆ యింటిలో మొత్తం జనాభా కూడా గట్టిగా కలిసి మునుగు ఒక వందవరకు ఉంటారేమో! ఇక వచ్చేటాయే చుట్టాలనూ చెప్పకక్కరలేదు! ఆ కుటుంబంలో అంతా ఆనందపడలే; చదువుకోనే చిన్నపిల్లలు తప్ప. ఒక కుమారునికి కిర్ప నాయిలు ఎజెన్సీ, ఒకరికి సిమెంటు నాపరాయి వ్యాపారం. ఇంకొకరికి వరాలు కొట్టు, ఒకరికి బబులొట్టు మరయొకరికి ఫాన్సీ షాపు. ఇంకొకరికి చిల్లర కొట్టు. మిగిలిన కొందరికి వ్యవసాయం. అంతా అన్ని పనులూచేస్తూ ఆనందం ఉండేవారే. మొత్తం మీద ఆ కుటుంబం మూడు పూలు ఆర్థికాయులుగా నాచుతూ ఉండేది. ఆ యింటి కుల వృద్ధుల నన్నాయంటికి పిలచినగర్వంగా అందరినీ మాపించాడు. ఇంతమంది ఆయింట్లో పొరపాచ్చాలులేనండా కాపురం చెస్తూఉండడం నాకు వింతగా తోచింది. ఆయింటిలో ఏ శుభకార్యంవచ్చినా ఎంతో శోభగా జరిగేది. అంగబలం అర్ధబలం ఉంది. అందరూ తిలోపనీ లిసికట్టుగా ఆడవాళ్ళూ మగవాళ్ళూ అంగుకోనేవాళ్ళు. ఇట్లా కొంతకాలం గడిచింది. ఆ స్వదేహదంపతు లిష్టాదు లేరు నాకు కన్నుమూయడంతో ఆసంసారం విచ్ఛిన్నమై ఆ కుటుంబ పభ్యులు ఎవరికి వారే యమునా తీరే అన్నట్లు అయినారు. స్వదేహదంపతులున్నంతకాలం ఆ కుటుంబం నిండుగా గుంభనగా ఏ పల్లి కనబడకుండా జరిగింది. పెద్దవారై విద్యార్థులతో గుమ్మడికొను భిక్షుమన్నట్లు కుటుంబం విచ్ఛిన్నమై ఋణ పణిదులు వెలడై ఉన్న బండారం బయట పడ్డది. వెయ్యేళ్ళకైనా వేరుపడక తప్పదను కొండి! అంతకాలం ఉమ్మడిగా ఆ పెద్ద సంసారాన్ని ఒక్క త్రాటిమీద నడిపడమే ఒక విశేషం. ఆ నేర్పు పోయిన పెద్దవారైకొద్దా! వారే తో సహకరించిన చిన్న వారే తో కూడా కొంత ఉండవని ఎట్లా చెప్పగలం! ఇది పది సంవత్సరం క్రిందటిమాట.

ఉపేక్ష

ఇప్పుడు కాలంశ్రుతినిమారితోతోంది. అటువంటి ఉమ్మడి సంసారాలిప్పుడు ముప్పై వాకనబడవేమో! వాటిమీద మోజు పన్నగిల్లుతోంది రాను రాను. ఎప్పటి మగ వారే తో ఆడవారే తో కూడా పెళ్ళియి ఒక రిద్దరు పిల్లలు పుట్టక పూర్వమే వేరు కావు రం పెట్టలేనే ఊహలు పుడుతున్నాయి.

పెద్ద వాళ్ళకే ఇవ్వటమంటే ఆలోచనలకు లోబడినాంలే. పిన్నవాళ్ళకు కలగడంలో ఆశ్చర్యమేముంది! ఆ ర్వం తల్లి దండ్రులకు మా గ్రామ పెళ్ళి సంబంధం విచారించేటప్పుడు ఆ సీపాసుల మాట ఎట్లావున్నావదినుంది గల సంసారంలో వగనికీ పిలవిద్దామని వెళ్ళేవాళ్ళు. ఇప్పుడు ఒక రోడ్డులో తోబుట్టువులుండి సీపాగావుండే కొద్ది కుటుంబంలో కనిపిస్తోంది గానివాళ్ళు! ఇప్పుడు ఇంగ్లీషు విద్య నభ్యసించే కుటుంబాలలో అంత ఆనందపులకే దిగుతున్నారని కోండి-చదువుకోనో ఉద్యోగాలకో ఆడపిల్లలూమగపిల్లలూకూడా తిలకించాలి వేరు వేరుగా ఉండి పోవటమేమిటోంది. దీనితో చాలవరకు ఉమ్మడి కుటుంబ సమస్య తీరబోతుంది! దీనికి తగ్గట్టు కుమారుడు ప్రయోజకుడు కాగానే అతడికి వివాహం చేసి అతడికివ్వవలసిన ఆస్తిని పంచి ఇచ్చి వేరే ఉండమని తండ్రి కొన్ని కొన్ని పందిరపులలో చెప్పవలసి వస్తోంది ప్రస్తుతి రాజకీయ సాంఘిక అవసరాలను బట్టి.

ఎక్కడ నుండి బిడ్డలను కన్న ఇల్లాలిని కడిపేసే సంతానాన్ని కన్నదనీ కన్ననూభా తెరిగవదని సంఘంలో గౌరవించేవారు పూర్వం. ఇప్పుడట్లాకాదు, అసలు బిడ్డలు లేని స్త్రీని చిన్న చూపు చూచి నట్రే ఎక్కడ న సంతానాన్ని కన్న ఇల్లాలిని కూడ విచరించి తోచాడంటే సాగుతుందని ఇకముందు! మితింగా నల్లరైదుగురుకంటే ఎక్కువకాకుండా కన్న ఇల్లాలే మర్యాదతో నెలలుంటే అవుతుంది మోముందుముందు! అందులో మగపిల్ల లేతే మరి వికేవం! కుటుంబనియంత్రణ గోజులాయె ఇవి! మితాహార విహారాదులతో పాటు మితి సంతానంకూడా అవసరమే అవుతుంది.

ఎ కుటుంబాన్ని తీసికొన్నా అది మొట్టమొదట ఇద్దరు దంపతులతో ప్రారంభమవుతుంది. ఇద్దరు ముగ్గురొక్కరు ముగ్గురునల్లరు. ఇట్లా ఆ కుటుంబం చిన్నదిగానే పెద్దదిగానో కొంతవరకు పెరిగినంతవరకు ఆపెంపు నిలచిపోతుంది. ఆ కుటుంబంలో మళ్ళీ ఒక్కొక్కరు ఎద్దగు దంపతుల మళ్ళీ ఒక్కొక్క కుటుంబానికి కారకులౌతారు. సాధారణంగా గెండుమాడు తిరాలవాడు కొద్దిమంది తే ఒక ఉమ్మడి కుటుంబంగా కలిసి కొంతకాలం కౌపురం చేయవచ్చు. కుటుంబం అంతకంతకు పెరిగినకొద్దీ జీవితవ సరాలనుబట్టి సలాంతిరాలకు వలసపోయి ఒక తిరించారు ఇంకొకతిరించారికి దూరమౌతారు. మొట్టమొదట ఒక కంపం లో తిని ఒక మంపంమీద పండుకొన్న వికోదగలే పెరిగి పెద్దవారై భార్యకొచ్చి బిడ్డలన్న తిరువాతి ఎవర భార్యబిడ్డలను వారు చూచుకొంటూ ఒకరికొకరు దూరమౌతారు. ఇక వారి బిడ్డలు

ఆ బిడ్డలబిడ్డలు ఒకరికొకరు ఎంత దూరమౌతారో మన కందరికీ అనుభవమే! ఇప్పటి ఈ వికాల ప్రపంచంలో బ్రతుకుబాటను వెతుక్కుంటూ తిలకిస్తో వపటి సలాంతిర ములలో వేర్వేరు వేవభావల సలవంతుకొని ఒకరినొకరు గుర్తించలేనంతగా మారిపోతారు. ఇక నీ జాతులన్నీ ఆస్తి సంబంధమైన పేచీ లేమనాడంటే ఇక చెప్పనే అక్కరలేదు! జాతివేరి నివ్వవంటివంటారు. అది ఒక్కొక్కప్పుడు తీవ్రమై అటూ ఇటూ కూడా సహిస్తుంది. 'జాతిచ్చే దసలే నీకొ' అన్నాడు భర్తృహరి.

అ పే డ

భాగా ఆలోచిస్తే మనమంతా ఆదిదంపతులైన శివశక్తుల బిడ్డలమని తేలుతుంది. మొట్టమొదట మనమంతా తల్లిదండ్రులతో కలిసి ఉమ్మడి కుటుంబంగానే ఉండి ఉండాలి. రాను రాను అంతకంతకు మనం అసంఖ్యాకమలగా పెరిగి ఉమ్మడి కుటుంబంలోంచి చిలి బ్రతుకు తెరుపు వెనుక్కుంటూ వేళ వేళ త్రోవలతోక్క ఒకరికొకరు దూరమై మొత్తంమీద భూతలమంతా వ్యాపించాం. మనం నివాసంగా ఏర్పరచుకొన్న ప్రదేశపు క్రోడాలను బట్టి జాతిమతి వర్ణభేదాలను లోనై పూర్వస్మృతిలేక ఒకరినొకరు గుర్తించడానికి విూలేనంతగా మారిపోయినాము. స్వార్థపరులమై అనూయూ ద్వేషాలనే అడ్డుకోడలుట్టకొని సంకుచితవృత్తితో 'నన్ను ముట్టుకోవదు నామాలకాక' అనే ధోరణిలో పాటి మానవుని బహిష్కరించి ఉమ్మడి సాలైన ప్రకృతిసంపదనను విలేనంత తిరమి దౌర్జన్యంతోను మాయోపాయాలతోను ఒకరితోనొకరు పోటీపడి ఆటలుకొని ప్రపంచాధిపత్యానికి అంలూరుస్తున్నాం. మానవజాతిని నిర్మూలించగల మారణాస్త్రాలను నిర్మించుకొన్నాం. ఒకరిమీదనొకరు వాటిని ప్రయోగించడానికి సంపన్నమై కూర్చున్నాం. ఇదింతా ఒక కుటుంబానికి చెందిన మన మానవజాతిలో వుటిన ముసలం, దీనివల్ల ఒకరిమీద ఇంకొకరికి అపమానం! అపమానం కలిగి ముమ్ములలో కలవరం, భయం, అంకోశన ప్రబలివాయి. అవినీతి అశాంతి పోచ్చినై. ఇక మానవకుటుంబం సర్వవాళినం కోకుండానిలచి శాంతి సౌఖ్యలతో బ్రతికాలంటే అంతా ఏకమై భేద భావాలనువదిలి ప్రపంచ ప్రజాస్వామ్యాన్ని ఏర్పరచుకొని సామరస్యంతో మెలగాలి. ఈ అవసరాన్ని అందుకూ చాలవరకు గుర్తించారప్పటికీ. ప్రపంచపు అగ్రవాణులు కూడా ఈ సత్యాన్ని గుర్తించి ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రపంచంలో నిర్మించాలని ఇప్పుడప్పుడే కలలు కంటున్నాడు. ఇది శుభసూచకం. ఆ ఉమ్మడి కుటుంబమే

మానవజాతి ఆశయం. ఆ కుటుంబంలో తిన్యకీ మొత్తం కుటుంబం నొసం కుటుంబమంతా ప్రతిన్యకీకోసం జీవించాలి. అప్పుడే అది అసలేన ఉమ్మడి కుటుంబం. ★

ఆడవారి ఆడంబరం (49 వేజీ వ తరువాయి)

జబ్బు ఉంటుంది. ఇంకో ఏ ప్రాంతం ఇంటికి దిగువుకుంటానికనో లేక పోతే (పెయిటేలుకాను ఉండనో చెప్పి పెద్ద వాళ్ళను మోసపుచ్చి సినిమాలకి వెళ్ళిం. చాలామంది ఇలా చేస్తూనే ఉంటారు. కానీ, నవ్వు తమకేనని తెలుసుకోలేదు. పెళ్ళి సినిమాకోసం అబద్ధం ఆడివల్లాల్సిన అకర్మిం మొచ్చిందా!

అంతకంటే హాయిగా పెందరాళే పని ముగించుకుని ఏ చక్కని పుస్తక పఠనంతో నైనా కాలం గడిపెక్కొనవచ్చు. నవ్వు పుట్టించే హాస్యరచనలయినా చదువుకోవచ్చు. శ్రింగారానికి ప్రబంధాలలాటివి. భక్తి భాగవతం లాటివి. చదువుకుంటూ నవ్వుకుంటూ అనుభవించవచ్చునే!

భర్త, భార్య కలిసి సరదాగా పుస్తకాలు (ప్రబంధాలులాంటివి) చదువుకోవచ్చుకుంటూ అంతలేని ఆనందాన్ని అనుభవించూ పొందేసఖము సీనిమా చూస్తే వస్తుందా?

ఇంగ్లీషులోనూ, తెలుగులోనూ వచ్చి పుస్తకాలు చదువుతూంటే ఎంతో భావాభివృద్ధి ఎన్నో సంగతులు మనకు తెలియనివి తెలుసుకోవచ్చు. నయా పై సా ఖ్యా లేకుండా సీనిమాలతో టైము వృథా గాకుండా జీవితం ఆనందమయం చేసుకోవాలి. భార్యాభర్త లిద్దరిలోనూ ఉంటుందకదూ! అలాగని అసలు సినిమాలు చూడవద్దని అనటంలేదు నుమండి! ★

వ రు డు కా వ లె ను
విద్యావతి, సౌందర్యవతి అయిన వెలను కన్యకు, ఉద్యోగి నితిపరుడు 25-30 సంవత్సరముల వగుడు కోవలెను. వర్ణాంశర వివాహము అంగీకారము లిప్పు నెంబగు W-43, c/o. ఆంధ్రప్రతిక, మృదాను - 1, గుర్రాచారి వ లె ను.

శివితము: 'క్రమజీవితచక్రంలోని గురు నాంశములు' ఆత్మీయమధివమనకు అనూ ఘమైన పాదనము. చదువులకు నిర్ణయించు నాగు ఉచితముగ తెప్పించుకొనుడు.
జహీమ్ సడీ దీవిజను, తెలుగునెరను
పి. బి. నెం. 38 కంపుటా-1

స్కిన్ డెక్స్
గట్ట, దురదలు, పుండ్లు మొదలైనవి
చర్మవ్యాధులకు చివరిసంజనము
శ్రీవత్స క్రెమిక్స్ & డ్రగ్స్
అమెటెడ్, మద్రాసు-30.

మండిత
డిగ్రీ హాలివూడ్ లవారి

అరుణ

స్ట్రీట్ టూనిక్

అయ్యోహోమం(స్పెషల్) అమెటెడ్
మద్రాసు-30

హారం అంటేనే భయమా మీకు?
హ్యాలెట్స్ మిక్చర్
భోజనం తరువాత కళ్ళే అన్ని
రకాల జతరాయాపాలకు చిర
మైన వివారణ కల్పించును.
వి. కె. హ్యాలెట్ & వన్ (ఇండియా)
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
86/A నయిదువ్వ నాయక్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-30

CH-83

☆ ఉత్తరాలు ☆

(2-వ పేజీ తరువాయి)

ఆంధ్ర వాఙ్మయములో నేను చెప్పిన
తగ్గ కట్టి శ్రీ తల్లాకట్టలవారి తెలిసి
ప్రతిమంచి అనుచున్నా తెలుసుకోవాలన్న
వాంఛ కలిగింది. ఆ వాంఛ మీ
సంచి (10-2-60) ద్వారా ఈజేరి
నది. ఇది ఎంతైనా కొనియాడింది.

ఎస్. నారాయణరావు,
ఎమ్. రామస్వామి, హైదరాబాద్.

8-2-60 సంచిలోని "నుడికట్టు-14"
లో "20" నిలువును జవాబు "మతూహళం"
"21" అడ్డము జవాబు "అకళంకం"గా
మీ అలాగే ముగిసినది. "20" నిలువు "మతూహళం"
అనినా, "21" అడ్డము "అకళంకం" అనినా
వస్తోంది. ఈ రెండింటిలో ఏదైనా
సాహిత్యరీత్యా తప్పని నా ఉద్దేశం.

డిక్టేటరును వాడరావు, వాల్తేరు.

* నిలువుకు జవాబు మతూహళం
అని వస్తుంది. కనుక అడ్డం జవాబు
అకళంకం అని రావాలిగాని అకళంకం
అని రాదు. అకళంకం, అకళంకం
రెండూ రైపే.

వారపత్రిక (10-2-60)లోని నుడికట్టులో
10 నిలువునకు మీ రివ్వడా వలసివేసిన
ఆధారము నేనిస్తున్నాను. "హారం అంటేనే
భయమా మీకు" అంటే మూడుచివరకలిపి చెయ్యవలసి
కొందా" (జవాబు "గుమాల")

వై. రామమోహన్, వాల్తేరు.

* గిరికిం ఉపన్యాసాలు పినిమాభాగానికి
ఒక ప్రత్యేక ఆక్షిణం.

టి. యస్. మునిరామయ్య, కడిరి.

నాకు వారపత్రికలో కథలను చదవటం
అంటే కలనాప్తిగా ఉండేది. కానీ నా
స్నేహితుడొకాడు నన్ను మీ వారపత్రిక చద
వటం అలవాటు. ఒక సారి వారంనాడు నేను
నా స్నేహితునితో బహుళకల్పాను. ఆయన
పత్రిక ఎజెంటువద్దకు వెళ్లి పత్రిక వచ్చిందా
యని ప్రశ్నించాడు. ఎజెంటు రెప్పున ఉందని
జవాబిచ్చాడు. మగనాడు ఆఫీసులో
నానుంకితం 6 గంటలవరకు ఉన్నాం.
6 గంటలు అనబడతే నా స్నేహితుడు
ఒక్కసారి లేచి నేను యింక పనిచేయలేను.

వారపత్రిక కొనటానికి బహుళకల్పాలని
నన్ను కూడా తనతో తీసుకెళ్ళాడు. వార
పత్రికను కొని సోదమీద ననునూ చదవటం
(హారం అంటేనే భయమా మీకు). ఇంకా యిలు నూరావ
ంపటంవల (ప్రక్క నే ఉన్న నా గో
కల్ప పుస్తకం అంటే ఒక సారి తీశాను.
వారపత్రికలో విద్యా ఆకర్షణ ఉందని
తెలిపి నేను కూడా ఒక వారం పత్రిక చది
వాను. అక్కడ నుంచి నేను కూడా వార
పత్రిక ఎప్పుడో ఉందిని చదువుచున్నాను.

మీ తిండిమీద మీ వారపత్రిక రావడే ను,
సాంఘిక, సాంస్కృతిక, నోటి, విజ్ఞాన,
రచనలు నన్ను ఆంధ్ర ప్రజల కంద
జేయుచున్నందుకు కృతజ్ఞులు.

జి. వి. విద్యారావు, కర్నూల్.

నేటి పెళ్ళిసమస్యలు

10-2-60 పత్రికలో సోదరి 'మమ్మ'
గాని వ్రాసిన "నేటి పెళ్ళిసమస్యలు" అనే
వ్యాసము నాకేంతో నచ్చింది. కట్నాల
దావాంకల నేటి పెళ్ళికు నూపాతం నేర్చి
వ్యాసము వ్రాసిన సోదరికి నా వ్యాసము
పూర్వక అభినందనలు. అటునంటి దానిని
ప్రచురించినందుకు ఆంధ్రపత్రికకు నా అభి
వందనములు.

కె. లీలావతి హిందూపురం.

అతిశయోక్తి విమోచకుడా ఉన్నది
ఉన్నట్టుగా వ్రాశాను.

"అగువేయ" యిస్తాను అన్నాను. ఈ
కాసా "ఎమ్. బి. బి. ఎస్" అయితే మరి
ప్రాప్తికే పెట్టాలి! వద్దా! మరి ఈ భగ్గు
లన్నీ వాడి తలమీదగా సంపాదించాలి
అంటే ఎంతలేదన్నా వాడికో "పదిహేను
వేలెనా" ఇచ్చే సంబంధం దొంకాలి...
అనే వేరా చదవి ఎంతో బాధకలిగింది. నా
నునామయ్య కట్నాల కొసమేనా తమ
కొనుకుల్ని చదివించటం... ఆ కట్నం
నల నే తమ సంసారం జరగాలని అంచనా
వేస్తాను కాబోలు అనిపిస్తుంది... రచ
యిత్రు ఆంధ్రపత్రిక ద్వారా నా అభినంద
నలు తెలియజేయగలరు...

—టి. పారిజాతి, గట్టు.

చదరంగం

17 వ సమస్యకు పరిష్కారం
మ-81

ఆంధ్ర - సచిత్రవారపత్రిక

పాతచింతకాయ పచ్చడి

లలితి గారి "ఎది ఎది" చాలా బాగుంది. ఆమె అన్న "ఎది అందమో" ఇంకా మిక్కిలిగా చెప్పవలసిందిగా ఇక పాత చింతకాయ పచ్చడిలాగ యీ పెళ్ళి పనుల పై వ్యాసాలు వదలడం లేదు. సాధ్యమైనంత తొందరలో వదిలిస్తే సంతోషం.

—కె. హేమద్ర, గొల్లపూడి.

* * *

"శేటి పెళ్ళి పనుల రచయిత "కున్నా" గారికి వా అభినందినములు. "కున్నా" గారు చెప్పినట్లు కట్నాలు పిచ్చి వరుసగా వచ్చి తిరిగిండులకే ఎక్కువ. వరుడు తిరిగిండులే ఒక నైపు ఎక్కువ కట్నాలు అడుగుతూ, కొత్త పుత్రుడు కూర్చోకుండా కట్నాలు వరుడు నైపువాళ్ళు ఎక్కువగా అడిగిస్తున్నారని గొలపెడతారు. ఇటీవల క్కని వ్యాసం వ్రాసిన "కున్నా" గారికి ఈ లితిక మూలముగా వా అభినందినములు తెలుపుకున్నాను.

—శింకరావు, హిందూ.

"అల్లూ—కొమ్మూ" వ్యాసం వ్రాసిన "వింజువారి శ్రీ" గారికి అభినందినములు. మాకు తెలిసిన ఒక అమ్మాయిని ది. బి. ఎ. ప్యానెండ్. భర్తకు కొంచెం పెద్ద ఉద్యోగమే. కొడుకుని మానే పదిరోజు లుండిపోదామని వాళ్ళ అత్తిగారు, అడవికి పంపారు. వాళ్ళు వచ్చిరాగానే ఈవిడ పెట్టె బెడ్డింగ్ పద్ధతుంది. 'ఎక్కడో మృత్యు' అని అత్తిగారు అడిగితే 'చేనన్నా వుండాలి. తిప్పితే మిరము వావుండాలి. మా వుంటికి బాతున్నా' నన్నుండ. 'ఎప్పటికైనా వుండాలి' నదానివి నీవేదా. మేము వచ్చామని మాకు రించి నీవెందుకల్లా. మేమెవరేమో' అని ఆ తెల్లవారే అత్తిగారు, అడవికి పంపిస్తామని పంపారు. అది మాడండి. తిప్పితే వచ్చి వచ్చినప్పుడు భర్త తనంగా ప్రవర్తిస్తే తన వ్యాసం ఎంత బాధపడుతుందో. అలాగే దా ఎదుటి వాళ్ళ వ్యాసం నీకు రించాలి.

వి. వెంకటేశ్వరయ్య, బుచ్చిరెడ్డిపాళెం.

చలన చిత్ర కళాకారులకు

విచిత్ర బహుమానాలు

ఈ క్రింద పేర్కొన్న సినిమా ప్రముఖులకు ఆయా బహుమానాలు లిస్తే సమంజసంగా ఉంటుందని నా సూచన:—

సత్యజిత్ రాయ్ : రాకే అండ్ రోల్ పాటలతో కూడిన కథలు (వధేర పాంచాలింటి కళాఖండాలకు మన దేశంలో డబ్బురాదు.)

కాంతారాం : కథలు అనుగ్రహించు (కర్రలది ఆయన 'సెలంగ్' లో వాడే కారు.)

తెలుగు దర్శకులు : ముడిఫలము (18,000 అడుగులన్నా లేకపోతే ఎలా?)

గురుదత్త : "A Star is Born" చిత్రం కాపీ ఒకటి (చిత్రం యొక్క కాపీలు ఉండటం మంచిది.)

దిలీప్ కుమార్ : మంచి కత్తె (సంబంధించి ఒక సారే నా వాడేదామని) శివాజీ శేఖర్ : డైలాగు రివ్యూలు (ఒక పైతే ఒక డైలాగు నా చాలదు.)

వి. నాగేశ్వరరావు : కిక్కి (ఉన్న

బిరుదులే మాయలేకపోతున్నారా.)

తెలుగు హిందూస్ : వెయింగ్ మిషన్ (ప్రభుత్వం అది చాలా అవసరం.)

జి. పి. నయ్యర్ : పాత రికార్డుల పెట్టు (అప్పటికే వా కొన్ని కొత్త ట్యూపు చేసి అది కాకి మొస్తుంది.)

శింకర్ — జైకిషన్ : ఎక్కార్యన్ (అది లేంజీ కొత్త వస్త్ర కుడరదు.)

ముఖ్య : శింకర్ — జైకిషన్ ("వాడు లేంజీ నేనీ పాటికి ఎక్కడుండే వాడినా!")

తెలుగు సంగీత దర్శకులు : హిందూ రికార్డుల పెట్టు ... (చాలా ఉపయోగం)

నిర్మాతలకి : బాక్సఫోను సూత్రాల పెద్దబాల్కి.

ప్రేక్షకులకు : మంచి చిత్రం.

— "శేఖర్" (ఏలూరు)

అదీ ఇదీ

బహుపతి వ్రత

బెన్నర్ అనే అమెరికన్ డిప్లొమెట్ నాకేమీ ఇదిగూ నావికులు కూర్చుని ఆన కాళి మీద అని ఇవీ చెప్పకుంటున్నాను. వాళ్ళ భార్యలను గుర్తి మాటాడుకుంటూ, ఆ భార్యల పేర్ల పేర్లగా ఒకే పేరు తెలుసుకుని అభ్యర్థిస్తాడు. 'మా ఆవిడ ఫోటో చూడు' అంటే 'మా ఆవిడ ఫోటో చూడు' అని ఇద్దరూ చెప్తే ఫోటో తీశారు. తీశా మానే రెండూ ఒక స్త్రీ ఫోటోలే. అభ్యర్థి 'కాస్తా ఆగ్రహంగా మారి ఒక నావికుడు కిందటి డిసెంబర్ లోనూ, రెండో నావికుడు ఇటీవలనూ తిను తిను వివాహాల రద్దు చేసుకున్నాడు. ఇది కాళి ఫోటోయే, లాంగ్ బీచ్ లో జరిగిన సంఘటన.

గజదొంగలు

దక్షిణ మలయాలోని పెరింబాన్ అనే చోట రెండు గున్నెనులు వ్యాపకానం లోకి ప్రవేశించి విచారణ కార్యక్రమానికి అడ్డం వచ్చాయి. ఒక ఎనుగు సింగపూర్ మాజీ ముఖ్యమంత్రి, లాయరు అయిన జేవిడ్ మార్లీ జేబులో డబ్బు, ఒక సింగపూర్ లెటర్ దొంగిలించింది. ఈ ఎనుగులు సెగ్రి పెరింబాన్ రాష్ట్ర పరిపాలకునికి చెందినవి. వీటిని రానవగనుమంచి పీకాయకు తీసుకు వచ్చినప్పుడు ఈ పని చేశాయి.

ఖయిదీల స్వాగతం

కేంద్ర హోం శాఖలో మంత్రి శ్రీ బి. ఎన్. దత్తా న్యూఢిల్లీలోని సెంట్రల్ జైల్ లో సేనిరోడ్ల వారం ప్రారంభం చేసుకుని: వెళ్ళేపుడు అక్కడి ఖయిదీలు "మీకు వృద్ధుల పూర్వక స్వాగతం!" అని ఆహ్వానించారు. ఆయన నవ్వుతూ "ఇక్కడికా? స్వాగతమా? వద్దు వద్దు. ఇది ఆహ్వానింపబడలేని ప్రదేశం కాదు" అన్నాడు.

ఆకాశ రామన్న

పశ్చిమ రాజ్యాల రక్షణ సాధనాల రహస్యాలను ఫోటోలు తీసి ముస్కాకు అందజేయాలని ఎలక్ట్రానిక్ టెలివిజన్ ఒకదాన్ని ఆకాశంలోకి పంపించటానికి రహస్యవారు ప్రయత్నిస్తున్నారని "న్యూస్ వీక్" పత్రిక వ్రాసింది. ఈ టెలివిజన్ యంత్రాన్ని ఒక పెద్ద స్పృత్ కి లో పెడతారట. ఆ స్పృత్ కి భూమికి వెయ్యిమంది మూడువేల మెళ్ళదాకా ఎక్కుదాకా అలా పరిధిమనూ ఉంటుందట.

(క్రికెట్) ఆడవాళ్ళిలను ఇంటికే ఆహ్వానించి ముచ్చటించి సహానించడంలో అందరికం బుతుండు బాటేటబాటే పావ్రితి, "జేమని" గణకేసిలు. (క్రికెట్) ప్రవజులు బాగవత్వాబాలను నయితం బాజుర్యేతర బాసకి. బిగ్గేయలు పాల్సిన బెన్ని బె బాటిలకు ముందు రిజర్వేషన్లో ఈ బెట్ బాటికి ఎవ్వరూ బిగ్గలేదు. జమని (క్రికెట్) బుగ్గిని కే బుతుండుబెరారం బె బెంటుబెచ్చి నంజానా కే ప్రకృతు. బుచ్చుబుల్ రేబీయ, బుచ్చుకాకా, (క్రికెట్) బుచ్చునీరు ఇంకా బెచ్చి. బుచ్చునీ బుచ్చుబుల్ను బె. బుచ్చు, బుచ్చునీ బుచ్చుబుల్గా బుచ్చు.

మద్రాసులో క్రికెట్ టెస్ట్ జరిగినది తొలుతూ ఆక్స్ ఫోర్డ్ నేని నాకేర్వరరావుగారిని వలకొవాలంటే సీడియమలో పెరిలియన్స్ పై కేక్ కలసిందే. సెక్టోర్ కృష్ణుడు నీనిమాష్టరలోలేని ఉత్సాహం సీడియమలో ఈయన చూపుతూవుంటాడు. ఎస్. వి. రంగారావు యనునివాసి నిరించి నున్న వారుపై ఎక్కువగా ప్రదర్శి. క్రికెట్ హోరెంతో? అని ప్రశ్నవాది అడిగితానీ సీమిరిపడకు. శ్రీ మదిగొండ లింగయ్య హజగకాని పెద్దవాటిని వుండు. క్రికెట్, కుస్టి, టెన్నిస్ మూడంటిపట్ల ఆయనకు సమానాభిరూపమే.

(గ్రీయులకులు కె. వి. రెడ్డి, ఎల్. ఎ. ప్రసాద్, పి. ఎస్. రెడ్డి, చక్రపాణి విశ్వమించి తెన్నిన్ అభిమానులు, కోవెలమూడి భాస్కరరావు, డి. ఎల్. నారాయణ, చింగయ్య, పి. ఎస్. ఓ. తెన్నిన్ క్రైకటి లంటె శాస కోనుకుంటారు. గుర్రపు పందాల చేద్దచెప్పి పన్నులు కోను కొంటున్నవారి సంఖ్య చాలా అధికం. తన పీ చాక్లెట్ తీత, హాకీబాటిలు మామూ తమనా నాటి మురిగి పాతాక. శున్నుడికి చాలా బాడ్మింటన్ కంటికి పూరి రెండు అటలు. రెమనమా రికి చువరంగేం. కృష్ణ కుమారి కృష్ణమ్మ అంటె అభిమానం.

వ్యాధ్యామంత్రి దేవపుష్టి పెంచుకొన్న
హిందీతరణు ఒకర్నిదీ నూతనము అగ్రతరణు
మిగ్గులయ్య, ఈతని అభ్యసించి, వ్యాధ్యా
మంగా యెంచి కిరీటపుష్టిని పొందించినామె.
“హంలాక్” న నూతనము “అహాడీ” నూతనము
ఎంత భేదం వున్నదో గమనించవచ్చు.
జేబులో టెన్ని పీల్చా కూడా ఈమె పేన్న.
సనిమాల్లో జోకర్ రాజు తూర్పుకు చిట్ట
పేక అంటే చాలా సరదా. విమాన పాత్రలు
ధరించే చిలిపివతులకు కొంతలా, తాదాపు
వీటిలో ఏకాంతంగా వుండే ఆలోచించు
అంటూ వుండడం చాలా ఇష్టం. వివా
భయం దాచిన గార్లపై జుర్రుగతిలా
ఉత్సాహం ఎంతోగలవచ్చును వాలిబాల్
అడవిమీది అడవుల నెలుగు ఒక అడవు

మించి ఏరిరి "స్వేద" కన్నా పుటారు.
 చాలా స్వేద వజ్రేణ బాడ్మింటన్ కోస్త
 స్వంతంగా ఇంటలో ఏర్పాటుచేసుకొని
 వజ్రేణ బాడ్మింటన్ నియమంగా అడి
 కిరవాగి పి అనుభ్రూతి వచ్చిందో లేదో
 ఒకటి రెండుసారు పరీక్షించుకొంటున్నది.

“మేము నీ నిమావాళ్యం, స్వార్సతో
సంబంధించేదా” అని ఒక వాడు ఆమె కుతిరం
భారతసిమా ప్రముఖులలో నేను క్రిడ
లలో, వ్యాసానులలో ఆమె పెంపొందడ
మ నేది విశ్వమే. ఆమె ఇది. మొదటి

మెట్టు మాత్రమే. ఇక రెండవ మెట్టు వారి
పుట్టిలో నలి బారతిజేసేలా కూడా ఎట్టి
నటించి తీరే సావనం వృద్ధి చెయ్యకపోవ
కూడు. తీరం ఎప్పుడైనా పరిగిసాకుండా
అనువులా వుంచుకొనేందు క్కూడు కృషి
జరగడం. ఈ రెండవ మెట్టు ఎక్కేందుకు
కొత్త తరం పిరిమివారైనా కృషి చేసు
కవచ్చు. వంటి తెగ వెనుక సరదాలలో ఇదే
వారిక ప్రధానం కావాలి.

—బొమ్మకంటి సుబ్బారావు

తెండు కొత్త సినిమాలు :

హాస్య భరిత చిత్రం : హృదయాన్ని కదలించే చిత్రం

సంపూర్ణ హాస్య నిత్యం నిర్మించడంలో ముద్రాసు, బెంగాల్, బొంబాయి రంగాలను మహారాష్ట్ర మించుతున్నది. కొద్దికొద్దల క్రితమే విడుదలైన మరాఠీ చిత్రం "పాపా పాపూ" (సవధారలు) ఈ సంప్రదాయానికి చెందినది. జీవితంలో ముఖమనేది హాదాలు, స్థలాలు మార్చుకొన్నప్పుడు కల రాదని, ఉన్న దానిలోనే వీలైనంత ఎక్కువ ముఖం పొందడానికి ప్రయత్నించడంలోనే నిజమైన ముఖం వున్నదని ఈ చిత్రం కీర్తి చెబుతుంది.

కథ యిది. ఒకడు అసలే సుమాస్తా. అందులో భార్యపోతా చెప్పవలసివచ్చింది. బాన్ ఆఫీసులో అయినా ముఖం వున్నదా అంటే మేనేజర్ కన్నోటమడు. చిన్న రిఫ్రెషు ఉద్యోగం పొందుతా. ఇంటికి పోతే భార్య కాస్త చేస్తుంది పట్టణానికి పారిపోతాడు.

అక్కడ ఫోగవిలాపాలో నిమగ్నమై వున్న ఒక ఆగ్ర చలనచిత్రనటుని చూచి పుభాంతి చెందుతాడు. ఆయనను సరిగా తన పోలికే వున్నది. ఇద్దరూ కలవలెలు కలె వున్నాను. సినిమా నటులూ ఈ సుమాస్తా పరిస్థిరం చూచుకొని తమలో ఇంత పోలికలు వున్నందుకు ఆశ్చర్యపడితే పోతాను.

సినిమా నటునికి సవమేలే కుంభకృషిగా పడుతుంది కానీ జీవితంలో ముఖం లేదు. అతి మూర్ఖవాడవుతుంది. ఎదిపడితే అది తనదానికి వీలవుతుంది. మంగులు మామలు తెలివినారి, నూదిమంగుతో తాన ఇంతంతకాను. మార్చుకొని ఇద్దరూ పాపాలు హాదాలూ మార్చుకొంటారు. సుమాస్తా సినిమా ఫోర్ లకు "అగ్రనటుని"గా పోతాడు. అగ్రనటును ఈ సుమాస్తా గ్రామానికి వెళుతాడు. సుమాస్తాను సినిమా జీవిత మయితే బాగా నేర్చుంది కానీ

రాత్రింబగళ్ళు పనిచేయలేకపోతాడు. సైగా ఇంజక్షన్ల తాన. ఈచీపీలేని తిండికి అసలే నిలవలేకపోతాడు. అక్కడ సుమాస్తాగా గ్రామం పోయి అసలు సినిమా అగ్రనటుడు ఊరికే వుండి ఒక యువతిని ప్రేమిస్తాడు. అయితే సుమాస్తా భార్య, ఆమె అన్న చూచి "సుమాస్తా"కొరడా. తొక్కాస్తే చెబుతాడు. పోనీ ప్రేమించిన పిల్ల అయినా దక్కకుండా మోసం లే అసలు సుమాస్తాను బిర్రఫ్ చేసిన కన్నోటమడు మేనేజర్తో ఆపివేసుకుంటుంది. పెళ్లిలో అసలు సుమాస్తా, అసలు అగ్రనటుడు కలుస్తారు. హాదానారి నా ముఖం లేదు చెప్పకొంటారు. ఇంతలోనే పిల్లి నిజవృత్తాంతం పెళ్లి సమయంలో తెలుపడంగా అంతా కలకలమే. హాస్యరస చిత్రం కాబట్టి ముఖాంతం కాకనే అంత మాతుంది. కథను పుష్పించింది కిరీకరి, దుర్మకుడు అవంతిమాన్, రాజగోపాలి ఇటు సుమాస్తాగాను, అటు సినిమా అగ్రనటునిగాను ద్విపాత్రాభినయం చేశారు.

వెన్నవంటిగుండె కల "గూండా"

వెండితెరకు కొన్ని వైశాలాలు వేసినా తూర్వ సంప్రదాయాన్నే అంటిపెట్టుకొని వీలైనంత వరకు వాస్తవికతకు వ్యతిరేకం కలుగజేస్తూ చిత్రాలు తీసేవి దాదాపు గురు నిర్మాతలలో ఒకరు వివర్యామనిటోన్ ఆధిపతి ప్లావోజ్ మోడి. ఈయన ఇటీవల నిర్మించిన హృదయాన్ని కదలించే "హృదయం" (అర్ధమ గూండాలు) ముద్రాసులో విడుదలైంది. ప్రతి రసవత్తునూ సగూండాలుగా నిర్మించింది. ఆ ప్రతిరస వెనుదాగివున్న శత్రుమహానూర్తి సర్వించాలని ఈ హిందీ చిత్రం చెబుతుంది. కైక పెద్దనున్నా వుండి తపేదలతో గొంతుకొనిపోవాలి అసలు గూండాలు నిరూపిస్తుంది.

ఇతివృత్తం అయితే గొప్పది కానీ ఈసంజె కాన్ని యిప్పించడానికి అర్థవంతం తీరు ప్రామాణికం పట్టి పైకెక్కిందే. ఒక గ్రామంలో ఇద్దరు (రాజ్ కుమార్, అజిత్) గూండాలుగా చెలూమణి అవుతారు కానీ వివాహికి వీలైనా వ్యయం కోసం పోరాడే వీరు. రాజ్ కుమార్ వివాహంతో ఇద్దరు మధ్య అపారాలంభం. గ్రామంలోని మోతు బి (పాల్) ఈ అన్నికే సమిధి వేస్తాడు. రాజకుమార్ తన తిప్పు తెలుసుకొని ప్రామాణికి తింకా చెయి తెగిగుతుంటాడు. మరణించేముందు తన భార్యను, బిడ్డను అజిత్ చేతిలో పెట్టి కాపాడుకుంటాడు. అజిత్ తన వివాహంకూడా నాయగా వేసి ఈ యిద్దరి ఆభ్యుదయానికి ఆహారహం క్రిమిస్తాడు. రాజ్ కుమార్ భార్య క్షిరాన్ని భింపించేందుకు తచ్చివమాతుబు (పాల్) కాలు విరగగొట్టతాడు. రాజకుమార్ కూతురు, మోతు బిరిగొడుగు పెద్దవాడై ప్రేమించుకొంటారు. వారిద్దరికీ వివాహంచేయడం అజిత్ జీవిత లక్ష్యమవుతుంది. ఈలక్ష్యానికి మోతు బిరి అడ్డుతిలలుతాడు. తన (పాల్) కాలు విరగ

చంద్రికావారి శ్రీ కృష్ణరాయబారంలో దుర్యోధనుడు రాజనాల, అర్జునుడు కాంతారావు, కృష్ణుడు రఘురామయ్య.

వాహినీవారి "రాజమకుటం"లో రామారావు, రాజసులోచన.

చిత్రలోక సంచారం

జిలి తెలుగు కాలిదాసు ఒకటి రానున్నది. బొంబాయిలో సింధూ ఓడిమ్మ వాగు హిందీలో నిర్మించిన "కలిదాసు"ను తెలుగులో డబ్ చేస్తున్నాడు. అంగులో కాలిదాసుగా ధీరత్వ భూషణ్ నటించాడు. అసలు సిసలు తెలుగు "కాలిదాసు"ను సారణి వాగు పూర్తిచేసే పనులున్నాడు. నిర్మాత నాగుమణి. జానియర్ శ్రీరంజని, నాగేశ్వరరావు, ఎస్. వి. రంగారావు, ముద్దగొంప లింగమూర్తి మున్నగు గొప్పవంతులు కాస్తగా అజిత అనే కాలి విరగొట్టకంటేనే ఈ పని జరుగుతుందింటాడు. అజిత అంగుకు సిద్ధపడి గొట్టలి ఎత్తి బోతాడు కాని దైవికంగా ఒక సంఘటన జరిగి దుస్తులైన మేతుల రెండవకాలు కూడా విరుగుతుంది. జుగవలసిన పని జరుగుతుంది. ఇది కథ.

స్నేహితుడు య్యోగ్ సుకోడను, మేతుల కాలి విరుగొట్టడ మూచాలా ఆన

వారు నటించిన ఈ చిత్రానికి గొప్పతేకరా దర్శకుడు. కాలిదాస పాతచిత్రితే పంజీ తులను, పామరును అశ్విర్య చక్రతులను చేసి వేస్తున్నది. కవి శ్రీ పింగళి నాగేంద్ర రావు, చిత్రదర్శకుడు కమలాకరి కామేశ్వరరావు.

బి. వి. శుభాశాస్త్రి (పాడకన్యవాగు శిరవేంపై నిర్మిస్తున్న తెలుగు జానపద చిత్రం 14 రీళ్ళకు పైగా తయారైంది. హుళా విప్రీ లో విడుదలకావచ్చు. ఎస్. టి. రామారావు, గుమ్మడి, రేలంగి, పి. ఎస్. ఆర్. బాకప్ప, అంజలి. సంగ్య నటిస్తున్న ఈ చిత్రానికి శ్రీ బి. ఎ. శుభా

నాజం గావుంది. ఇది మిక్స్ చిత్రం యానీ తూర్పు గామిణి వాలెనరెంట్ ఉత్తమ అభినయస్థాయిలో పోగింది. ఛాయాగ్రహణం, సంగీతం కూడా మెచ్చదగినవి. కంకుం ముఖ్యనటి. సాధారణ తారాగణంతో ఈ మాత్రపు ఉత్తమ చిత్రాంతియగలగల ఎంతో మెచ్చదగినది. దర్శకుడు బి. ఎమ్. వాన్స్.

రావు దర్శకులు. సంగీత దర్శకుడు రాజేశ్వర రావు, కెమెరా-నాగేశ్వరరావు, ఆర్ట్స్-వారి. సంభాషణలు-పదాభివ్రహ్మం, పాటలు-కొసరాజు, ఆరుద్ర.

సారధి ఫిలిమ్స్ వారు "విక హిరాస్" హిందీ చిత్రం ఆధారంగా తెలుగు తమిళ భాషలలో మైదరాబాద్ స్వంత స్టూడియోస్ లో శ్రీ సుగతిని చిత్ర నిర్మాణం సాగిస్తున్నాడు. సావిత్రి, జగ్గయ్యకల తెలుగుచిత్ర హాగాలు, సావిత్రి, జెమినీ గజేలు కల సమితి చిత్ర భాగాలు ఇప్పుడే శ్రీరంగంబడినవి. ఇంకా తెలుగుచిత్రంలో బాలయ్య, రేలంగి, ఎమ్. సోజ, పీతారం మున్నగువారు నటిస్తున్నాడు. శ్రీ వరసరాజు సంభాషణలు సమ కూర్చాడు. పాటలు-కొసరాజు, ఆరుద్ర రచించాడు. సంగీత దర్శకుడు వీణు. చిత్ర దర్శకుడు తి. పి. చాణ్డ్య.

నరేష్ కీర్తివారి "సర్వశే జయం" రీడికాంగ్ దళలోపడింది. చెన్నై నగరంలో ఫార్ ప్రాంతంలో కల యుద్ధవిగల స్వాగత మందిర ప్రాంతంలో యువతీయువకుల సేవలో పాండినాళంలు ఆమడం చి. నీగింపాగు.

వరలక్ష్మీచారి "ధర్మక్షేపము"లో జగ్గయ్య, జమున.

కన్నాంబ, జమున, జగ్గయ్య, రేలంగి, రమణారెడ్డి, మిక్కిలి సేవి రాధాకృష్ణ మున్నగువారు నటించిన ఈ చిత్రం నిర్మాణ నిర్వహకులు కడారు వెంకటేశ్వరరావు. దర్శకులు కడారు నాగభూషణం.

"పక్కయింటి అమ్మాయి"లో నాయకుడుగా అంజలిని ఆడు చేరువుల నీరు తాగించిన రేలంగి తిరిగి హీరోగా "మామకు తగ్గ అల్లుడు"లో నటించి రమణారెడ్డి ముక్కు పిండుతున్నారు. ఈ "హ్యామర్ స్క్వాష్" చిత్రంలో హోటలు పెట్టపె షూటింగ్ పూర్తికావడంతో దాదాపు 14 రిలీస్ సిస్టమ్ నట్లు. శ్రీ ప్రకాష్ సంగీత దర్శకత్వము, శ్రీ వేదాంతం రాఘవయ్య చిత్ర నిర్వహణను వహిస్తున్న ఈ చిత్రంలో రంగారావు మరొక చిరస్మృతియైన మైస పాత్ర పరిస్థుల్ని ప్లాగు. పావిత్రీ నాయిక. రమణారెడ్డి, బాలకృష్ణ విశేషపుటించుటను చూపిస్తారు.

అంజలి పిక్చర్స్ వాగ "పక్కయింటి అమ్మాయి"ని తమిళంలో "అశుభవీటు పెన్"గా రూపొందించి తమిళనాడులో విడుదలచేశారు. అంజలి, లింగ మొట్టె, ఆర్. రామచంద్రన్ పరివారంతో రాగణంలో గల ఈ చిత్ర నిర్మాత శ్రీ ఆదినారాయణరావు, దర్శకుడు వేదాంతం రాఘవయ్య.

"ధిగః పవనో హి హిమః" చాణ్ దిల్ చాణ్ రా హాస్ "ఖిది నెం. 911" లలమగొక హిందీ చిత్రం "స్టూడెంట్" తెలుగులో రూపొంది. రాజశ్రీ పిక్చర్స్ వారు ఆ హిందీ చిత్రం తెలుగు, తమిళ హక్కులు క్రయం చేశారు. హిందీ చిత్రం కథకుడు

సంభాషణకర్త శ్రీమోహన్ లాల్ గోపాల్ జి. నిర్మాత శ్రీ రవీంద్రరావు.

ముద్దుకృష్ణ కలం చింతలతో, నైటెన్ బోస్ ఛాయా చిత్ర శిల్పంతో సుబ్బయ్యపాయుడు మధు సంగీతంతో ముచ్చటగా "వరకతం" రూపొందుతున్నది. ఇప్పటికి 11 రీలస్ తయారైంది. రామారావు, రంగారావు, రేలంగి గుమ్మడి, రమణారెడ్డి, పావిత్రీ, పండ్ల నటిస్తున్న ఈ సత్తారా చిత్రానికి "నెంబరి మేర" శ్రీ శ్రీ రాములు నాయుడు నిర్మాణ బృంద నాయకుడు.

అంజలిని, నాగేశ్వరరావు బాలయ్య, బాలాజి నటించిన అసోసయే టెడ ప్రాడ్యూసర్స్ తమిళ చిత్రం "ఎంగల్ నెల్వ" మార్పులో విడుదల కాబోతున్నది. దర్శకుడు యోగానంద్.

"నమ్మినబంటు"

పూర్తి కృతసాహుక చిత్రం, నిర్మాతలు శింభూశిలీమ్మనాథ ఎన్నో కష్టనష్టాలకు పోర్చి పెక్కు అవుట్ డోర్ దృశ్యాలతో తీసిన చిత్రం "నమ్మినబంటు" వండితే సవల నలువడింది. పాటలు, మాటలు, అనేక చిత్రాలే కాక 28 పేజీలు కృతసాహుక బంధం కూడా ఇందులో వుంది. మొత్తం 152 పేజీలలో ఈ సవల కూర్చినది శ్రీ పిచ్చె శివరావు. ప్రముఖ కర్త శ్రీ యార్లగడ్డ వెంకన్న చొదరి. వల 60 నయా సెసెస్. ప్రముఖ వికలాంగ ప్రచురణాలయం, విజయవాడ-2 అన్న చిరునామవద్ద లభించ గలవు.

మద్రాసులో మార్చి

"డెస్టరీస్ అవర్స్", "డాక్టర్ జిల్లర్ 500 మిసెర్ హైడ్", "డెస్ట్ ఆఫ్ ఏసెర్స్ మన్", "శ్రీ మిజరాబా", "మిజిల్ ఆఫ్ ది సెట్" వంటి హాల్పుడ్ చిత్రాలలో విశిష్టంగా నటించి, రంగుపాత్ర ఉత్తమ ఎలుపు ఆస్కార్ అవార్డులు పొందిన ఫెబ్ 13 మార్చి (వయసు 62) బొంబాయి, ఢిల్లీ, జయపూర్, కలకత్తా, సందర్శించి 11 వ తేదీన మద్రాసు వచ్చారు. ఇప్పటికి 68 చిత్రాలలో నటించిన శ్రీ మార్చి 1898 ఆగస్టు 81 వ తేదీన వై కాన్స్టెన్స్ లోని రాస్సెస్ లో జన్మించారు. 1920 లో పట్ట ప్రిన్సిపల్ నాడు. తర్వాత బ్యాంకు ఉద్యోగంలో చేరి, వాటకరింగంలో ప్రవేశించి బాగాకీ రుగడించాక 1929లో సినిమారంగంలో ప్రవేశించారు. "ది డమ్మి" The Dummy ఆయన తొలి చిత్రం. ఇందులో చిన్న పాత్రను మాత్రమే పరిచారు. ఈయన వాలన చిత్రం "ది రాయల్ ఫ్యామిలీ ఆఫ్ బ్రాజ్స్"లో మొట్టమొదటిసారి ముఖ్య పాత్ర పరిచాడు. భిన్న రస పాత్రలు నిర్వహించగల ప్రతిభాశాలి ఈయన. వరకపేమి కునిగా, హ్రాగనిగా, దయామయునిగా, భోదాత్మునిగా, కాలంతో కలసి పరుగిడ లేకపోయిన అసమర్థునిగా ముఖ్య పాత్రలను వివిధ చిత్రాలలో నిర్వహించి వున్నారు.

రాలిన తార

బొంబాయి హిందీ ఫలింగరంగంలో "వ్యాంప్" పాత్రకు ప్రసిద్ధి కెక్కిన మల్లిక్ కార్ (నయసు 86 సంవత్సరాలు) జనబల నాల తేదీన మరణించింది. హోరే ఆర్ ప్రాడ్యూసర్స్ వారి "ముఖ" హిందీ చిత్రంతో పరిచయమై దాదాపు పదకొండేళ్ళుగా నూటికి పెన్ నటించిన ఈ శిఖులనీతి గొంతు హ్యాథిల నురణించింది. మరణానికి కొద్ది గోజాలకు ముందు ఈ మె డాక్టరువద్దకు వెళ్ళి వనక, గొంతు: పరిక్షించుకోగా వెంటనే ఆస్పత్రిలో చేరవలసిందని, ప్రమాదముని డాక్టరు హెచ్చరించారు. వెంటనే ఆ మె యింటికి వచ్చి, బ్యాంకు లోని డెబ్బా, నగలు, సముద్రయా తీసి వేసి కుమారుడు దివేష్ పిర విల్లు వ్రాసింది. ఈ మె ముక్కు డే కుమారుడు. డ్రిప్ డూన్ లో చుగువుకొంటున్నాడు. ఈ మెకు 17 సంవత్సరాల క్రితం వివాహమైంది కాని సంసారజీవితం సరిగా పాగలేదు. భర్తకు 76 సంవత్సరాలు. 16 ఏళ్ళునంటే ఈయన పరమార్థంలో వుంటున్నాడట. ఈ మె విశేషంగా నటించిన చిత్రాలలో "గ్రహస్థి", "పంచాయత" పేర్కొనవగినవి.

శ్రీ కృష్ణసాయి ఫిలిమ్సువారి "ఏరజగ్గడు" లో జయరాజ్, జవీన్.

గిరి శం డ ప న్యా సా లు: 3-వ భాణము కళాఖండా ల లో గు ట్టు

వెంకటేశం! మనవాని పట్టి వెనవాయి
లోయ్! అందుకే నేను నవవాడు ప్రతి
వాడూ ప్రతి రెండవవాడినీ వెనవాయ
అంటాడు. అది మనకు ఉగ్రహంతో పెట్టిన
విద్య. ఎదుటపడి ఆ మాటనిందికి దమ్యుల్లా
లకటాతే ఏదో గుటుగా సంభూతంవనం
చెప్పకన్నటు లోపలనే అనుకుంటాడు.
కాకటాతే - నక్క పుట్టి మాడాదివారాలు
కాలేదన్నట్టు ఆ ప్రతికాయగాడు సత్య
జిత్రాయ విరంతు పాడిచెవాడని వాడికలా
ఓక్కలాగ ప్రహరం పట్టినన్నానూ
అని. వాడు పెట్టినట్టి ప్రజ్ఞ, వాడు వదిలి
గించిన ప్రహరం దయచిట్ట అని. ముందూ
వెంకటేశం చిన్నంతం లేకండా
అడవెనవాడూ ఎగబడి వాణి తెగపాగి
డయ్యడమే. అపొటి ప్రతాపం ఈపట్టెన
గొడ్డవాయించా.

మౌనంగా గుండ్ల ఫిరాయిస్తూన్నారను
కోకు. ఇంటర్మీడియట్ సబ్జెక్టుగా రిక్త
రిచ్చినపడు ఒంగాలీవాడు పాడిచెనేడికి
ఉండరాగు. చేతివారీ జవాభానుంచి
మాటాడినపుడే బంగాలీవాడి ప్రజ్ఞను
మెప్పుకు ఎనం అక్షింతలేసుకోవాలి. రిక్త

ఇందులో ముటు అందరం సగ్గీతీకులమే.
మళ్లా వరమా కల. అంతే తప్ప ఈ సత్య
జిత్రాయంలే నాకు పగనుకునేపు - నా
కంతా సమానమే. ఏరాయైతేం తలబద్దల
గొట్టుకోడానికన్నాను.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చిన ముక్క ఆ పథే
పొంచాలిని వాడు తీశాడు; నేను తియ్య
లేదు అంతేకదా లేవా. ఇలా బాబాయి
వ్వాయించి పొద్ద సమానం ఎవరాలు గుప్పిస్తా
రని వాగ్దానమిస్తే నేను తెల్లవారే రెంట్లా
అరడవను కళాఖండాల్లాగవలె పడేస్తాను.

అసలు కళాఖండా లనగా ఏమిటోయ్ -
డబ్బురాని పిక్కర్... అంతేకదా. అసలే
డబ్బు గిట్టక నే తిన చెగెనుకు బోయేవాడి
బోడిగుండుమిదికి మలె చెండులా ఈ పేరు
తిగిలిస్తాను - మరెప్పుడూ ఇలాటి ఓసూయి
ర్విస్తూ చెయ్యకుమీ అని కున్నితంగా
మంలించి, వాడు నామాట దొంగబుచ్చు
కు నే మాటాడుతున్నాడనుకో. 'మాయింబ
వాలిగీ ముకా నే తాటాకు బులు నిండుకన్న
గోజున నల్లా ఈ సర్కార్ గు వాళ్ళ
స్టఫీకెట్టు కోసం కళాఖండావోటి తీస్తానని.
అలాగూ బాబాయి నవ్వు తీసితిరాలి

మేం మాసితిరాలి అని కాళ్ళా నల్లా
బడితే, లేడబ్బు అని డబ్బాయించొచ్చు.

నేను వాలి జేమిద ఇక్కడికిచ్చేయం దే
గదోయ్—ఓ కళాఖండాం చూసాచ్చాం.
నాయకుగారు తీయించారు. ఎలా వుంది
గిరిశంకారు. డబ్బు లేనై నా వొచ్చేనా
అన్నాడా అని బిక్కి మొహపేదసి.
నవ్వులేమన్నా జాగరేకారాస్యవీర అన్నాం.
అంతేనా అన్నాం కుప్ప కూలి పోయి.
అంతగాక మరెవెంటయ్యా. ఇలా మాస్టరు
పీను తియ్యకల్లుకున్నట్టు ఓ ముక్క నా
చెవి పారితే కక్కురింకంగాకుండా కడి
లేరా కళాఖండావే తీసిపడేసి వెడగును
గదయ్యా అన్నాను. మరేం దారి బాబూ
అని ఇదయ్యాకు పాపం.

సరే ఇప్పుడే నా మించిపోయిందేమీ
లేదు. ఈ పిక్చర్లో డాన్సులూ, కామిక్కు
వగరా డబ్బు వాననేసేసినీ తీసిపారేసి
ప్రీ ప్రీజీ పిక్చర్ పబ్లిసిటీ అఫూరింద
వయ్య లేటాతే నెక్స్ట్ పిక్చరు డిస్ట్రి
బ్యూట్రాడు అని ఓ చింకా చెప్పినన్న
మాట. పాపం వెరియండావాడు చచ్చి నా
కడుపున పుడతానన్నాడు. దిం తింవాది
ఈలాగేసి భాగాలన్నీ బోగేసి మాన
పిక్చరు తీసిపెడితే మరికా నేనీ జన్మకి
చెప్పాయి కట్టించుకోనక్కర్లేకన్నీ, తినే
చర్మంకోనీ కుట్టించి మరి దాఖలు కేసు
కుంటాననిన్నీ మొరపెట్టుకున్నాడు. వాడు
మాటిచ్చాడని మనం బోంబు కొనుక్కొడం
మానేస్తేయోలాగ. ఇస్తేగిస్తే రెండు జతలు
పడుంటాయి కాబట్టి నవ్వు ఓ కొత్తొడు
ఫుక్కుకు విలేజ్ పేక్ గురుదక్షిణగా
అర్పించుకుండికి సన్నాహం లారంభించ
వచ్చు. నేను యెంతమాత్రం అడ్డుపడను.

వెంకటేశం, కొంచెంరింకింటా జరుగు
ఓ కబుర్లుబా...దాడు నేను వెనక్కి
తిగి జూస్తే బావుండుగుని. ఈ పక్కన
మంసంమీద కూయిని మన కబుర్ల
కెట్టున్న చొడరిగాగు ఇంకా అక్కడే
ఉన్నాడా లేచి వెళ్ళిపోయాడా...అ-
నురెంటేను పట్టులో ఓబైస్కోపు కంపి
టీలో ఆరున పానలా వాటా పెడుతున్నా
డని విన్నారే. నాలాటివాడిక్కడున్నా
డని పొల్పుగోలేక. వళ్ళా డెర్బుకునం
వెతుక్కుని డబ్బు తగలేసుకుంటాడన్నవాలి
కొద్దీ-నేను బొట్టగా నిపురుగిప్పిన నిప్పులాటి
వాణ్ణిబొట్టన్నానగదోయ్. వెడవి అడి
చిక్కు. మోడెనీ మహాలాపు. ఆ మాట
వాణ్ణి పొల్పుకోవాలి. కొటి నదులు ధను
హోటిలో నంసెగ అన్నాడు త్యగరాజు
వాగు. అదే గమ్యం బిళ్ళో బిళ్ళెత్తుకుని
డొరంతా వెతికినట్లు నేనొక్కడే ఉండగా
చొడరిగాగు డెర్బుకోసం వెతికడం ఏం
ఘనం గవక-తిరవాతాయన నాలొక్కరును
కోలేక ఇవవాలిగదా.

(23 వ పేజీ తరువాయి)

“అవునుకొండే. ఆ పిల్ల శరీరతత్వం అలాంటిది. చూడటానికి ఇకవైవిధ్యం దానిలా ఉందిగాని. సద్భావంతో పది మూడో ఏళ్లు టాయి”

ఇంకా ఇంకం. ఆరో విడ్డో విడ్డో టాయి అవలేను. వీడి డియోగ్నోసిస్ అంత యిలాశే వుంటుంది కాబోలు!

“ఆమె కడుపులో ఒక రకం అగ్ని— దాన్ని జతరాగ్ని అంటారు—అది విజృంభించి దానివలన దహించి వేసేసింది. ఆ మంటలనే ఈ విడ ఆకలను కుంటుంటుంది. తిన్న కొద్దీ కడుపు మండటమే యింకాగా విశేషం. ఇంకా నెలపోతే ఆరోగ్యాన్ని నివారించటం కష్టం! ఆ తర్వాత నునకు దిక్కుదనకొండే!”

అమ్మతో కొలు ప్రారంభించింది. నాన్న గారికి అసలే మతిపోయి వుండేది. “నువ్వు నోగయ్యానుకో జిసే. నీ ఏక పోకటి మగ్గ!” అని నానాటిటూ తిట్టి ఆ వైద్యుడిగారి వెంట బడ్డాను. కులం నలభైమూలని చెప్పి అక్కిర మూషికమార్జలను చే మంగు అంటుంటూ దాయన!

ఈలోగా అమ్మ వాకబుచేసి, మరోలాంచి అపించి అంగలోంచి ఒక యింగీపు దాక్కిచ్చి చెప్పించింది. ఆయన సోపొకపు వీపు ది అటూయిటూ ఆడించి, సర్వారూట రిచ్చి, చివరికి.

“ఈవ్యాధిని అమ్మ మేనియో అంటారు. శరీరంలోని ఇన్సులిన్ శీతలానికి సంఘర్షణ

జరుగుతోంది!” అన్నాడు.

“—కానీ జ్వరంలేదండీ!” అన్నాడు. “వైశేషం. అంతమాత్రం లో జ్వరం లేదంటే ఎలాకీ కడుపులో కావలసినంత జ్వరంవుంది. ఉన్నతిమీద విమిటంలే జ్వరనంతో ఎముకలికపటి జ్వరంపోయింది. అంగుళిక కనిపించిన దీనికి యింగీపులో పే మంగువుంది. తెనకుమంగులవాడినే ప్రయోజనంలేను. మంగు ఆలి చావటానికే నుందినాను. ఆ తర్వాత అన్నంకూడా అవ్వదు” అన్నారామన.

“నేను చెప్పేదా వెనక తెనుకుమంగుల!” అమ్మనాన్నగార్ని ఛదానాదా శాప నార్గిలుపెట్టింది ఏదో యింకెక్కినిచ్చి, నాలుగు జేమ్మలరంగు నీళ్లుపోసి ఆయన బాకబున్నాడు.

నాన్నగారు తెచ్చిననుండు గోదావరిలో పారే వ్యసన అమ్మ సలహాయిచ్చింది. వెనక యింగీపుమంగులు మంచివికావు గోదావర్లో పారే వ్యసన నాన్న సలహాయిచ్చారు. నేను వినకు విధేయతలగా విడని కొబ్బటి తిరిదండుల అడ్డని అక్షిరాలా అయి బరిపాను.

ఇక నా పానాగాన్ని పట్టించుకోవడా గావుంది. నాన్నగారికి నేనుచేతే వాడిలి పోయే నాడవాలా బంట్లోతు ఒక మూస మంత్రయిపోనాడు. తన డివాలబిల్ల మెగు పుకు మురిసిపోతూ, మగ్గ మగ్గ వెనకూసం మెలేనకుంటూ, ఆ డారక్కిలా తిప్పి కుంటూ వాడూ సలహాచెప్పటమే!

‘గారి బాబు గారూ!’ అన్నాడు. బహుశా విగర్హితస్త్రియో గోదావర్లో పడి చచ్చి. దశ్యుమేపట్టకుండాన్నాడు. “దాని కనుపుమాడ! దాని జీవుడు! అదే పట్టకు తివేస్తుంది. కాక పోతే బులెమ్మ గాన వికన్నా అమ్మగంటుండి అంతన్నంతంటా కి!...జాట్లు మెలేసి, రెండుగురులు ఉడితే. దెబ్బకీదెయ్యం ఉదిలిపొద్ది బాబూ! లే:పోతే బూతవద్దుణ్ణి పికదాం!” అదీ వాడిసలహా.

నాన్నగారు అంతనీ చేసేవారేమోకానీ, మాకలాసీ అంగుళికస్థానలేను. గాలీకొను, దూళికను నామ్మన్నాడు. జలదేవతల! జునేవతలకి అ: రెమ్మకుల! అంగుళి మేక పోతుని ఏటవేసి వాటిచేయించమన్నాడు. ఈ గంగరగోళంతో ఆ పకలల్లా గడిచి పోయింది.

అమ్మకు మనోవ్యసన! నాన్నగారికి మనో వ్యసన! - ఇద్దరూ ఒకరినొకరు క్రిష్ణుల్లా చూసుకుంటున్నారు. బహుశా నాన్నగారు సంగ్రహించుకోచ్చిన ఈ విగహలకల్ల నే ఈ ఆనర్థం వచ్చింకేమో నన్న అనుమానం కూడా అమ్మకు లేకపోలేను.

ఉండి ఉండి ఏ చూలోనవ వచ్చిందో రాత్రి భోజనాలయ్యాక కబాబా అమ్మ వావగ్గరికి పగు గేత్తుకు వచ్చింది. వచ్చి, నా ముఖంలోకి చూసింది. నాలో పురివిప్పిన నూత్నోత్సాహం, వెలివెరిసిన నూత్నియో వన తింకాలు కొట్టకచ్చినట్లు ఆమెకు కనబడాయనకుంటాను. —నూటాడకుండా వెలిపోయింది. ఆమెకీ అనుమానం వచ్చిందో!

మళ్ళీ నా వగ్గరకొచ్చి, నా పక్కలో కూర్చుని. చాలా లాలనగా చూటాడింది. అమ్మ అంతలా వన్నెపడ్డూ బుజ్జగినలేను. నా వెలి నూటలు కూడా ఎరింది. నాకు గాని వెలిమిద వ్యాస పోయిందేమో! అదే నా మనోవ్యసనమే!

నేను నిద్రపడ్డాను. ‘ఛ, ఛ! అలాంటి శిమి లేనివాను. ‘కాదమ్మ!— ఇంకాగా తప్పేమీలేను. ఎవర నా వెలి చెనకో: సన్యసిసారా విమిటికో! అంది. 2 హో! అమ్మ క్షణంలో ఎంతలా మారి పోయింది! వైగా. నా వెలి తనకల్లారా చూడాలని వున్నదంది. నాన్నగారు తనూ (ఒక్కగోజాలో) పెద్ద వాళ్ళయి పోయారట! ఏమో ఇప్పుడేది ఎలా ఆవు తుంకో చెప్పలేనంది. అంగుళికే నేనొక సండాంటి కుర్రాణ్ణి ఎక్కువగా చూడాలని వుందంది.

అమ్మ మాటలు మరి విడ్డూరంగా వున్నాయి. అమ్మనోటంట అలాంటి మాటలు వస్తాయని నేనెప్పడూ అనకోలేను. నేనె మగపిల్లాడి ననుకుంటా నన్న అమ్మ, పెల్లి

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరగబోతున్నది, మీ సరియైన దర్శనమివ్వగలగిన మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్ట్ కార్డుపై మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేది, పేరే వివరములున్నూ; మీ సరియైన చిగ్గవామా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శ్రోతరిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీకు కార్డు వ్రాసిన లేదలగానుండు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, వి వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశీయమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాభరీ, ఆకస్మాద్యవ్యలభిము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా చూపవారిగా వ్రాసి రు. 1-4-10 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) గుప్తగ్రహము లేనయినా వున్న యెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంప బడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల వెళును వాపసు చేయబడును. ఒక పారి పరిశ్రమించి చూడుడు. మీ అప్రమం ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Rai lyotishi (WP-13) Jullunder City.

మాట ఎత్తితే గండుపిల్లా నాన్న గారిమీద
చది బకిరే అమ్మ—చివరికి నన్ను అడవిలోని
చెడి పెళ్ళి చేయాలనుకుంటోంది.

మా అమ్మ మా మామల ముందుకొండ
అయ్య వంటున్నారో లేదో? చివరికి నన్ను
కుంటున్నారో! అమ్మాయిని తీరం ఆయనకి
ఎగిరి చిచ్చినట్లుంది. ఇంతకీ అదృష్ట
వంతుడాయన!

ఆలోచిస్తున్నాను. బాగా అలిసి వుండ
టంకంలేదు. మత్తుగా భోజనం చేసి వుండ
టంకంలేదు ఆయనకు ఇచ్చే నిద్రపట్టినట్లుంది.
మంచంకింద నుంచి గురు ప్రారంభమయింది.

మాటాడుతున్న దలా అమ్మ కుటుంబం
అగి నామఖండాకి తెల్లబోయి చూసింది.
నా ప్రాణం నిలవునా విరిగిపోయింది. నాకు
నోటంట మాటరా లేదు.

చివరికి అమ్మ కేరుకుని, నటుగా తలు
పులు దిగించి, గుప్పటి ఎత్తి మంచం కిందకి
చూసింది. వాళ్ళోక్కండ్రా నిద్ర పో
తున్నాడు మహానభావుడు.

చివ్వుకుకాకుండా అమ్మ పెళ్ళి నోరూ
బాగుంది. “ఇదేమిటే నీ మొహం
తాద్ర! మన యింటావంటా లేదు. ఇలాంటి
వెళ్ళవని చెబావేమిటే! అవ్వ!... ఎవడే
వాడు? చెప్ప! ముంగిలా చూస్తానె?”

మాడకేం చేస్తాను? తప్పక నాది.
దొరికి పోయ్యాను. కన్నంలో దొంగకి
కేలుకుట్టినట్లుంది. అయినా ఎలాగో
గొంతు; తన పువని ఫలానా పెద్దల ఫీనిగు
కొడుకని చెప్పేశాను.

“వాడా? వాడి ముఖం తగలెయ్యు;
వాడిలాంటి వెళ్ళే అనుకున్నాను. అందుకే
వాళ్ళు భోజనానికి పిలిచే నన్ను వెళ్ళనివ్వ
లేదు. చిడలా వచ్చాడు?”

మా అమ్మ తన చాలా తెలివైన దను
కుంటుంది.

కాని, దానికేం తెలుసు?—కొబ్బరికాయ
లోకి నీళ్ళలా వస్తాయో! అర్ధవికస్సరమైన
పద్మంలోకి ధ్రువం ఎలా చొచ్చుకొం
టుందో!—ఇంతలా చెప్పి వాదించా
లనుకున్నాను కాని, ఇదికాని సమయం.
వైగా స్వవిషయం. వాళ్ళుమండి విపు చిట్ట
కొడుకులమో అమ్మ!—కనుక వాదించి
లాభంలేదు—పోతే ఏడిస్తేనే ఏదన్నా
లాభం!

కళ్ళు చీలువుపడ్డటే ఏదటం ప్రారం
భించాను. ఎక్కి వెళ్ళి ఏడ్చాను.

ఏడ్చినట్టే వుందని అమ్మనన్ను తన
గుండెమీద వాల్చుకుంది. దానితో నాకు
చాలా ధైర్యంవచ్చింది. నా పాపిక పారిం
దన్న మాటేగా!—చదువుకున్న స్త్రీలకు
కూడా ఏడుపు ఎంత అవసరమో యిప్పుడేర్థ
మయింది. కనుక ఏడుస్తూనే చెప్పా!

నా తప్పు మీ మంచమన్నాను. ఏమో
అలా ఎందుకు చేశానో నాకేమీ తెలియ
లేదన్నాను. అలాంటి తప్పుపని చేయకూడ

దనుకున్నాను గాని, ఎందుకో చేయకుండా
ఉండలేక పోయానున్నాను. నా ఒళ్ళు
స్వాధీనం కాలేస్తోన్నాను. తనకీ నాన్న
గారికీ యింతద్రోహం చేశాక బతికివుండి
టంకంలేదు ఛీ! నయమన్నాను. విడిచి
పెడితే ఒక్కపారి గోదావట్లోకి దూకి
నాపాపం కడుక్కుంటానన్నాను.

“ఛీ ఛీ! అలాంటి అప్రావ్యపు మాట
లనకు” అని అమ్మ ము దలించింది. అమ్మకు
కూడా కళ్ళంట నీళ్ళు జలజలా రాలాయి.
“మాయలాడమ్మా, ఎంతపని చేశాడో!”
అంది.

ఆ మాటలాడి గురు అంత కంటికి కృతి
మించిపోతోంది. మా అమ్మకు ఒళ్ళుమండింది.
“మును ఆ గురు ఆపు! వెళ్ళవద్దు! మాట
లన్నా వివరమకుండా!”

అమ్మ చరచిరా బయటకు వెళ్ళి పోయింది.
ఆయనముఖా చూడటం అమ్మకు యిష్టం
లేదు.

లే పాను; ఆయన తల్లి పడి లేచారు.

“ఏమండీ మీకు పుట్టయింటుంది. కాస్త
మెల్లగా గురు పెడుదురూ! మన బ్రతు
కింత బయటపడింది. మీ గురుమూలాన.”

ఆ మాట విన్నసరికి ఆయనకు ముచ్చె
వట్టా పోయి. కళ్ళు యిండు మించు
చల్లబడిపోయింది, నీరుడు!

“మాయలాడి పెద్ద తెలివైన వాడను
కున్నాను. ఛీ! ఇలాంటి పిరికిపోకొసమేనా
భారతీయతరీలు ప్రాణమానధ నాల్ని
బలిపెడతే?”

“అప్పుడే భయపడకండి! ఎలాగో
మా అమ్మను బ్రతిమాలుకున్నాను. మా అమ్మ
తప్పుకుండా నాన్నగారికి నచ్చిపోతుంది.
మా నాన్నగారికి తిక్క తిరిగిందా, సరే.
తిరిగదూ, అప్పుడే సావకాశంగా చావచ్చు”
అన్నాను.

ఈలోగా అమ్మ నాన్నగారి దగ్గర
కలిసింది. ఆయన ఏదో టైపు చేసుకుం
టున్నాడు. మహామంత్రి గారు కూడా
పక్కనే నిలబడి కాయతాలు సర్దు
తున్నాడు.

సమయం కాదనుకుని అమ్మ పూరుకుంది.
కాని, ఆమె కన్నీళ్ళు పూరుకోలేదు. ఆమెకి
తెలియకుండానే అవి బోలబోలా కారటం
ప్రారంభించాయి. నా సంగతి విషయందో
కని నాన్నగారు కంగారుపడి ఉంటారు.

“నీ కేమన్నా మతిపోయిందా ఏమే!
డొగ్గికి ఎందుకలా యిదవుతావే? ఒకటి
రెండుకోశాల్లో అదే సర్దుకుంటుంది.” అన్నా
రాయన.

నాకేం బయటకు వెళ్ళి పోయాడు.

“నిజేమంటా వుంది? దానికేం రోగం?
ఆడాక రోగం చెప్పారని మీరూ అదే పట్టుకు
మామంటున్నారు. మీ కియింటిగోడవలే
అట్లు లేదా యిరి!—ఆకాయతలు,
బంట్రాకువుంటే చాలు!”

“అవేమిమాటలే!”
ఏమిమాటలో అమ్మ స్పష్టంగా చెప్పే
సింది. తను చూసింది, విన్నది ఒక్కమాట
కూడా దానలేదు.

నాన్నగారు మండిపడ్డారు.

“ఛీ, యిది నామామగంకాదు. నాకేమివున
పుటలేదనుకుంటాను. నా వంక కిరార వా
స్థింతని నాకేవం చేసింది. పద, యిద్దరి
సరికేనే గోదావట్లో పారేసాను!”

భగవంతునిలోంచి లేచారు. అమ్మ
చుట్టుకున్న నాన్నగారి రెండుకాళ్ళూ
పట్టుకుంది: పట్టుకుని నవలలా విడ్చింది.
సమస్తమూ కూర్చున్నామే, ఘోరమే కనపించే
ఈ దాదాగ్ర పపంచంలో ఒక్క మాత్రు
వృందంలో మాత్రమే ప్రగాఢమే, నిష్క్ర
ల్యమే. నిరుపమానమే, అపరిమిత
నిస్వార్థ ప్రేమవాహిని గోచరిస్తుంది. నేపుడు
సర్వాంతర్యామి కాలేక నే మాత్రమృద
యాన్ని సృష్టించాడేమో!

“మీకు పుట్టయింటుంది. కాస్త తమా
యించుకోండి! ఒక్కగా నొక్కపిల్ల!
కడుపు చించుకుంటే కాళ్ళువిడపడుతుంది.
కని పెంచే వ గున్నుకాదు. ఆ ఒక్కపిల్లా
మనకు దక్కకుండాపోతే మన బ్రతుకు
లేంగాను? వాడూ పెదనానాకాదు. గడువు
కున్నవాడు. స్వరూపాని - మీరూ కోరిన
సంబంధమేగా! ఎలాన్నీ పెద్దవాళ్ళు
విరయం జరగకుండానే తొందరపడ్డారు.
పోనీ, యిప్పుడే నన్ను వాళ్ళ నాన్నకి వాసి
యాసంబంధం నీరపరచండి! అప్రతిష్ట
లేకుండా పోతుంది.”

సర్వ గర్భావరోగ నివారణి
పోనీ, అర్బుమగు వంట
మేనుకొగలేయను. అన్నివర్ణ
దారణము. పేజీ 2-8-0

కృష్ణరేబరేటర్ ఔషధాళ

1. దిక్కు ఉన్నప్పుడు తూర్పు దిక్కు పుడుతుంది.
2. రాత్రి తరువాత ఉచ్చేది అటూంటిదే.
3. పొరాలనులూ పడకొనేది.
4. రాయలసీమలూ రాలసీమ.
5. భారత-చైవా పరిహారు చివర పొంగబడింది

1 మ	2 మ	3 డి	4 హ	5 న	6 ఖ
7 న	8 గ	9 రు	10 స	11 ఖ	12 య
13 నం	14 వ	15 ఖ	16 ము		
17 సు	18 ము	19 ఖం	20 వి	21 రా	22 గం
	23 డి	24 మ	25 ము		
26 మె	27 ల	28 త	29 ఖం	30 జ	31 రి
32 ము	33 నం		34 ల	35 తి	
36 సు	37 ర	38 గ	39 క	40 టా	41 రి
42 సు	43 ము	44 పు	45 ము		46 క

11. ఇది ముదిరితే శుభం మింగినట్లే
తెలుస్తుంది.
12. అభిం శుభం ఏమీ తెలియదు.
15. కుమారు ధూళి.
18. కుమారుల ముద్రలు ఇది.
19. 5 వ.
21. మీ పరిగడ కంఠంలో అయిన
అలగి.
23. నారంగపులమూని రంగు.
25. ఒక ప్రతి ముగ్ధ చక్రం.
26. నుడికలు పూ రిచేసేది.

1. 14 నిలవులలోనిది చాలా ఉన్న ఆ అక్షరంలో ప ద్యాలు గణగలా చెప్పవచ్చు.
2. సగరంలోనూ, హా రం లోనూ ఉండేది.
4. అబద్ధం తిరగబడేంది.
5. కనుకేం తీసుకున్నప్పుడు అవకాశం.
6. కలగలుపుగా వాపరాదు.
7. వివరీత మొదలగుము.

10. అంజనేయుని ముసోపేయ.
11. ఒక ప్రాచీన నగరంలోని ఎర్రని పువ్వు.
12. అక్షుడు ఉండేదోటు.
13. కలచి వేసిన పక్షి.
14. బూడిదరంగు.
15. ఒక నోక మండలములోని నితీనట్టు.
16. శాలివర్షి తోటలు మొదల పాదు కోలిపిన రాజు.
17. నందేమతిరంచేరి పాశ్చాత్యులను.
18. ! అక్షిరానవాంఠం.
19. శామల పుణ్యక్షేత్రం.

భుషాను డొడ్డు తానికి తాటిచెట్టు ఎత్తున
 దీచినతిరింగం నడుచిరిగి కురిపెట్టు వాన్న
 గారు చదివెబాదారు.
 ఇంతలో బంగ్లా⁶⁰తు వచ్చాడు.
 “అయ్యోగారు! రాజమండ్రి వస్తు⁶¹సిం
 కండి!”

“సరే, అవతలవుండు!”

నాకరు వెల్లిపాయాడు; నాన్నగారు చీచరా నాగలితోకి వచ్చాడు. మాచాడు నాన్నగారి రెండకొక్క మీదా పడి తప్పు క్షమించుచున్నారు.

“అబ్బాయి! చదువుకున్నవాడివి! పెద్ద
వంశంలో పుట్టినవాడివి. నీవు బుద్ధి క్షాంతం
ఉండితివి. దానితో ఇలాంటి పోవకుండా
కొన్నావా? అది నాడువున చెడుబాటేంది.
అది నామాతృమేటికి - దాముఖం నేను
చూడదలచుకోలేదు. దాన్ని తీసుకుపోయి
నువ్వే పెళ్లి చేసుకో! కాదంటావువా?!”
అన్నాడు.

నేను గుప్పట ముసుగుతిన్ని విడు
మున్నాను. మానాన్న గారెవరిమాటలు నాకే
ఆత్మకాళిన్ని కలిగించాయి. కాని, ఆయన
ముఖం మాడ లేక పోయాను.

“ఏమే. రేవతి” అమ్మ పిలిచింది.

కణిగుతూ లేచాను. అమ్మ వన్ను దగ్గరికి
తీసుకుంది.

“ఏమే, యివ మేనా నీకు!” నాన్నగారు
గరించాడు.

“నేనింకా అలా పై విడుచువాను. ఆయన హృదయం కరిగింది. “వీళ్ళు ముట్టుకుంటే కొలుకుందని తెలియజేసేవారా! అమ్మగ. ఆయన గొంతుకలా గుఱుం గురగురలాడింది.

“మావాళ్ళతో చెప్పి, నేను ఒప్పించుకుంటాను. మీ ఉపకారం మరిచిపోలేను” అన్నా రీతిలో.

శివార్చన ఒక్క నిమిషంకూడా తీసుకొని
మా వాస్తవంగా అక్కడ ఉండవలసివస్తుంది.
రాజమండ్రి రాకుండానే మనో లాంటి
ఎక్కించి పంపించి వేశాడు. ఈలాగా
వాటో ఎక్కడ మాట్లాడతానో అని భయం
అయ్యింది!

మా ఆత్మను మాత్రం వచ్చే కవిపెట్టుకు
వుండి. అనూహంతో, ఏ అనూయిత్యం కల
పెడతనో అని ఆత్మ భయం. ఏదనగానే
“అత్తూ, వాళ్ళు ఒప్పుకుంటారో లేదో”
అన్నాను.

అమ్మ ఆలోచించింది. ఎందుకేనా మంచినది బండ్లాతుకో వుత్తరం యిచ్చి, వాణ్ణి కూడా భిక్షాదానం పంపించింది.

* *
ఇక ఆస్వాదలాభీనకు సంకల్పి!

నాళ్ళ లాంచి చాలా దూరం వెళ్ళి పోయాక జూని పొద్దు ఎక్కినా కొడుకు ఎందుకు లేవలేదా అని అదంతయు వెళ్ళి చూసుకున్నాను. ఖాళీ!

వాళ్ళ (పాతాళ నిలువు నా ఎగిరి పోయాల్సియి.

అను కొడుకు, బహుశా, గోదావరీనదీ
మునీగి పోయియుండినట్లున్నాడు. ఎదుర్కునే,
బహుశా శివనన్న దొరక్క చాతుం దా
అన్న జగదీశ్, లాంఛీని వెనక్కి తిప్పి ఆ
ప్రదేశానికి గాలించాడు.

వికరికి నిప్పువతో భిక్షావలం చేసి
మహ్మదు.

ఆ మర్నాడు కొడుకు వచ్చాడు.
ఆ మర్నాడే మా బంట్రోతు వచ్చాడు.

మా ఆయుర్వేదానికి పక్షాంతరం వ్యాధి నిజం తెలిసి వాళ్ళు కూడా కొడుకు పేచేక తిట్టారు. మా బంధువుతుకు నజరాణా ఇచ్చి ముహూరం పెట్టించువ్వారు.

కథ అయిపోయింది ననుకొండి. మా వెళ్లి
మాదా అయిపోయింది. వెళ్లి మహాలక్ష్మి
కన్నా మా మహాలక్ష్మి రిజలంవల సే పం
డంటి పాపాయి మా చేతుల్లో వచ్చు
తున్నాడు.

చీకటి వెలుగుల మిశ్రమంగానే చూచిరి
తాళు నడుస్తున్నప్పటికీ నూ చేతుల్లో పాపే
చూయింటి పుష్ప చరిత్ర గుడు. ★

ముస్తాబు ద్రవ్యముల చరిత్రలో ఇంతవరకు తయారుకాని కొంగ్రెత్త పేన్ పొడర్లు!

గోకుల్ కాంబోర్ టాయ్లెట్ పొడరు :

ఉత్తమైన రందనపు చెక్కల పొడరుతో (ప్రెక్రేజెట్) లాంజులైవ్ టాయ్లెట్ వేర్వది, కయోడుకొందిన పొడరు. మీ ముఖ కాంతిలో పెరుగు చూపుట, చెమటను అపుట, లాంజులము వాసన యుండుట దీని ముఖ్య విశేషములు. వెనుట పొక్కులను ఆపురేయును.

గోకుల్ కాంబోర్ వుడ్ టాయ్లెట్ పొడరు

ఉత్తమైన రందనపు చెక్కలనుండి కయోడుకొందిన పొడరు. శ్రీన్ పొడరులను వలయునంత సున్నితము చేయందినది.

గోకుల్ బ్యూటీ పొడరు :

పరిశుద్ధమైన వసువుకోమ్ముల మేడి కయోడుకొందిన పొడరు. దీనిర లాయెలలో గలవు. మీ ముఖవర్ణమును మెంపొందించునట్టియు, శ్రమి వంశారక వంబంధనుగ నట్టియు గుణములు గలది దీని మహావన గంబలకరంబి నిలచియుండును.

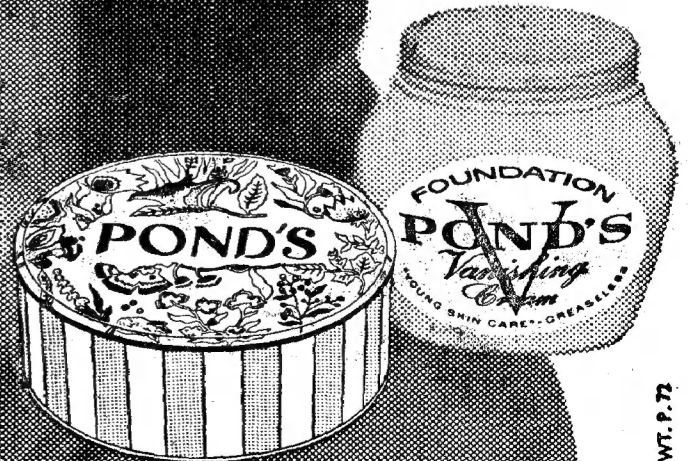
టి.యన్.ఆర్ & కో, కుంబకోణమ్

G. L. Mani

పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమ్ మరియు ఫేస్ పౌడరు వాడి అందాల భరిణగా కనపడండి

మొదట, తేలికైన మరియు మంచునలె నున్న పాండ్స్ వ్యానిషింగ్ క్రీమును రాసుకోండి. అది మీ నున్నితమైన ముఖ చర్మమునకు రక్షణనిచ్చి దానిని మృదువుగా, మనోహరముగా ఉండేలా ఉంచుతుంది. జిడ్డులేని యీ క్రీము ముఖముమీద చిన్నచిన్న కళంకములను కనపడకుండా ఉంచుతుంది మరియు పౌడరును అంటుకొని ఉండేలా చేస్తుంది! తరువాత, మెత్తని పాండ్స్ ఫేస్ పౌడరును తేలికగా పైపైన అద్దుకోండి. అది మీ ముఖముయొక్క రంగులో కలిసిపోతుంది మరియు దానికి శోభను చేకూరుస్తుంది! ప్రతి సారి పైవిధముగా చేస్తే మీరు గంటలతరబడి అందముగా కనబడతారు!

ప్రపంచమంతటా
సౌందర్యవతులు
వీటినే ఎన్నుకొంటారు

టెన్ ట్రా-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు.ఎస్.ఎ. లో సంస్థాపించబడినది)